

తిరుపతి వేంకటేశ్వరులు ,
శతావధానులు.

ఉ పో ధా త ము

చదువరులారా?

విశుల మగుపూర్వరంగపీఠికయు, వేమవరాగ్రహారతావధానపీఠికయుఁ జదివియున్న మీకుఁ బ్రకృతవివాదమునకు సంబంధించిన సోదరుల యుఁ దదిభిమానులయుఁ గుకల్పనలు చాలవఱకు బోధించి యుండును. 112 వపుటలోని శ్రీసోదరల తస్పద రిజప్తరుత్తరముమాడఁ బైవిషయమును బలపఱచునట్టిదయే, అదియట్లుండె, ఈక్రింది యుత్తరమును దిలకింపుడు.

నెకరికల్లుపోష్టు, నర్సాగావుచేటతాలూకా 6-12-13, కుంకులగుంట.

...నేను ఏతగుపాటియో కావ్యపరిచితిగలవాడను నుకవిపాదసద్భవధేయపరమాణువును...నన్ను నేమహాలాభము నభిలషించియో యేయోర్పులేనియోగ్యులో తమరాశిలోఁ జేర్చి కొనుటకు అట్టోబగునెలలోఁ బ్రయత్నించిన నువ్వర్థభేషలో తమ్మును దమయనధాననిందను గూర్చి వ్రాసిన మహాచ్యోపన్యాసములో నన్నుదస్తతుదాగునిగాజేర్చి, పోర్జరి"యనియేని వెరవక ప్రకటించియున్నాడు అసాహసచాక చక్రములు వారికేతగును నిజమునకు నేనింతవరకు తమపుస్తకములలోని ఫోటోలనుజూచిన భాగ్యవంతుడనేకాని తమసాక్షాద్దర్శనము చేసినధ్యుడను కాను ఇట్టిస్థితిలో అవధాన మెపుడుచూచితిను? యాయనత్యవాది యుపన్యాసమెపుడు వ్రాసితిను? సగమాత్మసకేతుకయగు, ఈజాల్మవిజ్ఞులు తాము యెరింగియేయున్నను కాలాచిత్యమునుబట్టి తమకునేనిట్లనవరాధినని విశేషపరచికొనుటయుక్తమని వ్రాసికొంటిని, తమయనుగ్రహ పూర్వకపుజాబు వచ్చువరకు నిరీక్షించుచుందును.

॥ టక్కరులల్లెడి టక్కులు, టక్కున గ్రహియించునాకడంకయుఁదమకే

చిక్కెను వెంకటకవివర?, యిక్కలికాలంబునం దనేకవిధాలకా.

చిత్తగింపుడు. వరెం, నృసింహయ్య,

ఇట్టితప్పడు నృప్తి నేయఁ గలమహానుభావులు చేతులొక గలసోదరులకు నె
వరు దీటు గాఁగలరు, వైయత్తరమువలన వారిపక్షమున నుండువారితత్త్వము
ఘోరతదెలిసియుండును గానఁ దాదృశులఁజ్రల్లదములను నిత్యమును బ్రకటించుచు

(*హితకారిణి చేయు నధికప్రసంగముదిజ్ఞాతము.)

‘మీలో వెంకటకవియా? తిరుపతికవియా? ‘వెట్టివెంకటాను’నినము
గా శ్రీతిరుపతి వెంకటేశ్వరుల ప్రజ్ఞావిశేషమునకువమింపఁదగినది యొక్కమేది
పండే, గంగిరెద్దులయాటలోఁ గోనకిదాఁగుఁడు అనువేషధారి అప్పుల్లారానాదీ
పెండ్లి, అయ్యల్లారానాదీపెండ్లి, అన్నల్లారానాదీపెండ్లి, అనికేకలువేయునట్లుగామే
ముశతావధానలమని ప్రకటించుకొనుట మిగులఁ బోహసపాత్రముగా నున్నది,
“వారిపూర్వక్రియలఁదెలుపు గుంటూరిసీమపూర్వరంగము... ఉత్తరక్రియలసైని
గించు గుంటూరిసీమ, ఉత్తరరంగము, ‘వీరిపండాలుపుబని నేలచేయవలెను, చిపు
కుల అప్పయశాస్త్రుఁడు?... మసూరంజనిమీద మామిడికేడు, . . తురకదానరికి ఈ
తమజ్జిగన్నట్లు, అప్పయ్యశాస్త్రీతురక తెలుగుకు , వెర్రప్పయ్య, ... తిరుపతివేంక
టేశ్వర్రమేళంలా యితడో హంగుదారుడు, - చీవాట్లు తినకు “వేశ్యనిధమున...
వీరుసింధ్యులగుటచాలశోచనీయముగానున్నది, నయోగిభామబులనియు...యు...
యుఁ బెబ్బగడుచుంటిరి... గంగిరెద్దులవాండ్రు...వైన..., యిచ్చిన ఎట్టియధముఁ
దైనను వానిని మహారాజు... అని పొగడుచుఁచురు, అట్టిమతమునే తమగవలం
బించుట చాలశోచనీయము, , ప్రపాతలంజలువీరమాతలైరి, “తిరుపతివేంకటేశ్వరు
లు... వేశ్యమాత కప్పయో చెల్లెలొయైన క్షజ్జితేనగనించుచు... యనుకూలురైన
వారిని బెద్దఁబొగడుచుఁగంజాయిపోకురా, సారాయిపోకురా, బావసొండ్లందల్లా పె
ద్దొడుతాగలేద, అనుపాటలుపాడుచున్నారు “చీ, చీ, యనిగనింప శోచ్యస్థితి
లోనున్న యభినవనరస్వతిని, ఆయన (ఏర్పూరిఁగుబ్బయ్యగారు) తి|| వెం|| ల, నె
క్కించి యనృతమహిషమ్ములంబూనిచి పాపపుబండిలుచున్న మహానుభావుఁడు,
అయ్యగంగరాజుగారు శిగంగరాజుగారూ, ఓహోగంగరాజుగారూ PPP మురిగిన
కాలునుమాసిపెట్టకొనిమిగుఁడూరునీమ, సలాములుచేయుచున్నాను క|| మస్తాను
నామకుండ... మహామనుఁగుతుండకా’, ‘గానిస్వయంపాకివానినర్వహానృతకము,
 ఇట్టితప్పడుకూఁతలు కుప్పతెప్పలు, ఈస్వయంపాకివాఁ, డెవరో

యుక్తాయుక్తజ్ఞానము నవలకు నెట్టి పాటుపడుచున్న 'సాతకారిణి' మనోరంజనుల, యందలి పర్వతప్రాయము లగుదబ్బుల నిండుదాహరించి ఖండించుటకు మీ రేనమ్మితింపరు, లోకులహృదయమునం దని యేర్పరున నెక్కి యున్నవో శుంత తెలుపుటవలన నాపత్రికాద్వయమునకు గొంగొక వివేక మబ్బవచ్చునని యెంచి దిజ్ఞాత మండులకు సాధకములగునంశములు గొన్ని యుదాహరించెదము.

12th August 13.

(1)..... మఱియు సాతకారిణి మనోరంజని, యీ రెండుపత్రికలు మీ కవయశస్సును గలిగించుటకై గంకణముగట్టికొన్నట్లు దోచుచున్నది. జూలై నెలలో వెలుపడిన మనోరంజనిలో పత్రికాధిపతిగారు తమ గుంటూరిసీమ గ్రంథమునంతను, విమర్శింతుమని వ్రాసియున్నారు. చూచుకొనెదముగాక, యతోధర్మస్తతోజయః, చూడఁజూడఁగొందలు

యెఱుఁగుదురా? స్వయంపాకుల లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రికివచ్చినపాట్లిది.

(మనోరంజనిచేయునధికపరిసంగముదిజ్ఞాత్రీము.)

ఓయెండుగండికపుటారా' జైలులనరయఁడయ్య, భరణంబునకు దావనై పుండయ్య, ఒడలెరుంగనినెవ మిప్పుడుండఁదగునె, చీచీయనిపజ్జాతిశయులేవని పంగ నేతాపున నభయటన్ననిక నేగకుఁడీ, 'వారు (తిరువతి వెంకటకపులు) వ్యర్థముగామౌమిడుకుదురు, నీయిజారులో నాపైజారన్నట్లు వారిపుస్తకములో వీరిపద్యమెట్లు,, "వారి (తిరువతివేంకటేశ్వరుల) యీతలవంపుచెదమల,, "ఆ మ్మదగ్గఁగిండఁ దొంగున్న నేమి ఆయ్యదగ్గఁజేలఁ దొంగున్న నేమి,, "లేని మగతనము నాశించియెగద! తమలో నొకరు మీగమంచికొనిరి,, "పాగా, పంచా చూచి పాపరాజువనుకొన్నాను, పేర్కొనవలయు- యీరాజా,, "చీ వహ్వసి యెంతబిడ్డ ఈబిడ్డనువీరు (తి|| వెంకటపుట) మాయంటిపొరుగుబుచ్చమ్మకడనేర్చుకొని యండవలెను మచిన్ననాఁడు మపొరుగున నొకనద్రాపాక్కణుఁడు నివసించెడివాఁడు' ఆయనభార్య బుచ్చెమ్మ కొంచెంచెయటకత్తె..., "వండితరాయలు తిట్టెఁగాని తమవలెబూతులు తిట్టితన్నులు తిని....."

ఇట్టి వెన్నోకలపు, పాకముముదురుచున్నది, ఇందుమొదటివేవో

మీయమూర్త్యమగుకాలమును వ్యర్థపుచ్చజేయుటకై పూనినట్లున్నది.
ఇంతకునిదికలికాలమహిమ....., ఎ, యస్, రామకృష్ణులు,

5489 Regimental Bazaar
Secunderabad Decan

అమరావతి 10- 2- 14.

“హితకారిణి, యనువలూరులో ప్రచురింపబడుచుండువారపత్రికలో యిప్పటికి వారమునుంచి అనగా ది 14 - 12-13 తారీఖుపత్రికలో యున్నా, ది 1-2-14 తారీఖుపత్రికలో యున్నా, పాతగోడకు పూత చక్కన, అను హెడ్డింగు పెట్టి వ్రాయుచుండు అవాచ్యపు వ్రాతలను తమ రుపత్రికాముఖమున చూచి యేయుందురు. యిట్టి యప్రిస్తుత ప్రసంగమును జరుపుచుండు ఘనుండెవడో, సశేష, మని వ్రాయుచుండుట చేడెలియకుండానున్నది. గుంతమాత్రపు కారుకూతలు వ్రాసినంతనే... యిట్టి తప్పుడు వ్రాతలు వ్రాయుచుండు మహానుభావుడెవడో తమకు తెలిసి నయడల తెలుపవేడెడ* జానపాటి వెంకటప్పయ్యవారిలు

యేలూరు, 6-8-13

... మనోరంజని దుడుకుగ వదరుచున్నది. చూచితిరా?

మై, కృష్ణమూర్తి.

జానపాడు 7- 9- 13.

..., హితకారిణి మీరు చూచుటలేదా, వాగుడెక్కువయినదే.

జా|| పట్టాభిరామశాస్త్రి.

కొన్ని తప్పుదక్కినవి పత్రికాప్రవర్తకుని స్వహస్తలిఖములు నుండి ఇతడుగూడ నొకనత్య నివేదకుడే, ఇతడును వినుగ్యనకర్తయే, ఇతడునుమానిసియే??? ఔరా? కాలమహిమ, శాంతంపాపమ్

లోకులయభిప్రాయముల నటుంచి తోడివత్రిక లగు శుదర్శిని మొదలయినది
వీరలపోకడల నెట్లు నిరసించుచున్నవో చూపుటకూడఁ బ్రస్తుతము కాకపోదు.
(1914 నెచి జనవరి 1వ తేది శుదర్శిని పత్రికనుండి)

విజ్ఞప్తి.

ఆర్యులారా! దేశము చేసుకొన్న పాపము చొప్పున నివని డె
చ్చటఁ జూచినను మనోదండి, కవులు మిక్కిటనుయి గురుకులవాస
పాఠపఠనాది వృథా శ్రమము లక్కఱ లేకుండనే సులక్షణసార నామ
క గ్రంథమాత్ర శరణ్యులయి తగుదునుని ముందునకు వచ్చుచున్నా
రు. తమ రాదుకొనుమాటలనే గణములను ప్రస్తరించుకొని యుండి
మిడ్చి పద్యముగా పొదుపువెట్టిన వాఁడెల్ల కవియగుచున్నాఁడు. ఇం
దంతగాఁ దప్పులేదు కాని తానాస్థితిలోనే యుండి తనతోడిబాలిశుల
తోడనే నల్లాపములాడికొనక విశేషించి పెద్దకుండలకెనల్లు పెట్టఁజూచు
చు భాషావ్యవసాయమున గడిదేరిన నెట్టిపండితకవులనేనియుఁ బూచిక
పుల్లలవలెఁ దీసివేయుచు నొడలెఱుంగని సివము లాడుచున్నారు! ఇం
దుకుఁగారణ మిప్పు డీ తెగయెక్కువగుటయునా తెగ తక్కువగుటయే! వినీత
వాణి కిప్పుడు కాలదోషముపట్టినది. ఈవత్రికలో నెప్పుడప్పుడు తిరుప
తివెంక పేశ్వరకవులంగూర్చి చర్చించఁబడుచు వచ్చినది. తత్సందర్భ
మునఁ గొప్పరపుగవులను గూర్చి కూడ నొండు రెండు సారులు వా
యఁబడినది. ఈవత్రికయు ద్వైతము పాండిత్యము నభిలంఘించుటయేకాని
వేరుకాదు. ఈ తిరుపతివెంకటకవు లెట్టివారో కనులనైనఁ జూడలేదు.
కొప్పరపువారి సంతకుముచుపే చూడలేదు. పరిచయ మున్నప్పుడుగ
దా స్నేహవిరోధము లేర్పడుట, అదిలేనప్పు డవియు నుండవుగదా?
ఇట్టి విషయములో డిశంబరు 14వ తేదీ హితకారిణిలో నుదర్శిని ప
త్రికాధిపతి సోదరకవులను దిట్టినట్లుగా,, అను నీమొదలయిన వాక్య
ములు కొన్ని సశేషవ్యాసములో నెవ్వరో వ్రాసిరి, ఇదేటి యన్యాయ

ము? సోదరకవులను దిట్టినదెప్పుడు? తారతమ్యపర్చ చేయుటయెల్లఁ దిట్టుటయేనా? ఈసోదరకవులెప్పుడు? ఏరి నెంచుకుఁ దిట్టవలెను, ఎంచుకు గౌరవించ వలెను? గౌరవా గౌరవము లెప్పుడుపుట్టును! తదనుభవము మీఁదఁ బుట్టును. ఆయనుభవ మెట్టిది? తద్గ్రంథపఠనరూప మయినది. తిరుపతి వేంకట కవులమీఁద గౌరవభావమేలగుదురవలెను? వారిగ్రంథములను బఠించుటవలన, ఆగ్రంథములలోఁగవిత్వవస్తువును పుండుటవలన. కవిత్వవస్తువన నేమో? ప్రత్యేక మొకగ్రంథమువ్రాసినఁగాని యిక్కడ స్ఫుటపఱుపఁజాలము. అట్లే కొప్పరపువారుఁగూడ పదిగ్రంథములు రచించి మన కనుగొపించనిండు. అప్పుడు గౌరవాగౌరవములు స్థిరపఱుతము. రెండు బంగారు కణికలు వన్నె గట్టవలసి వచ్చినప్పుడు నికసోపలము (గీటురాయి) పై నొక్కరేఖయే కానవచ్చుచుండెను. రెండవది స్వరూపశూన్య మయి యుండెను. అప్పట్లఁ జేయవలసినదెద్ది? గీటురాతిపై రెండవకణికగూడ నొకింతగీసి చూపరాదా? అప్పు డేతగవులు నుండవుగా! అదియేలాకోరహస్యముగ దాఁచి పెట్టిడొరకఁనా? కణిక పదియార్వన్నెవచ్చును, తక్కినవన్నియు దీనికిదిగదాడువు” అని బూకరించనేల? వారికవిత్వము విన్నవారికిఁ జాలదా? యని చెప్పవత్తురేమో? “వారువిన్నారు వీరువిన్నారు” రని యీ మూఱివాసీ సాక్ష్యములెందుకు? నాల్గుగ్రంథములీవలఁ బాఠవేయరాదా? అవియేపోరాడునుగా. కావున నోప్రాజ్ఞానా!,, మధర్మినీపత్రికాధిపతి తిరుపతివేంకట కవులను ఆకాశమున కెత్తుచున్నాడనియుఁ గొప్పరపువారినిదిట్టుచున్నాడనియు,, నిత్యాదులువ్రాసి స్వచ్ఛత్రపములఁగళంకపఱచవలదు. దైవసాక్షిగా నిందెవ్వరును నాకు హితులుగాని ఆహితులుగాని కారు. ఇదిగాకనే నొక్కఁడను ఆకాశమున కెత్తినంతమాత్రమున నిస్తేజస్సులు ప్రకాశవంతు లగుదురా? లేకతృణీకరించినంతమాత్రమునఁబ్రకాశవం

తులు నిస్తే జన్మబగుదురా? ప్రాజ్ఞలోకమున నేదియో స్థిరజి యుండనే యుండినది. ఇంతకును లోకమంతయుఁ బక్షపాత మయ్యునున్నది తారతమ్యజ్ఞానము పోయినది. సత్సాండిత్యమునకుఁ గాలదోషము పట్టినది. నేతి బీటకాయలలోని నేతితోసంతర్పణములు చేయుచున్నాగు అయిన నోయధునాతనికవి నామకులారా! దైవపదార్థము తన నిలా సమును దెలిసికొనఁ దగిన ప్రాజ్ఞుని మచ్చునకైన చచ్చటచ్చటడఁచి యుంచకపోలేదు. వాణియొకరిసొమ్ము గాదు. ముఖేముఖే సరస్వతీ, కాని, విభక్తిప్రత్యయజ్ఞానమయినను లేక నామశబ్దమైనను దెలియక యొండురెండు తెలుఁగు పాత్తములు చూచి యుండవలె యుక్తల నేరితెచ్చి యతుఁగుఁబెట్టుచునుండువారు, వ్రాయటకుఁ బత్రిక లందుఁబాటుగా నున్నవిగదా? యని ఉభయభాషా నిరాఘాట పాండిత్యమును సంపాదించి యా వ్యవసాయములోఁ గలలు చితుగఁ గొట్టుకొని వ్రాసికొనక చేపలు లయి యున్న విద్యాకర్తృశులను గుడ్డిగవ్వలకిందఁ దీసి వేయుచున్నపుడు మానవసామాన్యవ్యక్తికి నూటట గలుగదు. కావున ననధారుఁడు. ఎంత చచ్చు కవిత్వముఁజెప్పఁ బూనినను అకారాకారసకారాఽత భేదములు, ధర్మధర్మి భేదములు, మున్నగు సామాన్య విషయము లయిన దెలియ నలసి యుండెను. అందుకుఁ బంచకావ్యజ్ఞాన మయిన నుండవలెను. అంతమాత్రపు శ్రమకైనను ఓర్వలేక తీరి కూరుచుండి యూరక తేరగా విద్యా ప్రాముఖ్యత సంపాదింప వలెననెడు దురాశిచే వికటనాదములు చేయుచు బొల్లి కవిత్వములు చెప్పుచు పాణీప్రసన్నుల గడ్డి పఱకలవలెఁ దీసివేయు చుండురేని అట్టివారి యుక్తులు పిండి తడుగిధిరబిందువులచే భూదేనికిఁ దర్పణము చేయుటకై సజ్జీకృతాంగులిపుటులు కొందఱు అప్రమత్తులయి యున్నారని యిప్పటి యమిధునకృత్య ప్రసవబాభాభిలాషు లెఱింగి యుండ్రుగా

క. లజ్జ యనునది నిఘంటువులలోనైన దర్శన మిచ్చునుగాక. “మహారాజ నుతావాపి న సూతే— వినా” మహారాజసుతశ్చౌపి న కవిః పాండితీవినా.

(1914 సం॥ పిబ్రివరి అభినవసరస్వతినుండి.)

నీ త్రి భో ధ .

మనోరంజనీవత్రికాసంపాదకుఁడగు ..... రావుగారు తమ మృషాపచనంబులు గుంటూరునీమ, ఆర్యమతబోధిని. సుదర్శిని, పత్రికలలోనవిశేషముగఁ జర్చింపఁబడుటాది, కసిపోకమసిఁబూసికొనిపట్టుల సరసమగుమార్గమున విమర్శింపఁజాలకకడకు వాగ్వ్యయముఁజేయుచున్నారు.....పత్రికలో మూఁడుపాళ్లు జిల్లుతప్పమఱియేమికానవచ్చుటలేదు.....వీరికిసద్బుద్ధి గఱపువా రనేకులు గలరు గాని వారు కులాభిమాను లని యపలాపింతురేమో యని మతాంతరుల(వైష్ణవుల)మగు మేమే వీరి కీవిధమున నీతిగఱపుచున్నారము.....

క॥ మునుబ్రహ్మ ద్వేషంబునఁ జనినాఁడవుకొన్ని నాళ్లు సత్యంబును గన్గొనఁజాలక నేడకటా! ఘనుఁ దిర్పతివెంకటేశు గర్హించెదవే॥

ఉ॥ పత్రికచేతనుండెనని వ్రాయఁగఁబోకు మసత్యములే సదా పత్రపవీడి ధీవరులఁబైకొనఁబోకుము చేతిమీఁదుగాఁ గృత్రిమములే లిఖంపకుము కింకవిమత్తగజేంద్రసింహు లోకతీయభానమానవర గర్జితములే విని మిన్న కుండుమా॥

చ॥ తెలిసియు నిద్రఁబోవకుము దేవుఁడొకండుఁగలాఁ డటం చెడక దలఁపుము పుణ్యపాపముల ధ్యానముఁజేయుము కూలికిఁ విజబెలమినిఁ గోలఁబోకుము కవీశ్వరవైరముదాల్చు బోకు మీ తెలివిడిఁగూర్చుమమ్ముఁ బడఁదిట్టకుమయ్యో! గుణంబెఱుంగుమా శేషాద్రిరమణకపులు.

మునుపు 'దర్బారుకత్తిక'చాల నవ్యక్తము గాఁబ్రలపించుచుండెడిది, కి ర్న
 వశమున నది యంతరించినది, వదవడి దానిభారమును వహించి నియతముగా
 మ్రోగుచున్నది 'హితకారిణి'మనోరంజనులు, వీనియందలితప్పడుఁజ్ఞానంగము
 నకు రోసి కొందఱు ప్రాజ్ఞులు మందలింపులనువ్రాసివవర్తకులపేరనే వంతుఁడై
 రఁచి? కాని వానినిగూడ స్వీకరింపవలసినభార మీవత్తికల కుండుట న్యాయసిద్ధ
 మైనను నిది *స్వీకరించుట లేదఁట, సోదరవక్షియులు దేనిని, తి॥ వె॥ కవులవ
 డువు(బత్తి)కగా నవలపించుచున్నారో, ఆయభివనరస్వతిగూడఁ బ్రచురించుటలే
 దఁట? హితకారిణిమనోరంజనులలో నేయేపేరులతోఁదప్పడుప్రసంగము నెఱవడు
 చున్నదో, అందుఁ గొందఱయోగ్యతను నిర్ణయింపఁ దగునంశములను లోకమున
 కుఁ దెల్పినచో వారివ్రాతలతత్వము తెలుపకయే బోధపడవచ్చుననియెంచి కొం
 దఱునందగృహములను దెల్పుచుఁ గడు మృదులముగా వ్రాసివంతుచువచ్చరఁట, ని
 వ్రాసినవిషయములు యథార్థము లనుటకు లవమును నందియములేదఁట? అందుల
 కితరులసాక్ష్యము లక్కఱయేలేదఁట? ఎవరినిగూర్చి వ్రాసిరో వారే యుప్పకొనఁ
 దనియందునఁట? ఆయాసంగతులు వదిమంది పెద్దమనుష్యులు గలవివాహపునఘలు
 లోనగుప్రదేశములకు సంబంధించినవి కాని పరమరహస్యములు గావఁట? అట్టి
 బహిరంగసందర్భములను గూడ నభివనరస్వతి ప్రచురించుటకుఁ గొంకి 'యేకజ్ఞు
 నునివ్వ'నని నదియే కాలు నని యాపేక్షించుచున్నదఁట, వ్యానప్రేషకులీతత్వ
 ము'నెఱుంగక మాపేర కానిని బ్రకటింపవలసిన దని ప్రార్థనాపూర్వకముగాఁ
 బంపుచున్నారు. నత్యనిర్ధారణాతత్వము లగునవ్యారికి మాకృతజ్ఞతాపూర్వక
 నమస్కారముల నర్పించుచు గ్రంథవిస్తరభీతిచే నవ్యారివిపులవ్యాసములను వద
 లి యయ్యనఘుల నాచుములలోఁ గొన్ని చూత్రీ మిట నుదాహరించుచున్నారము.

(1) చింతామణిరాజగోపాలకవి (2) చేపూరి లక్ష్మణకవి, లోనగువారు

వీరిలోఁ గొందఱు భివనరస్వతియందా రోపించినదోషమును దెలుపఁ దగు

*...దీనిని హితకారిణికే బంపించియుంటిని. కాని యది ప్రచురపడలేదు.
 తిరిగి వ్రాయలేక యీచిత్తునే తమకు వంపించితిని. చిపుకుల అవ్యయ్య.

ఈయన దేనిమాకడనంపెనో దానినివిస్తరభీతిచే వదలితిమి,

నుత్తరములలో సెకటి రెం డిట నుదాహరించెము.

“యీ...రావుయిదివరకుతమనోటినులోనికివచ్చినవాడె. యీతడు మాపల్లెటూళ్లలో మిగుల గప్పాలుకొట్టుచూ వారనగనెంత వీరనగనెంతయనుచుండును. ఇట్టివీనికి నేటికితగిన ప్రియశ్చిత్తము జరిగినది. యీసంగతి పత్రికామూలమున నెల్లరకు నెఱిగించుట సర్వోత్తమమని నాయభిప్రాయము. ... పట్టాభి రామశాస్త్రిగారు యిట్టివిషయలలో శ్రద్ధపుచ్చుకొనరు. అనేక పిచ్చిపత్రిక లీకాలమందు ఓంకారం గురవరాజు మొదలగువారి పిచ్చివ్యాసములచే నిండుచున్నను ... అభినవనర్వతి సాహసింపకున్నందులకు చింతిల్లుచున్నవారము. యీ గాధను. . .తమ గుంటూరు సీమయందుగాని ప్రచురింపబ్రార్థించుచున్నాను. చేపూరి లక్ష్మణకవి 6-2-14

“చింతామణిరాజగోపాలం (వాసుకున్న విజ్ఞాపన .....ప్రస్తుత కాలమున గాకపులెందరో తమయశస్సునకు లోటుగలిగింపయత్నించి నోటికివచ్చినయట్లు పత్రికలలో గీకుచున్నారు అట్టిపిచ్చివ్రాతలనేని బెరుగనిచ్చుటంత మంచిదిగాదనుట జగద్విదితమేకదా. కాననటువంటి తప్పుడువ్రాతలకు మీరు జవాబు నొపంగుట సమంజసము కాదు గనుకనన్న బోట్లందులకు తగియుందురుగదా? యీసంగతి నెరిగియోయెరుగకయో పట్టాభిరామశాస్త్రిగారేదేని వ్యాసమునుగాని, పద్యములనుగాని, సహేతుకముగ వ్రాసి పంపినను బ్రచురింపకమిన్న కొనుచున్నారు. అందుచే హితకాఠిణి, మొదలగుపిచ్చిపత్రికలకు జవాబులు రాక నిలవయన్నవి. యింతయేల యీమధ్య.....గాఠికి ... వలన కలిగినవరాధ్వవమును క్లుప్తముగా వ్రాసిపంపుకొనియన్నాను. అదియే మగునో తెలియదు...,, చింతామణిరాజగోపాలం 14-1-14

పత్రికయనఁగా వివేచనాజ్ఞానము కలదియే గాని యన్యము కానేరదు, ఆంధ్ర, కృష్ణ, సువర్ణలేఖ, లోననైనవి మొదలు నీకాఖ్యాభిమానులతత్త్వము నెఱుఁగకయో, అభిమానులలోనిపురుషులలోఁ గొంపలు కార్యస్థానముల నుండుటంబట్టి యో మోసపడి పదపడికన్నుతెరిచి యిప్పు డిప్పు డీగొడవనుండి విరమించినవి, కాని విరమించునప్పుడు వైపత్రికలలోఁ గొన్ని చాల నయకైకముగా విరమించిన వని వ్రాయక తప్పదు, ఆయానందగల్గము, వేమవరపుపీఠికలో వారివారిస్వహస్తలిఖితములగుజాబులవల్లనే తెలిసికొన వచ్చును, ఆదియటులుండె, వ్రక్కతము

క॥ ... మఱియెఱిఁగి యెఱుఁగ నేరని, కఱటించెలుపంగఁ గమలగర్భనివ శమే॥ (భార - ఆది - ౪ అ॥)

అనుతెఱంగున వర్తించుపత్రికలరీతిం దెలుప నందలివ్యాసమొకటియేను దాహరింపక “నీటిలో గేదెనుకెట్టి బేరము చెప్పట యుక్తము” కాదని స్థావరాలక న్యాయమున నాయయుక్తప్రసంగము కొంచెముదాహరించి చూపుచున్నారము.

(1914 సం॥ 4-11వజనవరి తేదీల హితకారిణి నుండి.)

...మరినాల్గు దినములకు కవుల కంకణముల పభజిరెను. ముతకచామ్యచండంబున “ఎక్కడో కొడితే ఎక్కడో రాలినవన్నట్లు” ఎక్కడవేమవరక? ఎక్కడ గుంటూరు? ఎప్పటి ఆవధానం! ఆహా గుంటూరునీమను పడతిట్టిన దిట్టకవులకు తిగ్గి గుంటూరునందు నిట్టికంకణములు దగిలించుట చిత్రము, చివరకు యిట్టి గుంటూరుదొక్కయ్యగా యీకవులకు!.....అనగా దీనికంతకు కారకులు గుంటూరు వైదికోత్తములు గొందఱని యూహింప నగును. ఈరోజులలో ఒకచిన్న సిల్లవాడైన ఒకవనిని చేస్తే ‘ధ్యాంకుయు’ అన్నట్లు ఉండే అంటే మెడల్పు, కడియాలు, గాజులు, ఉంగరాలు, తాలిబొట్లు, మున్నగుబహుమానాలు. పూర్వకాలంలో యెంతోగొప్ప పండితుడైతే దుస్సాలు వలు బహుమానం యిచ్చేటప్పటికి యెక్కువ. నక్షత్రముడు

ఏనక్షత్రముండో యేదియో వ్రాసేనే యనుచు ఇంచేమి స్పృహణీయము

గుంజమున్నది ఇందునక్షత్రముండు కింకను నెంతో*సోదె వెళ్ళుచెట్టెను అది యటులుండె, ఏమైనను“హితకారిణి”ప్రచురించునితరవాదనములకన్న భాషావిషయమగునికృష్టతలో నిది చాల మెలుగు, ఎట్టిబూతుండగుఁతలెని యిది ప్రచురించెడి ననురహస్యమునీ‘నక్షత్రము’ డెఱుంగఁ డని తలఁచెదము, లేనిచో నితఁ డింతమృదువుగా వ్రాయఁడు, మఱియు నీవిచారగ్రస్తునివిచారమును ప్రచురించిన నాఁటిహితకారిణి”యే వేటొకట నీకింది యక్కరములను బ్రచురించినది.

ఈ నెల 18 వ తేది రాత్రి వినర గంటలకు శ్రీరాజామంత్రి ప్రగడ భుజంగరావు బహదూరివారి జ్యేష్ఠపుత్రికి కు... పాణిగ్రహణ మహోత్సవము జరిగెను.....సోదరకవులకు మణిఖచిత స్వర్ణవతకములు చెఱియొకటి శ్రీరాజా గారొసంగిరి. . . బిరుదమునిచ్చిరి,

‘నక్షత్రము’ తుట్టుకుదివిచార మీ‘సోదరుల’ బిరుదప్రదానాడులకుండగులకుండుంగాక, అవియటులుండె, నీహితకారిణి, ననునరించి మేము నవరింప వలె

గుంటూరు గుబగుబలు. సానిపాట, కవులు

*ఈ నెల 16 తేది రాత్రి 9-30 గంటలకు బెంగుళూరు నాగరత్నం పాటక చేరి జరిగి యుండెను.....ముందుకవులకు గంకణాలు తగిలించి తరువాత రాత్రి సానిపాట అని ఆనమన్నారట. కాని యేకారణమువల్లనూ ముందుపాట జరిగినది. 20 తేదీని కవులకు గంకణముల బహుమానము జరిగినది. రాత్రిసానిపాటకు కవులు హాజరైరి.....అదిగాక యొక చక్కని శిథిలాంతమును వెలిబుచ్చిరి. సానులు వివాహమే చేసుకొనినచో జనులకిట్టి యానందమెట్లు కలుగుననియు అందున సానులు వివాహము జేసుకొనక యిట్లుండవలెననియు దీవించి మరీ కూర్చొని. ఆహా! ఎంతనీతి కోవిదులు.....ఇంతకు “మలాటి వారు లేరు” అనేగర్వయున్నంత వరకు నత్యము(తి|| వెం||ల) కనులకు గోచరముకాదు....,

నక్షత్రముని ప్రలాపము దిక్షాత్రము చూపఁబడినది, ఈ ప్రలాపమునకు నాటి గానద్రవంసా పద్యములకును గలసంబంధమును వివేచకులునిర్ణయించుకొందురుగాక యని నాఁడు మానొడివినపద్యము లీక్రింద నుదాహరించుచున్నారిము.

సేన దొకటి కలదు- పూర్వరంగపీఠిక '2 వపుట 3 వ పంక్తిలో —

‘తిరువతివెంకటేశకవిధీరులఁ దెల్పెద మిమ్ముఁ దెల్పెదన్,
అని సవరించుచున్నారము, ఇంతకన్న, హితకారిణీమసారంజనులలో గణిం
పఁదగిన యంశమింపుకయ్యుఁ గానరాదు, పూర్వరంగము 54 వపుట 25 వంక్తిలో

వేమురి నృసింహశాస్త్రి, శతావధానీ,

అని సవరింపఁగల, అంకులకుఁగల బీజ మీక్రిందియుత్తరము తెల్పును.
“శ్లో॥ కేచిచ్ఛ్రీవతివెంకటేశ్వరకనీ ... గురుతా హేతూకపీఠంశ్రీయే॥
శ్లో॥ తెనాలిపుర్యాం శివరామశాస్త్రి, ప్రదర్శితే సాధు శతావధానే!
అరీరచం పద్యమిదం సభాయాం, ప్రశస్తిపద్యే వ్యతిహృష్టచిత్తః॥
వేమురి నృసింహశాస్త్రి, శతావధానీ

‘హితకారిణీ’లో సంతమాత్రమేని గణింపఁ దగిన యంశము కలదు గాని
‘మసారంజని’ లో లవమును గానఁ బడ లేదు, దానిపోకడలు కేవలకుతంత్ర
ములకుఁగార బాటుపడుచున్నవి- ఆయంశ మీక్రిందిపఁపులు తెలుపఁ గలవు.

(15జూలై 1913 నం॥ మనోరంజనినుండి)

“...చూడలేదా- గుంటూరు నీమ మొదటనే నియోగు లందఱు
స్త్రీలనియు, వైదికులందఱుఁ బురుషు లనియు, దమపెట్టిధోరణిం
గొంత బయటఁ బెట్టుకొనిరి. . . ,

ఇదితనవలెఁ దెలివ్తకు-వగా శాఖాభిమానమును వినియోగింపని సహృద
యు లగునియోగిశిఖామణులకు ‘పుల్లింగములు’ పెట్టుతలఁపుతో వ్రాసినవ్రాఁత.

శా॥ గానంబున వినునేర్పె కా కనదు సాగస్త్రీలకుఁ గానవి

ద్యానై పుణ్య మటంచుఁ జెప్పి కొనువార్తల్ మాపఁగార బుట్టె నే

దో సాగాంగన యంచు లోపలఁ దలంతు ర్నిన్నునీగానవి

ద్యానందామృతవార్ధిలో మునుఁగునార్య శ్రేణి సాగాంగనా.

తే॥ ౧॥ న్వరమురాగమ్ము పురుషుల సరణిఁ దోచు

మధురిమము పూపుఁబోడులమాద్రి సౌష్ఠ్య

భవకు, వ్రాయుఁగాక, నియోగివైదికులయొక్క మత్యమును బోధించుచు సాక్షాత్పర
దేవతనుగా నియోగులను సంభావించిన యువమానకల్పమునం దేవో దుర్భసి నా
పాదించుచున్న యీశక్రికగాని వేటాకటిగాని యీశిష్యమున కంతకన్నఁ
జక్రనియువమానమును నేకరించి చూపినచో మే మద్దానిని శిరసావహించి దిద్దు
కొనుచున్నారము, 'ఆ' అంటే అవశ్యము 'ఊ' అంటే, ఉపశబ్దము, నారాయ
ణా, అంటే, బూతుమాటయునుగాఁ బ్రసంగించుజ్ఞానలవమర్పిదగ్గునిశంకయగుటచే

చాటుగా నాగరత్నము పాటవినన్

బురుషుఁడో లేక కాంతయోయెఱుకవడదు.

౨

ఉ॥ పాడుదు రెందఱో యెటులు పాడిననుకొ “మగవాని గానమున
జేడెల నంసక్రృతంబును రుచింప,,వటంచు వచించె మున్ను నే
వాఁ డల శూద్రకుం డనృతవాదిగ నేఁటికిఁడోచకున్నెపుఁ
బోఁడులు నాగరత్నమును జోలెడువాం ద్రుదయింప కున్నచో.

౩

శా॥ పెండ్లాడెన్ వలె వేశ్యలండురకటూరి పెక్కుండ్రు రీజాతికిన్
బెండ్లిండ్లే యగుచో సుఖామధురిమ ప్రీడాకరంపొనటల
బెండ్లంబోలు స్వరంబులన్ విసరుహళిన్ రాగముల్ వాడుపూఁ
బోండ్లన్ జూచుట గల్గునే నళల నెప్పున్ నాగరత్నాదులన్.

౪

చ॥ అచలశిరమ్ములున్ జలన మందఁ దొడంగెడి “నాగరత్న” మున్
విచికిలగంధిగానవుం బ్రీతిత, కన్యనిమిత్తమై నదా
వ్రచలనమండు శీర్షములపాలులు వాకొననేలగి నద్వచో
రచనకు నట్టి గానపుభరమ్మునకుకొ జగమెల్ల సూఁగెడిన్.

౫

ఉ॥ “రాగములేదు నా” కను విరాగి మనమ్మునయండునైతమున్
రాగము పుట్టఁ జేయునదె రాగము రాగిమనమ్మునం దెటో
రాగముపుట్టఁ జేయునది రాగమె?, యన్ వివరం బెఱింగి తా
నాకమణిగళంబు గలనాదము లీనె మనూహరమ్ముగన్.

౬

తిరువతి వెంకటేశ్వరులు.

‘భండానురోధమున, నుత్తరింపఁబడియె, తగిన సహృదయులెవరేనియడుగుచో* సాం
ఖ్యమతానుసారమునఁగాని, ‡దేవీభాగవతరీతిచేఁగాని, §చలంకారిక మతసందర్భ
మునఁగాని, యియ్యెడ ప్రాయశఃపరిసరప్రమాణములు చాలఁ గల వని విజ్ఞులరయు
దురుగాక- పనిలోఁ బని మనూరంజనీ, హితకారిణులించుక యుత్తర మీఁదగినద
ని తలఁపఁ దగునేటిక విషయమును గూర్చిబుక్కిరించినవి. ఆదియొక్రింది సందర్భ
మువలనఁ దెలిసికొనఁదగు,

(పరివత్పత్తి)కనుండి.)

పరివత్పత్తి)కాపాఠకోత్తములారా!

2సంపుటము 2సంచిక చిట్టచివర నాపద్యములలో

(1) “అష్టభాషలకు” అను సీసములో గీతి తక్కుఁ దక్కినది“స
ర్వశూన్యశతకము”నుండి యనువదించఁబడినదని యెఱుంగవలయు ...
దివాకర్ణ, తిరుపతిశాస్త్రి).

(1913 వ సం॥ నవంబరు నెల 1వ తేదీ నుదర్శిని పత్రిక)కనుండి.)

“మీ “రోజు మంచిదని- పట్టవగలే కన్నమా” అనునూ లదృ
ష్టి వ్యాసమునుజూచితిని. అందు మీరు “నాయీసంశయమును ని
వారించుదుగాక” అని చదువరులను గోరుటయెగాక తట్టతుద నన్ను
ద్దేశించి కొంత వ్రాసియున్నారు . . . “అష్టభాషలకు” అను పద్య
ము సర్వశూన్యశతకములోనున్నను అది తిరుపతి శాస్త్రిగారికవిత్వ
మేను. ముమ్మాటికి వారిదేను...” ఇట్లు, (Sd) కృత్తి వెంటింగంగరాజు.

* (1) అజామీకాం లోహితశుక్ల కృష్ణాం బహ్వంశ్రజాం జనయంతీంసరూ
పామ్॥

‡ (2) శ్లో॥ బ్రహ్మదయస్సురగణా సతుకిం యవత్యకి... శ్లో॥ త్వంనాఽపుమాన్
సచ పుమాన్..... (దేవీ-౧- సర్గం) శ్లో॥ నాఽహం శ్రీనభ్యుమాంశ్చాహం సన్తి
బం..... (దేవీ-౩ సర్గం.)

§ (3) తద్భిన్న త్వేనతి తద్దత భూయోధర్మవత్త్వం సాదృశ్యమ్॥

ఇతరులదిగాని, తనదిగాని, యన్యత్రక్ష్మమైన దానిని వేరొకచో గ్రహిం

2

చుట *యనువాద మనఁబడును ఇందులకు 'కాళిదాసు తిక్కన' లొనగును హాకపుల న సేమలఁ బ్రమాణముగాఁ జెప్పసెప్పగు అదియటులుండె ఇతరాధీనము చేసినవద్యమును మరలనాత్మసాత్కరించుటమాత్రము తప్పు గా, దా అని యందురేని, అదోషమునకు మే మిప్పటికిఁ జిర కాలముక్రిందటనే పరిహారమును వ్రాసియున్నారముచూడుడు

(1908 సం॥ లో నచ్చుయిన నానారాజనందర్యనవీతికనుండి.)

(నండితుండనెడి) యనునది. 2వ పేజీలో నస్త్యత్కృత మయ్యును నితరకవి కృతమని విధిగామిమ్ముభ్రమింపజేయునదికలగు. దానింగూర్చి వ్రాసిన గ్రంథము విశేషించి పెరుగుచు గాన సయ్యది యస్త్యత్కృతమే యనియును నితరకవికృతమైన గ్రంథములో మేమే పూర్వముదానిని సంస్కరించునప్పుడు కృతినాయకుఁడందులకు నిందులకు నొకఁడేయగుటచేఁ జేర్చితిమనియుఁ జదువరులూహించి మాపద్యమును మేముతిరిగియుఁ బుచ్చికొన్నందులకు దత్తద్రవ్యాపహరణదోషమునే మాయుండాపాదించి గ్రంథచార్యదోషము నాపాదించకుండఁ బ్రార్థితులు.

ఈపంక్తు లిప్పటికి 6 వత్సరములక్రిందట వ్రాసినవి. గాని నేఁటివి కావు ఈసంక్తదాయముంబట్టియే మా'గురుదక్షిణ' 7 వ పుటలోని

సీ॥ మొదలంటన డుగంటిమూలమూలల''నుండు వేదశాస్త్రమ్ములు వెలికివచ్చె॥

అను సీనపద్యము శ్రీకృష్ణాపత్రికవారి కవిత్వముకాక మాకవిత్వము కావలసియుండును, అట్లుగామె''పద్యమువలెనే మొదలంట, పద్యమునందును నిటీవలగీతిమార్పఁబడినది అయియఁగమునకు 28 అక్టోబరు 1910 సం॥ తేదీ కృష్ణాపత్రిక చూడఁదగు. ఇంతవఱకుఁ దెలిసికొనునంతటి తెల్విలేటలు భగవంతుఁడీయనియప్పుడాయోధియూమానిను లెట్లు ప్రసంగించినను దప్పలేదు గాని యిట్టివారల వ్రాఁతలకుఁ బ్రత్యుత్తర మిడుటమాత్రము మాది తప్పు కాక పోదు, అతన్న సోదరులతోడి

“సిద్ధస్య కథనమనువాదః”

వాదిప్రతివాదిభావముకన్న నెక్కుడుది కాదు, దాని కెవరు సమ్మతించుచు న్నారు, ఎవ రీనశించకయున్నారు? ఎవరు విచారించుట లేకు ? చూడండి.

ఉ॥ కొప్పరపుంగవీశ్వరులకుం గలపాండితి తెల్లమయ్యె మీ

రిప్పనిఁ బూని వారల జయించెద మంచు వచించుటెంతయున్

గొప్పయుఁగాదు దీటును కోవిదుతోఁ గలహంబు నేసిన్

దప్పని చెప్ప రేరును ఘనం బగు నయ్యది వెంకటేశ్వరా॥

ఓకొప్పరపు సోదరకవులారా!

మ॥ అర రే, దుర్మదపూరపూరితమహా హంకారహుంకారని

ర్భరతుండాహతిశీడ్యమానరుజనవ్రాతక్షమాజాతనీ

చరటత్తాకవిమత్త సామజశిరస్సం ద నిర్నిద్రాకే

నరులౌ తిర్పతివేంకటేశ్వరుల మీసాల్ పీఠ మీశకృషే॥

మ॥ కలరే, గ్వర్జితకాకవిత్వకలనాకేశ్వరులపాండితీ

చలదౌర్బల్యవిశేష బాలత్పణనీచ గ్రాసదుర్జీవనా

ప్రలఘుప్రాణకుమార్దగమికుకవి స్ఫాయత్తురంగాళికిం

బులులౌ తిర్పతివేంకటేశ్వరులతోఁ బోరాడువా రిద్దరన్॥

మ॥ అవురా, నిస్తులసత్ప్రశస్తిఘనవస్త్రాలంకృతామోదని

త్యవిరాజత్త కుబంగనావితతిద్దైర్యస్తోత్ర పాశ్రోపిథా

సవిధ స్థాననిర్లభప్రకటభాస్వత్స త్సభాశోభిస

త్త్రపునా తిర్పతి వేంకటేశ్వరులతోఁ గాల్ ద్రావ్యవార్ మీరలే॥

మ॥ నిమిషానేకవిధప్రబంధరచనానిర్మిద్రవిద్వత్సమా

జమనీషాప్రియనద్రసప్రథితశశ్వచ్ఛుంభదత్వార్భటి

ప్రముఖాలంకృత సత్కవిత్వవిలసత్పాండిత్య గాంభీర్యదు

ర్గము లౌతిర్పతివేంకటేశ్వరులనఁగా దోమలైతోచిరే॥

మ॥ సతత ప్రస్ఫురదాంధ్ర సంతృప్త కలాసందర్భవిస్తీర్ణన
త్ప్రతిభాశక్తివిమోహితప్రతిభటవ్రాతప్రభావాద్యలం
కృతవిద్వత్ప్రవి మూర్ధరత్న నుతనస్త్రీర్నిస్ఫురన్తాస్యస
మృతుతా తిర్పతి వేంకటేశ్వరులతో మారాడనోరాడునే॥

శా. చండినత్తరుణారసావ్త కవితాసామ్రాజ్యధారేయతా
ఖండైశ్వర్యయశోభిమండితదిశాకాండ ప్రచండార్భటి
పాండిత్యాశనిపాతసాధనరిపు వ్రాతాద్రివిర్భేదనో
ద్దండుల్ తిర్పతివేంకటేశ్వరులు వాదంబేటి కవ్వారితోకా.

క ర వ ది

పిశుపాటి చిదంబరశాస్త్రి.

ఒ ం గో లు

శతావధాని.

క. అనుపద్యంబులవేగక, ఘనదీర్ఘలనత్సమానకంబులతో నేఁ
బనిచితి వారలకడకుకా. బనిఁబూని లిఖింపరైరిప్రత్యుత్తరముకా.

చ. కవియననెట్టిఁ జో యతనికార్యమదేమొ యతండుదేనినిఁ
దవిలివతింపఁగా నగునొ తట్టియేమొ వచో విశుద్ధియెం
తవఱకు నుండఁగావలెనొ దాని నెఱుంగని యట్టివారలనొ
గవులనిచెప్పుచోఁ గవులుకానిజనుల్ జగమందునుందురే.

క. తెలిపితిమీకినంగతి, నలఘయశోభాసురాఁయిదంతయు నీలో
కులకుండెలిపెదరనియెం, చిలలిన్ గ్రహియింపుఁ డీవిశేషములిందుకా
పిశుపాటి చిదంబరశాస్త్రి.

(జనవరి 1914 సం॥ అభినవసరస్వతినుండి.)

సుకవిరిపుకపోలచపేటము.

ఇందుమించు నాలుగుసంవత్సరములనుండి శ్రీ తిరువతి వేంక
టేశ్వరకవులమీఁదికిఁ గొందఱు పండితముస్య లొంటికాల్చినట్లే

చుచున్నారు, అందగ్రామములను గీరతకారయితలు, తరువాత వారు గుంటూరునీమలోని కథానాయకులు, అటుపిమ్మట వారు పైవారల ననుకరించువారును,.....శ్రీ కవివరులపై నిపుడు మన్యులు కాలునగ్రవృత్తును గుఱించి పూర్వ మెన్నఁజో తాతలకాలమునఁ జేసిన వీరిదిగ్విజయసమయమున సంతపాటివా రెవ్వరు లేమిచే నెటో కనులుమూసి గంతకట్టి యశమువడసిరనియు నిపు డెందఱో మహానుభావులు విలసిల్లుటచే వీరియాట లెంతమాత్రమును సాఁగిరాకున్ననని యుఁ గొందఁ జిహ్నముపడుచున్నారు. కాని ప్రకృతపు మన మన్యులవలె శ్రీ కవివరుల దిగ్విజయసమయమునందలి పండితశౌండులు స్వశక్తి నెఱుంగక “యేన కేనాప్యపాయేన ప్రసిద్ధిపురుషోభవే” తమ స్తోత్రప్రమాణానుయాయమండలిలో గణింపఁపడి బుధజనపరిహాసయోగ్యత నిచ్చుగింపక గౌరవపరిరక్షణము గావించుకొనినసంగతి వారు (పై విధముగ సభిప్రాయపడుచారు) గమనింపలేకపోవుట శోచనీయమని వ్రాయవలసివచ్చినందుకుఁ గష్టముతోఁచుచున్నది.....శ్రీ కవివరులవలని పరాభవముసహితము గ్రంథస్థ మై శ్రీయోదాయక మగుటంబట్టి మన్యుల కెట్లుచూచినను లోటుగలుగదు.....ప్రస్తుతపు మనవృథామత్సరగ్రస్తలచారిత్ర మెంతవ్రాసినను లేఖకులకు విసువు పుట్టవలసినదేకాని యెప్పటికినిఁ దుదముట్టునట్లు తోఁపదు. కనుకనిఁక నొకపద్యమునుమాత్రము వ్రాసి మా లేఖని కొకింతవిశ్రాంతిగలిగింతుము.

సీ॥ భట్టవర్మలలోన దిట్టయౌ నన్నయభట్టారకున కాదిఁ బుట్టువొంది
చాళుక్యవంశసంజనితుఁడౌ రాజేంద్రుతోరంపుముంగిట దోఁగియాడి

అలకృష్ణ దేవరాయలవారిసభలోనఁ దకదింధిమంచునృత్యం బొనర్చి
తంజాపురీశునానా నమంటపమందు మంతుకెక్కుఁగఁజాల అంతునల్పి

గీ|| ఇహుడుకింక విదంతిమ్మ గేంద్రులై న, నరనతిరుపతి వేంకటేశ్వరులంబుట
 బీటవెట్టుక గూర్చుండె బృహులహావ, భావరస వేటిసత్తు వితావధూతి
 సికింద్రాబాదు } ఇట్లు,
 8-7-1913 } చివుకుల వేంకటాచలశాస్త్రి.

మామాతారతమ్యము నెఱుంగని వారెవరు, మాకుఁ దెలియకున్నను నితరు
 లకుఁ దెలిసియే యున్నది ఈ కిందివాక్యములు గూడఁ దలకింపుడు.

(1) హితోపతేశము.

కొప్పరపుకవులు నియోగులైనందున శాఖాభిమానముచే గొం
 దరుకల్పించిన కారణమువల్ల యీ రెండవకలహమునుకలిగినవనిప్రతిమ
 నుజునకును తెలిసినయంత మే... పండితకవులలో అద్వితీయులని ప్రఖ్యా
 తిగాంచి... బ్ర|| తిరుపతి వెంకటకవులు సంపాదించిన విశాలమైన కీర్తియే
 యితరులకు కన్నెర్రజేసి యిట్టికలహములకు కారణభూతమైనది, నియో
 గిశాఖాభిమానులు న్యాయవివక్షతలేకనే సోదరకవులను పురికొల్పి
 అదివరకు వారికి బ్ర|| తిరుపతి వెంకటకవులయందున్న భక్తి విశ్వాస
 ములను విడనాడజేసి దుఃఖభాజకములగు ఇట్టికలహములు కలుగజేసి
 నందులకెంతయు చింతింపవలసియున్నది . . . లేనిపోని ద్వేషములను
 మనసునందుంచుకొని పండితతిరస్కారమునకు పురికొల్పుట మిగుల
 సాహసము. దేశానర్థదాయకము, పరిహాసాన్నదము . . . పండితులైన
 వారు వైదికులయిన నేమి నియోగులయిన నేమి మఱియొక శాఖవార
 యిన నేమి. . . కావున ఓ నియోగి సోదరులారా? మీ శక్తియంతయు కే
 వల దుఃఖాస్పదమయిన యీనిష్ప్రయోజకపు కలహములయందు
 వ్యర్థపుచ్చక దేశహితార్థము వినీయోగించగలంధులకు త్రికరణభో
 జ్యగా మిమ్ములను వేడుకొనుచున్నాను కలహముల నుపసంహరింపుడు
 నిష్ప్రయోజకమైన మనములతో విచారింపుడు దోషములున్న మీమింపుడు.

జగ్గయ్యపేట, ఇట్లు, హితముగోరు, ములుగు, సుబ్రహ్మణ్యం.

. . అట్లుగాక తారతమ్యవిచక్షణవిడనాడి . శాఖాభిమానముమొదలగుకొన్ని వైషమ్యములను మనసునందుంచుకొని తిట్లకుమొదలిడి తమకేమో గొప్పసంఘబలమున్నదని భావించి తగవునకు సిద్ధముగా నున్నట్టియు పాండిత్యమునందుతగుపాటి సామగ్రిలేనట్టియు శ్రీకొప్పర పుసోదర కవులతో జరుగుచున్న తిట్లతో కూడినచర్చవల్ల భాషకుకాని దేశమునకుగాని యెట్టిలాభమునులేదని నాతలంపు యీకొప్పరపు వారు గురుకులవాసముచేసి పాండిత్యము గడించియుండలేదనుసంశయం దరికును విశదమే కాని వారి యుండభిమానముగలవారు మాత్రమువారియందెక్కువగణ్యతను తెచ్చిపెట్టుటకు తమశక్తికి మించినప్రియత్నము చేయుచున్నారు యింతమాత్రమునవారికి లేనిపాండిత్యమును గొనితెచ్చెదరా . . వారికున్న పాండిత్యమునకు తగుగౌరవము నిల్పిన సంతెచాలును , బ్రహ్మశ్రీ తిరువతివెంకటకవులతో అకారణముగా తమసితి తామెటుంగక కలహమునకుదిగుటచూడకొండతో డీకొననెంచు గొర్రెప్రోతుంచందము జ్ఞప్తికివచ్చుచున్నది సంఘబలముండిన నుండుగాక యిదేమియన్యాయము యిందులకుకారణముశాఖాభిమానుల ప్రోత్సహమే, వారువోత్సహింతురుగాకవీరేలసమ్మతింపవలెను . . . వారి పేరు లకుగువారెవ్వరు . . .

జగ్గయ్య పేట 4-7-13.

శి॥ వీరభద్రయ్యవారిలు.

ప్రాజ్ఞు లెఱుంగనిది లవమును నుండడు, వారికాయాయాదరిత్రగ్రంథములతోఁ బనియే లేడు, కాని కొన్ని కారణములవలన వారుగూడ సంతరంగవ్యతిరక్తముగా నడువ వలసివచ్చును. అట్టివారు మరలఁ దమయంతరంగముల నన్యథా వెలిపుచ్చుటను గూర్చి పూర్వరంగమున దిక్పాత్రప్రవేశర్షనముచేయఁబడినది- ఇటు మఱికొందఱనుగూర్చి వ్రసంగింపఁబడుచున్నది- ఈయత్తరముం దిలకింపుడు.

. . . . అయ్యా, యిందుతో . . . సంగతులు కొన్ని . . . వానినుకున్నాను, . . . నేను హాసినసంగతి ప్రమాణస్ఫూర్తిగా నిజమైనదిగా

ని...లలో కొందరివలె అభుతకల్పన కల్పించివ్రాసినవిగావు. అవసరమగుచేసి యీ ప్రస్తావము జర్పిన శ్రీ శాస్త్రిగారివల్లనూ, వెంకటసుబ్బయ్యగారివల్లనూ పొప్పించెదను... కొప్పరపుసోదరులచే పినపాటియందు జన్మబడిన సభయొక్క విషయములు కొందరివల్లనాకు తెలియబడి వాటిలోనిజనునినమ్ముటకు... వీలులేని... యాస్తుతులలోనినిజానిజములు తెలియగోరియుండగా, కారణాంతరముచే నాటిసభకగ్రాననాధిపతులున్నూ, అగ్రహారీకులున్నూ, ఆధునికాంధ్ర మహా కవులున్నూ, సుప్రసిద్ధులును నగు బ్రహ్మశ్రీ అమరవాది రామశాస్త్రిగారి సీవాన గాగ్రామగు బాలేమచు నేనువెల్లి (శ్రీ రామశాస్త్రి)గారిని గూర్చి, అయ్యా... గనుక శలవీయగోరితిని, అనికోరగా, నానుధీపరులిటునుడివిరి, ... అవుట వల్లనన్నూ, ఆసభజరుగుటకు మూలకారకులన్నూ, అప్పటిచూఖండం... గున్నానగు... పంతులుగారిప్రోత్సాహంవల్ల నేనాసభక గ్రాననాధిపతిపదవి కొప్పితిని, ... పండితులు అగ్రాననాధిపతులుగానుండ దగినకవులు సోదరులుగారని నేను స్పష్టముగ తెప్పెదను - నేను వారిని గూర్చి చెప్పిన... పద్యములుగూడా శ్రీ... గారి... వల్లనని యెరుగుదు, అని అనుచుండగా, అంతకుముందునుంచి అక్కడ కూర్చున్న వారిలోనివారున్నూ, అగ్రామాధికారులున్నూ, ... న్యా యైకపక్షపాతులున్నూ, నగు బాలేమచు వెంకటసుబ్బయ్యగారిటునుడి విరి, “శాస్త్రిగారూ! నాటిసభ యందు సోదరులనుగూర్చి... పద్యములు చెప్పవలెకు మనఃసాగ్గరయూ, చెప్పకుండినచో బంధుమిత్రులమనసునొప్పించజేసినవాడు నవుదునని యెంచి ఎట్టకేలకు... అనునర్థముగల పద్యములను జదివితిని... యీపద్యములు సోదరులు విని... తోనున్నూ, వంశీకులతోనున్నూ పోల్చిరేకానితమ్మునుగూర్చి పొగడలేదని... యిదిగాక బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతి వెంకటేశ్వరులకునంబంధించు, అవ్యాచ్యవ్రనం

గములునభలోపాగ్రంభించుటయెకాక వారి నేమోసాధించెదమనియెద
గు, . . . అనాదినుంచిహెచ్చకు ఏనుగునున్నా తిగ్గుకుదోమనున్నా
పోల్చుటకలదు గాని వీరిఁట్ల దీనిని కూడా పుషయోగపర్చుటకు తగ
దని నేను చెప్పెదను” యీనంగతులు బాలేమరుగి గామములో బా
లేవరి లక్ష్మీనరసింహంగారియిఁట్లో చర్చించబడినవనిన్ని యథార్థము
లనిన్ని నేనుచెప్పదున్నాను,

కలవకొలను రామయ్య, వరపురామకృష్ణయ్య, యీనాందారు,
పెదపరిమి, మకాం, కొడఁకటికిల్లు, నందిగామపొట్టు. కృష్ణాశిల్లా,

ది 20, November 1913.

వీరివలెనే బి|| శ్రీ|| వేదము వెంకటరాయశాస్త్రిలవారుగూడఁ దమయంత
రంగమునెకనెంపన్నగృహస్థునకు నెసంగియున్నారు. ఆయంశమును తెలుపు
నుత్తరము మేమిటను నుదాహరింప నసమర్థులము, లకోటాపశ్రీ గాఁజెప్పచున్నా
రము, వారియంతరంగము నేఱు, ముమ్మాటికిని. నేఱు, నేఱు, నేఱు, దీనినిటులుంచి శ్రీ
శాస్త్రిలవారిమెప్పు నీక్రింద నుదాహరించుచున్నారము.

(1914 నం|| జనవరి 1వ తేదీ కృష్ణాపత్రికనుండి)

. . . వేంకటరాయ శాస్త్రిల వారు చెప్పటలో . . . అన్నిపద్య
ములును మిగుల బాగుగానున్నవి లోపములేకనుపించలేదు (ఉభయ
భావలయందును) వీరికి కల సమర్థతను వెల్లడించుచున్నవి. . .

వైయక్తములలో మిగుల సంశయించవలసినది, మఱచే గుండలీకృత
మగుభాగము, దానిఁగూర్చియే శ్రీ శాస్త్రిలవారికి మున్నుదాహరించినసంపన్న
గృహస్థుత్తరమును వ్రాసినది, ఇంతవఱకు నడచినప్రసక్తియెల్ల మేమిఁజిగినది
యే ఇట్టిప్రసక్తి కిడినప్రత్యుత్తరమే మాడరానికట్టఁబాలులతో వచ్చినది, అంద
లిసంగతులనే మే మనమానప్రమాణమువలన గ్రహించినది, మాయనుమితిలోఁబా
రకాటున్నచో శ్రీ శాస్త్రిలవారు తెలుపఁదగుదు, వారునర్వభాషెద్దలు, మాయ
నుమానమును బలఁజువఁ దగుమఱికొన్ని బీజములుదాహరింపఁ బడుచున్నవి.

మేలూరు 20-1-1914

“... మహారాజశ్రీ మంత్రివ్రగడ భుజంగరావు గారిలోపల వివా

హము నాల్గవరోజున మహారాజశ్రీ కొప్పరపు కవీశ్వరులను . . . పా
ర్యతీపరిణయము చెప్పుచునగా చెప్పినారుగాని యేమి బాగాలేదు గం
టకు 75 పద్యములచొప్పన చెప్పినారు, ఆశుకవి శిఖామణి యని బి
రుదుకూడాయుచ్చినారు తరువాత . . . గారు వీరిని వెంటబెట్టికొని . .
దగ్గరకు వెళ్లి అడుగగా నిరసనభాషము చూపుటవల్ల మోతేవారిని . .
పడితేవారు ఒకసభ చేయించినారు ఆరోజునకూడా బాగాలేదు, . . .
వీరికివున్న బిరుదులన్నీ స్వశాఖాభిమానులుయిచ్చినట్లు తోస్తుంది . . .

గుండు వెంకటకృష్ణమూర్తి.

Ellere,

5-2-1914

తామువ్రాయుచున్న గుంటూరిసీమ రెండవభాగము తయారు
అయిన వెంటనే **V. P.** ద్వారా నాకొకపుస్తకమును పంపించగోరు
చున్నాడను కొప్పరపువారికిని మీకునుగల వివాదయందు విద్యాని
షయము పరిశీలించుటకన్న శాఖాభిమానమధికముగా యుండుటచే
వారు ఆవేషములతో సంచారముచేయుచున్నారు. యీమధ్యయిచ్చు
ట మోతేవారి ఆఫీసులో కొప్పరపువారు చెప్పిన ప్రహ్లాదచరిత్ర ఆశు
కవిత్వమువల్ల వారి పాండిత్య పటుత్వము న్యాయబుద్ధి కలిగినవారికి
తెల్లమైనది . . . సభా మధ్యమున కొండగుంటూరినాగభూషణకవిగా
రు ప్రశ్నించగా అది తప్పించుకొనుటకు యెన్నో తప్పుదారులను త్రొ
క్కియు తుదకు మాకు అంతే తెలుసునని వెల్లడిగా కవులు నుడివిరి
. . . కొందరు శాఖాభిమానులు . . . న్యాయవాదులమని పేరుధరించి
. . . న్యాయబుద్ధివిడిచి . . . అడ్డమువచ్చిరి. . . చిత్తగించవలెను

T. Ramanjulu Naidu.

Ellore

మఱియుం బేతపూడివ్రాతాశము గా రనునొకవిద్యావయోవృద్ధులనాఁతిన
భ కేగి వచ్చి వ్రనంగవశమునఁ జెప్పినయక్షరము లాయాయిత్రరములను
బూర్తిగా బలవశముచున్నవి, శ్రీరాజాభుజంగరావుగారును, శ్రీదాసుగోవింద

రావుగారును, శాఖాభిమానులై సోదరులను శుకపులంజేయఁబ్రయత్నించుగుఱు
తు లనేకమాయీసభకు సంబంధించినవి కలవు, అందు సంపూర్ణావధాన మొకవ
రియేని యేజన్లమునఁగూడఁ జేయనివారికి 'అవధానిగంచానన' శతావధాని, అ
నుబిరుదములను శ్రీవాసు తమయా హ్వనపత్రములందు లిఖించుట యొకటి, సగ్వ
సామాన్యముగా నేర్పడినయాశుఘోషాపప్రయక్త మగుసభను శ్రీగోవిందరావుగా
రు, వరిత్యైర్థమై యేర్పడినదానిఁగాఁ బౌల్యజూచుట వేటొకటి, ఇదియిటులుం
డుఁగాక. వీరిరువురును వహించినశాఖాభిమానముమాత్రము స్లాఘ్యముకాకపోదు,
ఏమన? శాఖాభిమాన, కులాభిమాన, గోత్రాభిమానాదులు ప్రతిమనుజునకు నుండఁ
దగు నర్హణములు, అదియిటులుండె, ప్రకృత నైవాహిక కవిమండల సభకు సం
బంధించిన యీక్రేంద పంతులం దిలకింపుడు.

(1914 వ సం॥ జనవరి నెం1వ తేదీ, సుదర్శనిపత్రికనుండి)

వై వా హి కో దం త ము .

...సుదర్శనీ పత్రికాధిపతియైన కస్తూరి శివశంకర కవి గారిని
శ్రీరాజాగారు సభకు నాహ్వానముఁ జేసినతఱిని. ఆయనచే శ్రీవారికి
వ్రాయఁ బడిన విజ్ఞాపన మీకింద నుదాహరించఁ బడుచున్నది...

చ॥ తిరుపతి వెంకటేశ కవిధీరులకు న్నటి కొప్పరంపు సో!

దరులకుఁ గల్గుచుండెనుగదా చిరకాలమునుండి పాండితీ!

తరతమతాప్రశస్తి కయి దండివివాదము దానిఁ దీర్చుగా!

నొరు లెవరింక నీవు వినకుండిన నత్కవిరాజచంద్రిమా.

*శ్రీశివాభ్యాసముః

ది. 26-6-13

కం॥ గుంటూరుసీమఁ జదివితఱి గంటిక గొనంపువారు గర్వోద్భవులై
గంటినవాఁతల విద్య, తగ్గంటుకులగు తెండు వారికర్మమెకాదే, తే॥ 1॥ దూ
రదేశంబునందున్న కారణమునఁ బత్రికలెమాకు దిక్కువలెనందున వియు న
త్యేతరముగూడ సభిలిఖించఁ దత్త్వమిదియని తెలియఁగాఁదరమెమాకు, చ॥ ఆర
యక పత్రికాధిపతులందఱు నజ్ఞులు పంపులేఖిక, చిరచిరఁ గూర్చివ్రాయుదురు
విజ్ఞశిఖామణులైన సేలొకో, పరువడిచున్నయీ సెనసఁ బట్టుడుగట్టుడుగాట,,నం

చ॥ కడు రసవేత్త పీపు బహుకావ్యనిబంధనచాతురీధుడీ!

ఁబడవు రమాః! లానుండవును న్నటి యింశకుఁత్యాగభోగరా!

యండవును నయ్యుఁ దిర్పతిమహాకవియుగ్మమునేపిల్వవి!

ప్పడెకద యర్హమైన తటి వొల్చెడు నిన్నిదినాల కెంతయుకా.

వెండియుం బండితకవి మండలాఖండలు లగు నత్తిరుపతి వెంక
టేశ్వరులను విడిచి మీరలు గావించు పండితకవినభ యెట్లన్వర్థ
యగు? మీరు కవులయ్యును భుజంగరాజులగుటచేమీకుఁ బక్షపాతము
విరుద్ధ ధర్మమయ్యెడిని గదా! మీయట్టి చాలినవారు పూనకున్న నీ
కార్యమెంత కాలమిట్లు విచారణీయమై యుండవలెను. ....
... ఇంచెవరి కెవరు బెదరు చున్నారో తజ్జులకుఁ దెలియవలయును...

పైపంక్తు లనేకసందర్భములను వ్యక్తీకరించుచున్నవి. మేము శ్రీహరిగే
హమన జరుగుచువాహమన కావ్యనింపఁ బడనివారము కాము, మాకుఁగా వేఱుగ
చునం బరవడువానిపోల్చి- సెగివాస్తవముకొ గనఁజాలరక్కటా... కం॥ విసకొ
సోదరకవులూగి మానగరమునందు నైనమానవ్రతఁజాలం॥ గా నుడువుదురఁట
యట న॥ ద్రానికొ వ్రాసెదను గోరెదను బ్రకటింపకొతే॥ గీ॥ ఇం దనత్యంపు
వ్రాతఁసుంతేనిలేడు వారియందున లవమేని పగయులేడు సత్యమును వెలిఁజేయు
వాంఛకొదవిలితి సాక్షులున్నారు పెక్కండు చతురమతులు, కం॥ ... ముస్తాన్
ల రామ ముఖ్యుండు... చేసెవేడగ నప్తహంబుకొ, కం॥ అపుడు కొవరంపు పెద్దక
వి... పద్యములకొ... జనువగం॥ ... లేదీతనికినని తజ్జులగుబుధులే. శా॥ శబ్ద
జ్ఞానములేడు సుంతయయినకొ సాహిత్యముకొ లేదీతం॥ డబ్బంబులే వ్రథవాడు
లకొ జదువునట్లాత్మీయవద్యావళికొ శబ్దం బాక నమంటఁగాఁ జదువునిశ్శంకంబుగా
వర్షహీ॥ నాబ్బధ్వానముఁ బోల్పవచ్చుఁ గవితావాగ్ధరమిట్లావ్వునే, కం॥ అనిత
మలోఁ దమరసుకొని కనికొవ్రపుటతని కనిరి “కవివాటకునెం॥ దునుఁజాలచీపు చ
డువుము, తెనుఁగుకొ సంస్కృతముఁ బిదపఁ దీర్చుముకవితకొ... తే॥ గీ॥ మనుచరిత
పద్యములుకొన్ని... గొవ్రపుంగ విగుప్పె... యండ ఆవుడిహిహి యనిమందలింపఁ...
నీ॥ ఒకరువ్య స్తాతురి- సెనఁగెద మనదాని యత్నంబుఁజేయలేదనియెనుగవి, కా

సభ సేర్పాటుపనులను శ్రీవా రందఱతోపాటు మ మ్మాహ్వనింపక పోలేడు, ఇంత కు మున్నుచాలదినములనుండి 'విఘ్నేశ్వరునిపెండ్లివలె, వాంగియున్న వేమవరా గ్రహారశతావధాన ప్రయుక్త నస్మానమునకుఁగా గుంటూరు వెళ్లవలసినదనినది, ఆయినందర్భమును మా'సత్తత్రికుని' విచారవాక్యములవలన నింతకు మున్నే స్ఫుటముగాఁ దెలిసికొని యుండురు, ఎట్లో దానిని ముగించుకొని శ్రీవారిసందర్శనమునకు రావలయు నన్న రావచ్చును గాని వచ్చినచో—

‘అవధానిపంచాసన’ యన నేమి, శతావధాని, యన నేమి’

అని సోదరుల నడుగకున్నను శ్రీవారి నడుగ వలయు నని లోలోపలఁ గు తూహలము బోలెఁడు కలదు, ఈప్రశ్నము వైమనస్యమునకుఁ గారణ మగునే కాని తగినసదుత్తరము రాఁదగినది కాదు, కావున నాప్రయత్నము సంక్షేపించు కొంటిమి, ఆయివిషయము ప్రకృతమున కంతగా సంబంధించినది కాదు, ఈవివాదము శాఖాభిమాన ప్రయుక్తమైనది గా నెంచఁదగదనునియోగిభామణు లనేకులుగలరు, ఈయంశమునుప్రభువ వఱువఁదగు ననుభూతాంశములెన్నొకలవు, అందొకటిమాత్రో మిట నుదాహరింపఁబడుచున్నది.

వ్యపారంబునొక్కరడుగఁగా వానిఁజనువ లేదని చెప్పెనరసతముఁడు, ఒగిఁబురా తార్థంబు— నొకరు కోరఁగ నెప్పు చెప్పట లేదని చెప్పెఁజేటి, ఒకరక్షరనిపేద— మొనరింతుమన్న నెక్కుడుభారమగుననియుడిగెధీరుఁ, తే॥ గీ॥ డిల్లుధారణ, పాండితి—నెఱుఁగకయె వాధానమనిపడుగురకుఁబ—ద్యయలఁజెప్పె నెల్లజనులిహిహి? యని—పెల్లగోలఁ జేసి రెడవారియవధాన—మోసుధీండ్ల...ఁ॥అంతటఁ గొవ్రపుంగవి...వెంకనక దెగడ...నీరసన— నివ్వడె...పాటుఁదాయనెక॥ అనవుడుఁ గవిభయమెదఁగొని చనియెన్...తే॥ గీ॥ ఆర్య? వీరలుమాపురమండుఁజేసి, నట్టివని యిదియే పొంది— నట్టి గౌర,వంబిదియే వేరొకటిలేదు— వారలవటఁ, బ్రమదమున నాడునుడులుద— బృజులు వినుఁడు...ఁ॥ కావునసత్కవిత్వమును గానని యిట్టి కవులవచ్చింతుమి, భావచనమ్ములన్ గలఁత సందకయుండురుగాత మానవుల భావమునండు బండితులఁ బల్కెఱుమెత్తురుగాత సత్యపుం,ద్రోవఁ జరింతుగాతఁ బెత్రితోవలఁ దోగక కొవ్రపుంగవుల.

ముదిగొండ నాగవీరేశ్వరుఁడు కళన్దుబజారు, శిక్షిదాబాదు

చ॥ ఒక దినమందు గర్తపురి కొండొక దాపునఁ గట్టుచున్నవే
టకడఁ గనంగనయ్యె నొకటక సుగుణుండు నియోగియొక్కఁ, డం
తకు మును మమ్మతందు విదితమ్ముగఁ జూచినవాఁడు గాఁడు, వి
నిగ్ర కతనఁ బూర్తిగా నెఱింగి కేవలనత్తుఁ డితందు మాయెడక.

ఉ॥ ఆమహితుండు మాయెడుటి కాదృతియై జనుదెంచి మ్రొక్కి, “యో
స్వామి! ఇవద్యశంబు విని సారెకు దర్శన మాచరింప నెం
తే మదిసూరుచుండు సుకృతోదయ మిర్వుర గూడ మిమ్ముఁ దా
నీమెయి నీపురమ్మునకె మెట్టులా తెచ్చెఁ గృపాను షంగియై.

ఉ॥ ఐనమఱేమి మిమ్ము మనసారఁ గనుంగొని మాటలాడు పు
ణ్యానకు దూరగుండెను గదా! మఱి నేను నియోగినౌట న
య్యా! నయమింతలేక తమయోగ్యత, యన్యుల శక్తి, పూర్తిగా
లొన నెఱింగి యుండి చపలుత్కలహం విదినెట్టి రీసునక.

క॥ “కఱికుక్క గంగిగోవుగ, విరచింపఁగ నెంచి, రంచు విని నెమ్మది నీ
చరితము పులికికి పుక్కిటిపురాణ, మనియెంచుకొందు బూర్వంబెపుడుకొ

చ॥ ఇపు డెటువంటి పాజ్ఞతములేని జగమ్మున నుండవచ్చు నం
చపరిమితమ్ముగాఁ గలిగె నాటనినమ్మిక, లేనిమాట తా
నెపుడును బుట్టి దొక్క యెడ నెట్టులా పుట్టిన నిల్వనేర దే
బవలుండొ యట్టివాఁ డొకఁ డెసంగుటనే జనియించె నానుడుల్.

చ॥ అదియటులుండనిండు మనమందలి కోరికి దీర్పుకోఁగ మీ
పదయుగదర్శనంబునకు వత్తును వెంటనె కక్షలోనిద
ర్శ్వాకుఁ డెవఁడేనిఁ జూచి మఱి యేమనునొ యనినంశయింతు, ద
ర్శకులకు నక్కటా! కలదె మంచియుఁ జెడయునడ్డ మాకయిక.

చ॥ “అతఁడు నియోగిగానఁ దగఁ దాననతగ్రూతి” కంచు మీరువ
లిగితిరె వృథాగ నెండులకు లేపిరి కక్ష నియోగివైదిక ప్ర
తతికి, విద్వేయస్మయెడఁ బక్షము యుక్తము విద్వే లేనిచో
వితగద వక్షపాత మవివేకుల వద్దకు లిట్టివేకదా.

చ॥ అని తన నెమ్మదిం గలుగునట్టి యథార్థము నెల్లఁ జెప్పి తోఁ
చినగతి నెమ్మకోఁ దొడఁగె స్వీయ లాస ర్పడిదానినైనన

జ్ఞులు దురుద్యమంబును బ్రశంస యొనర్చు గాని వారణం
బునకు యథింపఁ గొంతుదురు మూర్ఖులకుకొ జగ మెల్లజంతుఁగా.

ఇట్టినిష్పక్ష పాతులను గణింపక మాసోదరులు తప్పడుసృష్టలు లోనగుకా
ర్యములచేఁ దమకుఁ దోడ్పడ నుంకించుసామాన్యులను మిగుల గౌరవించుచున్నా
రు, ఆసృష్టిస్వరూపమింతకుమున్ను 1వ పుటలోను దాహరించినదియే, (వతెం నరసిం
హయ్యలేఖనా) మఱియొకటి యిటుఁ జూపుచున్నరము.

(మక్తికిమక్తి నకలు)

18-7-13.

. . . మీరు ప్రకటించిన గుంటూరుశీమ అను అబద్ధపు పుస్తకము
వీతికలో 41 ఫేజులో మీపస్తకమును ది 1.31-131-వ తేదిన నాకు వీవీ
గా పంపింపుదనికోరుచు నొకజాబువ్రాశినట్లు ప్రచురించి యున్నారు
అట్టిజాబును మీకునేనెన్నడును వ్రాసియుండలేదు ఆయుత్తరమును
మీరే యూధకమున బ్రచురించితిరో వెంటనే తెల్పవలయును.

పోతరాజు వరదయ్య, సంతమాగులూరు పోష్ట.

ఈయుత్తరముఁగూడ మొదట వ్రాసినవరదయ్యగారే వ్రాసియుండురని
మామనస్సాక్షికి వచ్చుట లేదు, అందలిలిపికిని, ఇందలిలిపికిని, లేశమును బోలిక లే
దు, అయినను నిందలితత్వమును దెల్పుటకు నిజమైనవరదయ్యగారు ప్రాథింపఁబ
డుచున్నారు. ఆయిమాయవేషములెల్ల ముందు శ్రీసోదరులుప్రకటింపఁబోవు 'నా
రాయకొత్తము' లోనగు నేతివీటకాయపొత్తములయందుఁ జూడ గలము, త
త్ప్రతిక్రియ యగు 'నమస్కారమున' వానితత్వమును దెల్పఁగలము, కావున ని
టుఁ జర్చింపవలసినది లేదు, సోదరు లిప్పుడొనర్చుచున్నపరిశ్రమమెల్ల *నె
క్షేని ప్రకృతచరిత్రబోధకము లగుమాగ్నింధములను మాయంప వలయు నని తప్ప

* గుంటూరు 17-2-14

. . . గడచిన సంవత్సరం ది 14-6-13 తేదీన వేమవరరాజగోపాలం సమీపగ్రామ
కాపురస్తుడు... అనువారు మీపేర వ్రాసిన పుత్తరం వేమవరం శతావధానపీఠిక
లో నుదహరించి యున్నారు. ఆపుత్తరమునకు వ్యతిరేకముగా ముమాగు నెల
రోజులక్రిందట సోదరకవులు... గారు కొప్పరం వెళ్లగా వారికి విందుచేసి పద్యము

వేటొకటిలేదంట? ఇండులకు మీరు వారివారిపేర వ్రాయునుత్తరములు కడు శోచ్యస్థితిలో నుండుటయు, ఆకారణమున మీరు వారివారితో మందలించఁబడుటయుఁ బ్రత్యక్షముగా మే మెఱుంగుదుము, ప్రకృతము సోదరు లొనర్చుచున్నా—

‘కష్టము కిష్టారాయనికే యెఱుక’

సర్వథా వారియద్యమము ఫలించుఁగాక, ఇతకుమున్ను తమకై యాత్మను వంచించి యవాచ్యములను బ్రచురించినప్రల్లకులకు మీరు చూపనెంచికృతజ్ఞతాన్వరూపము నీక్రిందిసోదరులయత్తరమువలనఁ జెలిసికొనవచ్చును.

శ్రీ-పోతరాజు లక్ష్మీనరసింహసత్కవికి, (ప్రియమిత్రమా? మీ కాహ్వానపత్రాికలు వచ్చియెయుండునుగదా... మీకు వినుకొండ, సొలన గ్రామములలో రెండుచోట్లనునన్తానశూన్యమయ్యెను... మీ ప్రభుముగాశ్రీ- విద్యవృద్ధిభవర్యునిచేసన్తానముచేయింపవలెననియు,... మీ పేరచ్చట వెల్లడిచేయవలెననియు, ... దలంచితిమి,... కాన ... 15వ తేదీ సాయంకాలమున కిచ్చటికి తప్పక వచ్చితీరుడు మీకుఁ జెప్పవలసిన సంగతులనేకములు గలవు,... అదివివాహము... కావున... ధరించు వస్త్రములు, ఉష్ణీష... చెప్పనక్కఱలేదుగదా,... 1-2- తావుల కాగితములు, ఒక పీన్సెలు, ఉండవలయును,... ఇట్టిసమయలో మీరు వెల్లడికి రానిచో నిఁకెనెప్పటికిని, ఏల్చారు, ముప్పాళ్లలో పాహుకార్లు ఎప్పుడు నభయింతురా, అని పోలికొంచుచుండవలసినదే కాని వేఱుకాదు,... కాన రేపుసాయంకాలమునకు మిమ్మరమ్మని కోరుచున్నాఁడ, ... ఆంతరంగిక మిత్రత్వకారణమున నిట్లు వ్రాసితిని, . . . చి మన్నికంటి(గురునాథుని)యొద్ద వివాహాహ్వాన పద్యగత్నావలియను మా

అచే భూషించి “శత్రురంతాని సంగతులు నాకు తెలియవు, యెవరు వ్రాసినారో” మొదలైన సంగతులతో వారి స్వదస్తూరిని నొక శత్రురం సోదరులు వ్రాయించుచున్నారట... మిత్రశత్రురం మొదట వ్రాసి తిరిగి యీలాగు వారికి వ్రాసినొచ్చుట చిత్రముగావున్నది. . . .

W. V. Subbaya.

పుస్తకమొకటికలదు, దానితో సత్యవసరము, కాన వానిని విచారించి. . . వీండ్రచే బంపవలెను, . . .

12.12-13

ఇట్లు భవన్మిత్రుడు,

కొ॥ వెంకటసుబ్బరాయశర్మ.

. . . బాలదాసత్వమునకు (విశ్వనాథుని) బుత్తెంచుము,

ఇండు గుండలీకింపఁ బడినగురునాథ విశ్వనాథులే గురువిశ్వనాథ కవులు, అనుప్రబంధులు, ఇట్లెందఱునో సోపయలు కవుల సుసర్పచున్నార, దూరగులు మోసమున మునుఁగుచున్నను ఏగ్గఱుకారు సుచ్చుకొని నిజమును వెలి పుచ్చుచున్నారు, అయినా 'గూడుపురాణీ' లోని కొందఱయొగ్గతలను చెల్లువ్యాస ములనే యభివేషనగన్వతి యుపేక్షించినట్లు వెనుక వ్రాసియుంటిమి, గ్రంథవిస్తర భీతిచే మేముగూడ వారివారి చాకర్తముల నెల్లనిండ్లు దాహరింప లేకపోతిమి, విషయ మంతయు వ్రాయజాలకున్నను చైత్రప్రదర్శనార్థమై కొన్ని యక్కరములను మా త్రా మిట నుదాహరించెదము

*... తమకు హెచ్చరిక అనివ్రాసిన కవీశ్వరులు యేమి తెలియనివారు. వారి ని గురించి క్రిందివారివిశేషంబులు వ్రాయుచున్నారము. గురుకవిగారియొక్క బుద్ధిబలము. ఈక్రిందిసంగతులవల్ల తెలియును. ఒకరు 'యేలూరిలో జమీందారు గారికొమార్తెవివాహవిషయంబులో' కొప్పరపు కవీశ్వరులకు యేమి బహుమానము యిచ్చినారు. అని అడుగగా మెడల్పులు యిచ్చినారు ఒక్కొక్కటి 30 శవస్థు యుండునని చెప్పిరి. యెంతవెడల్పు, యెంతమందము, పుండునని వ్రక్కించగా అర్థశావెడల్పు అర్థశామందము పుండునని చెప్పినారు వారియొక్కబుద్ధిబలము దీని లో తెలియును. విశ్వనాథము అనుక వికి 10 సంవత్సరములు వచ్చినపిదప 'కృష్ణా' అనమనినయెడల 'కుత్సా' అనెడివాడు యివ్వడు యిదినికి 15 సంవత్సరములు వ యప్పు యుండును. ఈసంగతులను బట్టి వారియొక్క సంగతి మీరే గ్రహించక ర్తరు. హెచ్చరిక అనివ్రాసినపద్యములు కొప్పరపుకవీశ్వరులు వ్రాసి వీరల పే రులు వ్రాసినారు. విశ్వనాథము అనేఅతను పోతరాజు లక్ష్మీనృసింహ కవిగారి సమూదరుడు....." (చేత్రాలు,) 10-1-14.

సాలనగ్రామం, శిరంగిపురం పోయి, గుంటూరు డిస్ట్రిక్టు.

(1) ...నీ॥ గుడ్డిపూల్లమకడ నడ్డదిడ్డపుఁగూఁతలను గూయుటా యని యనెడివారు. . . . తే॥ గీ॥ తనదుబండాఁరమును మంగతాయెయ్యెద్దఁ, జూపఁగా వలెనో యంచుఁ జోద్యమనుచుఁ, బలువిధమ్ములఁ బలికిరి పాప మతనినరను లై నట్టియానభాస్తారులెల్ల॥ తే॥ గీ॥ తాకికజ్ఞానహీనులు లక్షణంపు, వాసనను గొంచె మెఱుంగనివారలెల్ల, సుకవులకు శోభగూర్చెడునుజను లగుట, వారు చిరజీవులై యుండ వలయుఁగాక॥

(2) ...ను॥ పిననయ్యెన్ గడుపేయవద్యతతి తద్విఖ్యాతకారుణ్యచే॥ తను నాతండదివిన్నదాదిగను జింతఁజేయఁ జొచ్చెన్ గవీ, శుని మర్యాదను జేయఁపెచ్చుగఁ; గవీశుం డద్ది గాంచంగ లే, కనుమానం బొక యింతలేక కడుదైర్యం బొప్ప నుండెం బురిన్॥ . . . ఉ॥ పాపము . . . లకుఁ బాలుగనయ్యెను శర్మశాస్త్రియం, చాపలుగాకి క్టిబలనె యంతట సంతట నైనఁగాని తా, నీపనులెల్ల మానఁడని యింతనెయ్యాతఁడు సిగ్గునొందెనే?, యీపని యెంత వానికని యెంచెడివారును నైరి వీటిలో॥ . . . నీ॥ ఓదార్పవచ్చిన యోజఁ జేరిది నీకు మర్యాద గా, దని మరలువారు, ... “తగనిగర్వంబూనెఁ దగినలాభం బొందెఁ గను బుద్ధినిఁక,, నని చనెడివారు॥ గీ॥ పలువురును బలువిధ ములఁబలికిపలికి! యేడ్చువానిని మఱివఱియేడిపించి యెఱ్ఱుమన్నుగఁ జేసి రే నేమివ్రాతు, నెంతయైన స్వభావోక్తికే కొఱంత॥ . . . నీ॥ “పిప్పికూఁతలుగూసి . . . . దినువారెల్లఁ గవులనఁబడ,, రటంచు. . . . తే॥గీ॥ పురమునందలి పెద్దలు పొలుపుమీఱ, నాడి సిద్ధికరించిరి యంతనుండి, యింటిలోనుండి వెల్వడఁడెంతకష్ట, మబ్బె నాతని కొరార? యహహ కర్మ॥.....,,

పాపము, సోదరు లీపాటికేని మంచితోవకు వచ్చువారేగాని, మనోరంజనీ, హితకారిణు లవ్వారి సేమ యుద్ధరించుననుభాగితి వెనుకకు లాగుచున్నది

అవి చేయుచున్నయధికప్రసంగమునకు శుభదర్శినీతతికాధిపతికన్న జక్క-నిహిత బోధకులుదొరక రనుట నిక్కమా, కానియిప్పటిప్పుడాయనంగూడ నవితిరస్కరించి దూషింప మొదలించుచున్నవి, సోదరులారీ వానికన్నను మించి ప్రసంగించుచున్నట్లు పూర్వరంగమునక బెక్కుసందర్భములు చూపఁ బడినవి, ఇందు వారిరిష్టరుత్తరముచదివినవారికి వారివాచాటత పూర్తిగా గోచరించెడిని, వారిహృదయమునకుఁ గడు నికృప్తముగా నెక్కినమా'గుంటూరిసీమ'పూర్వరంగము, ప్రాజ్ఞుల కన్యథాగా దోఁచుటకుఁ గారణ మేమో సుంత విచార్యము కాకపోదుగానఁ దద్బోధకములు గొన్నియుత్తరము లుదాహరింపఁ బడుచున్నవి.

అభినందనములు .

తమ సీమ పూర్తిగఁ జూచితిని. కడురసవంతముగనున్నది. తత్కావ్య తిగ్రంచిత్యంసాగ్రులు, అనుకందమునకు సాటిఁజటియొక పద్యములేదు,..."

మ॥ అత్తర పి తీతధరాధరేశ్వరగుహవాస్తాతి గాంభీర్యగ

ర్వవి నాశిత్యదుదారవక్త్ర విసర ద్వాఙ్మాహ్నవీపూరథా

తవిరుద్ధాశయవంక పామరహృదాదర్శన్ములంబెల్లఁ గా

కవిఘాతాననము ల్దివర్ణములుగాఁ గన్నట్టే నిప్పట్టునక.

౧

మ॥ కలుషస్వాంతు లనామకు ల్పుకగిధికాగ్రర ప్రేయ "ల్యత్యవా

దులు" నౌపెద్దలడంగ సాదులయి సూడు లాగిల కర్మంత్రతం

త్రులు గూలక దమ'సీమ' వాస్తవము ను ఘోషించుచో నం దన

ల్లలరూపంతయు నెల్లవారలకుఁ దెల్లంబయ్యె నుల్లంబులక.

౨

శా॥ ఆంభోభాన్యథనభస్పభోచ్చగత సూర్యాలోకసంతప్తులై

జ్వంభ త్రుక్కుచుఁ గృష్ణలోనఁబడి వే "క్రిందెట్లు మీఁదెట్లు క్రి

ష్ణంభట్టై" మటుమాయమై చనిన శుంత ల్లోంద జవాదినం

రంభం బెల్లనడంగఁగాఁ దుదకు సీమ న్బట్టి రీనాఁటికి.

౩

శా॥ సత్యాధార మసత్యదూర మగుచుక సర్వసంహా చక్రమం

దత్యోన్నత్యముఁ గాంచి సర్వవిబుధాహ్లాదానుసంఘాయై

సత్యాధానులగుట్టు బిట్టడంచి విశ్వస్తుత్యమై యెత్తు గీ

ష్వత్వత్వగమరీతిఁ గ్రాలఁ గల్గి దన్మత్సీమ నిస్సీమమై

౪

కాశీ కృష్ణాచార్యులు.

2-9-13.

శా॥ కంటికొ గుంటురిసీమలోనఁ గనకన్నాజాత బీజోల్లన
తాంబూనాద్దననప్తధీకుకవిరాడ్వాంఠిపిజాదక్రియా
లుంటాకొషధదాతృనతగ్రవిభిషగ్లొకోత్తరోవజ్జతా
కాంటాకృవహదుర్జనార్జునముఖాఖండక్రియోద్దండతల్.

మ॥ బలి? భావతగ్రక సాయపానమహిమంబై జాడ్యమం దాగవుం
జలుబున్నీరు హరించెఁ గర్ణకటుపుల్ చెండాకుధారాక్షుత
ముద్దులునుండగై బదాయి దగ్గు లపుడే పోయెకొజుండి? దొంగవ్రాఁ
తలహుగ్రగన్నికక బుట్టఁ గూడ దన లంతర్దాము లెఱునన్న వో

శా॥ బండాటంపు మలిష్టుచాళి మొగముల్ వాయంగ దన్నం బళా?
గుండెల్ కొండొకదాని కుండునె భవద్దంటూరుసీమాభిధా
ఖండ గ్రంథనిబంధసౌత్థకవితాకంఠాణికిం దకగ్ర సీ?
వండు తైవము రాలఁగొట్టిన దడే పావమ్ము విదవ్యతగ్రపుల్.

శా॥ చుట్టాలం దనియించుపూనిగ్రమయి హెచ్చుల్ గ్రచ్చులుం గొట్టి యే
లట్టాలుం బయిఁ బెట్టు కోక యెటా కాలక్షేపముం జేయునా
గుట్టుం గిట్టలతోడఁ జిమ్మినది మీగుంటూరిసీమాహ్వయా
రట్టానీతవినీతవీతి నిజధారాచాకచక్యంబునక

శా॥ గంటల్ గుంటకుఁ జేర్చి మున్నెక్కఁడు మీగారాబు విషయంబు దా
నంటుంగాజు లానంగె శాత్రువుల; కయ్యా? “యంతమాత్రంబుగా
నుంటేచా”లనకొంటి మవ్వ;డిపుడయ్యా? గాజులుకొరాలై మీ
గుంటూర్పిమ కృతిప్రతితకవితాఘోషిఖురాఘాతముల్

శా॥ కల్లల్ కొల్లలుగూర్చి లోకమునెటో కన్గప్పి వాచాటపుం
జల్లు ల్లప్పినదొంగయ్యుత్తరములన్ నంధించి రన్నన్న? మీ
పుల్లస్సార్చవచోరుచు ల్లని తమఃపుంజంబు లెట్లైనియుం
డెల్లంబాటు నటం చెఱుంగ రెద మాదేబన్న లోనతగ్రపుల్.

శా॥ గేహేనర్దులు పత్రికాకుల దురుక్తివ్యక్తి చాటించి నై
జాహంయుత్వముతో ముదంపడుట లాహా? కానఁగానయ్యె నీ
యాహూత ప్రవలాయికతనవదః ప్రారంభ సంరంభన
స్నాహంబు స్నోదలంటఁ గూల్పవె భవన్నావ్యమృతవ్యాహృతుల్

మ॥ గురుధిక్కారముఁ జేయునిర్వరను ము స్థూఱించు మీ కెప్పు డీ
గురుగర్వాంధుల వీడుటెట్లు తగు? వీర్ధూపెట్టునందాక, నెం
దరయంబెల్లముకొండమింగఁగలదైర్యా వార్యుఁ డక్కండకొ
ప్పరము స్వీడు సటన్నమాట కలదే భావింపుఁ డోనత్కవుల్, ౮

శా॥ అన్నా? యెన్నివధాలఁ బోయిరి త్వదీయానూనకీర్తి ప్రకా
శాన్నత్యంబు హరింప దశ్శుభ్ర, లపు డాయాదాన్లలోఁ గంపఁ గొ
ట్ట న్నిక్కంబుగ మీక చెల్లు నెరు లీటాటోటులం 'బట్టి కొం'
డన్నం బట్టఁగ లేర యంబుననకాదా? వారి కావీరముల్. ౯

శా॥ జల్లింబల్లిడు లెత్తువారలఁట? యానతాగ్రవ్య మెట్లుండునో?
చిల్లు లెట్లనినామమే తెలిపెడుం జేఁ ద్రిప్పినంగాదె పొ
ట్టలంతన్ బయికిగుడెంచు నటుపై నస్త్రంబో? యస్రంబాకో?
తెల్లంబే, చిరజీవి యా సలుల మీ ర్దీపింపుఁ డోనత్కవుల్ ౧౦

ఈ పద్యములు ..నాశరీరము చాలశోచాగ్రవస్థలో నుండుటచే
నింతటితో నంతరింపవలసివచ్చునేమో యనుశంకచే నివ్వుడు పంపు
కొంటిని నాయందుదయయుంచి వీనిని గ్రహించి నన్నాశీర్వాదింపుఁ
డని కోరుచున్నాను. రాళ్లబండి, వెంకటసుబ్బశాస్త్రి.

Guntur

.....నిన్నటిదినమున నామూలాగ్రముగా తమసీమంజదివితిని చదువున
పుడు ప్రత్యక్షరము మేనగగుర్పాటు కలిగించె ఇది అతిశయోక్తి కాదు కొన్నికొ
న్నిభాగములయందు తాము యాధార్థ్యమును వెల్లడింప వ్రాసినవ్రాతలు చదువు
చో నాకు గన్నీరుపొడమె విశేషించి కొప్పరపు తప్పడుజాబు ఘట్టమున మీరు
చేసిన కష్టము, మీరు వెల్లిన పోకలు, తిక్కనను మఱపించినవి భారతపు ఘక్రి
యంతయు మీకొక్కరికే యలవడినది అవరతిక్కనయని మిమ్ముదలంచుచు
మీపొత్తమును గన్నులనద్దికొంటిని ఇంతకంటెనాసంతోషము వెల్లడింపలేను ప్ర
తిపక్షులైనను సీగ్రంథమునుదిశుద్ధిగాశిరసావహించితీరవలయుననినానమ్మకము

...గుంటూరునీమ చేరినది దానిని...అండుకొంటిని, దానిని చదివిన నాటినుండి
యు నాకు కలిగి యానందమును మీకు వ్రాయజాలను. మీరు వ్రాన్ని వ్రాతకున్నూ
మాగుంటూరులో అన్యాయముగా అక్కమముగా జరిగి అల్లరికేయేమి భేదములేదు.
తమరు వ్రాన్ని పుస్తకమువల్ల మాగుంటూరులో నత్యవాదల, మనియు, ...దొంగ పే
రులు పెట్టుకొని సంపరించుచున్న వారియొక్క డంబము అణచినది అని నేను రూ
ఢిగా వ్రాయుచున్నాను. మీయెదుటపక్షము వారియొక్క...కట్టివేసినది ...,

11-4-13 గుంటూరు.

మాటూరి బసవయ్య.

చ॥ తిరుపతి వేంకటేశ్వరులు తెంపరులై మనకొవ్రపుంగ మీ

శ్వరుల వృథాగ దూఱిరని వ్రాసెనువారికి దారతమ్య సం
కరముగఁ బలుగ వారలకుఁ గాఱులఁ బతికలండుఁ బ్రేలు ధీ
వరులకు 'రామరత్న' యన వచ్చును గుంటూరునీమ నెంతయుక.

ఉ॥ ఎక్కడి వేంకటేశ్వరుల డింకెక్కడి తిర్వతి! రామకృష్ణులే
దక్కఁ గనిరువారి, దగఁదక్కఁగ నిచ్చినఁ గొవ్రపుంగ పులే
నికుగ వీ దల్పఁగా గలరు, నిశ్చయమం చని వ్రాయుచున్న య
వ్యాధిగ్రులు వ్యర్థముక నలుపువారల మిమ్ముల నెన్నశక్యమే.

సీ॥ భువిమహాకవులతోఁ బోరినననుభవంపక తప్పనా? యంచుఁ బలుగ వారు
తిరుపతి వేంకటేశ్వరుల నఁ దిరుపతి వేంకటేశ్వరుల లంచు వినుచువారు
ఆత్మ కూరాదిరాజాస్థానగతకథాభాగంబులను జ్ఞప్తిఁ బట్టువారు
ఎదిరింప మునుపు వాయనిగట్టినట్టి పెద్దలచరిత్రలు మదిఁదలంచువారు

తే॥ నీ॥ నిన్ను గాకనె మొన్ననిందించినట్టి, రామకృష్ణులు దృష్టాంతరంబటంచు
సారెఁదలపోయఁ జేసె గుంటూరునీమ, విబుధమండలమండు వ్యాపించువేళ.

మ॥ ఎలమికొ గొవ్రపుజల్లినీమ, యను మీ రీవ్రాయు గుంటూరు నీ
మలఁ జేఁ బట్టి నిజంబుఁదేల్పుకొని నమ్మక వచ్చు నశ్యంబు ని
శ్చలచిత్తంబున, నంచుఁ బూనితిమి యోసాహిత్యయుక్తుల్ ? నియో
గులునుక వైదికులన్న సుకగ్రాహియే మాకుక బెకుగ లింకేటికిక.

సోదరకవులు { దూపాటి తిరుమలశేషాచార్యులు.
వేంకటరమణాచార్యులు.

6-5-13

...గీరత, గుంటూరుసీమలయొక్క భాగములచున్నముగిసిన తోడనే నాకుబంపుటకొరకు, నాపేరునురిజప్పురుజేసికొని...కృతజ్ఞతాబద్ధునిగావింపవేడుచున్నాను...నిన్నటిదినమున, కొప్పరపువెంకటసుబ్బారావు, కవిగారిగాను మరుదేరగా గుంటూరుసీమవలన, వారి సుస్వభావము నెరిగినవాడనగుటచే, అయ్యా? గుంటూరుసీమందిలకించితిరా? తమజల్లిసీమయేమైనదని యడుగ, నేమేమో, ప్రగల్భములంబలికి, జల్లిసీమ, నెలదినములలో వచ్చుననిరి ..గుంటూరుసీమయొక్క పూర్వరంగమును తనివిడిరగాంచితి, కొప్పరపువారి యనత్యుక్తకటనలును, తమసత్యనిర్ధారణలును, శుభురసుధాధారలాలకు తమకవితావైభుళ్యమును నాకేగాక సర్వాంధ్రులకమందానందము సొసరింపక, మానవని ఘంటాపథముగఁ జెప్పకతప్పదు

మాకరాజు నారాయణరాజు. గుంటూరు 17-4-13

గవర్న మెంటుట్రయినింగుసూక్తులు.

...గుంటూరుసీమ, చదివితినీ. అఖండమగు మీకవితయందలి కథావిషయగమనము అత్యద్భుతముగనున్నది. ఈకథా సంవిధానపరిషోషణ ఆంధ్రవాఙ్మయమునందు ఒకరిద్దఱు సనాతనకవులయందు తిక్కన, పినవీరభద్రుఁడు, తక్కల లాఠియెడలఁగనుపట్టదు..." రుక్మామాక్షమ్ తిరువల్కేణి 2-7-13.

రాయప్రోలు సుబ్బారావు.

...గుంటూరుసీమ పూర్వరంగమును గ్రంథమును... నందుకొంటిమి...నదరుగ్రంథము మాసంశయములను బోగొట్టి నిజమైనవిషయములను దెలియఁబఱచినందులకు మేమెంతయుఁ గృతజ్ఞులము. "నిజమునిలక డమిదదెలియు" ననులోకోక్తికల్లగాదుకదా? వేయేల! సర్వవిధముల యీగ్రంథము సప్రమాణముగాను, బక్షపాతరహితముగను, పరిత్యాతృకముగను, వ్రాయఁబడినదనుటకు సందేహములేదు. దీనింగాంచియైనను గల హాశసులు మానముద్రను వహింతుడుగాత.

Secunderabad Dacoan. ఏ. య్. రామకృష్ణులు. 30th March 1913

ఉ॥ చూచితిసండిసీమ, పరిశుద్ధవచోనిదయాధిరామ, ఏ

ద్యావతుర వ్రామోదధనధామ, యథార్థ కథానకోక్తిము
ప్రదాచణకామ గ్రామ్యకవి తంత్రప్రహిషక్తుతి దేవభామ, యం
బాచరణాంబుజాతరసబంధర శ్రీపతి వేంకటేశ్వరు.

కా॥ ప్రాచీనశ్చిమదిక్ స్థితాండ్రకుకవిప్రాణానిలాహీంద్రమై
వాచాదోషవిమక్తరిక్తజనతావక్త్రావటాసారమై
భూవక్రోపకృతివ్రసూసలతికా స్ఫూర్ణద్యసంతర్మునై
తోచెకజుండి చరిత్రయుగ్మము కవీంద్రశ్రీణి చూడామణి. ౨

క॥ గీరతమా! యత్యద్భుత, భీరులవనఁదేల్పె'నీమ'తేల్పె నహెత్థ
శ్రీరాజాలవన;నార్యులు, చారువ్రజ్జులు భవత్ప్రశాంతికి మెచ్చక.
భాషాత్రీయశాలి. 22-4-13 గుంటూరు అగ్రహారం 3

D. Ramaswami Sastri.

ఉ॥ దైవముఖముఁజూచి నమతక వహించి చరిత్రయుగ్మముక
భావవిదుల్ నెబ్బననఁగ వ్రాసితి రాసనుకైలిఁ దాము, మీ
చేవ యథార్థ గౌరవ విశిష్టము 'శిష్టజనైక వేద్య మె
చేవ? భవత్ప్రతాప మతి దృవ్యదరిప్రతిబంధకం బహు.

శీ॥ నకలలోకమ్ములకు సత్యసత్తల మిట్టి, దనుచుఁ దేల్పంగఁదామువ్రాసినచరిత్ర
'నీమ'నాకొండువృత్తి వీ,పిచేరఁజేయ, వెంకటకవీంద్రమృక్కై-దవేదిధముల.
మాగంటి వీరరాఘవశాస్త్రి. 24-8-13

...గుంటూరినీమ, యనువివాదాంశగ్రంథమును నామూలాగ్రముగా జదివితని
ఫోదరకపులకునుమీకును గలిగినవివాదసందర్భములోమీరక్షేమిలేనట్లు యీగ్రం
థమువల్ల యథార్థము బహువిధిసది...ఉత్తరరంగము గూడ...బంపగలండులకు
ప్రాధికంచుచున్నాను, ఖరీదువంతయిసనునరేముండుఁపుమనినెలవిచ్చినబంపెదను.

చించినాడ వేంకటరత్నశాస్త్రి.) బెజవాడ 29-4-13

శీ॥ నీరులఁజెన్నుండుగుంటూరునీమ ప్రథమ,రంగమునుగాంచిటుష్టాంతరంగుడైతి,
వెలయనుత్తరరంగము వేమవరళ,తావధానము వీ. పి. గాదయనుబంప,
గోరివండములుసేతు, కోర్కె-మిఱ. చివుకుల విచ్చయ్యశాస్త్రి.

స్కూల్ నూవర్ వైజయంతి,పాదిలె, నెల్లూరుజిల్లా,మకాంతర్ముచాడు21-7-13

చ॥ కనుఁగొనలేక మువ్రతిభఁ గల్గరు లల్లినప్రల్లదంబులక
గనివినియుబ్బువండితుఁ డొకండు శతంబున కైస నున్నె యుం

దీననలదికట్టాహముల నిండి వయో బంధం బొంగినింగి బా
జీనభవదీయకీర్తిలహరిక నిలువంగ నెవార లోపెడిక.

౧

చ॥ అనదలు కూళ లేరొళి యహంయువులై తమసౌతియూసుపో
వ నుడుపురిత్త వల్గులను వంచనకల్గునెసి “యూరకుక్కుకూ
సినయెడ జంగమయ్య కెలఁజేటగునేసి,, బుధులెరు విన్న సీసి
యనుచుఁ జకారగుల్లొనగరా? నగరా? మొగమెత్తనిత్తురా.

౨

ఉ॥ “అక్కనమాదనల్ చెలఁగునందల మొక్క నరప్ప సాటికొ
నిక్కుచుఁజెర్దు కట్టవయి నిస్త్రువతక వెన నిల్చుమాడిక., దా
రొక్కటరెంటఁ బామరులయొద్ద రహాకుహనావధానముక
జక్రమొసర్చి రన్నఁ దమసాటికి వత్తుర తక్కుఁగైనరుత్.

౩

చ॥ అనవనరంపుఁ జివ్వకు నహంయువులై విఫలోరుశాఖ దార్
పెనఁగొని మున్నడించు పెనుపేరుల నీటఁగలఁచినట్టి రీ
విసయవిలేక శాలు లింకించెగైల వీడి రహస్థులంబులక
గొనఁగుటమాని యిష్టయిన ‘గుంటురీసీమకు’ మొక్కఁగదగున్.

౪

క॥ సారతరహృద్య పద్యము, భారసనిష్యంది గీరతమబలెనరయక
మీరచిత, సీమ,నరనం, బై రాజిలె నఖిలసూరు లొసనిమెచ్చక.

రామడుగు సీతారామశాస్త్రి. 14-1-14

...“గుంటురీసీమ” చేరినది...మిక్కిలిశ్రమకోర్చి ఆయావత్రికలయందలి వి
షయములను ముందెన్నడో గ్రంథము వ్రాయవలయునని నేకరించి గ్రంథముత
యారుచేసినందువల్ల తమకు ‘చాణక్య’ లనుబిరుదు సార్థకమైన దానినిగా దలంచు
చున్నాను. తామునిజములని వ్రాయించినవిషయములెల్లను నేను వ్రతకలయందు
చూచినవగుటచే యిందుమీరంతమాత్రము అన్యతము వ్రాసితిరని నేతలంపను.

వేమూరి సుబ్బరామశాస్త్రి. ఆళ్లమూడి 6-6-13

గీ॥ అంతియేకాక నారాయణశాస్త్రమొక్కఁడు, బయలు వెడలిగుంటురీసీమపటిమనెల్లఁ
జించిచెండాడివెనుఁజూపఁజేయునటయి, కేమిపురికెక్కుగుంటూరుసీమవగ్దె

గీ॥ కాన నారాయణశాస్త్రమ్ముగ్గిమ్మియాట, మూడుసేయకనున్నె సమ్మోదమలర
నారయక గోరినాడఁ గుంటూరీసీమ, లోని యుత్తరరంగమ్ము లోకవినుత.

తెలికెవల్లి రామచంద్రయ్య. 25-2-14

శ్లో॥ ... పూర్వరంగ మమలం దృష్ట్యాఽభిలం మానవ
స్వాంతేమోదమువైతి సంత్యజితకాఖాపక్షపాతాదికం॥

శ్లో॥ కాత్యాయనైస్ సమస్తం ప్రకథిత మను జాతైక దేశ ప్రగల్భా
సూయాకాఖాభిమాన ప్రకటితవశగాశక్తదౌర్జన్యసన్యం..."॥

శ్లో॥ ... కాఖాం విజానాతి హి నీతి బాహ్యకః॥

శ్లో॥ రాజ్ఞాంగృహేషుధనశూన్యగృహేషుకుర్వంత్యుద్వాహకాంశ్చవిభవైర్మనమా
స్సుస్వరేవ, తద్వత్క- విత్వరచనాశ్చుచనంతిబహ్వన్యః పాండిత్యవైభవమిదంతుమి
చారణీయం॥ భమిడిపాటి అయ్యప్పశాస్త్రి. 4-4-1913

మందవల్లి లింగాలపోష్టు, కృష్ణాజిల్లా.

మ॥ హరనారీ చరణాబ్జ చింతనమరందానక్త హృద్భృంగియ
త్తరరంగం బెవుడబ్బునోయనుచు సత్యానంతరై ఖేంకటే
శ్వరదైవజ్ఞాండు దానినే మదినదా భావింపుచున్నాడు కా
నరయంబొప్పంగం బంప వేడెడం గవీ ద్రా)ముద్రణంబైనచోన్.

ములుకుట్ల కోటిశ్వరక. 9-7-13 యింకొల్లుగ్రామం

...“గుంటూరుసీమ” యనుగ్రంథములు ఆరుకాపీలు V.P. ద్వారా తగు
సంతకాందరలోనాఅడ్డనుకుంబంపంబ్రాధిం చెదను. ఉభయభాషాక విత్వమహాకవు
లగుతాముప్రకృతచర్యసంతయుకలికాలమువైదో)నివేసి..నంతలో... మాహాత్మ్య
ము... అధికమగుననియు. శైద్ధ లనుకొనుటను విని విశదపటచు కొంటి

మన్యం సీతారామయ్య. 2-4-13

టీచర్. టవును హైస్కూల్ గుంటూరు

...గుంటూరుసీమనుచూచినాను అంబునిజానిజములు తప్పక తేలుచున్నవి. యి
ట్టి సత్యమును దెలుపు యీపాత్తము దేశమంతటను వ్యాపింపజేయుటకు భగవం
తుని సదాప్రార్థింపుచున్నాను. బొడ్డుపల్లి శేషయ్య. బొడ్డుస్కూలు, మావ్వరు.

మందపాడు 27-3-13

స్థాలీపుటాక న్యాయమునఁ జూపితిమే కాని మావద్ద నున్న సామగ్రిలో నె న్నవవంతుగాని కైకొన లేదు, సరికదా? వారినామములుగూడ నుదాహరింప లేదు, పాడుకర్తము ప్రతివిషయమునకును గ్రంథవిస్తరభీతిమే మున్ను వెనుదీయించుచున్నది, పీఠికలో నక్కడక్కడ నుదాహరించిన ప్రతివిషయమును నేజో యొకటితక్క నిట్లే లవలేకముగాఁ కైకొనినదియే కాని యేదియును బూర్తిగా కైకొననేలేదు, ఈలోటు రాఁదోపు 'సమసాగ్ర'గ్రంథపీఠిక తీర్పుగాక యని యింతతో విరమించుచు నిక నిందలితప్పులం గూర్చి కొండొక చర్చించుచున్నారము, ఎవ్వటనేని యతిప్రాసములు, వ్యత్యస్తము లగుటగూర్చి ప్రాజ్ఞులు గణించరు, అది భ్రాంతిమూలకము, అనివార్యము, దానింగూర్చి యితరులకు గోచరించినంతగ్రంథకర్తకు గోచరింపదు, అవిషయముకని పెట్టుటకుఁజాందిత్యముతో నవసరములేదు, యతిస్వరూప, ప్రాసస్వరూపములను దెలిసికొనుటకు సరిగా ఏ నిమేషములకన్న నెక్కుడుకాలము పట్టదు. అట్టి నవలవిషయమును గూర్చిగూడ దినంతులు గొట్టువారు నేఁడు బయలుదేలుటచే నీకాలముయొక్క దుస్థితికిఁ జాల విచారపడవలసియున్నది. ప్రకృతము, హితకారిణీమనోరంజనులు మాకుఁదప్పలు చూపవలయుననియెంచి యైరితి తప్పలనే యస్వేషించి యవాకుచవాకులను వదరుచున్నది, ప్రథమముద్రణము నందలి స్థాలీతవ్యముల నిటీవల నెవరెఱిచియున్న మాటగూడఁ జాటింపక యావృత్తిక లూరక ప్రామాణమొదలిడుట మఱియును విచారణీయము, స్వాత్మదౌర్బల్య ప్రకటనమునకై తమంతఁదామే వలువిధముల సాక్ష్యము నిచ్చుచున్న యీవత్రికలు చూపు తప్పలెట్టివో తెల్పుటకుఁ బ్రకృతగ్రంథమునుండి కొన్ని యుదాహరించుచున్నారము.

“వి | ద్వామహేంద్రులు పశ్యశబ్దముపైని సారెకుఁ గొందఱు

ఇందు విశ్రమము పొరఁబడినది, దీనింబట్టి యజ్ఞతను సమర్థింపనెంచుచో తి|| వె|| కవులకు, యతియననేమో తెలియదని కాని, అక్షరజ్ఞానము లేదని కాని, మొఱుంగవలసి యుండును. ఈమాట విశ్వసీంపఁజేయుట కడుఁగట్టము, ఇట్టి ప్రయత్నమునకుఁ జాటువడువారి నేమనవలయును? మఱియు.

డంబలరు నియోగి వైదికులు నందుచునుందురు.

(పూర్వరంగము 4వ పుట 6వ పద్యముచూ)

ఇందుఁ బ్రాసముపొరఁబడినది, వైపద్యము రేఖప్రాసకము, కావున, అల

రు, ఒరయు, అండు, ఒండు, గా మార్చికొన్న సరిపోవచ్చును, యతివిషయమున 'వశ్యశబ్దము తప్పగాదని కొందఱు' అని నవరించుకోవలెను, ఇట్టి క్రాంతి వ్రయుక్తములగు స్వల్పలోపము లెండఱచేతనో యెన్నిసారులో సంస్కరింపఁబడుచువచ్చినను భారతాదులయందుఁగూడ నిప్పటికిని గ్వాచిత్రముగాఁ గానవచ్చుచున్నవన నన్న దాదులెక్కయేమి, క్రాంతినశించినఁగాని యీలోపములునశింపవు, అది ప్రపంచముతోపాటుండఁదగినది, బ్రహ్మజులుగూడ దానికిదాసులు, ఇదివిషయంతరము, ఇంకనువ్రాయవలసినవి చాలనంశములుగలవు, వ్రాసినవానివలనఁ దక్కినవి యూహించుకొందుగాక, పూర్వరంగోత్తరంగములలో సూత్రప్రాయముగా నాయీవివాదకు సంబంధించినయావద్ధాత్యయ నిమిద్వబడినది, అది ఆసనచర్యయు, అంతము వేమవరావధానప్రయుక్తమును నమ్మానమును ననియెఱుఁగునది, ఆనమ్మానసమయమునందలి పద్యములుమాత్ర ము దాహరించి విరమించుచున్నారము.

చ॥ తిరుపతివేంకటేశ్వరసుధీకరయ్య గ్గ ములంకృతంబు చే

సిరికద? కంకణంబులఁ బ్రసిద్ధులు నల్వరు చెన్నయాదు ల

బ్బురమును సంతనంబు నెదఁ బొంపిరివోవఁగఁ జూచుచున్నయం
దఱనయనంబులం దవి కనంబడుచున్న వదేమి చిత్రమో.

తి॥ శా॥

ఉ॥ గోడకు వెల్ల వేయు టది గోడహితమ్మును గోరి కాదు మో

మోడి భవత్కుతూహలము నోమఁగ సింగపుమేల్చి బంగరుం

బోఁడిమికంకణమ్ము లివి పూనుచునుంటిమి యిందు కర్ణుడో

వాఁ డెవఁడో? యెఱుంగఁగలపాఞ్జలుమ్మగ్గులునేడు చూడఁగ

మే॥ శా॥

శ్రీమత్పరదేవతాయై నమః.

గుంటూరి సీమ, ఉత్తర రంగము.

శ్లో॥ ఉన్నతం పద మవాప్య యో లభుః, స్థిలయైవ స పతే దితిద్రువం
శైలశేఖరగతో దృఢతకా, శ్చారుమాదుతధుతః పత త్యధః॥

(రసగంగాధరముచూ)

శ్లో॥ యద్యపి నదతి సరోషం, మృగపతి పురతో ౭ పి మత్తగోమాయః
తదపి సకుప్యతి సింహూ, వినదృశపురుషేషు కః కోవః॥

(అలంకారశేఖరముచూ)

శ్లో॥ సంత స్సచ్చరితోదయవ్యసనినః పాశుర్యవద్యంత్రణా
స్సరత్రైవ జనాపవాదచకితా జీవంతి కృత్రం నదా
అత్యుత్పన్నమతిః కృతేన నసతా నైవాసతా వ్యాకులః
కృత్యాకృత్యవివేకశూన్యహృదయో ధన్యో జనః ప్రాకృతః॥

(కువలయానందముచూ)

(సదుపదేశము)

చ॥ వలదు నియోగివైదికవిభాగము, కొంపలు ముస్తదాన, వ
ర్తిలుడు యథానుపూర్విగ, విధేయులు విద్యకుంగండు శాఖుమక
బల మిడ నెంచి నగ్రంధమును బాయంగగ ద్రోచు టదేటి తెల్వి, పూ
ర్వులహృదయం బెఱుంగుడని బోధ యొనర్పగదమ్మ శాంకరీ॥

చ॥ వలదు నియోగి వైదికవిభాగము వల్దు దసత్య గోష్ఠి, ము
గ్ధులను విదగ్ధులక సరిగగ దూచెడి తక్కెడతై ప్రయత్నమా,
వల దఫలాపముల్ గిలుక వల్దుదు వల్దు దటంచు నంబికి
వలదురితంబుగా నడుచువ్రాంతలకాళ్ల కురిన్ ఘటించుమీ॥

చ॥ వలవనికోర్కలం బడినవా రెవరుకొడుద నెగ్గ లేద, యీ
కలియెడఁగూడ నత్యమునె కాంతురు గాని యనత్యమన్ను బె
ద్దలకుఁ బ్రవత్తి లేదు ఋజుధర్మము వట్టి చరింపుఁ డంచు మూ
ర్ఖుల నునిశీల్పుపెద్దలకుఁ గొండొక బోధ యొనర్చు మంబరో.

3

గ్రంథప్రవృత్తి,

చ॥ నత్య, మనత్య, మంచు మనుజన్ములమంచికిఁ జెడ్డుకొ, నదా
దౌత్యము నేయుచుం డెడివదార్థము లందొక దాని కింకొకం
డత్యయముకొ ఘటించెడి యథార్థపదార్థము నిల్పయోగ్యులుకొ
ప్రాత్యులు వేటొకండు నిలువకొ బ్రయతించుచునుండ్రు శాసకరి.

౧

చ॥ నిలిపిన నిల్వఁ జాలని దనిత్య మనత్యము, నిల్వకున్నను
న్నిలిచి యెనంగఁజాలినది నిత్యము నత్యము, నత్యరహిత
కలన తెదే నిమిత్త మది గావలెఁ గావున దానికై మహా
త్ములవచనంబు లూత గొని వున్నక మియ్యది సేతుమంచికా,

౨

ఉ॥ సొంటుకుఁ గాలదోష మది సొటియెడకొ గొల గాను కాన నె
ప్పొటసె యుక్తి సేయుదు నపర్ణత గల్గదు తప్పఁత్రోవలం
దాఁటెడివారిరజ్జులు వృథా, ఋణ మిచ్చి యవర్ణండుకొ ద్విష
తోగిటి నెదిర్చి పేర్చి కవికుంజరుండుకొ వెలుంగొండు నంచికా.

3

మ॥ మనవాఁ డెవ్వఁడు? నత్యముం బలుకునంపతాగ్రమి, యన్యం డెవం
డనృతం బాడెడిదేదె, యీనియతికికొ న్నాయైకదృష్టుల్ శ్రుతున
దనియకొ మొగ్గెద రన్యలో? మొఱకులై “తాఁబట్టుకుం దేటికికొ
జనుఁ బాదత్రయమే” యతిన్నుడికికొ దాసానుదాసాగ్రణుల్.

౪

మ॥ ధనముకొ జూడరు వేషభాషలకుఁ బందల్ వోలె లో జంక రె
వ్వని కేగొరవ మంతెకాని యధికత్వం బొప్పఁగాఁ బోగు న
జ్జనులకొ దక్కఁ దదన్యులకొ మనమునకొ జర్పింపఁ గాఁ బోరు, ధీ
ఖనులంచుకొ జననీ? ఋతం బడఁచు ప్రాజ్ఞశ్రేణికికొ దెల్పుమీ.

5

పూర్వవిద్యన్నాగరికత

శా|| *“మీదిదైవ్ ధన మిచ్చి కొన్నయమి మీమిపోకలెల్ల” ధనా
శావిధంబులు పూర్వనాగరికవిద్యాభ్యాసమున్ వేటు, త
ద్యావస్సూర్తులు వేటు, వారు మనకై దైన్యంబు నైకోరు మీ
తోవల్ వారికి నైక రాని వని యుచ్చోధింపుమి శాంకరి.

౧

శా|| పూర్వాచారులవిదైవే నేర్పుగుణలుబ్ధున్ వాచియరాదలె
సర్వోత్కృష్టముగాఁ దలంతు రిపు డాచారమున్ లే మున్నవీ
దుర్వాదుల్ గనఁ బోరు, దూర్వ లెనయో దుర్వాసుతో నందు రో
శర్వాణీ? యిటువంటియోగులను లక్ష్య మేల నేయక వలెక.

౨

*ఆంధ్రభారతి యను పత్రికనుండి.)

ప్రాచీన గురుశిష్య సద్భతి.

శా|| జెగనీ లక్కలలేడు “శేషు” మొదలై “భీమ” వినక రావుపొమ్మం
చుక నిర్ధనుఁ ద్రోచివుచ్చరు గురుల్, “హస్” నైననే లాభమిం దంచుక నేమము
లేడు మీ చదువునంతాలొక మీలోకముక. గాంచక వచ్చెడినార్యులార! మిము
మృక్కుల జెల్లు నెక్కాలచుక॥ 1. ఉ॥ కుక్కల నక్కలం గుణించి కోల్ల
బాటేళ్ల గుణించి కాక మీ రెక్కడ జూచినక ద్విజగదీడ్చరరిత్రుని దేవు
నిక మహా! ఖక్కికమై నుతించుగురవాకులు శిష్యులకిచ్చి వారిదో! వా
కున్ను దేహముక భవముఁ బావనముక బొనరింతురొప్పుగక॥ 2. ఉ॥ చెప్పి
లకాశ్వు ముండితపు శిర్షము శూన్యలలాటముక మణిక. గొప్ప బడాయివేషము
లుఁ గుచ్చులపాగలుఁ గోట్టుఁ గంతమం దొప్పెడి వట్టముల్ గలుగునెజ్జలు శి
ష్యులు నీకు లేరు మా! యప్ప! చిరాయువై బ్రతుకు ముత్తురొ వేదమ! నీకుము
క్కెదక॥ 3. ఉ॥ చావలె యననంబులఁట; జందెములే వరవారవాణముల్!
పాపము పాపజౌలునదివట్టులు శాలలు; పుణ్యలోకముల్! చూపెడి మాలికల్
మొదకు జాట్టినవట్టము లర్థమిమియే! ప్రావగు జీత మిట్టిగురువరుల శిష్యుల
మృక్కుటాప్పదే! 4. క॥ ధనవంతులకన్నను నిర్ధనవంతులె శ్రీతిపాత్ర
తములగు శిష్యుల్! వనమాలిదెల్పితే చదువన మాలిమి నెగడు మీకు నంజలి
సేతుక॥ 5. నీ॥ అరుణోదయ మ్మగునప్పడ మేల్కొంచి యత్నాను సంధాన మా
చరించి! అపగాడులకేగి యట స్నాన మొనరించి రవి త్రియూమయుని కర్పము

టూటోటురటకుడు

ఉ॥కొట్ట నుపానహం బదియుఁ గొండ్రిక కొంకు వహించు నెవ్వనిం

దిట్టఁగ దానిఁ గుట్టునలదీసని నాలగ్గయు వెనక్-దీయు నా

పుట్టుగుబమ్మచార్మియెటుబొంకిన నేమగు? నట్టిచీపురుం

గట్టలు గిల్గు-వ్రాచితలకు గౌరవ మెక్కడి దమ్మ? శాంకరీ. ౧

మ॥ ఘటచేటికరనీచకావకలనాకాంతంబు కర్ణద్వయం

బంటి నానానృతపాతకాంచితవృథాహంకార పంకాంకితం

బంటి చేతం; బటువంటివాఁ డొకఁడు పేరానించి టూటోటులక

రటియింపక గటుపానుగా కవియధీరవ్రాతముల్ చూతురే. ౨

లాసంగి! తముఁ బోలివర్తింపఁ దగుశిష్యగణములు వెంబడిరాఁగ గృహంబుఁజేరి

నిన్న దండెమ్మపైనించినీరా-వి పుట్టముల్ ధరియించి భూతిదాల్చి॥ తే॥గీ॥ దేవ

తార్చన మొనరించి దేవదేవ ! నామపూర్వకముగ వేదనాదమును ద, దంగవి

జ్ఞానమును శిష్యులనువదింపఁ, గాల మేగించు పూజ్యుల గారవీంతు. 6. చం॥ నృ

పతులు వచ్చి దూరమున నిల్చి నమస్కృతిఁజేసి పూర్తిగాఁ, దపమును వేచియా

పయిని దగ్గఱకుం జనుదెంచి 'మీకునే ! ది పనియొ తెల్పుడి యిపుడె తీర్చవ

మన్న 'మతేమి లోటులే, దపరిమితంబ సౌఖ్య, మనునట్టి తపస్సుల మిమ్ముఁ

గొల్పెదక॥ 7. ఆ. వె. చంకజోలితోడఁ జనుదెంచునట్టివి, ద్వార్ధిఁగాంచి బ్ర

హ్మయరుగుదెంచి, నట్లు సంతసించి యన్నమ్మపెట్టు పతివ్రతా మణుల నుతిం

తు ఖత్తి, 8. ఉ. "వారలు మీకు విద్యనిడవారములేమిడఁజాలమే., యటం, చా

ఱని వేర్ని దేవుగతి నారని భక్తినిబెట్టి విద్యవైఁ దీఱనియాస్థఁ జూపెడి విధివ్రతి

మానుల సగృహారపుం, బాటుల వారిగేహినులఁ బాయనిభక్తి నుతించి మ్రొక్కె

దన్॥ 9. కా, ఏరాజాం గన నిచ్చలేమి 'నెటులో యీపొట్టఁ బోషించియే! తీరం

గావలె' సంచుభైక్ష్య మది యెంతే శ్లాఘ్యమందెంచి య, చారం బొప్పు గృహం

బు లేగి వెనుకకా ఛాత్రావళుల్ రాఁగ నం, సారంబీడుచు విద్య నేర్పెడి మహా

సంస్కర్తలక మ్రొక్కెదక॥ 10. కం॥ శృతకోపాధ్యాయులఁగని, మతిలో నే

వమ్ముగాంచు మాన్యులకుక బో, న్నత వేదశాస్త్రవిద్యా, రతులకు నతులితు

చ రాజరాజనతులకుక॥ 11. మ॥ శుచియా వేషము శుద్ధమా మతము సంశుద్ధం

ఉ॥ “ఆవులు దూడలుం గలుగ నార్పులు గుంజల కేల” తా నెవం
 డీవిషయంబు నేమెఱుంగు నింతకుం ద న్నెవం డీనడింపకే
 పో విడుచుకొ జరిత్ర మన బొంతులు బూతులుం గూడనౌ నెకో?
 కావల మేడో? సత్యపుం బ్రకార మదేడనివచ్చిపు మంచికా. 3

ఉ॥ ఇట్టి పృథా వ్రజల్పకుల హీనపు వ్రాతలు కీర్తికామినిం
 గట్టుదు నాపె “కాల్ల కురి గల్లె” నటం చొకమూల నాఁగుచోఁ
 బట్టవగంటం జాక్కలప్రభావము వెల్లక పోదు “తా దొగ్గి
 రొట్టెయిం గాకపో దొకనరుం డలతానును గాకపోఁ”డికకా. ౪

బు దేహం బని! రవ్వచనీయం బగుపాండితిగరిమ ద్రవ్యంబం దనానక్తి పూ । రవ్వ
 చరిత్రంబులయందు భక్తియును ఛాత్ర శ్రేణితైరక్తిగ! ల్లుచతుర్వేదుల సాంగులకా
 నిరతమున్ లో నెంచి కీర్తించెదకా॥ 12 మ॥ ఘను లుద్యోగులు వచ్చి “మీసుతు
 నకుకా గన్యమణికా మేటులౌ । ధనధాన్యాదులతోడనిచ్చెద” మనకా దత్రు
 న్వంకైకో మనం । బున నిష్టంబుదిలేక “మీరలతులుల్ పూఁబోఁడి మీకన్నె మే!
 మనఁగా రిక్తుల” మంచుం దప్పికొనుమి మ్మర్పింతుం బుష్పమ్మలకా; 13. చ॥ ధ
 నమును భూమియుకా దమకుం దామయి యుచ్చెడిరాజు లుండ “నం । దనులకు
 విద్య రాదు ధనధాన్యవశంకదలైన” నంచుం నై । కొనక యెటో కుటుంబము
 నకుకా భృతి గూర్చుచు నిన్నపాతవ్దమే । ధనముగఁ గాలమున్ గడపుధన్యులం
 బూర్వుల నాత్మ నెంచెదకా॥ 14. ఉ॥ రా జరుడెంచునప్పటికరంబులతోఁటకు
 గొప్ప త్రపువ్ర త । మ్నాజనపాలుం దొయ్యంగని । “యార్య! కృతార్థుడవైతి
 మీకు న్నా! ర్భూజము లెక్కలే దయిన భూమియొ ద్రవ్యమొ స్వీకరించి మా! తెజ
 ముం జెంపుం” డన్న గణుతింపనిసూరుల నాశ్రయించెదకా॥ 16, ఉ॥ “పుట్టితి
 మెట్టులో యిచటం బుట్టినయూ రెటు వీడవచ్చు ని । పట్టుననే వనించి బుధవ
 ద్యులం జేసెదఁగాక శిష్యులకా । బెట్టెదనేనయన్న” మని వేదతనంబనుకోక
 దాతలం । బట్టి న్నశిష్యులకా బెనుచువారి నుతించి యఘంబు బుచ్చించెదకా॥ 17.
 ఉ॥ పెట్టెలులేవు కల్గినను బీగము సున్న విఘాతినంచయే । పట్టుదొకండు భూతి
 నిడు బంగరపుంగని గాఁగ రాజరా । జట్టులు శిష్యవర్గమున కన్నము విద్యయు
 నిచ్చువేలువుం । జెట్టుల మధ్యరూత్తములం జెప్పి మఱొక్కరి నెట్లు చెప్పెదకా॥
 తిరువతి వేంకటేశ్వరులు.

ఉ॥ వానిది నొరు గాద యలవానిది నొల్క-యఁగాద, తోచిన
క్షేత్రంబుచే ననత్యములనే నెగడించును, అట్టివాఁడు ఇది
జానిన్వనామ మూనినను జందన మూనిన రాసభిలషి ను
రానఁ బరిత్యజింతు రలవానినకానినుడుని గాధానిమనఁ.

ఉ॥ ఉన్నది యున్నయట్లులుగ నొపిక మీల బిభిషింతు మంబరో పి
కన్నపుటొంగ వ్రాతలప్రకారము నొటికి వచ్చినట్లుగాఁ
బన్నము, బన్న మొగులుకువ్రాయనకాండెరాన నుంది వి
ద్యన్నత మైనమార్గమునఁ బంపెడిభాగము నీట యూరెనట.

(త్రిశంకుస్వర్గము)

చ॥ అతనిని యోగి యందు రెవఁ డెల్లవనిష్ఠగ వీరవంతులై
మతి చెడి పోరి యోడి మతిమత్తముడై తప మాచరించి బ్ర
హ్మత యొక కొంత గాంచె నలయాతఁడై గాఢజూఁ డాతఁ డిచ్చె న్న
ర్తతి సుకరాజసూతికి శురవీధుఁ డొప్పమి కాగ్రహించుచుకొ

ఉ॥ గడ్డము మీసముల్ పెరిగి గాఢజూఁ జేయపు వేనినేని యా
చెడ్డమునీశ్వరుం డొకని యైవతియవ్వను నేర్వఁ బోయి వాఁ
బడ్డ పరిశ్రమంబు భగవంతుఁ డెఱుంగుం గల్గెనాన్యుఁ డెఱుంగు నే
లడ్డఁడె యంద్రుఁడొకఁడుకథాంశ మెఱుంగనివాఁడు లేదుగా

(పాండ్యకవాసు దేవీయము)

ఉ॥ ఉండు జగమ్మునందు మును వుండినయట్లులే యుండు నాగు పె
క్కందు, వృథాభిమానమునఁ గడ్డ మెఱుంగక కొంచె పెట్టా నే
కొండ్రవమానముకొ దమకుఁగూడనిబలే బిరుగుల్ భరించి; యా
* పాండ్రకవాసుదేవుల నెవండు గణించు వచింపు మంబరోపి

(*హరివంశోత్తరభాగమునుండి.)

క॥... అనిమిషముని యట్లులనియె నాతనితోడకా, ఉ॥... నీకువాక్యము
మానవనాథా? యన్నియును మానుము కానివి నాకుఁ జూడఁగదా, క॥ మా
క్కడని నీవెక్కడని, మారిని నీకును విశేషమరయంగ భూభృ, త్వరమాను

(గౌతమీనది—సెలయేలు)

ఉ॥ కొంగలు వీల బండ లొగి గొట్టుక పోవుచుండేల గౌతమీ
చండతరపివాహ మది శాశ్వతమై భువి బగ్గ నెన్నియో
కొండలనుండి వచ్చి యడంగుకొ నెలయే జ్ఞట సూరుల జేరు లే
మండంగ “దివ్యజీవన సుందెడిదపముల” యనం బారికొ.

౧

ఉ॥ అంతన పుట్టు నంతటనె యాఱు గనుక రయ మొవ్వ బాలు సె
కిర్రంత వెడల్పు బొడ్డు గలయే అది యే సెలయేలు, నానిబై
సెంతి నుహాననాహముగ నెల్లప్పుడొక బ్రహ్మచారియనుకొ బది
తాతగమై తన ర్పెడి మహానది గౌతమీయును శాంతి రి

౨

మంగలయగు ‘పరికింపు’ అరికినిపు పోతియొడుండనే, ... తే॥గీ॥ వలవడుదుగును
నిన్నును వాసుదేవుల, డండురేయిబియ్యులు నన్నునాన, సిద్ధమైవాసుదేవాభి
సెల్లెనట్టు, లుర్విలోపల దత్తాత్ర్యుల డొరుండ గలడె,, క॥ నీచక్రమునీశంభుము,
నీచావము నీచగదయు నీభిద్దంగున, నీచారోపితములు విను, చూచిన నవుడురు
వీని శూరులు ధరణికొ,,...క॥ నవ్వెడువారల నెఱుంగవు, క్రొవ్వున నిటు వలికె
దేలి గోవిందుర నీ, వెవ్వనిగాఁ దలచితినివతం, దువ్విష్టారెడు భవన్మదోద్ధతి
యడంగకొ,,...వ॥...తై నేయుండు(సాత్వక) అట్టహాసంబునసేనీయతనికట్లనియె
.....తే॥ గీ॥ ఆదిదేవునిపేరు చిగ్గాములుమాచి । నంతటనె యాతనికె దుల్గు
దండెనిన్ను, సింహాశవతులు దొడిగిన దెసఁజీకుక్క, గంధ గజగంధమువ
తును గలదె నిలువ,,...వ॥ ... పొండుగొడు...ఒకదూత నాదైత్యదమను పాలి
కింబసించిన,,...నీ॥ ... తిరిగి తంతటం బోక తేఁకువమాలి నాపేరు జిహ్వా
లుగ గన్పించిగొటి, వాసుదేవుడన... నేనకా,,... బ్రతుకవలతేనివినుము...
చక్రమాదగవిడిచి మత్స్యజ్ఞుఁడొడిగి, నడికి చనుదెమ్ము నాశరణమ్ము సౌరంగ,,
వ॥ అనియట్లు దూతముఖంబున వెడలివదిమతువాక్యంబాకర్ణించి ... కమలలోచ
నండు వానింగనుగొని నీ॥ ననుసట్టులరుగుదెమ్మనియెం గావున నెల్లయడియాల
ములతోడ నరుగుదెంటం, వినుతచిహ్నమ్ములు వీడుమన్నాడు గావునఁ జక్ర
పూర్వతం దనరువాని, దనమొంద విడిచెదఁ, దనశరణముఁజొచ్చి మనుమంటగ
లకుగావునఁ గడంగి, తనశరణంబె పెంపొనరంగఁ జొచ్చి నిర్భయండై భూరి

(చ్యవనమహాముని)

ఉ॥ కొండలు బండలుం గలిసి గొప్పగ నెంచి న్వవక్షపాత మా

ఖండలుచేతి కత్తి కిడఁగా గరుడుం డిడెఁ బక్షపాతియై

యండియు నీకమాత్ర, మదియొక జ్యవనుం డిడెఁ, డాత్మశక్తి యి

ట్లుండు నటంచుఁ దెల్పుటకు నొజగదంబి తృణీకరించుచుక

క॥ తనబలము నెదిరిబలమును, గననికతన వజ్ర మట్టిఘనహేతియే కీ

ర్మిని గోలుపోయెఁ గొడవ, శ్లని మొన నటు లాచరింప నవి యేమగునొ. ౨

సంపదహరింతు తే॥ గీ॥ ధరణి నెందుఁ బేర్కలవాడదాను నాకు, దాఁటవచ్చు
నె తనయాజ్ఞ దడయకింత ,వట్టునేడు నెల్లిటిలోన నిట్టలముగఁ, జేయఁగలవాఁ
డసంతయుఁ జెప్ప మిపు,,... వ॥ ...అద్దేవుండు దివ్యగంభీరస్వరంబుననతనికి
ట్టనియె,, నీ॥ పాండ్ర భూవర? నీవు భావమ్మునందు మదీయాంకములు మోవఁది
విరితేని, నాపాలితేతెంచి నమ్రుండవై యేను నీవాడ నాకిమ్ము నీచుచిహ్న, ముల
నని వేఁడినలలి శాశ్వతంబులై చెల్లునువెట్టివై చెట్ట చేసి, తింకనైన విసీతి నేతెం
చి వేఁడుము ... వ॥” నీవునన్ను రమ్మని దూతచేతఁ జెప్పి వుత్తెంచిన నీదెనవచ్చి
తగినబుద్ధియుం జెప్పితి, నిట్లు సేయుము...అనిపలికినఁ బొందుండతని కిట్లనియె,,
మ॥ అవనీనాథులనెల్ల సుధకుల గర్వాంధ్యం బడంగింప నేనవత్తిల్లుండ, నెఱుంగ
వేయకట? మిథ్యావాసుదేవాహ్వానం, బవనీతిక ధరియించి కొండఱకు మోహ
భ్రాంతి వుట్టించెదీ, యవలేవంబు నెఱింగి కాదె నిను వండాద్వండుగాఁ జూ
చితిక,, తే॥ గీ॥ నాకువెఱచి కైలాస యానంబు పేరఁ, గొంతకాల ముమ్మొయిం
దప్పఁ గుంకిపోయి, తీవులేకున్నఁ జూవె మహావిభూతి, మెఱయనచ్చియ నీయూ
రనెఱువనైతి,,...క॥ పగతుండు చక్రమువైచిన, నగధరుండు ఘోరనమున న
దితుత్తుములై, జగత్స్థలిఁ దొరఁగెడు నట్లుగఁజేసె నమస్తజగములును ముద మొం
దక,,...వ॥ ఇబ్బంగిం బగలు నవగతనమస్త సాధనుంగానెనర్చి యమ్మహావీ
రుండు. తే॥గీ॥ ఏమిరా? వాఘోదేవుండ నేనయనుచు, జెప్పి శాసనము నేపీయిం
కఁ జెపుమ నాకు,,...వ॥...గరుడ చరణ ప్రహరంబులఁ గృత్రిమగరుడలాంఛ
నంగు తదీయ ధ్వజదండంబు ఖండంబులునేనీ,, (విస్తరమెఱుంగఁ గోరు
వారు హరివంశోత్తరభాగము ౬వ అశ్వాసము చూడఁదగు)

(కాళింగులు)

ఉ॥ అంగమునిండ భూతి నిడి యల్పువస్త్రము గట్టి చెంబు కే

లం గొని శుద్ధనద్విజులలాగు నటించుచు నెండు బోవుకా
ళింగులపోల్చి నేడ కట? లేకు లనేకు లాకింతనేరు పెం
కుం గనకే వధానిబిరుదుం దలచదాల్చు రచేమి పాపమో? ౧

ఉ॥ వేసము పొట్టకోన మెటు వేసిన వేమిరు గాక యీరసా

భాసులు నిక్క వుం దిద్విజులం బట్టుక “మీరును విప్రుల? మిముక
భూసురు లంట తప్ప మముం బోరునం గెల్చినగాని మీకు మీ
భూసుర నామ మెవ్వ” దని మ్రోచుదు రేమిటి కంబి కాంకరీ. ౨

(లూత)

ఉ॥ అంబరమందు * సాలెవురు వాదరు వింతయు లేక వేలుచం

దం బొకయిష్ట తోచు నది తక్యమో? కా దటమున్నె యల్లియుం
చుం బహుళంతుజాల మది చూరున నంటుక యుండు దాని దా
రంబుమొగంపు దారవుం బరంజరతోడ గలుపుకొ దిగంబడుకొ. ౧

ఉ॥ నేయునగాత లూత యది నేర్చిననేతగం బొట్టకోన మా

నాయము; బట్టకోనము జనంబు కువిండుని గోరుం గాని యా
మాంపులబుద్ధు నేతకయి మానన ముంచునె? యంచుంబో? యెటో
కాయమునండు గప్పికొనగా, నది వచ్చునె? ముట్ట విచ్చునె. ౨

*21 వ సెప్టెంబరు 1912 న॥ కృష్ణాపత్రికనుండి

ఈగవులి

తే॥ కీటకములందు మిక్కిలి కీర్తిగంటి! నీకవులి యండు రందము నేల
మి నన్ను! గాదెయంచును మది వృథా గర్వపడకు! సరసులదివిన్న ననుచురు
సాలెవురుగ? కపటమున నేదొ యొకవన్నగడను బన్ని, యొంగలను మోసపుచ్చు
ట నీకవులివి! కాని యెదురుగ నిలచిది కలనం గలిచి! కేరుపొందిన దేది రూపింప
లూత? ఎట్టులోయొకరీతి నీకీబిరుదము! కలిగె నామాటలటులుంచు కలిగినంత!
మాత్రమున నుత్తనాభమామదినిమిపులు, తలనుదాటిన గర్వంబు దాల్చడగునె

ఉ॥ అల్లిసదానిశే మరల నల్లును, గ్రోత్తవిధాన నల్లంగా
జెల్లకు సాలెపురుషునకు జేతయుఁ గా దది యెన్నిసారులే
నల్లినయల్లికే మరల నల్లడి దానికె నంతసంత మా
యల్లిక యెందుకేని గొఱయైనది గాదుగదా మహేశ్వరీ.

౪

(నీరసాశుఘోషానిరసనము)

చ॥ ఎఱిగియు గ్రామ్యపుంగయిత కేమును బాల్పడబోదు మేముకొ
వ్వర మొకవేళఁ బోరికి నభాస్థలికిఁ జనుదెంచెనేని; కాం
కరి! యదికాదుకూడదని కంకకుమమ్మ! ప్రసక్తి దీరును
త్తరపు క్షణంబునకే మరలదానిక దృఢించెద మజ్జ యిమ్మొగిల్.

౧

చ॥ ఎలమిఁదురుఁగు నిందగిలి యేగిన నాతికిఁ బ్రీతిఁ గొల్ప మొ
క్కలుఁడు తురుష్కతాప్తికయి కట్టిడిమార్గముఁ బట్టు భంగి వెం
గలులకుఁ బ్రీతిగొల్పఁ గలకాకవితం బురుడింప నెంచి క
శ్మలమగు గాఢ్యుధాటి కొడిసాచెడి తప్పను వైపు మచ్చురో.

౨

ఉ॥ తప్పలఁ దోచనీకు మెడఁదంగలశాస్త్రము గప్పివుచ్చు మే
చొప్పనసా దదాబిడిగఁ జొప్పశలకలఁ బోలు వద్దెముల్
గుప్పగఁ జేయు మెయ్యెడలఁ గొంకు ఘటింపకు మెట్లా నూలులన్
జెప్పినదే మహావదవి సేయుము మూయుము గాఢ్యుశక్తయిల్

౩

ఉ॥ కష్టముగా నెటో భవదఖండ కృపామహిమమ్ముకల్పి నీ
ముట్టికవిత్వమధ్యమున ముద్దులు మూటలుగట్టఁ జాలు ని

నీపరాక్రమమునకును నీయశముకు! నీడువిరుదంబునకు లోననీవు మెచ్చ! వలయు
నీజాతివార్తెచ్చ వలయుఁగాక! యింక నెవ్వరు మెత్తురో యీఁగలవులి! యెన్ని
యో గొప్పకీటము లున్నవినుమి! వానికేమియు గర్వంబు గానఁబడదు, వెదక
రవ్వంత యల్లికల్లుకువో లేదా! మేలు నీడు గర్వము వట్టఁజాలకుండెఁ, జూలునింత
టి నుంచైన సాలెపురుగని, బుద్ధి తెచ్చుకొని నయాన బుజములెగర! వైచి కొనుటచా
లించి గర్వంబువిడిచి! భద్రముగనుండు మిదియు నీబ్రతుకు దెరువు.

విప్వర

సోదరశ్రవులు

ద్వప్తుఁ బద్యమున్న నది తొల్లి రచించిన దండు, వారి సం
తుష్టికి నట్లు కాదనుచుఁ దోచవఁగఁ జేయుట యెట్లు శాంకరీ.

౪

ఉ॥ గిరగిరఁ ద్రిప్పఘోరఁడెడి బకిరకరమ్మున నెక్కయంత్ర, మా
“కిరకిర, బాలురక” దనుపఁ గీల్కొనుభంగియె మాన్యమైనచోఁ
బరవరలాడుచుకొ గవితఁ బాడె దడావిడిగా నటంచుఁ బా
మరులు నుతించుపూనికయు మాన్యతఁగాంచుఁ గదే మహేశ్వరీ.

౫

మ॥ స్వరవర్ణ్యత్యమెఱుంగకే పారిఁబారికొ నంగీతమల్ వాడి యె
వ్వరు మెప్పించురు! గాయకోత్తములు వహ్య నాఁగ; నట్లే వర
స్వరసందర్భము శ్రోత్రపేయతయు సౌశబ్ద్యంబు లే కెట్లులా
విచింపకొ గవితల్ శ్రవోయుగళికొ విండుల్ ప్రసాదించునే.

౬

చ॥ “వదనన, సాని దానివన, వస్రరీసరి, గామ గారిసా,
నదగద, నీరిసారి, దరిసా, గరిసా, నిరిసా, రిసా, రిసా,
గదగద, పాదపాద, నవగా, వదగా, నిదగా, దగా, దగా,”
యిది యొక గానమేని యెవయేనిఁ గవిత్య మగుకొ మహేశ్వరీ.

౭

ఉ॥ “వేసినదోనముల్ బయలుసేయఁగ నెంతువె! దుష్కవిత్య వి
స్యాసము బైటఁబెట్టుటకునై గమకించెదవేల” యంచు దే
వాసురయుద్ధయల్ గెలిచినట్టిఁడు పండిత రాజాచేత నీ
వీన డిలంగఁజేసి మము నెండుకు దూర్చెద విండు శాంకరీ.

౮

ఉ॥ ఎంచి పురాదులైన వకుసెన్నిది వర్ణ్యములంగుఱించి వ
ర్ణించి కథానుగుణ్యముగ నించి రచించియె యంచి రంచుఁ బ్ర
శ్నించినచో నకుత్తరము చెప్పటకుకొ దగవైనయొక్కి దోఁ
పించి యనంతరమ్ము నడిపించుమి యొక్కతి కోమహేశ్వరీ.

౯

చ॥ కవివరులెల్ల మేలనఁగ గ్రంథములకొ రచియించి కవిత్రుం
జపుల జగమ్ముముంచెడి ప్రశంస ఘటించియె నేడు కొవిత్రుం
గపులకతమ్మునకొ రనము గన్నడకుండెడి దిక్కు-మాలు కా
కవితకు మమ్ము బాలువడఁగా నెసరించెదె మాలదైవమా.

౧౦

చ॥ గడియకు మూడువందలఁట! గంటకు డెబ్బదివందలఁట! త
వ్వడుక వనమ్ము చెప్పటకుఁ బూనిన వారిని బుట్టఁజేసి యె
వ్వడు సరసాకునత్రవనముకొ బచరించు మదీయవత్తముకొ
“బడబడ” మోగెను “తాపమరచా” సునరించెదవమ్ము యీశ్వరీ.

౧౧

ఉ॥ వృత్తవిశేషముల్ చెడి వివేకము పాకముదప్పి సద్గుణ
యత్తతఁ దక్కి శయ్య యొకఁ డంతగజాంతగ సంగ్రహించి యె
పొత్తును రోయకే పలుకుపొకడ నేరిపి మాడుకైత ను
నృత్తతమైఁ జరించుక శుమాలగఁ జేసెదె మాలదైవమా.

౧౨

చ॥ తొరతొర గానిమనామములు తొంబదియో పదియో సహస్రసూ
తరవర గ్రుక్కఱిప్పకయె వాగెడి వివ్రవిసూదివై ఖిరికొ
జరచర సూరు జూర్పుటది సత్కవిధరక్రము గాదటంచు నీ
వెఱిఁగియు దానికై మనము నేటికిఁ గొల్పెదవమ్మ శాంకరీ.

౧౩

ఉ॥ అక్కఱి నీరసాకుపున నందముఁ జందము లేక యెట్టుల
గుక్కలు మ్రింగుచుకొ వెడఁగు గొల్లలఁగుడ్డల నెంతచాడినకొ
దక్కునె “తైత”యకొ పదవిదానికె, “గాడిదగంపెఁడూఁకదాఁ
బొక్కిన నేమిలాభ”మగు బొంకక తెల్పఁగదమ్మ శాంకరీ.

౧౪

ఉ॥ అచ్చెన మేల నేయవలె నంబరొ? తంబర, యెంటిఁకంటిత
బ్బిబ్బు మృదంగ, మీదవయమె వేషమువచ్చిన లోటు గాని యా
బొబ్బిలిపాటగాండ్రతలఁపుం గొలువంగల పామకైతముకొ
నీబ్బిలి గల్గి వండితులచే నుతిగాంచెడి కోర్కె యున్నచోకొ

౧౫

చ॥ కవితయుఁగాని సంతతియుఁగాని జనించిన యుత్తరక్షణం
బనిసి నశించెనేని నలమబ్బునె? గర్భభరమ్ముడక్క, నా
యపు లవమేని లేనిఁగుతు లొక్క సహస్రము తెప్పవాటుల
శివ! శివ! పుట్టనేమి యగుఁ జెప్పఁగదమ్మ, మదంబ శాంకరీ.

౧౬

ఉ॥ ఆళుకవిత్వమందు రస మారయ రాసని యవ్వ నెప్పె సూ
యీశకుటుంబిని! జననమే లిఖియించిన బంత్రైకబదనే

నాశముఁగూడ వ్రాయుటది నల్వకు నమృత మాసుగాక గ
రాభిశయమే స్రవించుటకు నక్కట! దీనికి భేద ముండునే, ౧౮
ఉ॥ “మారుని గేరఁజాలు సుకుమారుఁడు, కన్నులు చేరఁడేసి, బం
గారముమే” నటంచు మృతి గాంచిన బాలున కేద్యుభంగి వి
స్తారరసముగల్గుటయు సంభవ మందెడుఁగాక నిల్వఁగా
నేరని కొఱపపాశుకవి నేరుపులేటికి మాకు శాంకరి, ౧౯

చ॥ పలుకుల కల్గిన నేర్పిన సుభాషితముల్ జతఁజేసి కచ్చికి
బలుకఁగఁ జేయ దానికి నుపశ్రితిగా శ్రుతివిందుసేయుచుకొ
గలకలలాడు కంకణవికస్వర సుస్వర మట్టులుండు మా
పలుకులూనరైదే యినుపబాదెగ బండరవంబు లీశ్వరి. ౨౦

చ॥ కలుషితమైన నీ స్తురుసుగాఁ బ్రవహించెడునట్లై తవ్వఁగై
తలు దొరలుకొ దదాబిడిగఁ; దజ్జల కెట్లు రుచింపనా, శర
ల్లలితకలావిగానవిమలమ్ములు నత్క-మలంబులూ, రస
జ్ఞులకు గుచించునట్టిద యగుకొ హిత మాశుకవిత్వ మేరికికొ. ౨౧

‡(తలకుఁదగనివ్రాతలు)

మ॥ కవితాతత్త్వరహస్యవేత్తృతమనై కష్టించునుతగ్గుఱు వి
ష్టవివేకుల్ మలగోత్రనిందకులు, వేదాచార పారంపరీ
దవవహ్నుల్, నకలాన్నభోక్తలు, సమస్తస్త్రీకుటుంబుల్, మహా
సువివేకుల్, వితరీత మీతెలివి విజ్ఞుల్ రోయ కెట్లుండుగి రే
కవు లివ్వారి గణింఱుగి వీరిలాకొ లోకం బన్న నేఁడంబికా. ౧

‡(మే 10 వ తేది 19౨౩ వ సం॥ కృషాపత్రిక నుండి)

చ ర నా యు ధ ప్ర శం స .

ఒకభాషాభిమాని:—

ఈపోట్లాటకు అంతంలేకుండా ఉన్నది. ఈకవులు శోశ్యమగుడా మిం
చిపోయినారు. తురుష్క-యద్ధమైనా ముగిసేటట్లున్నది. కాని యీకవుల కల
మామెప్పు డారంభమైనదో దానికి విసుగు విరామము లేకుండా ఉన్నది. అంత

ఉ॥ దుర్మతముల్ కడుం బ్రబలి తొందర గొల్పెడువట్ల, ధర్మపు
స్సర్త్ర మెఱుంగునాద్య లవి మాపినయట్లై కవిత్వతత్త్వవి
త్సర్మకు లాఁగఁగా వలెఁ గుకావ్యము; తాదృశధర్మకార్య మే
కర్త మెఱుంగఁ జాలనియకర్తవరుల్ నిరసెంప నేమగుకొ. ౨

ఉ॥ జన్మము లాఁగి పోయెనె? యశస్సుల సత్యము లాఁగిపోయెనె?
ఆన్మము మాల మాదిగల దందఱకుం బ్రియమై తనరృసెనా?
దున్నల కాలు భార్య లయి తోనము నందెనె? పోడ శిష్టనం
వ్రస్మగృహస్థపుత్రకరవంకజ మంటెనె? వీరియూర్పులకొ. ౩

ఉ॥ బసది కాదు కాని దగు నం నది దేశము నుద్ధరించు నం
చేసరమాత్రులొ గిలుకు నేవపువారతల హంతమై యశో
ధీనులఁ బూర్వపండితగతి న్మృతిఁ జూన్పెడి జ్ఞానులకొ మహా
ధీనిధులకొ వృథా దెగఁడు తెల్పులవిల్వల నెంక నేటికికొ. ౪

కంతకు కక్షలు ప్రబలుతున్నాయి. ఇరువక్షములచుట్టు గ్రామసింహులుచేరి గర్జన
ము మొదలు పెట్టినాయి. ఈపోట్లాటల నాపించే ప్రభువెనడుకనవడడు! వీటిని
షయమై ఆంధ్రవత్రికలు జాబులు ప్రకటించమాడదని దొరతనము వారొక చట్టం
చేస్తే బాగుండును. కవులకే బుద్ధిలేనవ్వడు నావంటివారేమి చెయగలరు?

(మే 15 వ తేదీ 1913 వ సం॥ సుదర్శినీ పత్రికనుండి)

కవుల కలహములు.

గతవారపు కృష్ణా పత్రికలో కవుల కలహములను గూర్చి విచిత్ర చిత్రా
వలిలో సొక చిత్రము ముద్రింపఁబడినది. అందు రెండుతలల కోర్టు రెండు ము
ఖాముఖిగా నిలువఁబడి యుద్ధము చేయుచున్నటులను ఇరుప్రక్కలను శుశకము
లు ఆటచుచున్నట్లును జీర్ణింపఁ బడియున్నది. ఇది చూచుటకు మిగుల నచ్చెరు
వుగానే కనపట్టుచున్నది. గాని కొంచెము దీర్ఘదృష్టితోఁ జూడఁగా మిక్కిలి
జాగుస్సాకరముగఁ బర్యవసించు చున్నదని తెలుపుటకుఁ జింతిల్లుచున్నారము. ఈ
జంటతలల కోర్టురావముతో నున్న కవులవరో యెల్లరునుజెప్పకయే తెలిసికొనఁగ
లయు. ఇంత కాలమునుండి వీరిట్లు వాఱివవాదములు చేసుకొనుచుండఁగానింత
వఱకెవరికేమి యనన్గియు కలిగినదో చెప్పఁగలరా? వైదిక నియోగిక్షలు పేరుఁ

తే॥ ౧॥ జననమరణాలల్లిష్టు విస్తర మొనర్చునవతరించినయ్యయ్యలేయగురుకొక్క
పండితులటన్నఁగవులన్నఁచాక్షిణ్యలన్నఁబ్రతికలువాయువాతలప్పగిదిగాక

తే॥ ౧॥ బుద్ధిలేడఁటపి కవులకు బుద్ధిగల్గు, వారలెక నెవ్వరోకింకలచారములకు
సున్నచుట్టెడి మేటిసంపన్నులొక్కొక వీరలు నిగర్వలక్షి గర్వలేరు జనని.

చ॥ కవికలహాసచారములు కట్టిండులకొ గరఁగింప లేవు కో
శ్శుభ్రురు వారికికొ సుకవు; లన్యలుకొందఱు కుక్కలొక రి

యవినయముకొ సహింపనిగుణాన్యుల కీలిఖించు పాక్షిణ్య లే
మవుదురా? నీ వెఱుంగని రహస్యములుం గలనే మహేశ్వరి. 2

౧॥ కోడిగుడ్డంతయన్నమ్మగొనరె సుకండు, నిమ్మ కాయంతగోరెనత్తమ్మకుండు
వేటొకఁడు; దీనఁగల సుపినేక మజ్జ, లెఱుంగ రది విజ్ఞులకుఁగాక యెల్లు తెలియు

గుచ్చువండురా? ఆ పాప మిండుమూలముననే పండలేదు. అదియిదిపడకేపం
డి బ్రద్దలయినది ... ఈతారతమ్యచర్చ ప్రతివిషయములోనను గలుగు చుం
డును... “నిరంకుశాకవయ” అనునట్లు వారిలోవారు చర్చచేసుకొనుచుండఁ
గా నడుమవారు వారిని గోళ్ళతోడను గుక్కలతోడను బోల్పజూచుట యనా
లోచితము... కోళ్లు, కుక్కలు మొదలగు నీచోపములచే వారినిబ్రజారంగమునఁ
బడనేయుటకంటెఁ గొదమనింగములఁగానొ మదగజములఁగానొ ప్రదర్శించిన
చో నత్యుచితమయిన గౌరవమయిన ప్రదర్శనమయియుండును... మఱి
యు వీరిట్లు నీచోపములచేతత్రరూపమునఁబ్రదర్శించుటయేకాక దానివ్యాఖ్యాన
ములో “ఈకవులకు బుద్ధిలేదు. ఇత్యాది పరిమత్పట్టికారనీచవాక్యములచేఁగూడ
సంభావించిరి.

(1913 ఏ సెం॥ రం॥ జూన్ నెల 15 వ తేదీ సుదర్శినీపత్రికనుండి)

ఇప్పుడు వివాద పడుచున్న కవియుగ్మములను గూర్చి కృష్ణాపత్రికలోఁగో
ల్లగను గుక్కలుగను పరమసీచోపముగాఁ జిత్రించఁగా వర్తమాన కవులలోగౌ
రవనీయులయి యున్నవారి నింత నీచపఱుచుట చాలజుగుచ్ఛాకనముగ నున్నదని
మేము వ్రాసినది పురస్కరించుకొని “కవులు కలహింద వలెనట” యను వ్యా
సమొకటి సువర్ణలేఖ యొకచదవరిపేరిటఁ ప్రకటించెను... అంత కంటెను అధి
కులు చర్చించు కొనుచుండురేని వారి ప్రకంసయే యెత్తుకొనము. ఎందుచేత? వారి

మ॥ ఉపమాకల్పనఁ బట్టి కాల్యనికునఁ దూహింపఁగా వచ్చు ని
 క్కపుసౌభాగ్యము లెన్నియేని; యది యజ్ఞగ్రాహ్య మెట్లో? పృథా
 కుపిశిల్ తోఁచినయట్లు గిలుగుదురు సంకోచింప రల్లంత న
 య్యహంపంబు నదోవిగర్హితముగా నడైంతు రజ్జతవమున్,

ఉ॥ అజ్ఞలవాఁతలే ప్రకటనార్హ ములొనఁట? త్యాజ్యముల్ మహా
 విజ్ఞల వ్రాఁత లొనఁట? వివేకులు కోష్ఠఁట? కుక్కలంఁట? ధ
 ర్మజ్ఞత మేలుమే? లిదియు బ్రహ్మసమాజమతఁపవత్తిన
 ర్మజ్ఞతయొక్కో? యనన్యమతవర్తుల కంబరొ? యింత జ్ఞానమే,

౧౦

వివాదము తీర్చుటకు మనమొక మన బ్రతుకెంత యనెను స్వసామర్థ్య దౌర్బ
 ల్యమును బట్టి మనత్రోవను మనము పోవుదుము. టిగ్గు బాల్గను రాష్ట్రముల
 మహాప్రవిచారణము సంధిచేయ బ్రీటిషు ప్రభుత్వమువంటి వారికే యర్హత గల
 దుగాని యెలమించిలి పొవయటయి, ఏమిచేయఁగలరు? ... పస్తావనకలు లేతన్నా
 త్రులుగారు. కలమెట్లు చేతఁబట్టవలెనో తెలియని “చమచరి” ప్రభుత్వస్వాధ్య
 శులందఱును వంక దొరకెఁగదాయని యెద్దియేని యనిష్ట కారణమున వారిని ఛో
 చినట్లైల్ల నీవపటచుట కధికారము లేదు.... చమతాగ్రముగా యుక్తిప్రయుక్తిక
 ముగా వాదములు చేయుచున్నారు. సొంపుచెడినట్లు మధ్యస్థులకుఁబోఁచుటలేదు
 ఇష్టములేనివారు వారివాదములను బ్రకటించక పోవచ్చును.... వీరికి నిజముగాఁ
 గవులు కలహించి పాడయి పోవుచున్నారని పరితాపమా లేకవారిలో నెవ్వరియం
 దేని యనిష్ట కారణమున నేదేని వంకఁబెట్టి యేవో వెలితి “రిమాకున్” లు చేసి
 తద్వారమున నయనఁ దమయనిష్టమునుదీర్చుకొందమను దుగుదేశమా?... తొలుత
 రామకృష్ణకవులు తమకీశ్వర వేరులన్నమాట వినగానే తిరుపతి వెంకటేశ్వరులు
 ‘గుర్రువచ్చిపిల్లను వెక్కిరించినందుకై’ కంటగించుకొని కొంచెముబ్బోకుణము
 చేసిరి. ఇట్లే గుంటూరికతాపథానములోఁ గొప్పరపుకవిగారికిఁ దమ రంగస్థల
 ములోఁ దమతోనముండన్న సిద్ధాంతముమీఁద నహంసన మీయగా నట్లువలదనిరి.
 లోకసామాన్యమర్యాదకై మీదెట్టి యాసనమిచ్చినను మాయభవ్యంతరములేదు గాని
 ప్రత్యేకించిమాతోనముండన్నసిద్ధాంతమువైయాసనమిచ్చిన మేమంగీకరింపదునిరి.

ఇంక దివ్యేషియన్నది? ననన్యసేంచి తపమాచరించుకొను వారివై నను నీవు

సీ॥ అప్పు యెంతటిభక్త్యురాలూ యీబిడ రజస్వల యయ్య మొగియదిప్పటికింబెండ్లి,
కితనియోగ్యతనెన్న నెవనిశక్యము పెండ్లియాడె నల్పదియెండ్లయొడుంబడుచు
నాపెనంసగ్రణవరాయణత్వము మిన్న యొ బుత్రవతి పెండ్లియాడె విధవ,
అతఁ డిందఱకన్న నధికుఁ డేమన? జందెమునుదెంచె బాలుఁడైననుదెగించి
తే॥గీ॥ ఇట్లు భర్తేతరములనే యెపుడు వినుతి, సల్పుపత్రిక తెక్కడ? సహజభర్త
బద్ధ బుద్ధికి గాని కన్నడని సత్య, మనెడివరమార్థమెక్కడ? యఖిలజనని.

కొలఁది వాఁడ వలదుమేని యాతఁడూరకోడే! అట్టియెడ మానుషము విడనాడిని
తాకికకవిహూతిలు నర్చగౌరవ న్యూనతా పరాభవమునెట్లు సహించఁగలరు...
కాంబట్టి నర్చవిధములను వివంకనా తమ యనిష్టమును దీర్చుకొందమును మరుద్దే
శమే యీ పరితాపమునకుఁ గారణమని ఘంటాపథముగాఁ జెప్పవచ్చును...ఈ
హృదయ కల్పవృక్షముల కొక్క ప్రబల దృష్టాంత మిచ్చుచున్నాము చిత్తగిం
చుండు...నిన్నటి సువర్ణ లేఖలో...“ఓర్వలేక తగవులాడు కవులను జుట్టుజుట్టు
ముడిపెట్టి ఇనుప గాలములు వేసి లాగుచున్నారండో? శ్రీరామరామ” యనుసె
క సందర్భములేని యవలాపమును వ్రాయించినారు...“కవులను” పోతేకించి ని
ర్దేశమేల వేయవలెను? కవులనే కాని, యోర్వలేనిగుణము గలయితరుల నెవ్వరి
ని శిక్షింపరాదుమి...లెడుబీటగుదొరగారు చెప్పినట్లు కామముదీర్చుకొనుటకు
అకృత్య మెంత యవయోగమో క్రోధముదీర్చుకొనుటకిదియు సంతియయవయోగ
ము. ఈయమపట వర్ణనము విధానకమే గనుక ఓర్వలేక తగవులాడు క
వుల నెక్కరినే కాక యాగణములోని వారినందఱనుగూడ నాలోకమునఁ జి
త్రవధ చేయుట తప్పనిసరియనితెలియఁ జేయుచున్నాము. కలహించఁ గూడ వను
వీరినిద్దాంతమే సర్వదా ఆచరణీయ మగునేనియు, నట్టివారి నెల్ల నే కోట్లగనా
యేకుక్కలుగనా చిత్రించ వలసి యుండునేనియు నిప్పటివఱ కభేకవిషయము
లలోఁ గలహించుచు వచ్చిన కవులు, విమర్శకులు, చరిత్రాధిపతులు, పండితులు,
సంఘసంస్కారులు, పూర్వాచార తరాయణులు మున్నగుమహామహులనందఱ
నివిధమునఁ గోళ్ళు, కుక్కలు, పిల్లులు, పంతులు, గాడిదలు, గాఁ గూడవరుసగాఁ
జిల్పించి చారికి బుద్ధిగఱపుచుండవలెననియఁ దెలియఁజేయుచున్నాము. ముందువి
ష్ణుశ్వరపూజగాఁ దొలిసాఁటికలహకవులయిన దండి కాళిదాసులను జెడియె

సీ॥ ఘనుని బట్టుక సీచజనుఁ డేది వ్రాసిన నది శిరస్సునఁ దాల్చునట్టి ఘనులు
 సీమనిసీచత నిక-మ్ముగాఁ దెల్పువారివ్రాతలు బుట్ట వైచుఘనులు
 సత్యమ్ము నెఱిగియు శాంతులపోల్గి నెప్పడించువరిపాటి-సురుఁగుఘనులు
 ఏదియో పోట్లాట సూచినఁ బ్రతిక కబ్బు "మేట" రటంచు నరయుఘనులు॥

తే॥గీ॥ పత్రికాధిపతిత్వంబుఁ బడసిరేని, దానివలనను గల్గెడుహాని జగతి
 కెంత యవి చెప్పఁగలము లోకైక జనని, సత్యమడుగంటునెగడు సత్యమెందు

క ధా ప్రా రం భ ము .

ప॥ అంబా? దీనికేమి ప్రకృతవృత్తాంతమ్మవధరింపుము,

(సూర్యోదయము) .

మ॥ పరితస్పర్షదపారభాస్వరగవీచారంబరీనున్నతై
 మిరభారుండు దివాకరుండు త్రిజగన్మిత్రుండు మండేహాధి
 క్క-రణోద్వోగి వెలింగె నార్యులు "కృతఘ్నుఘ్నయ దేవా" యం
 చెరఁగక దన్మ-రకోటి కాలాగ్రలఁచి నెండే బందలై పాఠఁగక. ౧

చ॥ సరసిరుహపుపాదములు సారెకు నుప్పరమందు, నెండు గొ
 వ్వరపు శిరమ్ములందు నెగిరి బ్రాఁకి ఘనాలయ వంక్తి మీఁడుగా
 ధరణికి డిగ్గి యెల్లెడలఁ దామయి యామెయి వారిశైత్యపుక
 ధర మఱియేయుచుక నెగడె బందితసామరరంజకమ్ములై. ౨

క మక్క-గను వారికిదగవుదీర్చిన దేవిసొక యాడుపందిగను జీతించి యది మొ
 దలు మొన్నటిపాకుఁ దగవులాడిన శిష్టు కృష్ణమూర్తి, పిండిప్రోలులక్ష్మణకవీ, పెం
 కటరత్న శర్మగారు, వీరేశలింగం పంతులుగారు, వేదమునెంకటరాఘవాశ్రీగా
 రు, కాశీభట్ల బ్రహ్మయ్యగారు, వడ్డాది సుబ్బారాయఁడుగారు, శ్రీపాద కృష్ణ
 మూర్తి శాస్త్రి గారు, మున్నగువారి నందఱును వారివారి యర్హతకుఁ దగిన జం
 తువులతోఁబోల్చి చిత్రింతురుగాక, ఆపూర్వోపనిషత్ప్రజ్ఞము వెలయుంతుగాక.

(కొప్పరపువారు కాలుద్రవ్వుట)

చ॥ మరుసుగ నుండె నుత్తరపుభోరణి యుత్తరుగత్తరంబలెక
 ద్వరపడి తిట్టి బండుగులదాపునఁ దూటుట నృప్త మయ్యె నె
 త్తటి నెటఁ జేయనట్టి *యవధానము నెత్తిట వీర్వలాయన
 ధీరు లని యెంతమూర్ఖునకుఁ జెప్పక చెప్పఁ దొడంగె నంచితా. ౧

క॥ అలనూజిదీట ట్టెకా, కుళమున మటికొన్ని చోట్లఁ గోవిడు లెఱుంగక
 జలిపిన ప్రత్యేకపుసభ, లలవా రెఱుంగమియు నృప్త మై కన్పట్టెక ౨

౩॥ ననహాయంబుగ నవధా, ననభక బాసరించునట్టి నరుండె ఘనుండొ తా
 ననహాయుండు ఘనుండొ యది, నుసుమలకుం దెలియునే ఘనులకుం దక్కన్.

౪॥ తెలుఁగఁటగి మీసంగఁటగి అది, నిలువక వలెనంటి వీరు నేరుతురొక్కొ
 తెలుఁ, గొరా? తెలుఁగనఁగాఁ, దెలగాల్పాటాడు వచ్చి తెలుఁగే యగునూ.

తే॥ బలిగియూపాత్రతెఱుగెల్లఁజాటిమీఁదిపందికొమ్మ-లుబల"మన్న పగిదిదొడఁచె
 వీరికి జవా బాసంగుట విజ్ఞులొప్ప, రయిన సామాన్యలోకు లట్లనరుగాక. ౫

క॥ అని యెంచి వారు పద్దెము, లను గిలుకక మేము వానిలక్షణమును నే
 రనిపోల్చి స్వవచనమున జూ,చును బంపితి మంచు? వారు పురఁజురఁ బొక్కక

క॥ పద్దెములు వాగ్గిసితిమి వి, ద్వద్దశ గూతెట్ట మనము వలువనగా వా
 ర్దదె మిటు గొట్టిరని హో, గుద్దకొనం దొడఁగి రంటి కొడవుసాముల్. ౬

*బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వర కవీశ్వరులకు.....

నీ॥ ... .. అష్టావధానంబు నాచరించెదరేని యద్దానిమించి నేయంగ
 లేము, శతఘంటకవనంబు, నల్పంబూ నెదరేని యద్దానిమించి నేయంగలేము...

౩॥ అన్యనినహయ మించుకయైన లేక. పద్యమవధానమండు జెప్పంగ
 లేని, మీమహాధారణాశక్తి .....

శ్రీ ..... తెలుఁగు మీసంబు నిలువంగ దిభురడింక. (౩-౪-11)

స్వీ మహారాజశ్రీ కొప్పరపు వెంకటసుబ్బారాయ కవిగారికి. అయ్యా!
 పద్యమయంబగు తమయుత్తరమందినది, "మీపదులను మాపుమాటకు జవాబు నొసం
 గిన వాడ నమ్ముండి" అని వ్రాయించినారు. ఏనందర్పమునం దేవిషయమునం

క॥ మునురామకృష్ణులకుఁ జ, క్కనివదైమ్ములను వ్రాసి ఘనత సొనఁగిరి
య్యనువున మనలం జూచిరి, యని లోలో వగచిరంటి యాత్రింపుఁగవుల్,

క॥ అనుకొంటి మేము వీరికి, ననవద్యపుకక్కి వచన మైనకా వ్రాయం
జనద, యది గ్రామ్యకైలిం, బనువకుటే యుక్తమనుచుఁ బదవడి జనసి.

క॥ కాని యటు మొదట యోజన, మానసమునఁ దపులకున్గి మఱి యాధాటిన్
బూని లిఖియింప మైతిమి, దానికె యక్కపుల కెడఁద తబ్బిబ్బయ్యెక. ౧౦

క॥ తగినంతగూడ గతిమే, మగువఱచిన వీరికర్థ మగుటె ట్లటు వా)
యఁగ నర్థము తముఁగోరఁగ, నగరాజకుమారి? వీరి నగరా? విజ్ఞుల్. ౧౧

నీ॥ అవి యనడావామ్మ లన, “మాకు సిత్య మి
య్యియె కూర” కటన్న దెవరు జనసి?

ఒక్కరో? యిద్వరొక్కో? దేవు లనుకేలి

“కెద్ద”లంచనుకొన్న దెవరు జనసి?

“లవణం బనిన నేదొ యవలికిఁ జని తెచ్చి

యెలమి వడ్డించిన దెవరు జనసి?

నథ “నథాతో బ్రహ్మ” చదువ “సీతాత” లా

నపువ్రసంగము నేసి రెవరు జనసి?

గీ॥ వారిలో వారు గారొ కొవంపువారు, కాక యుండిన గీత మెక్కతన వృత్త
మయ్యె వీరికి నీలాటి యథముశుభము, నెఱుఁగని యమాయికులు మీన లెత్తనేల.

క॥ ఇది యిట్లు లుండె మాజా, బది వారికిఁ జేరె మరల నలవాద్దాబుక
గుడురుచుకొను నీలోపలఁ, బావలినవేటొకవిశేషముక విను మంబా, ౧౩

(మ॥ రా॥ రా॥ ఏకా రామయ్యపంతులుగారింట విందు)

ఉ॥ ఇంతకుమున్నె విందనుచు నెల్లబుధుల్ విన రామయ్యార్వడే

నంతనమానియో పిలిచెఁ జట్టన నాఁడె నియోగివైదిక

దేరూపముగా మాడేమాట మీదేవరువును మాపినదో యావిషయము విపులముగా
వ్రాయించినంగాని మీకుఁదగిన యుత్తరమిచ్చుటకు వీలులేదు. కావున వెంట
నే దయచేసి వై విషయమును వ్రాయించురుగాత. — 21-11.

ఇట్లు, దివాకర్ల తిరువళికాశ్రీ.

స్వాంతము లెట్లు బాటెఁ గొనసాగని యాననచర్చకత్తి, ధీ
మంతుఁ డితండు మున్ననిసమాటకు దాఁటక వచ్చి చెప్పెరన్.

౧౪

ఉ॥ నేఁ డరుదెంతుమన్న నుడి నిక్రమెనర్పుఁ డటంచుఁ బిల్చి 'మో
మోడిన త్రోవ గన్నడంగ నెయ్యన నయ్యనఘుండు వోయె "బోఁ
గూడదు మాడు" నంచు నొకకొందఱు దందడిఁ జర్చఁజేసి రా
పాడి గడింప "కేగుటయె బా" గనె వెంకన నిర్విశంకుడై.

౧౫

ఉ॥ విం దనుకూలమై జరిగె విండున లోప మొకింత లేద, యెం
దెండులకేసి మంచి దని యెంచిరొ యేమో, మఱొక్కవంక్తి మా
కుం దమవారి కందఱకుఁ గొండొకవంక్తియుఁ గాఁగ నేరువా
టుం దగఁ జేసి రయ్యది కడున్ సుఖ మిచ్చె ననేకభంగులన్.

౧౬

ఉ॥ పట్టురుమాల్ బుజమ్మవయ బాలరవిప్రభలీనఁ బంక్తికిన్
రాట్టయి యగ్రపీఠమున రాజులెఁ గొప్పిఘ సుబ్బారావు, బల్
దట్టులు మండపాటికులధన్యుఁడు లోన గువార లాతనిం
బట్టి క్రమమ్ముగా నతనివంక్తి నెనంగి రభంగురస్థినిన్.

౧౭

తే॥ గీ॥ జరిగె నారీతి విండు ప్రశస్తగరిమ, భోజనానంతరమ్మున నొజఁ గొంద
తేగుదెంచిరి వారు కోటీశశక్తి, శాస్త్రీముఖులు పదపటిదర్శ వినుము.

౧౮

మ॥ చిలుమామిళ్లకులుండు యోగ్యుఁ డలలక్ష్మీ పూర్వనారాయణుం
డురుక్మీస్థవిరుండు వచ్చె నట కుద్యోగిత్యమైతిన్, ధురం
ధరులై తక్కిన చుట్టలున్ మఱియునుం దక్కుంగలా రొప్ప భా
స్వర మయ్యెన్ దగుపాటిగా నభ భవిష్యచ్చర్య సూచించుచున్.

౧౯

శా॥ ఏ కారామయగారితమ్ములఁట? బీ, యే, బీ, యలై నీడరి
'దాకన్' వచ్చిన మేటియంట? మఱి యా ధన్యుండు తాంబూలముల్
వీకకన్ గొన్ని ఫలమ్ములుం గొని నభన్ వీక్షించి తాం బంచె నా
పోకల్ కొండొక వర్ణనీయము లనం బోలుంజామి శాంకరి.

౨౦

ఉ॥ ముందు భుజంగ రాయనృపమూర్తికొ, కొప్రపుటయ్యకో, ఫలగ
బందంగఁ జేసి యాపిదప నన్యులు బండుల కిచ్చి మీద న

స్పందితకీర్తి కంఠ్ఠజనిభాస్వరుఁ డౌనలమేటి కీయ నా

విం దతఁ డందఁకే కడు వివేకి మమున్ గరనంజ్ఞఁ జూపుడున్. ౨౦

ఉ॥ రామయగారిత్ముఁ డలరాఁడియొగ్యతఁ బొల్పునాఁడు సు

శ్రీమహితుండు లక్ష్మీనరసింహసమాఖ్యుండు మా కొనఁగెఁ ద

ద్దీమహితత్వమేమి, మఱి తేఁకువయేమి మది స్తుతింపుచున్

ప్రేమ ఫలమ్ము వెంకన పరిగ్రహణం బొనరించెఁ గ్రన్తనన్. ౨౧

చ॥ తిరువతి పుచ్చుకోక యొకతేఁకువ దాని ననాదరింపఁగాఁ

గరము మదిన్ దలంచి యటు కర్జమునన్ గుళలత్వ మూనె, నం

తరమునఁ వత్సదాత యది తా గ్రహియించె సెకింత చర్చయున్

సరసముగా నెసంగె నది సభ్యు లెఱింగినదే మహేశ్వరీ. ౨౨

ఉ॥ రామయగారికిన్ మఱియు రామయత్ముండుగారికిఁ గడున్

ధీమహితత్వమండునను దేఁకువయండును గల్లువారకున్

మామది జర్ప నల్పుచుఁ గ్రమమ్ముగ వచ్చినతోన్)వ నింటి కే

మేమియు చెప్పి కొంచుఁ దగ నేగితి మానిని వోయె నీగతిన్. ౨౩

చ॥ వెలవెలవోయెఁ జొక్కలు వివేకవిహీనులమోములట్ల ని

ర్మలసలిలాశయంబులు ప్రమాద మెఱుంగని వారి మానసం

బులబలఁ దెల్పి మీఁతె ఘనపుణ్యులు వైదికులు నియోగులున్

గలిసి యొనంగునర్థములు నైకొనుచుండె దివాకరుం డొగిన్. ౨౪

మ॥ అది వర్షపుగాన మేఘపటలం బావంత ద స్తవ్వఁ గో

విదమాన్యుండు దివాకరుండు తనగో విస్ఫూర్తి చే జ్ఞానికు

ర్మదముంబోలె నపాకరించి సుదినహృత్పాతి యవ్వేర్వకున్

గదియన్ వెల్లఁదొడంగెఁ గాక వితతుల్ గ్రాసార్థ మట్టొడంగన్. ౨౫

క॥ తరువాతఁ దనకు సొమ్మును “గురుతరలీల” యనుపదముగొని వదన్యంబున్

బురపుర లిఖించి మీనము, స్మరియించుచుఁ గొప్పగంపు చతురుండు తెలుచున్

ఉ॥ *వక్రక నంపి యవ్వదును బద్యము వ్రాయక యుత్తరించుచు

వక్రకఁజూచి “వీర్సనకుఁ బద్యము వ్రాయమిఁ జూడ” నేటి కీ

*మహారాజు తిరువతివేంకటేశ్వరకవులకు.....చ॥ గురుతరలీలరేప నకు
గుర్పంగ నుంటిమిగాని, భానుచా! సరమున దక్క రావెవరు,... అఱుక విత్వకలావ

యాత్రము మీరు మాకుఁ గవులేయనితోఁనరు మీరు తిట్టినన్

శత్రుత మాకుఁ బుట్ట దనుచందముగా మదిలోఁ దలంచుచున్. ౨౮

క॥ వదవడి*వచనమె వ్రాయుచుఁ, దుదిదనుకం బలికలకు దొడఁగెన్ సుకపుల్

వదుగురుగల నభయనన, పైదశోరాయివడి వ్రాచలేల్లన్ సురిఁగెన్ ౨౯

క॥ తఱిమితఱిమి మునుష్టుకు, త్రరములు లిఖించునతనితత్తమాపై

విడిగి సురిఁగి కరిగెసైఁదు, త్రరమే వచ్చుటకు మిగులఁదడవైపోయెన్. ౩౦

ధానముల్! విరదన నేయ రాశలయు, వెంటనె, మేనువియాదరించి ధీ! వరనభమి
పృథ్వి కెలువం గలమీనము దీయఁజేతుము ...”

గుంటూరు, }
22-8-11. }

ఇట్లు,
కొవ్వరపు వెంకటసుబ్బారాయశర్మ, శతావధాని.

గుంటూరు, 23-8-11.

* మహారాజశ్రీ కొవ్వరపు వెంకటసుబ్బారాయశర్మగారికి. ఆయ్యా, ...మీన
పుం బద్యమున కర్థ మేకారణముననూ మీకుఁ దెలియలేదనుకొనియెదను ... తెలి
యదేని పెద్దలనడుగుఁడు... (4) ఈపృథ్వి పృథ్వుతవిషయము కాకపోయినను
మీయంతట మీరు పురస్కరించుకొని వివాదకుం దిగుటచే నయ్యది యంతటినుండి
మీయెడలఁగూడ నిర్వహించుట కంగీకరింపక తప్పినది కాదు.... (9) మీరుమాకుఁ
దెలిసిన యంశములలో నేక దేశవ్రవిష్టులు మాత్రమేయైనను మీకోరికంబట్టి మీ
సభకు రా నుద్యోగింతుమే యనుకొనుఁడు రేపిక నొకరాంధ్రభాషైక దేశమగు
గ్రామ్యభాషయందుఁగాని నిర్వహిగ బ్రాహ్మసాశబ్ద్య రసాధాన కవిమార్గమునంగాని
యస్యత్రాగిగాని మమ్ముజయింపుఁడని కాలుద, వ్విసచో మాగ్రహచారమందుకు
నుడఁ బదవలసినదేనా! అందులకుఁ బృజ్ఞలు నమ్రుతింపవలసినదేనా! మాకుఁగల
శక్తులలో నేత్రక దేశముననంతో యంతో యెంతో యెఱిగినవారెల్ల మమ్మెదిరింపఁ
దగువారేనా! శాంతంపాపం... (12) ఈవ్రాతవలనఁ దెలుఁగునేని మీకుపదలితి
మని యనుకొనకుఁడు....”

గుంటూరు, 27-8-11.

† మ॥ రా॥ రా॥ కొవ్వరపు వెంకటసుబ్బారాయశర్మగారికి, ఆయ్యా, (1) జరూ

క॥ లలి“బాజానందడి మం, గళ సూత్రము మఱచినట్లు”.గా నభతై ముక
గిలికినరవివాసర మా, పలికిజని వచ్చె సోమవాసర మంతకొ. 3౧

చ॥ నభయగునన్న యాదినము నందడిగా జను లేగుదేర రా
నభ మయి పోయె నెయ్యెడల నందుల గొండుల వెంటపూటయిం
డ్డ భరముగా జనులొవిడిసి “డాబులు డాబిరి యేలనేయరో
నభ”యని కొవ్రపుంగవుల సారెకుఁగేరఁ బాడంగి రంబికా. 32

సీ॥ పుట్టదిట్టము లేడురా? నిల్పుటెల్లు కొప్పరమంచుఁ బలుమాటువలుకువారు,
తన్నుఁగజ్జలబల్కి తనయున్నతినిల్పు నెంతదస్కనటంచునెంచువారు,

రు “అని 25 వ తేదీని మేము వ్రాసిన యుత్తరమునకు 27 వ తేదీ 11 గంటలకు
మీ రిచ్చిన జవాబు అందె... ౧. నభ ముగజమీరేచేయవలెను, ముందుత్తరము
వ్రాసి యవధానాశుకవిత్వములకై కాలుద్రొవ్వి నవారు మీరుకాని మేముకాము,
...౪” మావిషయమై మీరును మీవిషయమై మేమును నవధానపు తేర్పాటులు చే
సికోవలసిన దేకాని యయ్యవినభ్యులేర్పఱువఁదగినవికావు, ఉభయులచే నేర్పఱిచి
కొనఁబడిన సభ్యులు న్యాయాన్వయములును రసారసములును దారతమ్యములును
విచారింపఁదగిన వారు మాత్రమే గి. ఈవిషయముల కంగీకరించుచు మీరునభ
సమకూర్చుఁడు, లేదా మేము సమకూర్చెదము...౮. జరూరనివ్రాసినను వెనుకటి
వలెనే ఆలస్యముచేయక లేపు సూర్యోదయమునకుఁ దత్పరజవాబు పంపవలెను.

ఇట్లు

దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి.

ఉదయం 8 గంటలకు 28-8-11, గుంటూరు,

అయ్యా! ఈదినమున నభ తప్పక జరుగు ననుమీప్రకటనను బురస్కరిం
చుకొని యనేకు లనేకగ్రామములనుండి వచ్చి నిరీక్షించుచున్నారు. వారిని వృథా
కుల నొనరించుట యుచితముకాదుకావున నవధాన సభావిషయ మేమయినదియొ
బ్రకటించి వారినందియము తీర్చుఁడు మాయుత్తరమునకుఁ బ్రత్యుత్తరము రాకుం
డఁగ నేమేము ప్రకటించుట యుక్తముకాదుగదా? ఇట్లు

దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి.

తన్నునుబండలే తన్నువంచననేయు నవనరంజనపు డనెడువారు,
నేల విడిచిసాము లేలాకోని యొకచోట నంతలానే యుండక నెడివారు 33

తే॥ గీ॥ వింధ్యగర్వంబగ మ్రువనవంధ్యమహిమ, ముగ్ధుడించి యిసీని యనియొటలువారు
హంసకాకచరిత్ర మిష్టందఱకును, స్మృతికిం దగిలె నటంచు వచించువారు.

మ॥ ఒకటే శైలిగ నొక్కటే వడిగ నొకటానియంచుం గవ్యగణి
ప్రకరం బెంచగ నంచ యేక, నటు“రాక”మృన్న కాకంబు ము
స్మెకతీ, రావయినొక్కతీరు, వయినెన్నో తీరులైడన్సి, నూ
టొకయానమ్ములు చూపి కాదె'శరణం బొందెకొ మరాళప్రభుకొ. 34

క॥ అనిపూర్వగాదలెన్నుచు, మనమునక దమవడినశ్రమకు మఱిమఱి విశ్రువుం
గనుచుం దిరిగిపో నెంచుచుం. బునఃపునర్యోజనలకు బుద్ధి చొనుపుచుకొ.

అ॥ వె॥ కొండపీఠిసామిదండ నుండెడిలేడి, కొండతీసివాంతుగుడ్డమునకుం
దఱుచుభయము చెందిదండంబులిడునెయ, ద్ధానితోడం బెనగనుతలంపు గొనునె.

తే॥ గీ॥ సింహగమనంబు నేర్వంగం జిన్నిలేడి, కెన్నిజన్మమ్ములెల్లనయేనిగలిగె
పాల్యపాలకభావనంబంధ ముదావక; దలంచుటదియెంతయేనియుం దప్పిదంబు.

క॥ తన పాదములు మనమ్మున, ననయము మననమ్ము నల్పనప్పటికికొ దాం
గనికరము కరము గని దా, నిని మురుగ్గం జూడకున్న నేరముహరిదొ. 35

క॥ హరికికొ హరిణమునకు నం, గర మది హాస్యాస్పదంబు గా దనువా రుం
డరుదానికేము హరిణము, కరి నెదురుటేయంద మెట్లు ఘటియించునటుల్.

ఉ॥ రంకుపు కీఘ్రగామియని రాజులు పట్టపుటేన్లు వీడి రా
జ్యాంకము గాంగంకైకొనిరె యక్కటాని యెనుం గుతోడం బోర నా
జింకకు శక్తియున్నదె? ప్రసిద్ధికినై “యెదిరింపు” మంచు నే
కొంకును లేనివారు పురికల్పినమాత్రన యేమిలాభమా. 36

చ॥ అదులకభేద్య మైనచతురంగబలమ్ములు గల్గుటేనితో
గొఱియలగొల్లటేం దెదురుకోలు ఘటించగ నెంచి“మీరలుకొ
గొఱియలతోనె రండనుచుం గోరిన “నీ” యని, రోసి దానికే
“నరి” యని నీదవడ్డ, వెడజూబుషరాబుల దాను లేటికొ. 37

ఉ॥ ఇచ్చి వరముఁ దైకొనరె యెల్లసురారులకు న్నిలింపు; లా
సేచ్చరితుల్ మహామహు లవస్థదహరులతోడఁ బట్టి వా
రిచ్చినఁమెచ్చు లాగికొనుటేమి యతూర్వము? మెచ్చినంతనే
హెచ్చును దగ్గునుకొ వలవదే? తల దాఁటినపోక లావ్వనే.

౪౨

శా॥ దేవ బ్రాహ్మణవృత్తులకొ విడిచి వర్తింప న్నియోగించి భూ
దేవుల్ వీడుదు రాలపోతు నది భూదేవాజ్ఞకుం దక్కి దు
ర్భావం పాతటి సూరకుండరు గదా? వైవచ్చుచో నెవ్వరిం
గావంజూతురే? కావలం బడవరే? కాల్చివ్వఁ గా నిత్తురే.

౪౩

ఉ॥ చెక్కిలిసెక్కుచుకొ జనులు చేడకగ ముద్దిడుకొంచుఁ జేర్చిమై
సకులనఁ జేర్చికొన్న నమయమ్మున బాబుఁడు పాలు గోలుచుకొ
ముక్కు “కలుక్కునకొ” గొఱుక ము ద్దదియెల్లను మూలఁబట్టి నా
యక్క “ఇదేమిరోచెడుగా” యనబోనమే? దానరోనమే.

౪౪

వ॥ వితతతరత్రవంధముల విశ్వజనీనములకొ రచించి కీ
రితి జగ మెల్ల ముంచుచుఁ జరించెడితిరృతివేంకటేశ్వరున్
మరిచెడి కొవ్రపుంగపుల మాయకవిత్వముతోడఁ బోరికొక
గురుకము పూనినా రని జనుల్ విని నవ్వును రేమొగమ్మునకొ.

౪౫

ఉ॥ ఆల్లిక కేమి సాలెపురు జల్లదే? ‘హు’ ప్పని యూఁడునంతలోఁ
బొల్లగునల్లికల్ సరిగ బుట్టుదముల్ గద? దీని కేసుదృ
క్తల్లబాచిత్రమేనియు యథార్థముగా ముదచుండునే? యెటో
యల్లిన దేల కాదనఁగ నంఁచది మే, లను టొక్కమెచ్చొకో.

౪౬

ఉ॥ మంగలివాని యద్దము క్రమమ్మున మున్నురచించినట్టివే
ముంగలి కీడ్చి పాఠమును బొల్పుగ నప్పగఁజెప్పకెప్పుడో
లిగిం గడు థాటిగాఁ జదివి కేవల మెక్కడో యొక్క టొక్క టొ
జం గయితంబు నెప్పట యశస్కరమే? సుకవీంద్ర నుత్యమే,

౪౭

ఉ॥ విప్రవిసాదిసంచి నెటు వేటొక వస్తువులుండు నట్టులే
కొత్రపువారు నంగి నిడుకొందురు వత్సన లన్ని చేసి, యా

శుభ్రకృతిక రచించి రని శుద్ధ లమాయికు లంద్రు మర్మమున్
సూప్రధితుల్ గ్రహింతు రిది చూచిరి పట్టి రనేకు లెల్లడన్.

౪౮

ఉ॥ గుట్టిది బైటఁబెట్టుటకుఁ గొండఁఁటఱియు నంశయింతు రీ
చెట్ట నడంపకున్న నెటు చేటు దొలంగున నుహకవిత్వ వి
ద్ధట్టఁసుధానభామకవితానవతామరసాన నావచః
పట్టణవైభవప్రధితబంధురసౌధవిలాసలక్ష్మీకేన్.

౪౯

ఉ॥ జీవనమూడె మాకని వచింతురుగా కొకకొండ అట్టి వా
రేవగనైన జీవనము నీవయి జేతురుగాక కైత యే
కావలెనే మహాకృగతి గానఁగరాదె, యమాయి కాత్మలన్
జీవికకై జగం బకహనించునటుల్ గికురింపఁ జెల్లునే.

౫౦

చ॥ ఇటులాక కొంతమంది కడు నెల్లిదవుంగతి దొఁప నాడ న
వృటుమతు లాడువల్గు లలవక్షమువారు నహింప “కేల యీ
కటులు” కొవవుంగవు లఖిండులు వారల శక్తి చూడుఁ, డు
తగ్రు మది, గోరతం బనెడికావ్యమునం దగుపట్టు నాపుడున్.

౫౧

ఉ॥ అప్పగమేళ్వరీ దయకు నాకరులన్ గదలించి రానిచే
గొప్పను గోరి గర్తమునఁ గూలి యెటో వయి రాఁగడంగి యీ
కప్పలరావముల్ కొఱయి గా వని లోనఁ దపించి పొక్కుమీ
కొప్పరవుంగవీకులకు గోరతమే హితమెన్ని భంగులన్.

౫౨

చ॥ అనుటయు వారిపక్షపు జనావళి వారలయోడు పూర్తిగా
మనమునఁ బట్టియుంట మఱుమాట వచింపక యూరకుండ వ
చ్చిన జనసంఘమందలి ప్రసిద్ధులు కొందఱు కొప్పరంపువా
రిని గని కొన్ని మాటలను రేఁగగనేగెద మంచు నెంచుచున్.

౫౩

క॥ చనుచుండ వారిపక్షమునవా రొకకొండ తొంగిమొగి నేమేమో
యన మొదలిడ ‘మీరెవ్వరు?’, చనుఁదా, మేమడుగ నటకు జనవలెననుచున్.

శా॥ కాలిం ద్రవీర్ణి రూరకుండెదరె? నంసార్-రుల్ జగ మ్మండు, నే
వేలున్నా రలవారిఁ గోరికొనుఁ దావిద్వాంసు లేతెంచి మీ
మీలోవమ్మల నేర్పరించెదరు సాక్షి మ్మేరి తెవ్వారికే
వీలో తెల్పద రీనుడిక విసఁగ నువ్వి ప్లూరెడిక లోకముల్.

౫౪

క॥ తిరుపతి యెట్టిదియో? కొ, వ్వరమెట్టిదియో కవిత్వభర మెట్టిదో? నం
స్కరణం బెట్టిదియో? ధి, కర్కరణం బెట్టిదియో? తెల్పం గల రవ్వారల్.

చ॥ పరు వెటువంటిదో? చెటుచు బాసయు నెట్టిదో? లేకమేని నం
స్కరణము పూజ్య మయ్య సరిగంగలనాడుట యెట్టిదో? నమ
స్కరణకు నాననమ్మనెడ బోరెడిధీరత లెట్టి వాక్కో? ఏ
వ్వరము లొనంగు పెట్టిదియో సత్కవితా వనితా వినోదముల్. ౫౭

ఉ॥ కోరిక యెట్టిదో? యచటఁ గొం తుదయింపమి యెట్టిదో? పరి
మార్గము లెట్టివాక్కో? మమకారము లెట్టివా? యంతఁ బోక ధి
క్కారము లెట్టివా? పయివికారము లెట్టివా? బారుబూరలం
కారము లెట్టివాక్కో? యధికారమెట్టిదో? కారమెట్టిదో. ౫౮

ఁ॥ సారము లెట్టివా? పయి ససారము లెట్టివా? కాలుద్రవ్య రుం
కారము లెట్టివా? పయి జకారము లెట్టివా? యంతలో భవ
క్కారము లెట్టివా? మఱి నికారములెట్టివా? పిన్నటం దిర
స్కారము లెట్టివా? పొరిఁ బొకారము లెట్టివా? కాలు లెట్టివా. ౫౯

ఁ॥ బీరము లెట్టివా? తిరుగు జేతము లెట్టివా పిన్నట న్నమ
స్కారము లెట్టివా? పయిప్రకారము లెట్టివా? యావయిక్ వష
ట్యారము లెట్టివా? పయి సకారము లెట్టివా? మీదుమీదు నా
కారము లెట్టివాక్కో? సుడికారము లెట్టివా? వైరమెట్టిదో. ౬౦

ఁ॥ హారము లెట్టివాక్కో? వ్యవహారము లెట్టిదియొక్కో? యీచమ
క్కారము లెట్టివాక్కో? బయికారము లెట్టిదియొక్కో? పై బహి
మార్గము లెట్టివాక్కో? యవకారము లెట్టిదియొక్కో? యాయనాం
కారము లెట్టివాక్కో? యవకారము లెట్టివా? నేర మెట్టిదో. ౬౧

ఁ॥ పారము లెట్టివాక్కో? పయివారలహారత లెట్టివాక్కో? స్వీ
కారము లెట్టివాక్కో? గుణకారము లెట్టివా? చుట్టునున్న ప్రా
కారము లెట్టివా? పయి లకారము లెట్టివా? చాటు చాటు స
క్కారము లెట్టివా? తెలుపఁగాం గలవారలు వండితుల్ గదా. ౬౨

చ॥ కవి యన నెట్టిదో? కవిత గాఁ దగునట్టిది యెట్టిదో? వృథా
రవణము లెట్టిదో? కవులరావము లెట్టిదో? నత్క-వీశ్వరో
త్సవ చరితము లెట్టిదో? బుధత్వ మదెట్టిదో? యేరి కేరికి
శివ! శివ! సామ్య మెట్టిదియో? చెప్పఁ గలారు బుధోత్తముల్ గదా. ౬౩

చ॥ ఎవరును నేరు నొక్క-యెడ నెల్లరు మెచ్చుగఁ గూరుచున్న నొ
ప్పపునొకొ! యేరికిం దగదో? యక్క-టా? శక్తులు పట్టి చూచి “పి-
ర్ర-పు లలవారలా! కవులు గాఁ దగువార” లటంచుఁ దెల్పుఁగా
నెవరితరంబు? పండితకవీంద్రులుదక్క జగత్ప్రియమ్మునక. ౬౪

ఉ॥ రా మనిరొక్క! పండితులు, రమ్మని కోరనె లేదో? సద్యశః
కాములు మీరు వారివయఁ గా లటు ద్రవిష్టి యున్నేక్ష నేయఁగా
నేమి! వృథాగ లోకమున కింత పరిశ్రమ మేల పెట్టి నా
రిమెయి సూరకుంట తగునే! యని కంకెద మంచుఁ బోవుచో. ౬౫

ఉ॥ ఏమిది! యీజనంబునకు నింతటిపక్షము వారియందుఁ, ద
న్నామము వీరి కింతగ మనమున కెక్క-ఁగ నేల! కొప్పపు
న్నామము కోపపాత్రిముగ నాటగ నేల! న్నదేశవాసు లకొ
ప్రేమముగూడఁ గన్నడ దరిపొకరమ్మును మించి రివ్వజల్. ౬౬

చ॥ అని మనమందు నెంచుకొని యవ్వలి పక్షపువారు “మీరు వ
చ్చిన పనిచూచిపోవుటకుఁ, జెప్పెడిమాటలు పెద్దమాట, లే
ర్లను లయ మీకుఁ గట్టములు గప్పెద? రింతటి కంఠశోషకుం
బని గనుపట్ట” దంచు నుడువక “బని లేనిదె వచ్చినారమే. ౬౭

మ॥ కవితావాద మటన్నఁ జూచుటకునై కట్టించి యీనత్వభా
సువిశేషంబుల నాలకించుటకు నచ్చోనుండి యిచ్చోటికికొ
జననత్వమ్ములు వెచ్చు పెట్టుకొని రాఁ జన్నే! వృథాహంకృతి
నధిల్ల నించినపత్రికల్ గని యథార్థం బంచు నూహించుచుక. ౬౮

మ॥ అదిగా మాత్రక వ్యాఘ్రముం గడుపులా గంతంత మిట్టెక్కి నె
వ్వుదికే న్నెమ్మడి దక్క మీనములపై మాత్యర్యముక గ్రక్కి సా

గద యంచుకొ దల గ్రుక్కె- పాటుకపులన్ గన్ద్రాఁ జనక రాదెయే
మిది! మీపూనిక యెంచు డిందె! నని పేర్చిన్? బలగఁగాఁ గూడదే ౨౯
చ॥ అడిగెద మేము మి; మృదుగుఁ డట్టులె మమ్మును మీ, రటన్న వె
న్నడమి యదెట్టిదో? కపటపద్ధతు లుద్ధదు లెట్టివొక్కొ! యా
గడవిడ లేమి యయ్యెనుకొ? కా లటు ద్రవ్వుట చేడ కేగెనూ!
మడనులు ద్రొక్కె మీనమును మట్టునడావడు లేడ డాగెనూ. ౩౦

ఉ॥ “మీనము,, లంచు మీనములమీదికిఁ బోవుటెకాక వారియ
ద్ధాననమండుఁ జేరుటకు నానన మూఁచుటె కాక యెన్నియో
దోసపు బాసలకొ గిలికి జుండుడు కందుటె కాక సై రసా
భానము చేసి పాటు టిది భావ్యమె కొప్పగవుంగవీశ్వరుల్. ౩౧

చ॥ నమరము చూచి భేదరులు సంబర మండట యెంచు విండు మ
య్యమరులుతోలె నభ్యులు జయావజయార్థులు గాక వారు వ్ర
శ్చము లిడ నెవ్వ “రద్దండు వనకొ గనుఁ డడైద” మంచు వారు న
క్రమముగ వ్రాయ నందులకుఁ గాక పరాజ్యులులైతి రేటికో. ౩౨

ఉ॥ గ్రుద్దె నఁ టాంజనేయుఁ డొక గుడ్డును రావణుఁ బట్టి, మూర్ఖమై
నద్దివిజారి జాటి తెలి నంది “బలీ” యని మెచ్చెనంటి? యా
సుద్దికి నంజనాసుతుఁడు సుంతయు నంతన మంద ‘కౌరవి నా
గుడ్డురుచికొ వచించు టానఁగూడెనుగా? యని వలచె వక్త్రముకొ. ౩౩

ఉ॥ “మీనము” లన్న “జు” ట్టనుచు మిమ్మును వా రన వచ్చుఁగాడె! యే
వాసియు లేనివారియెడఁ బంతము పాజ్ఞుల కేల? మీరసా
భానపు వ్రాఁతయె తెలుపుఁ బండితభూరు లటంచు; నభ్యుథా
దోసము మీది, మీ రింక సెరుంగక చేసెడి చేమి కైసరుల్. ౩౪

చ॥ “గురుతరలీల” పద్య మది కో! యని యార్చుచునుండె మీరె నై
బరు విడుకొన్నవారలు నభం బొసరించుట కంచు, నేల యీ
పిటికితనంబు నెవ్వఁ డని బిట్టడుగన్ వలె నంచు; బోయి కొ
వ్వరపుకల్పల్ కనందిక వచ్చిరి వా ర్రముఁ జూడ నంబరో. ౩౫

చ॥ ఆవు దొక చోట విందునకునై వనియుంటిమి మేము మానిగా
సపదము చూచి వీరలును జాతిరొకో! యని యాడుకొంచు న
ట్టిసనియు నుండునే! యనుచు, డీకొని కొట్టెడినేనపోల్కి న
య్యవరిమితప్రజానిచయ మయ్యెడకే చనుదెంచె నంతటకొ.

22

శా॥ అందు గొందఱు శ్రావ్యులు మఱియు వైశ్యశ్రేష్ఠులుం గన్మనా
రెండుం గన్నడి రిందఱునగ విత్తకై యేతెంచుటంజేసి యం
దం దించించుక గొప్పి గల్గు టనుమేయం బయ్యె నొయంబ! మే
మెందు న్మున్ననియుండ మిందఱును దాదృగక్తి సంపన్నులకొ.

22

ఉ॥ నాలగజాతియందలిజనంబులు తూర్పున నుండు గాని యీ
నాలవజాతివేఱు పయి నాగరికత్వముచూట కేమి వి
ద్యాలయలన్ను బ్రాణముల సర్వణ చేసెడిపాటిభక్తులుం
బొలం గలారు కన్ముకులజన్ములలో శతముకొ నహన్మముకొ.

23

ఉ॥ చారులు నన్యలుం గడు నవారిగ వీధిక రెండువ్రక్కలకొ
బారులు గట్టి నిల్చి యిట వచ్చుట, కొవ్రపువారిం బూడఁగాఁ
గోరికలోడ నేగి తమకుకొ మఱి వా రగుపట్టమికొ వృథా
యై రహి సండ్లకుకొ మరలు. టాదిగ నొండొరు లాడుకొం చొగికొ .

24

శా॥ అయ్యో! తిర్పతివెంక పేళ్ళరులు! మే నుత్తాశమై వేడ్క మీ
కయ్యంపుకొనఁగ జూడ వచ్చితి మిటకొ, గాల్చివీసా రెవ్వరా
యయ్యో! మోమును జాటు వెట్టి రిక మా యాయానముల్ వ్యర్థమే
యయ్యెకొ, వచ్చినత్రోవం బోవుమో, లేదా? యిందుమో? తెల్పుఁడీ. ౮౦

చ॥ ఎఱుంగుదు మేము “కొవ్వర” ముదెట్టిదో? వారిని జూడ రాము, మి
మ్ముఱుగము మీదుపొత్తముల నింపెనలారు “ఫాటోలు” దక్క నేఁ
డరనితి మయ్యె ధన్యము భవాదిక; మూరక పొ మ్మటండురో?
దరినైన మిచ్చి నందులకుం దగ్గవలం బొనఁగం దలంతురో.

౮౧

చ॥ ఇనుము సనేక భంగుల జనావలి మావయిం గల్గుప్రేమముకొ
నువడగ జేయుచుకొ, బలుకఁగా నపుడేము వనించుసాధ ము

గద యంచుక దల గ్రుక్కి- పాటుకపులన్ గన్లై జనక రాదెయే
మిది! మీపూనిక యెందు డిందె! నని పేర్చిన్ బలగఁగాఁ నుడదే ౨౯
చ॥ అడిగెద మేము మి; మృదుగుఁ డట్టులె మమ్మును మీ, రటన్న వె
న్నదమి యదెట్టిదో? కపటపద్ధతు లుద్ధడు లెట్టివాక్కో! యా
గడవిడ లేమి యయ్యెనుకొ? కా లటు ద్రవుట దేడ కేగెనూ!
మడనులు ద్రొక్కి మీసమును మట్టునదావడు లేడ దాఁగెనూ. ౩౦

ఉ॥ “మీసము,, లంచు మీసములమీదికిఁ బోవుటెకాక వారియ
ధానసమండుఁ జేరుటకు నానన మూఁచుటె కాక మెన్నియో
దోసపు బాసలకొ గిలికి కుండుడు కండుటె కాక సై రసా
భాసము చేసి పాటు టిది భావ్యమె కొప్పగవుంగవీశ్వరుల్. ౩౧

చ॥ నమరము చూచి భేదరులు సంబర మండుట యెందు విండు మ
య్యమరులుతోలె నభ్యులు జయవజయార్థులు గాక వానువ)
శ్చము లిడ నెవ్వ “రద్దండు వనక గనుఁ డల్లెద” మంచు వారు న
క్రమముగ వ్రాయ నందులకుఁ గాక పరాజుష్టులైతి రేటికో. ౩౨

ఉ॥ గ్రుద్దె నఁ టాంజనేయుఁ డొక గుడ్డును రావణుఁ బట్టి, మూర్ఖమై
నద్దివిజారి జాటి తెలి నంది “బలీ” యని మెచ్చెనంటి యా
గుడ్డికి నంజనాగుతుండు సుంతయు సంతన మంద ‘కొర? నా
గుడ్డురుచికో వచించు టానఁగూడెనుగా? యని వంచె వక్త్రముక. ౩౩

ఉ॥ “మీసము” లన్న “జు” ట్టనుచు మిమ్మును వా రన వచ్చుగాదె! యే
వానియు లేనివారియెడఁ బంతము పొజ్జుల కేల? మీరసా
భాసపువ్రాఁతయేతెలుపుఁ బండితభూరు లటంచు; నర్హభా
వోసము మీది, మీ రింక నెరుంగక చేసెడి దేమి కైసరుల్. ౩౪

చ॥ “గురుతరలీల” పద్య మది కో! యని యార్చుచు నుండె మీరె నై
బధ విడుకొన్నవారలు నభం బొసరించుట కంచు, నేల యీ
పిటికితనంబు నెవ్వఁ డని బి ట్టడుగన్ వలె నంచుఁ బోయి కొ
వ్వరపుకపుల్ కనంబడక వచ్చిరి వా ర్రముఁ జూడ సంబరో. ౩౫

చ॥ ఆపు దొకచోట విందునకునై చనియుంటిమి మేము మానినా
నవదము చూచి వీరలును జాతిరోళో! యని యాడుకొంచు న
ట్టివనియు నుండునే! యనుచు, డీకొని కొట్టెడినేనపోల్కి న
య్యవరిమితప్రజానిచయ మయ్యెడకే చనుదెగచె నంతటకొ.

26

శా॥ అందుం గొందఱు నా)హ్మణున్ మఱియు వైశ్యశ్రేణులుం గమ్మనా
రెందుం గన్నడి రిందఱున్ గ వితకై యేలెంచుటంజేసి యం
దం దించించుక గోష్ఠి గల్గు టనుమేయం బయ్యె నెాయంబ! మే
మెందు న్దు స్థనియుండ మిందఱను దాదృగక్తిసంపన్నులకొ.

27

ఉ॥ నాలవజాతియందలిజనంబులు తూర్పున నుండు గాని యీ
నాలవజాతిజేఱు వయి నాగరికత్వముచుట శేమి వి
ద్యాలయలన్నం బ్రాణముల నర్పణ చేసెడిపాటిభక్తులుం
జాలం గలారు కమ్మకులజన్ములలో శతముకొ నహస్రముకొ.

28

ఉ॥ చారలు నన్యులుం గడు నవారిగ వీధిక రెండుప్రక్కలకొ
నారులు గట్టి నిల్చి యిట వచ్చుట, కొప్రపువారిం జూడకగా
గోరికతోడ నేగి తమకు మఱి వారగువట్టమికొ వృథా
యై రహి సండ్లకుకొ మరలు. టాదిగ నెందురు లాడుకొం చొగిక .

29

శా॥ అయ్యో! తిర్పతివెంక టేశ్వరులు! మే మత్వాశమై వేడ్క మీ
కయ్యంపుకనభం జూడ వచ్చితి మిటకొ, గాల్గివీసినా రెవ్వరా
యయ్యలో మోమును జాటు వెట్టి రికక మా యాయానముల్ వ్యర్థమే
యయ్యెకొ, వచ్చినత్రోవం బోవుదుమో, లేదా? యుందుమో? తెల్పుడి. ౩౦

చ॥ ఎఱుంగుదు మేము “కొవ్వర” మదెట్టిదోని వారిని జూడ రాము, మి
మ్మొంగుము మీదుపొత్తముల నింపెనలారు “ఘటోలు” దక్క నేం
డరనితి మయ్యె ధన్యము శ్రవాదిక; మూరక పొ మ్మటండురో?
దరిసెన మిచ్చి నందులకుం దగ్గఱలం బొనంగం దలంతురో.

౩౧

చ॥ అనుచు ననేకభంగుల జనావళి మావయిం గల్గుప్రేమముకొ
నువడగ జేయుచుకొ, బలుకం గా నపుడేము వనించుసౌధ మొ

య్యన డిగి నాటకాలయమునం దొక మేటిసభక బొనర్చి నే

ర్చినగతి వారికిఁ గలుగఁ జేసితి మగ్గల మైనమాదముక. ౮౨

సీ॥ “తిరుపతివేంకటేశ్వరులఁ జూచితి” మంచుఁ బలుమాటు సంతసంపడెడివారు,
ఉవ్వెత్తుకా లేచి యొక్కదండములీలఁ బడి సమసాగరస్థు లిడెడివారు,
కొవ్వంపువార లీగొడవఁ దెచ్చుట మేలె యయ్యెఁబో? యని పేర్చినాడువారు,
కయ్యంపుసభఁ జూడఁగలభాగ్య మింక లేదు వారుపాఠికటంచు దూఱువారు.

సీ॥ పాట కేమి యొనర్తురు వారికున్న, నరుకు నెఱుంగమెయని చర్చసలుపువారు
బసఁబోఁ గాలు దృష్టినేలనెడివారు, అడుగుమవ్వారి నటకేగుచునెడువారు.

ఉ॥ అన్నిట వీరిదృష్టిని శతాంశము వారలు గారు దద్దడక
కున్నకవిత్వముఁడు వలఁతుల మనవారలె యాడు, రంచు; నే
మున్నది దానిలో ననుచు, నుండిన దేదియె యున్నదంచు, నా
తెన్నెకకట్టమే యను, చుదీర్ణతరమ్ముగ వాడులాడుచుక. ౮౩

ఉ॥ ఏమియు రానివార లెటు లేది యొనర్చిన మంచి దౌఘధీ
గ్రామిణు లట్లానర్చునెడ గ్రాంధికు లొప్పరు సాగఁగ దీతురిం
తే, మనవారు వోలె నలతిర్పతివేంకటపండితుల వచ
స్తోమము జొర్చు లేరె యది ఖోనిముగాఁ దలపోయ కుండుచో. ౮౪

ఉ॥ జొర్తురు గాక సౌ రెటులూ చయ్యన, సుయ్యన నట్లై పద్దెముల్
గూర్తురుగాక వీరు “చెవి గోసిన మేంకల” పోల్కిఁ జాలసే
పార్తుర! డయ్యరే? యుభయు లంత బలాధ్యులె దేహదార్ధ్యముం
దేర్తురు కొప్పరంపుఁ గపు లీకవియుగ్మము సొక్క వ్రేల్చిడిక. ౮౫

చ॥ అనునెడ దేహదార్ధ్యమునకా యలవారలు గాలు ద్రవ్విరి
వ్వనియెడ నేను జాలసెకొ? పాండితియన్న భయమ్ము గాని వీ
రిని మఱి వారినిం గలిపిరేనియు నాబుజ మొక్కటే సుండి
వనిఁ గొని యాఁపు నం చొకడు బాహుబలాధ్యుఁడు వలగు నలగ్నమై. ౮౬

క॥ అని వారి వారికిఁ దోఁ, చినగతిగాఁ “బిచ్చ పాటి” చెప్పి కొనుచు భో
జనపుం బనలకుఁ జని మఱు, దినఁసున నటసుండి బయలుదేఱి వారల్.

చ॥ నెలపును వ్రాసె సూక్తులనకుఁ జెచ్చెర నెంకటశాస్త్రి మున్నె, యీ
కలహము దేలునంతకును గాల్గదలింప నటంచుఁ బంతముం
గలిగి వసించె నవ్వరిని, గయ్యపునంగతు లాలకించి శి
ష్యులు మఱికొందఁ జయ్యెడకుఁ జూడంగ నచ్చి తనకుఁ భజింపఁగన్. ౯౦

చ॥ సరస్సులు యోగ్యులౌజనులు నంతతమున్ గవి తాదరమ్మునై
నెరఁగుచు విండులన్ దనిపి యెంతయు గౌరవ మాచరింప న
ప్పుర మది వాసమై యవటిపూజ్యులకున్ దలలోనినాల్గయై
తిరువతి యప్పు డప్పు డిరుదేరఁగ, వెంకట యుండె నయ్యెడన్. ౯౧

శా॥ “అనీమాంత మొనర్చి గాని విమళం డావెంకటేశుం” డటం
చానీమన్ జనులెల్లఁ జెప్పి కొన నిత్యమ్మున్ గవిత్రేణి కెం
తే సంతోసము గూర్చుచున్ విమళు లంధీభూతచేతఁ గుర్తై
యీశున్ జెంది కృతించ మూడునెల లందే యుండె నుద్దండతన్. ౯౨

అ॥ వె॥ మొదటఁ గాలు వెట్టినది యల్లశిష్టాహ, నూమదార్యుగేహనీమ యచటి
నింబభూరుహంపునీడ సాక్షాత్కల్ప, పాదపంబునీడ గాఢదనర్ప. ౯౩

ఉ॥ చాపలు నిండి బల్లలకుఁ జాలి రజకఁ జాకీలితంబు భూ
మీపద మాక్రమించి పయిమిక్కిలి వీధికెదాఁకి గేహపుం
దాపున నున్నయనన్యనదనంబుల ప్రక్కల నిల్చి సారెకున్
శ్రీవతివేంకటేశ్వరులు చేయుచునంగము విండు రెల్లరున్. ౯౪

శా॥ అంతాని నింబము నీనివాస మదియోని యభ్రాంకమెనూనగా
ఖం బచ్చో నెపు డీపు పొల్పు టది నిక్కంచే, భవత్పాక్షికం

(గుంట్లూరినుండి బంధులు దేటు సమయమునఁ జెప్పినది.)

*నీ॥ తిరువతి వెంకటేశ్వరుని కొండను నీకు భేదమే కనుపట్టలేదు తల్లి, శి
త్రైలమల్లేశు శిఖరమ్మనకు నీకు భేదమే..., ఘురగమినాక్షి వేశ్మస్థలికిని నీకు
భేదమే..., కాశికావిశ్వేశుగర్భగుడికినీకుభేదమే... తల్లి, తే॥ నీ॥ ఎట్టి సుముహూ
ర్తమండఁ దాఁగట్టెనెక్కొ, ఘనుండు శిష్టాహనూమదార్యాక సుకవి, అడుగు
వెట్టిన దాది బ్రహ్మసభఁజేసి, వంపుచుంటివి నినువీడ వలసె నేడన్. (వెం॥ శా)

బుం బూజ్యోశయసాక్షికంబు నగుచుం బొప్పురుత్తత్సభా
లంబంజా కవితావ్రసార మది యేలా నెక్కి- వాక్రుచ్చుటల్,

౯౫

మ॥ ఎటు నీభక్తులవాజ్ఞధుద్రవము లందే హరె, శత్రువ్రజం
బటకున్ వచ్చి మనంబునందు నెటు “ఘీ” తావాగ, బాణావ్రపుం
గటువాక్యముల కెట్లు వా రురక మఃఖం బగువా, రెట్టుగా?
గుటకల్ మిగ్గింకెడివారా? సీమని యెఱుంగున్ జెప్పఁగా నేటికిన్.

౯౬

ఉ॥ విసను శాఖి శాస కయి యావలికిం జని తవ్వచొప్పలన్
బూని యవాచ్యముల్ గిలికి వుచ్చియు నెమ్మన మఁగ లేక మా
తై నెనరున్నయట్లులుగ వచ్చి రనం బది గోలి పోవు వా
రేని యథార్థముం దెలియునెల్లరు నీవును డాఁగుతురే.

౯౭

చ॥ ఎలమి వచించి తీరవలె నీకవటాబ్బులనత్సవ్వావ; మీ
యలఘుల కేము శత్రువులమై మఱి మావచనంబు లెట్లు నీ
నులకు రసాయనంబు లగుసా? యని బేర్లలు లైస వెంట లే
ఖల కవవాదముల్ గిలకఁగాఁ గగముల్ దిరుగాడు తెట్టుల్.

౯౮

క॥ ఖలజనులవర్తనములకుం, దల యని తోక యని చెప్పఁ దరసేని యలపా
వులకేమి నింబకుజభూ , తలనభ లవి యెంతకేని దగు జగదంబా.

౯౯

గ॥ అరు లగువారి కిట్లు లెదయగదలికుంపటివోలె నుండి యా
తిరువతివెంకటేశ్వరులు “తీర్వరులన్ బిలిపింపుఁడీ, నభన్
జరుపుఁడీ మీనముల్ కెఱుకఁ జాలినచోఁ బెఱుకుం డ్ద, టంచుఁ నీ
వరముగఁ దెల్పఁ గొప్పగవువారిబడాయికృమక్రమమ్ముగన్.

౧౦౦

ఉ॥ తగ్గి యిదెట్లులేనియును దప్పికొన న్వలె నంచు నంతటన్
బగ్గెలు వ్రాయ మాని తమపక్షము దుగ్బల మాట నెట్టులు
నెగ్గ దటంచు లో నెఱింగి * నెయ్యతకుం గడు గూఢపుత్తిపై
నగ్గతి డాచి నేహ మాగు టర్ల మటంచు లిఖించుచు నెవనన్.

౧౦౧

చెన్నపురి; లైబరీ, గురువారం.

*....నిన్న కొప్పరపుంగవులు నావేర 8 వేజీల ఉత్తరం వ్రాసినారు, వివాద

చ॥ వయికిఁ బ్రగల్భవాక్యములె పలుకుచు నప్సరచుండె తీరికకొ
గయికొని మారుచుండిరి వ్రకంపిత మైనమనంబు చంద మె
ల్లయెడల నెల్లదండెలిసి “లావణి” రఁచు వచించుచుండున
ప్రియములు పూర్తిగా వినియు బీరము మానర వారు మాటలకొ. ౧౦౨

ఉ॥ అంతట వారిపక్షమున కాదరు వాకులవృద్ధుఁ “దక్కటా?
యంతన తేలి పోవు నని యంపు మటంటిమి పత్ర మల్లచా
రెంతిటిపట్టు పట్టిరొకొని యిప్పరి పీడరు కొప్పరంపువా
రెం తలపారిధాటి; కిపు డేమనుకొన్న మఱేమి లాభమా. ౧౦౩

మ॥ పులిపై బెడ్డను వేసి చెట్టువయికిం బోవకొ వెనకొ దటుకొజ
స్థలమందే యది పీట వెట్టి యెటులో సాధించుఁ గాచే పగకొ
దొలి నాలోచన చాల దయ్యె నపు డేదో వ్రాయు మన్నార మి
ష్టలఁతిం బో కది “యేకు మే., క నెడిసామ్యం బయ్యె నెట్లో కదే ౧౦౪

ఉ॥ పాపము? “వారిదాసులము వారలలోన శతాంశమేనిఁ గా
మూపము వారి., కంచు నతియోగ్యుఁడు కొప్పిపుజ్యేష్ఠుఁ డట్లు తా

రిత్యమును వ్రాసినారు, తమదోషములేకమునులేచనియువెం॥ కా॥ అన్యాయముగా
గర్హించిరనియూ, మొదిలుగావ్రాసినారు. దానినైఖిరిమాడఁగా వివాదమునుండి త
ప్పించుకొనుట కిష్టపడుచున్నారని దోచుచున్నది. అట్టిప్రయత్నమున్నచో తప్ప
కమ్మిరును అంగీకరింప వేఁడెడను ఈ వివాదనభలు కార్యకారులు కావు. నడుమ
వారికి పండువు, పోరాడువారికర్దురకు శ్రేయము కన్నడకు, ఈవధిలలో
తీర్పుతీర్పుచారెవరు? ఎట్లుసాగును? “బోకోభిన్నరుచి; తత్కాఁపి స్వస్వప
క్షాభిమానాబలవాకొ బాధతే, వారు “ఛాలెంజి, ప్రచురించినందుకు, శివరామ
కాశ్రీ మరల ప్రచురించెను. ఇంతట నాంగిన బాగుండునని నేను తలంతును
నాసార్యన మిదియే. ... ఏవిధముననైనను తగవునుపుకొనుట బాగు, నేను వా
రికేమని నమాధానమువ్రాయుటకును పాల్పొక్కయున్నాను, జబాబు వెంటనేవ్రా
యింభవలెను....”

వే॥ ప్రభాకరుఁడు.

సూపిన యంతవట్టు మొగ మోడక చెప్పె వృథాభిమానపుం

దాపము నాఁడు మామదికిఁ దద్దంచనమ్ముల నెక్క నీ దహెబా. ౧౦౧

ఉ॥ ఎంతటి ధైర్యముకొ మఱియు నెంతటిశక్తియు లేక యున్న ని

శ్చింతగ నాఁటి నత్పభ “సనేమిర వారల కా ననంబు మా

చెంత ఘటంపక గూడ,, దని చెప్పంగ నేర్చునెనేటిమ నీమ య

న్నంతన భీతి పుట్టి వలదా? కలదా? యిటువంటిచేవయ్యుకొ. ౧౦౨

చ॥ ప్రముఖుల మెంతమంది పని పట్టితి మక్కంటి? వారిముగిదు మా

అ మయితి మింత కెంతటిపరాభవ? మూరక కొప్పరంపువా

రిమొరవ మిక్కతమ్మునఁ బొరిం బొరిఁ దగ్గఁగఁ జూచెనేయునా

యమున నె వీరిపైఁ బడున పాయముఁ బాయఁగఁ జేయఁగా వలెకొ ౧౦౩

మ॥ * అని యోజించుచు నుండె నంత నొకనాఁ డాయీత్రనంగంబు నె

ల్లను విన్పింప నభం బొనర్చి తగుపేలకొ వినిగ నేయంగ వ

చ్చినవా రెల్లరుఁ బత్రికల్ వినుచు మండ్లజెడ్డ యోజించుచుం

డునెడకొ గొందఱు వచ్చి రయ్యెడకు నెట్లో యనద స్సాంగఁగకొ ౧౦౪

* నిష్పక్ష పాత హృదయమును యథార్థపరిజ్ఞాతమును గుంటూరుపురపాత్ర పువ్వులు నగు సార్వ సోదరులారా! కొప్పరపువారు ప్రతిజ్ఞా పూర్వకముగా 27 వ తేదీ ఆదివారమునాఁడు నభకురావలయునని ముందుగా మామై గాల్గుద్ర విష్ణు పత్రిక వ్రాసి, యంచులోని యనందర్థములను దెల్పుచు మేముత్తరమీయఁ గా వానికిఁ దగు సమాధానము వ్రాయక యేవో కొన్ని యుక్తులతోఁ గొన్ని యుత్తరములు వ్రాయుచు నభ ఆదివారము దప్పించి సోమవారమునకుమార్చిరి తుద కాదివారమునాఁటిరాత్రి యనేక గ్రామములనుండి నిచ్చేసిన మహాజనుల వి ఫలముసారకులదజేయుట యుచితము కాదని మేమాదివారమునాఁడు వ్రాసిన యు త్తరములోఁ గొన్ని పండితసమ్మతములైన నిబంధనము లుదాహరించి “యీ ప్రకారము మీరు సభకూర్పుడు లేదా మేము గూర్చెదము అంగీకారానంగీ కారములు లేవుదయమునకు దెల్పుండు లేదా మీరీయద్యము మనుకొన్నట్లే వ్రాసినదలంతురుగాక” అని స్పష్టికరించినను దానికి జవాబు వ్రాయక సభాస్థితి యదినమునండుగూడ నుదయము 8 గంట మరల రిమొండరు పంపినను దాని

ఉ॥ వచ్చిరిగాని యాసభ యవార్యముగా జరిగెన్, సమస్తమున్

విచ్చననంటివండుబలె విజ్ఞులదృష్టికి న్నవ్వు మయ్యె “ని

వచ్చుర మెండు కీగతి గదాగద లాడిరోకో, యటగు వె

న్నిచ్చినవారి దూతి “రిహిహి” యిహిహి, యని కొంద డయ్యెడన్. ౧౦౯

కిని నేమియుఁబలుకక వల్లఁగా న దివ మెల్ల దాఁటించి ఆమఱునాఁడు 2) వ తేదీని మాకవనగము లేకున్నను మేముమరల “మియుద్యుగము మానుకొన్న త్లేయనితలఁచి మేము కాకినాడ వెళ్లుచున్నా” మనివ్రానిన యుత్తరమునకును దగినసమాధానము నేమియు వ్రాయుటకుట నే వారు సభను మానుకొన్నట్లు ముప్పుటికిని న్నప్రప దినది. పిదప సభమాట్లు బుచ్చి మీ మా యుత్తరప్రతిమిత్తరములలోని సారాసా గములును న్యాయాన్యాయములును ప్రాజ్ఞులమూలముగాఁ దీర్చికొని పిమ్మట వి ద్యావాదమునఁ బ్రవర్తించుమనియు, ఇందులకు రేపుదయము 8 గ ౧0కు లోఁగా జవాబిండ్నియు 2)వ తేదీ రాత్రి 7 గంటలకు మావ్రానిక యుత్తరమునకు నేఁడు 10, గంటలకు ననవనగపు యుత్తులతో దానికెఁగూడ నంగీకారమును దెల్పక “యుత్తరప్రతిమిత్తరములు ముగించుకొన్నాను” అని వ్రానిన యుత్తరమునకూడఁ జూచి వారికి జవాబు వ్రాయుట యింతతో ముగించుకొని ఆయియంశము లు లోకులకు ప్రకటపఁచ దలఁచి ఈనాటి సాయంకాలము రిఘంటలకు శ్రీ) ఖమ్మకంపెనీనాట, శాలలో నుపన్యసింపుచున్నా గను గానఁ దా మెల్ల విచ్చేయఁ బ్రార్థింతులు.

ఇట్లు,

గుంటూరు, 30-8-11.

తిరుపతివేంకటేశ్వరులు, శతావధానులు.

వైసుదానాదిచిన యాపవ్దనప్రతిక ననుసరించి శ్రీ ఖమ్మకంపెనీ హాలులో నికి ననేకులు పాదులును నితరులునునగు మహాజనులు నియమిత కాలమునకు ము స్తే వచ్చియుండిరి. పదవతి కాలేజి ఉపాధ్యాయులగు బ్ర॥ శ్రీ॥ మల్లాది వెంక టసోమయాజులవారి కోరిక ననుసరించి శ్రీమాన్ వంగిపురం కృష్ణమాచార్యులు బి. ఏ. ఎన్. టి. (వీరును కాలేజీ యుపాధ్యాయులే) గారగౌరవనాథీవత్సమును వహించిరి. వీరునగనస్మృతాంధ్రములలో గ్రంథముల రచించినవండితకవిసత్తము లు, పిదప నాయాయుత్తరములు తిరుపతివేంకటేశ్వరులు వినిపించ దొడం గిరి. మొదట వెంకటశాస్త్రిగారు శ్రీకృష్ణరపువారి మొదటియుత్తరమును మాత్రము

ఉ॥ పనిగొనియత్తరాల్ వినుచుపట్టున నానభ నాఁ గుఱునిగ్గ వ

చ్చిన యలక్రీనివాసగుడేకేఖరువైఖరి “కొప్పరంపున

ర్తనములయత్తరమ్ము లవి ప్రాజ్ఞనభాసనుమాలకుర్యచః

ఖను లని యెల్లవారలకుఁ గ్రన్తనఁ జెప్పక చెప్పె నెప్పగకొ.

౧౧౦

వినిపించి ఆనాఁడే 12 గంటలు మొదలు మూడు గంటలవఱకును గోర్బులొంగంసాలు
లనుగూర్చిన వ్యాజ్యములో సాక్ష్యమిచ్చి యుండుటవలని యాయాసముచేఁగాబో
లును పదపడియత్తరములను దిరువతిశాస్త్రిగారిని వినిపించుమనిరి. తిరువతిశాస్త్రి
గారు వినిపించుచుండఁగా గొందఱు పెద్దమనుష్యులువచ్చి యంతతోవ్రక్కతనభ
ముగించుటకై వెంకటశాస్త్రిగారిని గోరిరి గాని తగినంత హేతువునుజూపి కోర
నందున వెంకటశాస్త్రిగారండుల కంగీకరింపరైరి. పిదప గంభీరముగాఁ దిరువతి
శాస్త్రిలుగా రాయాయాత్తరప్రతుత్తరముల నుపన్యసించుచుండఁగా వేంకట
శాస్త్రిలుగారు దానినాఁవనుంకించువారితో సహేతుకముగామెల్లఁగానుపన్యసిం
చుచుండిరి పదపడి నభానాఁపుడని కోరినవారు తామెదో మధ్యచెప్పటకు న
వకాశమిందని కోరిరి అందులకును చుట్టుదకుఁగాని వీలులేదనియు నప్పడేని య
గానసాధివతుల నడుగఁదగియుండుననియు వెం॥ శా॥ గారు బదులు చెప్పిరి. వ
దపడి యత్తరములనెల్ల దిరువతిశాస్త్రిగారు వినిపించినపిదప నెవరునమర్దులో, యె
వరుకారో, యెవరియత్తరములు దురుసుగానున్నవో యెవరివట్టివికావో? యెవరు
కోరినవరతులు పండితసమ్మతములో యెవరివికావో, యెవరి వెనుకతీతవలననభ
కాలేదో, లోనగు సంశయములసభ్యులకేకాక నభానాఁవచ్చివ యత్తమపురుషుల
హృదయములకుఁగూడ న్నష్టపడినవి. ఆ యీయంశములనే శ్రీ ఆగానసాధివతి
గారు తుట్టుతుదనుపన్యసించుచు “మీసములపద్యము యొక్కయర్థమునుగూర్చి, తా
ముగూడ నిదివఱకుఁ బొరపాటుగానే యన్వయించుకొంటిమనియు నిన్నుడది న్నష్ట
ముగాఁ దెలిసినదనియు సుభయభాషలు రానివారు దానిజోలికిఁ బోఁగూడదనియు
సంసక్రమరాని తెలుఁగు గణితముకాదనియునుపన్యసించుచుండఁగానభానాఁ
గుఱునితో విచ్చేసినవారు ప్రకృతమావిషయమునాఁగవలసినదనికోరిరి. దానిమీఁ
దనగానసాధివతిగారు “వీరికోరిక ననుసరించి యాపద్యార్థమునిష్పాదు విస్తరింపక
వదలితి” మనిచెప్పి యావిషయముమానితమకీయభయకపులయందును భగవంతుఁడు
స్వామిగాఁ బోషించిన యధిపాయమును వెల్లడించిరి. అదివిని సభ్యులెల్ల నా

ఉ॥ ఏమిటి కాంగరగా వలెను? యెల్ల రెఱింగినయుత్తరమ్ములకొ
 అమహితుల్ మహామహులు చేరినవత్సభ వినిగ్గ నేయుచో
 నామహితుండు వ్రాజ్ఞుఁ డగునట్టిండు గావున వారితప్పడుం
 బూమెలు కంపు గొట్టు నని బుద్ధి గలంగినవాఁడుగానిచో.

౧౧౧

క॥ ఉత్తరముల తత్తఱములు, నత్తములను నేహ్యమైనచందము గలవం
 చుత్తముండు అనివాసుఁడె, విత్తములకు సాక్షి యని వివేకు లెఱుంగుతకొ.

క॥ *కుచమర్దనాదిపదముల. రచనం బచరించుకొప్పరపువారి వచో
 నివయము గలపత్రికలకు, నచటా గలనభ్యు లేవమందిరి వెలుచకొ, ౧౧౩

క॥ ఆమెయి సాక్షుడవ్వ, త్థామకొ బురఱించుతేజా దశదిశలలమం
 గా మాశిమ్యుం డలశివ, రామయ చనుడెంచె నభ కరం బలరారకొ ౧౧౪

ఉ॥ భీవచ్చి సభాంతమండుఁ దనవచ్చిన హేతువు, తాను విన్నయా
 యచ్చెరువుకొ, సభాధిపతి యజ్ఞను బొంది సభానకుల్ ” బలే?

నందించిరి. పిదప శ్రీ వెంకటేశ్వరస్థులవారు కవితయన నేమా, కవియన నెవరో,
 ఆకుకవితయన నేమా, కవికివలసిన సామగ్రియేమా, తేటతెల్లముగా నుపసన్నించిరి;
 పదపడి నభాంగు పూనికతో విచ్చేసియున్నవారిలో నొకరగు మ॥ రా॥ రా॥
 గోవిందరాజుల శ్రీనివాసరావుపంతులు బి, యే, బి, యల్. గారు సర్వసమ్మతమ
 గు తమ మనూరభమును వెల్లడించిరి. వారిపూనికకు వెంకటేశ్వ్రీగారు తమ న
 మ్మతినిదెల్పిరి.

* (3) ఇంతనైన మీస్వకుచమర్దనములు మానుకొని”...

30-8-11

ఇట్లు,

కొప్పరపు వెంకటేశ్వరస్వామియశర్మ-శతావధాని.

ఉదయము-9-గంటలు.

శ్రీ పదపడి యంతకొక యరగంటకుమున్నే రైలుదిగినభాళవమునకువచ్చి
 యున్నట్టియు, తిరువతివెంకటేశ్వరుల శిష్యుడైనట్టియు, చిరివాడ గ్రామ కాపుర
 ఘోలు శ్రీకృష్ణారామేశ్వరస్థులవా రీక్రిందిపద్యములఁజదిరిరి.

ఆ॥ ఇ॥ రాజాశ్రీ భజంగ రావు, చెల్వతిరావుఁగూర్చి యటులువాసె గుంటూరు

- నచ్చినశిష్యుడీతడె" యనన్ విన నిలకగుకంతమాధురిన్
 హెచ్చగుగానపుంబటిమ యేర్పడఁగాఁ జదివెన్ గ్రమమ్ముగన్ ౧౧౫
- || పదవతి నభ్యులు సారెకు' నెద శివరామకవి వాణి తెంతయుమెచ్చుల్
 వాదలఁగఁ గరతాశంపుని, నదములఁ జెలఁరేఁగఁ గ్రన్ననన్ నభ ముగినెన్
- ౧౧౬ || ఆమఱునాఁ డుదయయి శివ, రామయ కొప్పంపుఁ గవిని "రాఁమ్ము నభౌ
 నీమ" కని యుత్తరంబు, ద్దామత లినియింక." ననుఁడు దద్దయు నెట్లున్.
- ౧౧౭ || వెంకటశాస్త్రి వల్గు- "నది విన్న బుధుల్ మము నన్ని నట్లెని
 శ్శంకగ నెన్న నభ్యుదయ శాస్త్రము నేర్చియు సాహితీ న్నిరా
 తంకతఁ జేర్చియన్ శతవధానిని యై యసహనకక్షగాఁ
 అంకెలు వైచెదేసి "నభమ రం" డని కొవ్రపువారిఁ బిల్చుచున్. ౧౧౮
- ౧౧౯ || అసమానకక్ష యని మము, రస దూతైశివారియత్తరము లిదిగో? నీ
 రస మికయ్యముమాకున్, బొనఁగెం దనయంతఁ బూర్వపుంగర్వమునన్.

రిపురి, జరుగుచున్న వైరచర్యయందునఁ దిర్వలికవి, వెంకటకవి, తెనుపుతెప్పె||
 చ|| అనవిని యంత నామడలునామడలంబడిపోయినట్లువచ్చిననదిమిథ్యయంచుఁ
 దెలిసెన్ గవితానభేదకపోయెఁగా, కనుపుగ భారణాబలమునగదన నా శుకవిత్వమం
 దునన్. దనివిగఁ గొవ్రపుంగవుల దారులుతీరులుచూచితీర నే ||2|| తే|| ౧|| కాశి
 నాథులుదేండ్లఁడు ఘనుఁడు శ్రీని, వానసూరియు నెగదఱోవలఁతులైన, కవులుపీఁ
 కనిమీనమ్ము కఱచివట్టి, పీఠకనున్నారె కొప్పంపుఁ బిదవకవులు ||3|| తే|| ౧|| కలదు
 నేత్రావధానంపుగరిమయొకఁడు. కలదు గర్భావధానంపుగరిమయొకఁడు, కలదు
 మాస్తావధానంపు గరిమయొకఁడు, వీని నెఱుంగని సూరులెందేనిగలరె||4|| ..."

1. +...యిదివరలో పున్నదే అసమానకక్ష అని అనుకుంటూ పున్ననంగతిలో
 పులిమీదపుట్రుగున్న యిదివకటి వచ్చినది దీనిని గు|| కొన్నిరోజులువ్యర్థ పుచ్చ
 డమున్నూ శ్రమతిసుకోవడమున్నూ నాకు సుతరాం యిట్టంలేదు...."

ది 2౩-8-11

రా|| వెంకటసూర్యరావు.

Masulipatam,

2. బ్రహ్మశ్రీ శతావధానులు తిరువతి శాస్త్రులవారిసన్నిధికి, మీరుకృష్ణారా

చ॥ జ్వరితుడ నయ్య సజ్జనులు సారెకు రమ్మని పిల్వక్కిరానిచో
గరువముగాఁ దలంతు రని కన్తి గణింపక వచ్చినాడ ని
ప్పురపునియోగి నై దికులపొత్తి న్నుమంతయు నే నెఱుంగ దు
ర్భర మనమానకక్ష యిటు రాఁ దగి యుండఁగ నెట్లెఱింగెదన్.

ఉ॥ ఐనను గాలుద్రవుదొనఁ గాదెన నుండుటఁజేసి యంత మా
వై నెవముండ దీ విపుడు వత్రిక నంపెవ వేనిఁ బోరికిం
దా నయిపిల్చినట్ల యయి “తక్కెడ” సామెతగాఁ దనర్చు నీపి
మానఁగదయ్య ముట్టియనమానపుంగక్షకు దీక్ష యేటికిన్.

ఉ॥ ఎప్పటికేని మాయెదుటనే వడఁగా వలె వార, లప్పుడా
తప్పుడుకైతపద్ధతులు తజ్జలకున్ విశదంబు కావలెన్
బిప్పివనంగముల్ నలుపు పెద్దలతోడుత నీకు నేల? నేఁ
జెప్పినమాటచొప్పునకుఁ జేతము చొన్నుచు మిన్నకుండుమి.

చ॥ వెనుఁబడి కాకపుల్ తనదువీపుజయిం జరణమ్ము లుంచి తా
చిన నది లెక్కగాఁ గొనక చిప్పకుఁ బూనక వైనతేయుఁ డే
మనక శిరమ్ము వంచుకొని యల్లనఁ బోవఁడె? శక్తిమంతు లెం
దును నలఁతున్ పొనర్చునలఁతుడుకున్ గణింప రంతగన్.

పుగారిపేరున వ్రాసిన జాబు చేరినది, మాయుభయాల నమస్కారములను అంగీ
కరింపవేడుచున్నాను, యథార్థవాదియొక్క వ్యాసము యథార్థముగనున్నను లే
కున్నను దానినత్యానత్యములు మేము గ్రహింపజాలము .....మీరిలేనిపోని
కలహములలో జిక్కికొని ఆరోగ్యమును, బుద్ధిని చెడ గొట్టుకొనుట మాయ
భిప్రాయము కాదు. వారినికెచ్చినను మీకీర్తిహెచ్చునా? ఇదివఱకే మీభ్రాతృజగ
ద్విభ్రాతృతనైనపుడు మీకీపోరాటము లెందుకు? వారుకుర్చీమీద, గూరుచుండిన
మనకేమి? ఇంటి కప్పమీదగూరుచుండిన మనకేమి? మీబలాబలములు లోకముపూ
ర్తిగ నేరిగియ్యున్నది. ఈపోరాటములను గుంటూరు శెరువులో దొడ్డికి
పెంటనే బయలుదేరి రావలయునని మాప్రార్థన...”

ఆ॥ సారాయణరావు.

ఉ॥ ఇంతకు నీవు పత్రికల నెన్నిటి నంపిన నేమి లాభి? మా
 వింతకవీశు లెన్నఁటికి విజ్ఞులు తీర్పరు లున్ననత్పక్షా
 భ్యంతర చుండు ని న్నెదురువా రనుకోకుము వారితండ్రినాల్
 గాంతు రెవారు వారికడ గంతులు వేయుచునుం డ్రేలుంగును, ౧౨౪

శా॥ “ఓ కెన్నో మఱివంక” లన్నఁ దెలియక డాజిగవఁగా లేనిన
 దీక్షల్ వారికిఁ దోడు, వారిదియుఁ దాదృగ్ధీ విశేషంబె యీ
 యేకాకారులు నత్పక్షానలికిఁ దా రేమంచు నేతెంతుగ్గి నీ
 వీకార్యమృతకుం గడంగకుము మేమె యంటి మన్నింటికొ. ౧౨౫

చ॥ అనుటయు నాతఁ డప్పటికి నన్యము చెప్పక మిగ్గుటా నె
 మ్మనమున బాల్యవాపలము మానని చందము తోచుచుండె, నా
 తని కొకకొంత తిరస్తి న్వతంత్రిత నిచ్చె ననంతరంగు వె
 కనఁ గుమించి యిరువ్వురు గ్రంథకర్తల నేగిరి “ప్రస్తు” ప్రకటకు. ౧౨౬

ఉ॥ * వదైయు లచ్చు వేసి యవి వంపి నభోమణి రెండుయామకుల్
 ప్రొద్దును దాటునప్పటికిఁ బూర్తి యునగ్గిన మేటికాగ్యమున
 దద్దయు మెచ్చుకొంచు బసదగ్గఱకుకొ జనుదెంచి చెప్పి గిం
 కెద్దియుఁ జేయ రామి నహియింపెను వెంకన కొంత నుత్సవతో. ౧౨౭

మ॥ రా॥ రా॥ శ్రీ కొప్పరపు వెంకట సుబ్బరాయశర్మగారికి.

* చ॥ తిరుపతి వేంకటేశులకుఁ దెంపరివై నరివైఖరిం గవీ శ్వరుఁడగువాఁ
 డు నొంటునుడువక గడు నెగ్గిలునాకుధారకుకొ, బురికొలుపం దలంచితి ‘నమోన
 మ’ యంచు వచింపజేటి య, ల్లిరియది సీంగ మేర్లువలలంబు భుజింపక పూరిమే
 మేయునే. మ॥ అనిమిత్రంబుగఁ గాలుద్రవిన్వన త్వదీయాహంత వాఁపుంధబుగ,
 పున నీనిరసనిర్లుణాకుకవనంబుకొ జెప్పి నిన్దెల్వ నెం, చిన యన్మద్దురుకయ్యలకొ
 సుకవితాశ్రీధుర్యులకొ మానిసిం, చి నినుకొ గెల్వంగ వచ్చినా నిదె నభంజేయిం
 కువో వత్తువో. ఉ॥ గంటలు గట్టికొంటివట? “గంటువందలు వేలువద్యముల్,
 గెంటుకునంచు” నేఁడు పరికించెద గెంటుటమెట్టివో? నినుం, గెంటెద నే వధాన
 మున గెల్వక నీరసధారయండు నీ, ఘంటికలూడఁ గొట్టెదను గాచుకొనం గమ
 కింపుమిత్తెకొ. నీ॥ గురుపాదసేవఁ జేమాజిన వ్యాకృతిపాండిత్యగరిమ
 టుండనిచ్చి, తామరకామ కావ్య విభవాభిరామణి పాండిత్యగరిమ యటుండని

శా|| * రామస్వామి యనంతరమ్మ కడుధీరత్వమ్మ చెన్నార నే
 మేమా వద్దెముల్ లన్ని తెచ్చి యవి మ మ్మిక్కింపుఁ డనన్తఁ గ్గణం
 భేమిం జెప్పక పిమ్మటం జదివి“ మేమి లీపద్దెముల్ వారిదొ
 సామర్థ్యమ్మఁ గడుక యథార్థముగ నిచ్చు నచ్చి వామృచ్చెడిక ౧౨౮

చ్చి, రసవత్ప్రబంధనిర్మాణధీచాతురీపాండిత్యగరిమయలుండనిచ్చి, సురుచిరలక్షణ
 భరితాశుకవికృత్యపాండిత్యగరిమ యలుండనిచ్చి|| ౧|| ఆశువరనంబటంచుఁ
 గొండాడఁదగిన, తావ కాశుకవిత్వంపుఁ జేవగూడఁ, దావకశతావధానవిధంబుఁ
 గూడఁ, జూడఁదలఁచితి వేంకటసుబ్బారాయ! వాఁతిరువతివేంకటేశ్వర సుధీవర
 శిష్యుడ నాడుపేరు నే, యిరి శివరామకాశ్రియని లోకముభాకొనునాధ్యమైనవ్యా
 కరణముజీవనము నధికారముకావ్యపురాణనాటకా, కరములఁ; జేయఁజాలుదు
 నఖండమునాఁగ శతావధానమున్||

గుంటూరు

ఇట్లు వినీతవశంవడుచు,

31-8-11

వేలూరి శివరామకాశ్రి,

శతావధాని.

* మహారాజు కొప్పరపు సుబ్బారామశర్మగారికి—నీ|| అటవదేశంబున న
 వధాన మొనరించు, టోకాద! యిదియు గుంటూరునీమ, పల్నాటిసీమలఁ బద్యం
 బులను జెప్ప, టోకాద! యిదియు గుంటూరునీమ. ఆమూరనాయూర నాశుకవి
 తనెవ్వ - టోకాద! యిదియు గుంటూరునీమ, గుడివాడసీమలఁ గొన్నియూర్ల
 నుజెప్ప - టోకాద! యిదియు గుంటూరునీమ, ౧|| యెట్లుదక్కించు కొండురో
 యిపుడుమీరు, నిండుకొల్లున మీకున్నదండిబిరుదు, బూరకేసోడు పూజ్యులఁ గా
 ణులటవ, నాశుకవిగీంహ మండిన హంసలార. ౨|| బట్టులరీతిఁ బద్యములఁ బ
 ల్కుటెకాని శతావధాన మె, వట్టులనేదీచేసితిరి, పండితురెల్లరు మెచ్చినార
 లో, గుట్టుగఁ బోవకీగతిని, గొంటెతనగిబును జేయఁజూతురే, “పెట్టులకొవ్వితంజా
 వయ, బీరముఁ జూపిన” లాగుఁదోఁవదో. ౩|| జగతివైదికులొక మీసాలఁదీసి, కొ
 న్న నెవ్వరునవ్వరు; నిన్ను నవ్వ, కుండురేకన్నవారు నియోగివయ్యుఁ, మీసము
 లఁగాచు కోలేక మిడుకుచుండ. ౪|| గంటలఁ గట్టెదరే! ము, క్కంటికుడగ
 ములకు హలికవితానంబి, గంటలు మఱియేకార్యము, పొంటె వచింపుండు కొ

ఉ॥ వాచకన్నం దెల్లనెడ వారక సంస్కృతమండుగూడ నీ
 వారయం బెద్దపండితుండ వైనను వారలు బ్రాహ్మణుల్ మహా
 శూరులు మేల్నియోగులును “శూద్రుడవీ” వని యీనడింతు రి
 వేరమునండు గా లిడక వేగమ యేగుమ యంగలూరికిఁ.

తే॥ గీ॥ వారితప్పడుభారను వడిగఁ బోయి, నభ్యులగరంప నీకు ససాధ్య మెప్పు
 డేని పనివడ్డచో మేమె యేగ వలయుఁ, బిదవనిదితప్పటంచు సుప్పించవలయు.

చ॥ అనుటయుఁ బిన్ననపు నగి యాతడు “చిత్త” మటంచు నేగి యే
 మని మది నెంచెనో? తుదకు నాతనివడ్డము లచ్చులొనికిఁ
 జనుటయ కాక, కొప్పరపునన్నిధికిం జనె బిని నెల్ల మే
 మనిపిన వే యటంచును యథార్థ మెఱుంగనివారు దూఱగక,

ఉ॥ పిన్నయథార్థ మియ్యది మఱుమాత్తము లొప్పడు రంచు మేము సం
 పన్నగృహస్థులం దనువ వ్రాసిత మింకొక కృష్ణశిష్యుడుక

ప్రపుంగపులారా. నీ॥ శతఘటకవనంబునల్పుడు మన్న మీ - శక్తియడంపనేఁ
 జాలసెక్కొ, ఆస్థావధానంబు నాచరించుమనమి - శక్తియడంపనేఁ జాలసెక్కొ,
 ఆకుకవితనంబు నాచరించుమనమి - శక్తియడంపనేఁ జాలసెక్కొ, సద్గ్రంథర
 చనంబు జరపుదుమన్నమి - శక్తియడంపనేఁ జాలసెక్కొ, గీ॥ ఇంగిలీషునవత్తు
 రో యెఱిగియడవఁ - గరము నేఁజాలసెక్కొ మాగురువులేల, రండు వేగమివి
 రుతులుదెండు పెట్టి - పొండు నిండునభను గొప్పపుఁ గపులార. గీ॥ ఓడినారని
 తలపోయవఁడమిరు - నాకుఁ బ్రతిత్తురంబును నీకమాన, ముద్రవహియింతు
 రేని నీమచ్చుటెఱిగి - ముండువని జూడుఁడీ కొప్పరగళులార. క॥ శివరామ
 కవికిఁబోలెకా ! జవాబునెనఁగకయె వృథగ జంపునడిపిననో, వ్యవసాయముకలక
 సుండీ ! వ్యవధిం గయికొనక యిండు ప్రతుత్తరమునో,

అంగలూరు,
 3-9-1923.

ఇట్లు, బుధజనవిధేయుఁడు,
 త్రిపురనేని రామస్వామి.

గ్రన్ననఁ *గొన్ని పదైములు గానుక గొప్రపువారి కంఠె నా

చిన్నతఁ డొక్కసాహసము చేసె వచింతుము తత్స్వరూపముకొ. ౧౩౨

ఉ॥ బందరునుండి పదైములు వారికిఁ బోవునఁ బంపి మీఁద మా

కందగఁ జేసె దానివ్రతి; యక్కటా? యాఁగుట యెట్లు? బిట్లులే

బందరు.

అమధ్య ర వే న మః.

(ఇయ్యది కొప్పవరపువారికి వ్రాసినయుత్తరమునకు సరియైన నకలు.)

* 1. చ॥ ఉరుగరుణాయుటగుడు, సమయోచిత ధీమహితుండు, భక్తులం, దఱికిని గల్పకన్యమవిధంబుననుండెడువాఁడు నట్టియా, తిరువతివేంకటేశ్వరుఁడుతిన్ననిచూపుల మిమ్ముఁజూచి యె, ల్లరును ముదంబు నెందునటులకొదయ, మిక జయమ్ముగూర్చుతకొ. 2. చ॥ ఉరుతరధీనిశేష మహిమోన్నతులార! గుణాభ్యులార! కొ, స్మరపుకవీంద్రులార! విసవస్సెను మీదువ్రతిజ్ఞ; యెంతో నం, బరమునహించి నాఁడను, రవావతి మీకజయంబు నిచ్చు, నా, తిరువతివేంకటేశుల నెదిర్చి గ్రహింపుఁడు వారిమీనకుల్. 3. చ॥ ధనముగడించి యుంటి రవధానములం బొనరించి మీరలిం, దనుక శతానధాను లనునామముతో; నొకమీఁద నట్లు కా, దనుచుశతానధానములనక్కడనక్కడఁజేసివదిలి, వినుతియొనర్చమీనములఁ బ్రేమకుడునూతననామధారులై. 4. గీ॥ తెలుఁగు తిర్వతివేంకటేశులకుఁగూడ, వచ్చుఁగావున నొడింప భారమగును, గాని వారికి నేతావధానమందుఁ, బ్రజ్ఞలే దండుమీరుగెల్వంగలారు. 5. క॥ నేతావధానమది న; రవత్రజయంబిచ్చు మీకు, వదలకదానికొ, మాత్రమె కెట్టి న సప్తదు, శత్రులనొడింప మీ కసాధ్యంబగునే. 6. చ॥ వినుతగుణాభ్యులార! యొకచిన్నపముకొ వినుడయ్య “గ్రుడ్డు పి, ల్లను గనివెక్కిరించి నటులకొ” గనువట్టెను వీరియత్తు” మం, చు నట జనువచించి రది సుంతయు నామది నమ్మబోవనే, మనిన నియోగినాటం దగవా? యది నమ్మిమిముంద్యజించుటల్. 7. మ॥ “నభిమీరెచ్చటఁ జేయవార” లని వ్రక్కొవేసిరవ్వారు, మీరుభయతో మాపురిశేగుదెంచియిట నభ్యుత్మిమ్ముఁగిర్తింపఁగా, నభయింపుఁడు, తోచినంతవఱకుకొ సాహయ్యముకొ జేతు నా, కభిమానంబదిమీయెడంగలదు రండామీదముం బొందుచుకొ. 8. ఉ॥ “ఆరయ నీవు చేసెదినహయ మదెట్టిదిపిల్లవాడ” వం, చూరక నెంచఁబోకుండు మహాదధివారినిబంధనంబు చే, కూడగ

కొందఱు * సూక్ష్మ-లక్షిష్య లాకకొన్నిటి సంపిరి, మే మెఱింగిన

ట్లందఱు గాక యన్న జను లందురు గొందఱు మాన్న నేర్పుమే

౧౩౩

చ॥ “తిరువతివెంకటేశులకుఁ దీవ్రముగా నభ కేగుడెం డటం

చటిముఱి వ్రాసి కొప్పరపుటాయన దా నభ కేగుడెంచెనే?

“పరపర” వ్రాసి రమ్మనినఁ, బాటుద మం చలసూక్ష్మ-లక్షిష్య లెం

చిరి యని తోచుఁ జర్చుఁ దగఁ జేసినయోగ్యులకెల్ల నిష్పనుల్.

౧౩౪

రాముండయ్యడవిఁ గోరులసాయముగోరలేదె? ను, శ్రీరహిమించ మీరు దయచేసి
జయంబు వహించుఁడోబుధుల్. 9. క॥ తప్పక దయచేయుఁడు మీ. రిప్పరికి జవా
బుదీని కిడుఁడు సరగునక! మెప్పుగనుండయ్య వైభవ? కొప్పరపు కవీంద్రులార!
గుణమబులారా!

ఇట్లు

సుకవిపాదరేఖలు,

వడ్లమన్నాటి నరసింహశర్మ.

Vith Form C. Division,

Noble College,

Masulipatam.

శ్రీ మత్పర దేవతా స్తోత్రము :

11-9-11 బందరు.

* గురువర్యా! చ॥ మనమున భక్తినిల్పెదను మాధవపాద సరోజ యుగ్మచిం
తనవరిల్బదివ్యకవితా చనితా మహితపరీభావ సం । జనితలనద్యశః కుసుమ-
జాలవి నిర్మితహార థారుచై । తనరెడు వేంకటేశ్వరజుఢాగ్రణి? మీవగుపాద
కంజముల్ డ॥ ఇంచులనుంచు పద్యముల నేనెరచించియు నచ్చువేయఁగా, నంది
యమొండుగల్గితమనన్నిధి కంపితి వానిఁజూచి నా, కుండయవ్రాయవేఁడెదను గొం
కకయెట్టులు నేయుమండురో? యంచులనుండుదోషములనన్నియదిద్దుచుసంపవేఁడె
దక మ॥ తమనందర్శనమెప్పుడబ్బునని చింతా కాంతచిత్తుండనై, కుముదంబుల్
శశిగోరుభంగిఁదమహమ్నా నామృతా న్దేవసం, భ్రమమేపార సెసంగువాఁడనిటధి

క॥ ఎటు దోచిన సరియే మే. మిట లేశమెఱుంగ మెఱిగియే మెవ్వరి నాఁ
గుటకు యతించితిమో? వి, స్ఫుటముగ మనుమున్న దానిఁ జూపితిమికదా .

చ॥ చరితము గాన వ్రాయఁ దగునంగతి వ్రాసితి మంతే కాని యే
తెఱుంగరు మేము కొవమున కిట్టులు శిష్యుల రేఁపి వంపునం
బరమున కొప్పవారమో? న్నబాహుబలమ్మునఁ బోవువారమో?
యరులు నిజం బెఱింగియును నాడఁగఁ జూచిరి వేఱురితిగఁ, ౧౩౬

చ॥ ఎఱింగినదేకదా? జగతి యెల్లఁ గుశిష్యుల రామకృష్ణులకొ
మఱి యలముర్దురందునెక మానిసి కన్న బహుశుకుండు కొ
వ్వరమున వారి కంపెనెకపత్రిక * “నేత్రవధానమందు వ
త్తురె,, యని రామకృష్ణు లటుదూఁకఁగఁజేసి రసంగఁ జెల్లునే॥ ౧౩౭

రాగ్రేసర స్తుత్యని,త్యములేఖార్థమ చూచుచాఁడఁగ్రవతోనంపంగఁవ్రాధ్ధించెదక
చిత్తగించవలెను ఇట్లుతమశిష్యుండు

కోకా రాజారావు, మోస్కూలు, బందరు.

మ॥ రా॥ రా॥ శ్రీ. కొవ్వరపు శుబ్బారాయశర్మగారికి...మ॥ ధరణీచక్ర)
ము గూలఁగా వలదె! సప్తాంధోధి భాస్వద్వసుం,ధరభారంబు వహించి మించున
లమాతంగంబులుకొవీడి; కొవ్వరపుబండిత మానుబార? తమకుకామాద్యయీ కా
వ్యసం,భరితుల్ తిర్పతివేంకటేశ్వరులతో వాదంబు శ్రేయంబొకో,,మ॥కరిశార్దూ
లమృగేంద్రనత్తములు గంగాభంగకల్లోలలీ, ల¹విజృంభించి పెసంగుమండఁ గవి
మార్జాలాదినంపుజ్ఞానీ,రవధానంబు రచింపబూనితిరహా? హాస్యంబె యార్యోక్తి
యొకశివుండుండాండవమాడనాడవెపిశాచిభూతభేదాళముల్...డా॥చెప్పినమాట
చెప్పకయె చెప్పఁగ నేర్తుఁగ విత్వధారగా, నెప్పిదమావిధంబునబుధోత్తములందఱుమె
చ్చసీరముకొ,దప్పిక ద్రావుభంగివచనంబున గెల్వఁగరండు నన్నపెఱా?కొవ్వర
పుంబీశ్వరులకుందగ దే మెకొ?నావ్రతిజ్ఞయి...''

శివద్యాచర్యాపత్రిక,

“అయ్యో? తమకును బ్రహ్మశ్రీ తిరువతి వేంకటేశ్వరమహాకవులకును, బ
క మానమునొడి జరుగుచున్న కవితా కలహంబును పత్రికాముఖంబున వింటిని

చ॥ పనిగొని రామకృష్ణులు “సెవాసు? బసీయసి, కొప్పరంపువా

రొనరుచుతప్ప లన్నిటిని సెప్పలు గాఁ దలపోయి టేరెలుం

గని? దలవారిబంధు వను కారణ మొక్కడె చూచి యట్లనకొ

జనునె? యశక్తి కుర్జనత సర్వ విగర్హిత మెన్నిశంగులకొ॥

౧౩౮

క॥ ఇది యిట్లుండె మమ్ముకొ బదిబది, యాసీమ నున్న పాజ్ఞులు పూజా

స్వములుగ నవధానాదుల, బొదలించుచునుండి రరులు పురపురక బొక్కకొ.

శా॥ అదై గొప్రభువారివక్షమునవా రాల్చనన నేసిరిగ

కీదై నెయ్యది కార్య? మీపురమునందే వారికికొ సారెకుకొ

ప్రభాదై గౌరవ మిట్టు లొనె? యది యెప్పటన్ సహింపంగ నొక

గోవం బూనుటయే యనుగ్రహముగాఁ గూర్చుండి రవ్వారిటకొ.

౧౩౯

సీ॥ చుట్టుపట్టులనుండి చూడ వచ్చేవారిసంఖ్య వందలకన్నఁ జాలహెచ్చు

వచ్చి “మాయారికి విచ్చేయుఁ, డనువారిసంఖ్య యేబదికన్నఁ జాలహెచ్చు

“రాజుల,, మన్నుఁదీరకురాక, యనువారిసంఖ్య యిర్వదికన్నఁ జాలహెచ్చు

ఏమాట వినిచిన నింపుమై వినువారిసంఖ్య యొ? వేలకుఁ జాల హెచ్చు

తే॥ ౧॥ వద్దతినియోగులం దేరొ పట్టుదలకుఁ, నేగకున్నను నెల్లవా రేగి వారి

చుట్టునుం గూరుచుం డ్రిది చూచు టెట్ల, త్రివతములు వారివన్న మైతిరిగిపోయె

శా॥ * దైవాద్వైత మొకండు దక్క నశీలద్వైతంబు నద్వైతముకొ

వైవంబుకొ మఱి వైష్ణవంబు సుకమై శుశ్రంబుగా వారలకొ

...నర్వసాధారణమైన యాశుకవిత్తేమి? తమకు నేతావధానంబున నెన్ని వి
రుదులున్నవో...వానిని మీకంటే సతిశయించి కాఁకరవర్తి నిద్వత్వభావ ది 20
నెట్టెంబరు 1911న॥ ౨౦ తేదీని తత్తదశంబుల నెఱవేర్చి యాడఁబెలుకుచున్నా
ను గనుక నీసొంతిను అందిన వెంటనే మీప్రజ్ఞా విశేషంబును గనువఱుక నారో
జానకుఁ గాఁకరవట్టుమీరు రాఁగోరదను, లేనచో మీతోవిద్యాదర్శకులు రాఁజా
లను,, అని నాకొక జాబైనను వ్రాయఁగోరదను....

ది 14—9—1911

సామవేదకు సూర్యనారాయణావధాని
నేతావధాని, అండప్రావధాని, మకాంతాకరవట్టు అగ్రహారం, తమకుతాలాకా

*దై వా ద్వై త ము.

మరొక:—అనఁగా? నిది యొకనవీనమతము, దీనికే వద్దతినియో

బూపుంబంతలపోల్కి- జూచెదరు. రేపు న్నాపు నవ్వారితోఁ
బోవై యుండుఁ బురంబు వారివచనంబుల్ వేదముల్ వీరికిఁ. ౧౪౨

చ॥ ఇతరులమాట కేమి? మది నించుక గోపము కల్గి యున్ననా
కుతుకముగూడ వా రనినఁ గొండొకపర్వులు వాలు వారివా
కప్పితతి వినం గుతూహల మపారము గల్గియుఁ బోను వారివెం
కెతనము నాకు నచ్చమియె కేవలమింతలు మూల మెమ్మెయిఁ. ౧౪౩

ఉ॥ “వెంకెలు గారు సాధువులు వేర్దికే నిక్క-లు గర్వహరు,, లం
చంకిలి లేక చెప్పికొనునట్టియనుం గల రల్లవారి; ని
శ్శంకగ వారు వారి కట చల్లఁగఁ దోచుటయు న్నిజంబె యే
పంక మె యన్నదాడలకు వారు రుచింపరు వేయునేటికిఁ. ౧౪౪

ఉ॥ పాండితి లేని యిమనము పాండితివట్టున వారి గెల్వ లే
మొండొక త్రోవఁ జూడవలె “హుమ్మ్రుసు” వారిది మావఁగా వలెఁ
గండతనం బడంచుటకుఁగాఁ గబురంపితిఁగాని బెల్లపుం
గొండకవీంద్రుఁ డేమిటికిఁ గొంకెఱు? “రా,, నని యత్తరం బిడెక, ౧౪౫
తే॥ ౧॥ తీరి కూర్చుండి పెట్టి రీతైర మనుచు, నతఁడుకొండొకనిరసించినట్లువినకి
యితరులకు న్నట్లెతోఁచుఁగాకిదియనట్టి, బెట్టులగు? నానమునీయరేమిమనకు.

ఉ॥ పండితపామరుల్ గలిసి వారలకే హితు లైరి వారలకే
గండ డఁగించు బెట్టు? మనకక్ష జయించుట యెట్లు? తోచ నదొ
క్కండు నుపాయ మంచుఁ దనగాదిలివద్దతివారితోడఁ గొ
ల్వండి విచారణల్ నలువ, మొండొక నేర్వరి వలె- నిగతిక. ౧౪౬

గమనియుం బేరు, ఇది నడుదేశముతోడనే శ్రీనందిరాజు లక్ష్మీనారాయణ దీక్షితు
లవారు వుట్టించిరి, వైదికు లగురులనియుఁ దాము దేవతలమనియు 'వారినిధాంత
ము, ఆయియంశము, దైవాద్వైత పదమే తెల్పిడిని, సుప్రసిద్ధాద్వైతము వీరికి
నఘరాద్వైతము, విష్ణురము వారివిశ్వవత్ససురవిజయము లోనగు గ్రంథము
లవలన నెఱుంగఁదగు. ప్రకృతకలహమునకుఁ గారకు లేతస్మతావలంబులలో
స్వస్థినంభూతికు లని చువవరు లరయుదురుగాక.

చ॥ అవమానం బది యెంత గావలయునో యానర్థ మవాహరికిం
జమి జూపెన్ మనకొప్పురంపుఁగవి “మీసాల్పాట సామాన్యమే
యెవ రెచ్చో నలవారి నిట్లనఁ గలారే? యంతియే చాలు న
నవ్విచారం బింక నేల? నా కొకయుపాయం బింకఁ గన్నట్టెడిక”. ౧౪౭

మ॥ అవివేకంబొ వివేకమో జరిగె నేలా “సంధి మిచ్చంతి సా
ధవ, యనోవాక్యముఁ బట్టి పోవుదము విద్యతాకవిత్వాభిజ్ఞ
త్య విశేషముల్లఁ జేసి యిందులకు వా రంగీకృతిం జూప రం
చు విచారింపకుఁ డట్లు కాపుటకె యీచో పూర్వ మెబ్బంగులక”. ౧౪౮

క॥ కొఱుకంగ రానికొయ్యలు, తిరుపతివెంకి టకపు లని తెల్లము నేయక
బరికించితి నదుపాయము, గర మాలోచించి దీని గ్రహింపుఁ డనక”. ౧౪౯

తే॥ గీ॥ వృద్ధుఁడిట్లను “వాగు నీవెఱపు; దీనఁ, గలదు కత్తె మొకండు లోకఃకునఁ
గొప్ప, రంపువారలసారులు గ్రామ్యకవులు, వారనేతాదృశు లటంచుఁబేరుగలదు
తే॥ గీ॥ అట్టిచో సంధియనుటకు నర్థమేమి, యగు సుపరికింపుఁ డదియనమర్థతకును
నవరవర్యాయమగు’నననతఁడువలుగ, ‘నగునుమీరన్నుడియు నేనరనినాఁడ.

గీ॥ కానియిపుడింతకన్నఁ జక్కనియుపాయ, మొండుగన రాదునభ నేయకుండు వారి
నిష్ఠరమునుండి వంపుట కింక నొక గ్రా, సాధనం బేది? యానతి నల్నుఁడనుడు

తే॥ గీ॥ కొంత యోజించి యావృద్ధకొనకునమ్మ, తించి రాజీకెదగునట్టి మంచిమాట
తెల్ల వ్రాసింపి వ్రాళ్లు చేయించుటకును, బెద్దలగువారియొద్దికంపించుటయును.

అ॥ వె॥ ఈనడించువార “లిఖిహి” యనెడువారు, పెదవి విఱచువారు “మొదలలేని
శాంతి యిప్పుడేల చాల్చులుఁ బొందు పొం” డనెడువారు నైన మన శుభిగి

క॥ చనికడచినవృత్తాంత, మున్ను వృద్ధునితోడఁ జెప్ప మొగ మించుకయై
వనటం బడి తెప్పిటియే, మిని వోచక యుండె నవరిమితయోజనతో.

తే॥ గీ॥ “నే నిడుడుఁ గంటిలోవ్రేలు నీవునాడు, నొంట వేలిడు” మన్నట్లు “లేటికిట్టి
సంధి” యని యెల్లరాదునాచందమేను, మొదటఁ దెలిసియుఁబంపితిమోనపోతి.

క॥ అని కొంతనేపు తనచే, నినయవలొకికపుఁబనికిఁ జేతమ్మున నే
కిగన నీర్దుకల్కిఁ జింతం, గొనుచు నుపాయంతరములకుం గడఁగునెదన్.

చ॥ మఱియొక డిట్లుపలుకు— “మఱిమాట వచింపకుం డింతకన్న నెం
డరయంగ రాదుపాయ మొక యొడుగురేనియుం జాలు పొల్ల కం
దలు సుసరించినంత విలువై చెలువారెడు సంతవాగుగా
దొరక వలెకొ సరాసరిగఁ దూఁగెడువారుగ నుండఁగా వలెకొ. ౧౫౮

తే॥ ౧॥ శాఖ కొక్కొక్కరుండు గాఁజన్ప జేసి, యేరిచాళ్లు చేయించితిమనిం జాలు
నంధి కన్నప్పడేమని నమ్మితింప, రరయరే “నంధిమిచ్చంతి” యన్న నెడువు.

నీ ॥ ద్వైతులకెల్ల నాతనిచేతఁజేయింత మద్వైతులకు నెల్ల నతనిచేత
నతనిచేత జేయింత మలవిశిష్టాద్వైతశాఖకెల్ల నతండు చాలువాఁడు
ఇంక దైవాద్వైత మిండుం జేసెడివార లెండఁటనియుం గల రెంపనేల
శుక్లయజుశాఖ నుముఖులకెల్ల నయ్యనఘుచేత జేయింత మతఁడె చాలు

౧॥ తప్పెవరిదేనియగుం గాక తగు మనుష్యు, లిరువురకునంధిగూర్చుచో నేమిదొనఁగు
వైకినటియింతమిట్లుచేత్రాశ్వుదొరకు, వఱకుఁబిమ్మటమనయిచ్చుపఱుకవచ్చు,

ఆ॥ వె॥ నంధి కొప్పిరేని “చాల లే” కందము, నమ్మితింపరేని “శాంతిదూరు
లంద మవల; దీనియట్టియుపాయమ్ము, మనకుం గానరాదు మఱియొకండు

క॥ చెఱియొకటిగఁ బంపినఁ గొ, వ్వరమునకుకొ లాఘవంబు వైఁ బడ దెవరో
యెఱిగిన వారెట్లాడిన, నరయరు, దూరగులు యోగ్యు లందురు మనలకొ!

తే॥ ౧॥ ఒక్క రొకరికి నెప్పట్ల సొండువారు, కారు తుల్యులకయ్యమ్ముగలిగినప్పు
డేరి నేరు జయింతురో? యింతలోన, నంధి చేసిరి వైవారుశాంతి గోరి, ౧౫౯

క॥ అనుప్రభ గల్గిన మనకుకొ, ఘనతయె మనకవుల కింతకన్నను గొప్పం
గొని తేఁగలమే? మును పా, ననమేనియుం గోరు టీయశమ్మునకె కదా.

తే॥ ౧॥ ఆననం బిడ నండుల కల్లవారి, మీనములు బీడకుడు మటన్నబాస చాలు
నొప్పుడు మనపన్నుగ డఫలియించెనేని, “కోటలాఁకాగ వేయఁబో? కొప్పరంబు

క॥ అనునతనిమాటచొప్పన, ఘనుఁ డావృడ్డుండు నలువఁగా నెంచియు వా
ల్లనుకూలించమిం గొండొక, దనుకకొ మాకడకుం గాగితము రా దయ్యకొ

గీ|| అంత బ్రాహ్మణకోడూరియగ్రిజన్ము, లెల్లమమ్మనాహ్మనించి యెలమిసెక్కు
సభను గావించి మేటియుత్సవ మొనర్చి, గౌరవించిరి వైరులు కళవళింప,

బ్రాహ్మణ కోడూరు శతావధానము.

సుగుణకలితకవితావనితానేతలును సుగుచిరాలంకారవిధానాలును నిలసి
తపాకత్రాతలు సఖిలార్థదాతలు సగు శ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వరుల యవధానవి
ధానంబులంబరికించి యానందించి యీజంట సత్కరింపవలయు సనుతబంపున
గుంటూరుమండలమందలి బాపట్లతాలూకాలోని బ్రాహ్మణకోడూరు నివాసులం
ద టేకగ్రీవముగ నిర్ణయించికొని తద్రామంబునకు వారలంబిలువనంపిరి. కడచి
స శంవారము 9-9-11 న వారలను, శ్రీమ న్నధ్వశాస్త్రసంపన్నులుగు బాలస
రస్వతీ బిరుదాంచితలును, లలితగతి శతావధానధురీణులు సుభయభాషాకవితా
ధురంధరులు నయిన శ్రీకాశీ కృష్ణాచార్యుల వారినిఁ దర్జామంబున కాపురజను
లు రావించి గ్రామోపాసకంతంబుననే యీతిమూర్తులశివీకా సుఖానీసులంగావించి
నానావిధ హృదయవాద్యంబుగ నూరేగించి బ్రహ్మత్వి పెరవలి సాగ్వతీశ్వర శా
స్త్రులవారి భవనంబున విడియించి యుచిత సత్కారంబులు సలిపి సగౌరవంబు
గ నాఁటికి వీడ్కొనిరి. అయ్యెడ నీక్రిందివద్యముల సుక వాలుఁడు పదివెను.

ఉ|| స్వాగతమయ్య! మీకు విలసత్కమనీయ యశస్సుధారన

శ్రీగురుతావిభూషిత విశేషసభాంతరరమ్యదీధిమిల్

సాగరకన్యకాఘనకుచస్థలచందన చర్చితప్రభా

ధ్యాగమరమ్యదేహు లగునార్యులు తిర్పతి వేంకటేశ్వరుల్.

■|| స్వాగతమయ్య సత్కవివృద్ధంతరదంబురిత ప్రభావనం

ధ్యాగమతర్పితాభిలజనాహ్వాచకోరులు దర్శవద్విరో

ధ్యాగతహంకృతిస్ఫురదహంయులు నిస్తులితోరుశక్తి సం

ధాగరిమావధానకృతిదాతలు తిర్పతి వేంకటేశ్వరుల్.

ఉ|| స్వాగతమయ్య మీకు రచనాతిశయాన్విత కావ్య సద్యశో

భాగ విశేషవేప్రీతవిభాస్వరలోకులు గౌరవ ప్రథా

సాగరమజ్జడత్రమవిశాలయశస్కరిపుప్రభావు లం

పాగాగరిమ ప్రభావనమహాయత తిర్పతివేంకటేశ్వరుల్

ఇట్టియత్నవంతులకు శుగుణ సగత్తి గలపౌరులయితాహము నైకమ త్యమునుగాగణములు, అచ్చట కాపులు గరణాలు" వీరగ్రజన్ములు వీరలితరు లంచు భేదవావంబుంచినక యెల్లరు సోదరుల భంగిఁ జెలంగి మెలంగుటఁ జూడ నేరికేని వింత పుట్టింపక మానకుఆహా! మైకమత్యమనన్మిదియక దామైకమ త్యము, ఇట్టిమైకమత్యముకదాభగత ఖండవాసుల నుద్ధరింపక గలదు మఱియు నీవర పౌరులు నలుగడలనుండుయు దత్ప్రజ్ఞాదర్శనగమనత్రై గౌరవనీయులగు మఱికొందఱు పెద్దలరావించి వారల సుచిత్రీధుల మన్నించిరి. వీరల సౌజన్యము శక్తి, సామర్థ్యము, నిష్కల్మషహృదయతయు, సైంతయు హాసునీయములు.

మఱునాడు 10-9-11 ఆదివారమున నవధానసభ సేతు నిశ్చయింపఁబడియె, ఆనాఁడు భోజనానంతరము రెండుగంటలకు ఆదివాగమల్లేశ్వరాలయపురోథా గణున స్థాపింపఁబడిన సారికేశ్వరగణవిలసితంబై వచ్చుతోరణంబులరాజిల్లు తాళ దళంపుఁ బందిట సభహర్షంబునె, అంగు నానాగ్రామ సహగతవిభుధరు లును గూడియుండిరి. నాఁటిసభ క్రాసనాధిపత్యము వహింప శ్రీకాశీకృష్ణ చారులవారు పార్థింపఁబడిరి పిమ్మట వారిఃకాధిపత్యము క్రింద సానభసుము ఖంబుగఁ బ్రారంభమయినది. అవధానమును ముగిసి అంతటఁ దద్ద్రామవాసు లు నితరులును జక్రని మృదుమధురశైలిఁ గొన్నివద్దెంబుల, శ్లోకంబుల, రచించి యవధానుల కర్పించిరి. తదనంతరము సభ చాలింపఁబడియె.

శ్లో॥ రంగారావు, బి. పి., డిస్ట్రిక్టుకోర్టు వశీలు.

(అవధానసాగ్రంథసన్దర్శములు.)

చ॥ “వయసుగతింబు చున్నదిక వల్లనధానము, లంబు మేము త

ద్దయు పతిమాలి యేటి కవధానములకొనమహర్షి దన్న “నా దయకొకఁడున్న వార్తకముకాత!,, యటంచు వచిం వెదేము య ట్లయిన “తథాస్తు” నీయభిమతార్థమె తీర్చదమమ్మ శాంకరి॥ ౧॥శా॥

శా॥ ఊరేగించుటెకాక మాయెడల మీయూరెల్లఁ జూపించు వి

ప్రారోదారపుగౌరవమునకునేళాయక బ్రతీకారము

పాపకా జేయఁగ నేర్తు మేము; రసవద్వాక్యహారముల్ గొన్ని శ్రీ

వారిం గొల్చి గడించుకొన్న వెటులో పాత్రుత్తు మాలింపుండీ॥ వెం॥శా॥

(అవధాన పద్యములనుండి 2 మాత్రము)

(బ్రాహ్మణకోడూరు)

మ॥ గణసీయల్ ద్విజు లల్లరాజులు యశస్కాముల్ కెరాటుల్ లన
ద్దజగంభీరులు కమ్మవారు తనరక దోరమ్ముగా ధాన్యపుం
గణముల్ నోట్లుగఁ బుట్టు వండఁగల భాగ్యంబెండుఁ బెంపారు బ్రా
హ్మణకోడూరుపురంబు చెన్నలరు లక్ష్యైవానమై వాసేయె.

5

ఆంగ్లేయులప్రభుత్వము.

శా॥ పాటంజూచ్చె నృశంసవర్ణములు, దైవారంగ నీరెల్లచోఁ
పాటంజూచ్చె నమస్తమానపులకున్ బల్ శాఖ్యసంపత్తి పెం
పారకజూచ్చె సీతాస్వరాజ్యమున “నాహ! యిట్టిరాజుల్ ముదం
పారక వర్ధిలఁగావలెన్ మనకు విద్యాసంపదల్ గావలెన్.

2311

అనధానాంతమున నితరులు చెప్పిన పద్యములనుండి కొన్ని.

మ॥ నకలాంధ్రావనిపాలకోత్తమ సభాస్థానమ్ములక నతగ్రహి
వక్రరమ్ముల్ దలబూచి మెచ్చఁగఁ గవిత్వస్ఫూర్తిపైకావధా
నకళోద్భూతజయేందిరా ప్రశితనస్సానమ్ములక గాంచుచున్
“గుకవీభేంద్రమృగేండు”, లక యశముఁ గైకొన్నరు వీరిరువురక.

311

శిష్టాచారముచూపుట.

మ॥ కవితాకన్యనుఁ బెండ్లియాడియు గుహకళ్యాణముల్ పొందియుఁ
వివిధోపాయపుధారణావనితనుం బెండ్లాడి తర్వాత నా
నవతుల్ గూడి యనన్యచిత్త లగుచున్ సంసక్తి నేమించ నా
రవితారం బగుకీర్తిఁజెండుకవి సమాప్తులజుల్ మీరెగా.

మొదలి నాగభూషణము.

మ॥ ఎదిరినాడునుగన్న సీనడించెడిసాము లెవరికి శత్రుమ్ము నెత్తువారొ
యొకడు బలవంతుఁ డొక్కఁడై నీ మహిండ్రు లిళముపైనిడి యేరియింపుగాంతో

కలనేన్నరులచామగలఁ జూడ మనుదారతీ వీవన లెవరికి వేయువారొ
వైరాజుకైనఁ గప్పంబిడు టావ్వుని యిను లెవ్వరికిఁ గానఁగ లిడెడివారొ
తే॥ ౧॥ అమృతామృత భారతీ హావభావ, విలసనము లెల్లయెడఁ జల్లి వెలయువారు
వీరె కనరయ్యో? తిరుపతివేంకటేశ, కవులు కమలాంగ నాభిర్వగ రవ్వహరులు.
ఇట్లు సజ్జనవిధేయుఁడు తాడెవల్లివెంకటప్పయ్యశాస్త్రి.

సీ॥ భువిలో పనిద్రహా భూసురాస్వయమందు నరుదారఁగా జన్మమందినారు
శైవశంబున నె శ్రీదేశిక సేవచే మించు విద్యుల గ్రహియించినారు
శతవధానపరీణత రాజసభలందుఁ బలుమాటు జయములఁ బడసినారు
వాణిగృహీతాది భాసురగ్రంథముల్ చేసి నత్కిరిన్ జెందినారు
తే॥ ౧॥ ఇట్టి సుగుణంబులను గల్గునట్టిమీడు, భవ్యతరక్తిర్ని నెన్నంగ వశమెచును
గీర్తి కాంతానమానక్త మూర్తులారః సరస తిరుపతి వెంకటేశకవులార.
తెలికపల్లి వీరరాఘవశాస్త్రి.

సీ॥ ప్రతివాదిజనభయ ప్రదమైన యన్ముఖం బంతేవనత్పాలి కమృతమొనఁగను
సభ్యులకడ లిడఁజాలెడుయ ద్వాణి కబ్బంబులందు సౌఖ్యము ఘటించు
తథ్యాంశమన్న న్యతంత్రించు యద్ధాటి మిథ్యాంశమన్నఁ దామిన్నకుండు
త్రైలోక్యరంగన రక్షయైన యత్కిరి విబుధమనోగోష్ఠి విడువకుండు
సీ॥ నట్టిరుక వీశతలును శతావధాన, భారణాధోరణి చిత్రితముఖులు
నన్మదీయ గురూత్తములవని నాయు, పునుయశంబును గనుచుంటి పానరుఁగాత
సీ॥ ఆంధ్రదేశావస్థితాశేషభూమిభృతో-టీరమణిఘృణిఁ గూడియాడి
కవితాకృతానేకగణనీయ పూర్వపుజ్యాతిశయంబులఁ జోతలంది
గోదావరీతీరమాలంక షామోఘపాండితీవృథకు జీవంబు వోసి
కమనీయరచనాప్రకారకారణయశస్సీమంత్రిసీలాన్యశేష మరసి
తే॥ సరసరసపుష్టి భావతగ్రనత్పరబంధ, బంధబంధురతతగ్ర-విత్వప్రభావ
భావగంగాప్రసాదాభాస్వత్తరంగ, రంగకలనయఖండచిత్రంబుమొనఁగె
సరసతిరుపతి వెంకటేశకవులార.
సీ॥ అన్యద్యుత్తంబైనయశమును గర్హించుచోషజ్ఞబృందంబుఁ దూలనాడి
విషమవర్తియై వివేచనాప్రాఘతా సంస్థానపటుల సంశయము దిద్ది
భిన్నభిన్నరుచిత్రభేదముల్ గల్గులోకులనెల్ల మెక్కుమేకున బిగించి

అష్టావధానశతావధానామరణాపితసాండితీబలము సౌనఁగి

గీ॥ అభిలదిమృగల జయవైజయంతికావి, జ్వరభణఁగు మీకుముండుగ నేనీయుడిచు
తమపురాకృతపుణ్యంబు దగమె పొగడ, సరస తిరువతివేంకటేశగురులార॥

అవ్వారి, సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి

నీ॥ వట్టుమంచొక గీతవద్యము వ్రాయరాదా! యేమి సౌగులేదాయెఁ గాని
అశుభారయటన్న సనలెచూచేతఁగాదా! యేమి ధారలేదాయెఁ గాని
అవధానతంత్రంబు లందు మూఁబిసోదా! యేమి మేధ లేదాయెఁ గాని
వాఙ్మృఖ్యున మాకువక్తమింపుక సాగదా! యేమి మాటరాదాయెఁ గాని

గీ॥ మాకు సనుకొనుపండితుల్బహిని నెద, యో కలరుగాని యీమేలుపోకలుక్కి
పడఁగ నవధానమొనరించు వారుగలరె, ధరణిదిరువతివేంకటేశ్వరులుదగ్గ.

కాశీ, కృష్ణాచార్యులు, శతావధాని.

నీ॥ కన్న బిడ్డలవలెఁగాపాడి విద్యల శిష్యాళి కెవ్వడు చెప్పఁచుగదా
సాహితీగింఠములే చక్కఁగ బోధించి పండితులనుజేసినగిబలుచుగదా
సారకవిత్వంపుసరణిని నేరిపి నద్రంథములఁ జేయ సామఁచుంగు
అశుకవిత్తధార సలవడఁగాఁజేసి ఛాత్రులఁ గనుఁగొని సంతసింతు

గీ॥ పుడమి వీరికి సరియగుపురుషు లెవరు, సరుఁడునారాయణుగడునుబరమకృపను
వరుసఁ దిరువతి వేంకటేశ్వరులె యగుచు, జగతిజన్మించినారలు సత్యమిదియ.

సూరి, హనుమచ్ఛాస్త్రి.

క॥ నిక్కిననల్లినఁ దమకిపు, డెక్కడివారేని సామ్య మెనయరునిక్కం

విక్కిరణి నేనువ్రాయఁగ, నక్కఱమేలేదు జగతి యంతయుఁ బలుకుక

వలివేటి, వెంకటానందసోమాము.

దిక్షాత్రిముదాహరించితిమి, తక్కినవి యచ్చయియున్నపుస్తకము
నఁ జూడఁదగు దానివెల రు0—2—0 అణాలుమాత్రము.

క॥ విద్యావ్యాపిసాదు లోనుకనద స్పృటులె జరిగె సంత ఛాతుఁడొకఁడుగో

విదమయ మునుకాలేటి, నదస్సులో శతవధాన వతురుసెలకెక. గిచ్చ

శ్రీ పి న పా టి శ తా వ ధా న ము .

ఆర్యులారా! జగత్ప్రసిద్ధులగు బ్ర|| శ్రీ తిరువతి వేంకటేశ్వరకవులు గుంటూరు పురవాసులచే ప్రార్థితులయి ఆచ్ఛట బ్ర|| శ్రీ, కాశీ కృష్ణాచార్యుల వారి అగ్రాసనాధి పత్యమున అవధాన నభజరిపి న్నకవితా శుధాసారముచే తద్గ్రామవాస్తవ్యులను సంతనపఱిచిరి, పిమ్మటవారిసూచనమును జేసికొనదలంచి మేము అతికుతూహలాయత్న చిత్తులమయి మాగ్రామమునకు దయచేయుండని వారివి(మువ్వరను) ప్రార్థింపవలెయనిరి 21-9-11 తేదీని సాయం సమయమున వారుదయచేసి మాచేసెనర్పఁబడిన వాశానాది యుత్సవముతోఁ గూడపురజనులు జయధ్వనులొనర్చుచుండ మాగ్రామము నలంకరించి భోజనానంతరమున కొంతతమకవితామృతము చే మమ్ములనానందింపజేసి నాఁటిరేయి శుఖముగఁబుచ్చిరి, మరువాఁడు అనగా 22-11-9వగలు మ|| శ్రీ|| కాశీకృష్ణాచార్యులుగారి యగ్రాసనాధి పత్యముకింద పగలుపిఁగుంటలకు అవధాన నభప్రారంభింపఁబడియే నాఁటిదంబున తేనాలిమున్నగుగ్రామములలోకిక వైదికవిద్యద్వంగణ్యులువిచ్చేసినభనలంకరించిరి, మరునాడునభబహుజనపూరితంబగుటంజేసి నమృద్ధమెక్కుడు'గలిగినందున పిఁగుంటలకుమాత్రముకి మందికి ఏకైకపాదకృమంబున జెప్పి ఆమరునాడు సాయంసమయమున తక్కినది పూర్తిచేసి నభికులను శ్రీవజ్రానందము సొందజేసిరి. అవధానము సంపూర్తి చేయుటకు పట్టిన కాలము మొత్తము రి ఘంటలలోపు ఆయియున్నది.

ఇట్లు విన్నవించువిధేయులు,

తేనాలితాలూకా

పి న పా టి పు ర వాస్తవ్యులు.

(అవధానపా)రంభపద్యములు.)

ఉ|| ఒక్కొక్క చోట సుక్కొక్కతి సౌజగదంబ! భవద్విలాస ము
మృక్కఘటించు వస్తువయమంతయు శక్తివయంబు దానికిం
దక్కినవార లెంచులకుం దా రసమర్థులటం చెఱింగి నే
నిక్కొత్తికికొగడంగద నిహిం యనిపింపకుమమ్మ శాంకరీ.

1

ఉ|| మానియుం జేయఁబూనిరని మావయిం గోవ మదేల నీకు, మా
వై సెన రూపువేరకులవై ననురాగ మదేలి యెట్లులా

పూనితి మిట్ట పొమ్మనినఁజోకువె? “జోటారమ్మఁగ్రుక్కి-జం
హనఁ బనేమి రోకలి, కెటో నటియింపు శతావధానమా॥ 2॥ పెం॥శా॥

మ॥ స్త్రయమేపారశతావధానకవితాసామాజ్యమేలించి త
చ్చయశోమూలముగాఁగ, నీవగటివేమి లెన్ని నాల్లింక, మా
వయి కేరే నరుదేర వారల నదల్పంజాలుధీశ త్తియి
చ్చి యెటోమన్నుట నీక భారమగు నీచిత్తంబు కామేశ్వరీ॥ 1॥తి॥శా॥

అవధానపద్యములనుండిగొన్ని.

వైదికనియోగులకు నఖ్యమునుగూర్చి.

ఉ॥ ఏవ్వరు వైదికుల? మఱియునేరు నియోగులు? సెక్కు-విత్తు) లే
చివ్వకు డీకొనక గలుఁగుచేటికఁ;దక్కినజాతివారికిక
నవ్వఁగ నండుగాడె! యటునవ్వఁగఁజేయుట ప్రాజ్ఞధర్మమే
యెవ్వగనైన వీరిరువు రేకముగాఁ జరియించుటాపదే॥ 7॥

బాసుగారిచట్టము.

మ॥ కలికిక గంటికిఁ బ్రీతిగొల్పునెడ వేడకొక దేనినేనిక నరుం
డెలమికొకైనవచ్చు దానివయినెంచే జేర్చి వో నవ్వడ
క్కలికిక వీడఁగవచ్చు సెందొకట భాగ్యంబున్న విశ్వస్త్రతోఁ
గలియక వచ్చును “బాసు,, చట్ట మురరీకారంబు గావించుచో॥ 15॥

ఇప్పటివారి కవితా సంస్కారము.

శా॥ చారుశ్రీకములొ నలంకృతులకుకొ సన్న్యాసము ల్లెదై శృం
గారంబెల్లను గారమయ్యె గుణముల్ ఖండంబులై పోయె సం
సాగరమైల్ల నశించె భాషలకు దొర్లత్యంబు ప్రాప్తించె సం
సాగరమ్ము ల్పొనరించువారికతనకొ నర్వంబు మానెంజాడీ॥ 27॥

ప్రచ్ఛకుఁ డిచ్చినవిషయము.

సీ॥ శాలివాహనని దౌశకమునఁ బడుమాఁడువందలయేండ్లవైబాధివాఖ్య
వత్సరంబున మాఖిబహుళచతుర్దశి శివరాత్రితిథి రాజశేఖరుండు
వీరనారాయణాఖ్య గల్గిన రెడ్డి శంకరమునికకలంకదాన

మమరఁగానగ్రహరముగాఁగ నెనఁగ నీ పినపాటిగ్రామంబు నురుపుఁగేఁడు
కారణంబెద్దియో గల్గి నేరీ యయ్యె నైనను బంట లత్యధికముగను
తే॥గీ॥బండఁ జేసెడిహూణులప్రాళవమున, సెరియు నంచవయునుగల్గి చెలఁగుచుండె
నెల్ల కాలమ్ము నీరీతి నెనక మెనఁగ, వృద్ధిఁగాంచుతమిషిన పాటియూరు ॥41॥

సభ జరిగినచోటు.

సీ॥ ఎద్దానితూర్పున నెనకం బెనఁగుచుండు లీలమై మదరాసురైలురోడ్డు
ఎద్దానివైశాల్య మెంచి కొల్పింతుమే నాటువందల గజాలై చెలంగు
ఎద్దానిదేహ మెంతే నెప్పడేకు దూలములతోఁ దేకువానములతోఁడ
ఎద్దానియంతరం బింపారు నతగ్ర-విపటలితే నద్దవీటలిచేత
తే॥ గీ॥ పేరుగోష్ఠంబుగాని యేయూరనైన, మఱియుఁ బట్టణములనైన వలల దిట్టి
“హలు,,నాఁ జనునిద్దాని నాలకొటకు, కొట్టికోటామగట్టించెఁ కుతుకమెనఁగ

సమస్యాపూర్తి.

శా॥ కుంచాలకొ గొలిపించి యిచ్చితినిగా గుల్గిళ్లకై యుల్వలక
గంచాలం దిడఁబోకు మన్న మిపుడెక్క-క బోకు నంసారి “హ
వంచాలం దిగి దప్పిగొన్నవిరసుబ్బా! నీళ్లు వేవేగదె,,
(ముం చాలకొ బిగియించె గుంజలకు నమ్మా! బిందియకొ జేగదేP)॥ 62॥

సమస్యాపూర్తి.

శ్లో॥ నహి సంతతిస్తు నరకార్థవాపహే, తృతికుఃఖ మాత్మప్రీతరం నిరీక్ష్య సా
తనయా దదౌ స్వతనయంతతన్వహి! (అనుజోబభావ తనుజోఽపియోఽపితః)

అవధాన మొనరింపఁ జేసినవారు.

సీ॥ తూములూరికుబాబ్ధిసోముండు విద్యద్విధేయుండు కోటయ ధీరుఁ డొకఁడు
పినపాటి వంశాబ్ధివిధుండు శ్రీవీరభద్రయకవిత్వరసప్రధానుఁ డొకఁడు
భల్లమూడ్యన్వయవా రాశివండుండె ఓరామనామక సూరి యొకఁడు
తూములూర్యన్వయేండుండు శ్రీసూర్య నారాయణాభిధకవిగేయుఁ డొకఁడు
తే॥గీ॥లక్ష్మీకాంతమొకండు సులక్ష్మీతుండయి, వలలునన్నముభొట్లసువంశజుండు
వీరుఘటయించి రవధాన మారఁగఁచిన, పాటిసాంబశివాభివ్య భవ్యుఁడొకఁడు

అనధానాంతమున నితరులు చదివినపద్యములనుండి కొన్ని.

మ॥ తము నమ్మానముఁ జేయ శక్తియినుమంతకొ లేడు మీశక్తియి
త్త మటంచుకొ గ్రహింపలేము నరనాథ పౌర్ణమి యొప్పు కా
ర్యము చేయకొ నమకట్టినార మిట లోపాలోపముల్ దిద్దుమా
ర్గము మీదేయని వేడుకొందుము నమస్కారంబు గావించుచుకొ.

చంపకమాలిక.

తరతమభావముకొ భువిని దజ్జులు వండిన లెల్లవారు గొ
వ్వరపు కవిద్వయంబునకుం బండితులై యలరారుమీకు నీ
వటకె గ్రహించినార లది బాగుగ లోకమువారు గూడ నె
ల్లరును గ్రహింపఁగా మనములకొ బొడగట్టినకోరిగ్గ వేర్చి చే
కుటఁగను వారికికొ దమకుఁగూడను గమ్మలిఖించినాఁడఁ గొ
వ్వరమిట కేగుదేర దల వారికిఁ గార్యభరంబు మెండొకో?
.....దీనికిని సాటిగఁ గొండొకఁ జెప్పబోవఁగా
వారకొనవచ్చునే! యెచటఁ పోయజమిత్రుని ముందు దీవము
ద్ధరమగు? నేస్త్రముందటను దోమను బోల్పఁగవచ్చునే? భరం
భరమయి యెల్లమానవులఁ దానయి పూతులఁ జేయు గోవు ముం
దర భరముకొ మహేశ్వరుని దాపున రాక్షసవర్గ మెందు నుం
తుర! యనిప్రేక్షకుల్ తమమదుల్ బయివెట్టఁగ నెప్పనట్టి శి
తరుపతివేంకటేశ్వరుల దివ్య కవిత్రవ్వు మహత్త్వ మిప్పు డా
దరమునఁ జూడఁగల్గె ఫలితంబుగనయ్యెను జన్మ మిత్రతీక.

తూ॥ కోటయ్య.

ఉత్పలమాలిక.

నీకులు వలగ్గవచ్చుం బరనింద లొనర్పఁగవచ్చు నిట్లు లా
నేకు హిమాచలంబును బ్రసిద్ధి వహించు నృపుల్ నెకా వనకొ
నీకులు పోవబట్టి తల వెనక్కుం దీవ్వచు బాటునుండఁగకొ
జాతవిరోధుల వల్లకు సాగక యొకెగ్గడ మూర్ఖులుండఁగకొ

మాతులు విప్పి మొత్తువడి మూర్ఖులు కొందఱు తారుమాటుగా
భ్రాష్టరిక కలిగి వండితులయారె! భళి! యభురా! యస...

శాడేవల్లి వెంకటప్పయ్యశాస్త్రి చందవోలు.

సీ॥ చక్రశంఖాది లాంఛన విరాజితుడైన విష్ణుడె యీ కాశి కృష్ణుడంచు
కవితానరస్వతి ఘనత నాడించుగీష్వతి బచాకర్లతిర్నతి యటంచు
కుకవిత్రపురదైత్యకుంభిచార్యుడౌ నీకుడె యీ వెంకటేశుడంచు
ద్రష్టలు యీన భేదము లేక గనుంగొన్న మూడుమూర్తులు సైక్రమూర్తియంచు
గీ॥ మానవోత్తిము లేమహామహుల నెట్లు, వలుగుచుండెద రాకవిబ్రహ్మలను మ
దీయ హృత్పన్నమున వినుతించుచుండు, నెలమిర దిర్భతివెంకటకృష్ణకపుల.
ఇట్లు విధేయుడను, దెండుమరి సోమనాథశాస్త్రి.

సీ॥ శేషాద్రిగాక యశేషదేశీయుల నిత్యోత్సవములచే నెగడినారు.
వడ్డికాసులుగాక యడ్డులేక జనాభు లిడ్డకాసుల సంగ్రహించినారు
వరగూఢపదభోగ వనతిగాక యగూఢపదభోగ వంతులై పరచినారు
ఈశ్వరబిరుదు గ్రహించుటగాక కవీశ్వరబిరుదు గ్రహించినారు
గీ॥ కొందఱికిమాత్రమే మహిసందమిడుట, గాక యందఱు కానందఘటకు లైరి
యివ్వ డాతిరుపతివెంకటేశు మించి, రిలను నీతిరుపతి వేంకటేశకపులు.

చ॥ గురుతరలీల వీసభను గూర్చినబుద్ధిమడగ్రకోటికికొ
సరనశతావధానుల కెనంగునభావతికికొ సభాస్థాం
తరనకలవ్రజాళికిని ద్రష్టల కీ వీస హతివారికికొ
నిరత గుఖంబు నీప్పితము నీశగళం డిడి ప్రోచుం గావుతకొ.

ములుగుట్ల, వెంకటకృష్ణశాస్త్రి, శతావధాని.

సీ॥ ఉద్గచ్ఛన్తు శతా త్వరేచ కవయో జల్పన్తు నిస్సంకటం
మాత్యరాస్త్రి తగ్గవితాత్రశస్త్రవిషయే నతగ్గల్పనా చాతురీ

ధీమత్పజ్జితమజ్జిలీహృదయసంతోషప్రదా నన్యతా
 వైవాస్యం నమువైతి కిన్ను భవతో ద్విహ్వం విహయ క్షణం
 నేమూరి, శివస్వామికాశ్రియ.

సీ॥ మీధారతాశక్తి మితిలేనిదనుటకు డంగుళా శతావధానంబె సాక్షి
 సాహిత్యసామ్రాజ్యవక్రేశు లనుటకుఁ దమరుకూర్చిన పుస్తకములే సాక్షి
 కాకవీశ్వరమత్తఃరిహరు లనుటకుఁ గ్రామపుంగులు నేకుటయె సాక్షి
 అఖిలరాజశృణువృత్త నుంది రనుటకుబిరుదులున్నవి వేనవేలు సాక్షి
 శీ॥ ఎలమిమిహుఁబోతానుకవీశ్వరులుధరితిగ్రంథుగ గనుటకుమాటువల్గు మియె సాక్షి
 విమలమతులారపి తిర్వతివేంకటేశ, నుకవిమణులంగిబహుత రాసుకవులార॥३॥
 గూడి, కృష్ణయ్య, పెరవలి.

గుంటూరు కాలేజీ శతావధానము.

చ॥ ఎఱుంగడు పిల్లకాయ యెటులే నెనరించు శతావధానము
 నరసులు మీర తెల్లయను సభులు వేర్చి ననుగ్రహింపుర డా
 దరమునఁదప్పలక విడిచి తద్దయు నుప్పలు మాచి నెఱుంగుడి
 తిరుపతి వేంకటేశ కవిధీరుల శిష్యుని పృథ్వికామునిక॥ (వెం॥శా॥)
 అవధానపద్యమాలన్నియు వదిలఁబడినవి.

శా॥ నీకుక శ్రీయును ధీయుఁగల్గుత ముటి న్నికంగరసారస్య వా
 స్త్రోకంబై యలరారుఁగావుత నినుం దూలింపఁగా లేకు
 ర్థికుల్ గ్రామ్యశతావధాను లింకవృద్ధిభావముం గంఠు గా
 కేకాకారయశంబు నైకొనఁగదోయీ! ఛాత్రమాదామణీ. ॥3॥

మ॥ కుతుకంబొప్ప నరస్వతిం గొలిచి నేఁ గొంశా ర్జనం జేసితి
 న్నతిమన్నుఖుని బ్రహ్మఁ గొల్చి మఱిగొంతన్నేర్పితికొ విద్దెని
 చ్చితి నీకు న్నటేఁగొంతమందిసి యశ్శ్రీనిల్పి తి వోజగ
 న్నుతనామా! శివరామా! నీకు నెనరింతునో దీవనిల్ హెచ్చుగన్. ॥4॥

౩॥ ఎదిరిం దమ్ము నెఱుంగకే యెవరొ మ మ్మెంతేని నిందించునా
యదన న్వచ్చితి వడ్డు చొచ్చితిని నె న్నవ్వారు లక్షింప పై
రది లోకం బెటులొ యెఱింగె నభ గణ్యత్వంబు నీ కిచ్చి ర
య్య? దేనల్ నిండె భవద్యశంబు శివరామా! ఛాత్రమాడామణి!॥ 5॥

సీ॥ నీతండ్రి వేదవిద్యాతత్పరుం డిట నున్నచో నెట్లు నిన్నొము నెక్కొ-
నీతల్లి లోకవిఖ్యాతదివ్యచరిత్ర యిది గన్నదా నెంత ముదముగనునె
నీయన్న విద్యావిసితత్పరుం డిట నిపుడున్న నెంతటియెలవి గనునె
నీతమ్మండవధాననిపుణుం డీకృతి గన్న నెంతమామోదమ్ము నెనయు నెక్కొ-

సీ॥ ఇది హఠాత్సంభవగంబు నీయెల్లబండు; పులును బొందెడిమోదమ్ముగ లిసియొక్క-
నన్ను నేపొందెభరముఘనంబు మోయు, తెట్లుశివరామా! చెప్ప మోము! కుమార!.

మ॥ కలవిదైం బలుమంది కిచ్చితిని వీరకం గొంద తెట్టెట్లులో
యెలమిం గూర్చిరి వంగ నామ మిడి యెక్లేం గొంద తొవందముగ
గొలువం బూనిరి నీకతమ్మననం దగ్ధంగాక యాయెగ్గుం ద
గ్గులు; వేవే శివరామశాస్త్రి! మది పొంగుంగాక నాకుద్ధతిక. 7.

శా॥ “నంతానం బది లేదు నా” కనుమనశ్శల్పంబు నీవైడ్యీ,
కాగతుల్ క్రోచెగఁబోయి! తగ్గడి! నిను వాకాగ్రంఠిండుం దద్భార్యయన్
స్వాంతం బుంచి యనుగ్రహించి బహుళా నంతుష్టుని జేయుచుకొ
మంబు గ్ధాత నమస్త్రోకమును నమ్మానించుఁగాత న్నినున్॥ 8॥

చ॥ “అఱువదియేడు యాయు, వని యందురుగా కలిలోన, నల్వ దీ
వడకె గతించె నిప్పటికి న్నాన్రఘు మనకొ జర సొరువిప్పి మ
మరయుచునుండె మాభరచునంతయు నీతలదాల్చి చేయు మే
ర్పఱచినతో”వ సొయి శివరామకవీ! బహుళావధానముల్॥ 9॥

క॥ “య, స్పనుచుం గొందఱనఁగా, “బ, స్పనుచుం గొందఱనఁగ నాటుండవయ్యన్
నిస్సీమ యశముగొంటి మ’ హస్సాగర! వృద్ధినండుమా! శివరామా!॥ 10॥

చెల్లపిల్ల వెంకటశాస్త్రి, శతావధాని.

మ॥ జగతీనాథులు పెక్కు మంది ముదితస్వాంతంబునం గానగ్రం లం
వంగ సాంగంబు నలక్షణంబుగ శరదాద్వయింశతిం బేర్చి హె

చ్చగమా యేలిసయ్యావధానకవితాసామృజ్యభారంబు మో
యగగ బూసంగదవయ్య తండ్రీ! ఇవరామయ్యా! చిరంజీవివై॥ 1॥

మ॥ రిపులేతెంచిన రూపడంచుచు ధరిత్రీసాగు లర్పించు న
య్యవదల్ నైకొనుచుం బ్రమత్తుండవు గా మద్యన్నవేండుండవై
వివరితం బగు త్రోవఁబోక కవితావీరుండవై వర్జనీ
యవరాకాంతి వహింపుమయ్య ఇవరామయ్యా! చిరంజీవివై॥ 2॥

కా॥ బాల్యద్రోకముమై నెదిర్చితిని కొన్రంపుంగవిం గ్రంథసా
కల్యంబుం బొనరింతా లేదా యని నీకై కొంకు నన్ననన
శ్మల్యం బివ్వటి మాడఁదీసితివి వత్సా! నత్పభాశోభివై
కల్యాణంబులఁ బొందుమయ్య! యింకవీరకా ఇష్యమాదామణీ. ||3||

మ॥ అవసరేవులు నిన్నమానకవితావ్యాపార వారాశిసం
భవవీయూషరసాభిప్రలలితవ్యావరసీహారులై
యవలోకింప శతావధానమున మాతాసందముంగూర్చి గౌ
రవము స్తుల్పితివయ్య మామునిము తీర్థా ఇష్యమాదామణీ. ||4||

కా॥ స్వర్గీలావతులెల్ల రజ్జుతపదవ్యాపార మేపార మా
వర్తబ్రహ్మసుధీగురూత్తమునివాచాపూర్తిఁగీర్తింపఁగా
గీర్తాభంబునుఁ గోరిమాదరికి భక్తిన్ ఇష్య లేతేరఁగాఁ
దర్శంజేసితి వన్నదీయగురువిద్యావంశమాదామణీ. ||5||

దివాకర్ణ, పరుపతికాస్త్రీ, శతావధాని.

నీ॥ శతవధానవిధానసందర్భములనెల్ల సేర్పి దిక్కులఁ గీర్తిఁ దార్చినావు
అవధానమునఁ బెట్టినట్టి చిక్కులనెల్ల సొర్పి నీవని నీవ తీర్చినావు
నడుము క్రుంగఁగ వ్రాయు నశమివారలకక్షమార్చి గీతిని వారిఁ దేర్చినావు
పున్నామనరకంబు పోవునాయనుచింత దీర్చి యొజ్జకుఁ జప్పఁ గూర్చినావు
గీ॥ మేలు, ఇవరామకాస్త్రీనిసొల్పితిగురుని, శనువమయశంబుఘటియంచునట్టిఇష్యం
డరిది, గురువులతోఁ గుద్దలాడ తెల్పుడు, గురుయశంబులసార్థించి కొనఁగదయ్య.

కాశీకృష్ణక. శతావధాని.

క॥ మాకును మామిడులకు న, నేకులు ప్రాజ్ఞు లిటు లెల్లయెడఁ జేసెడియ
స్తోత్రపుగౌరవముల కల, లొకితు లెంతేని జింతలక జివికి వెనక. ౧౬౯

గీ॥ యత్త మెంతేని యొనరించియుత“విశద,, బాఖ్యందగుశల్లలోనభనసుకుటించి
రానభావిశేషంబుల నరసి తీర,వలయు నంతియె యంబి నీ వరయ లేదె.

గీ॥వాసి“కలవాటులేనియాపాననములు”కొప్పరపుసాము లొనగింపనెప్పికొనరు
పావ? మేమి నేతురు వారిఁ బట్టికొనిన, గ్రహములనుబట్టి మిక్కిలి కష్టపడిరి.

క॥ “తాటికెగఁ బ్రాచ్యఁబూనిన, చోటక మఱియెంతదనుకఁ “జోచో” యనుచుక
మాటికి నెగఁద్రోయుదు,, రను,మాట మీదావారణముగ శ్రమంబది యొప్పెక.

గీ॥ కొప్పరం బవధానంబు కొఱకుఁబూని, *వశము గాకపడెడిభంగపాటులెల్ల
మావ యినిబొల్పఁదొడఁగిరిమంత్రబలము, చాలఁగలమాటలొకకాచారవయలు.

మ॥ అవధానం బెటు చెడ్డ నేమి, “బలి, మే, లాహి, జగ మ్మందు లే
రవధానుల్ మఱి యొక్క రిట్టి రని యాహికారముల్ వ్రాసి తా
నెవఁ డో పత్రిక కంఠ దానిఁ గని “యిట్లే నిక్క మంచుక జగం
బవలోకించు మనమునందు నిజ మేల తేలు నప్పట్టునక. ౧౭౪

ఉ॥ శ్రీ“బాగుగ నుండెఁ గొప్పరపువారి” దటంచు లిఖించునప్పడుక
దాఁగియె గిల్గి గెందఱో పుటాపఱివ్రాతలు దాఁగనేల? యే
వాఁగుడొ వెళ్లఁ బెట్టునెడ వ్రాయనకాఁ డటు నేయుఁ గాక“మేల్?
బాగు? భళా? భళా” యనెడివట్టున దాఁగుట కర్థమే మగున్. ౧౭౫

* ఈభంగ పాటులనుగూర్చి పూర్వరంగము 108, 109, 110, 111, 112, పుటలుచూ.

శ్రీ(1911 నం॥ రం 13వ అక్టోబరు లేదీ, ఆంధ్రకేసరి పత్రికనుండి.)

(గుంటూరి శతావధానము.)

...నభ అనమానవైభవంబుతో జరుపబడినది. 51 పృచ్ఛకులకు నిరాఘాటముగా
జరుపబడినది. అవధానపువద్యములైనను ప్రబంధవద్యములను మించియున్నవి
యిదియంతయు జూచినతోడ పత్రికవర్తకులకు సౌరెత్తుటకునయినను నండుదొరికిన
దికాకు అంత నభానంతరమున పత్రిక వారిచే కూడ మెప్పువడసిరని వ్రాయుట

క॥ కలనిజమెల్ల నిలులె యీ, కలహమ్మునఁ దెలిసికొనినఁ గాక తెలియ దే
వలుగో పేర్పార్చి యెదో. గలికెడి నిజ మెట్లు తెలియుఁ గృతజుద్ధలకుకా.

ఉ॥ ఇయ్యెడ భిన్నభిన్నతను వేటికి నెత్తిరొప్పై ప్రిహతికా
మయ్యయు, రామకృష్ణులును, నందఱ దాఁటెడి కాళ్లమరినా

కు గడునంతసిల్లుచున్నారము యిదివర కీ గ్రామంబున జరిగిన నభలలో నేదియు
నింత జయవృద్ధముగా జరిగి యుండలేదు,

ఇట్లు, యథార్థవాది.

(ఆన 1911 వ సం॥ అక్టోబరు 4 వ తేది ఆంధ్రప్రదేశ్ నుండి.)

గుంటూరు సమాచారము.

గతనెల 18 న తేదీని గుంటూరుతాలూకా “విశదల” గ్రామమున కొప్ప
రపు సోదరకవిశ్రీకృష్ణుడగు బ్రహ్మశ్రీ వెంకటసుబ్బారాయ శర్మ కవిగారిచే
శతావధానము జరిపింపఁబడినది. నాటినభుక్తు కొండా వెంకటప్పయ్య
పంతులుగా రంగ్రాసనాధిపత్యము వహించిరి. నాటి శతావధానమునకు గుంటూరు
నుంచి యుద్యోగస్థులు, విద్యార్థులు, న్యాయవాదులు, పండితులు, కవులు సుమా
రు 150 మంది వచ్చియుండిరి. వారికందఱికి పిండివంటలతో నహా భోజన నడుచా
యములు జేయబడినవి. వీరీధారణాశక్తియును, నమయోచిత యుక్తి శక్తులును, కవి
తాపటుత్వమును, మేధాశక్తియును, శ్లాఘనీయములు. నభానంతరము కొండఱు
పండితులు, కవులు తమయత్సాహములను దెలుపుచు గొన్నిపద్యములను జదివిరి.

ఒకవృచ్ఛకుఁడు.

ఇట్టివాఁతలు పెక్కులు, లోపల నిజమెఱిగియుఁ గప్పి
పుచ్చి శాఖాభిమానమును వెల్లడించునీవాఁతలొఁగూడఁ జక్కఁగఁ
బరికించువారికి “విశదల”లో నవధానముకన్న భోజనమే కొండొకమె
ఱు గనుతత్తార్థము దొరకకపోదు. అది యటులుండె, ఈరసాభాసావ
ధానము మాయపధానముకన్న వేయిరెట్లధికముగ నున్నదని వాఁసిన
యతనివాఁతను పూర్వరంగము 46 వ పుటలోఁ జూడఁగోరెదము.

రయ్యయ్యం జట్టిసింగయ్యయ్య సట్టిరె. నాం దగుహించిత వీ
యయ్యలు పూర్వజన్మమునయం దొకరే యని తోచు నంచితా. ౧౭౭

క॥ అవధానం బారీతిగఁ, జవుటం బడువిత్తులట్లు నమయుడు శాఖా
యువతీమనోహరులు తమ, సువివేకము నెల్లఁ దెలుపఁ జూచ్చిరి పెలుచక.

ఉ॥ వెంకటరామకృష్ణులను వీరికిఁ దోడుగఁ దెచ్చి తిర్పతికొ
వెంకన నొడఁ బుత్త మిది వీ లని కొండలు వారికోనమై
చంకలు గొట్టికొంచుఁ జని సారము గన్దెని “నీ” యటంచు ని
ట్టింతుల నింకినట్లు జను లెంచఁగ వింటిమి సుమ్మి శాకరీ. ౧౭౮

చ॥ “కునికి బోసిన కక్కవయిఁ గొండొక తాటిఫలమ్ము వడ్డ” య
య్యనువున రామకృష్ణు లిది యారని యుండవలెకొ దెలించి యి
ప్పని పయిఁ బెట్టికొన్నఁ దమపాండితి లైటికి రాదె దూరపుం
జనులు నమివగుల్ బలె న్వశక్తిమహత్త్వ మెఱింగి నవ్వరే. ౧౭౯

తే॥గీ॥ “ఎడమచేయియుఁబుట్టచేయియు” నటన్న, సామెతయెవీరిక వధాన చర్యవట్టి
తక్కు సామగ్రిలోన భేదంబుబోలెఁ, డెనఁగుఁగొప్పంబునకురామకృష్ణులకును,

ఉ॥ వచ్చిన రాకయున్నఁ దమవాక్కులఁ, దోడుగ నంపుటేనియుకొ
మెచ్చు ఘటించుఁగాని యనుచు మేటులు మేటులు “శృంగభంగముల్”
వచ్చిక మోఁపులుంబలెనె వంపిరి పాపము? రామకృష్ణు లే
మిప్పఁ దలంచిరో? నిజ మేటే బయ లొ సని తొ రెఱుంగమిక. ౧౮౦

ఉ॥ వెంకటరామకృష్ణులవివేకవిశాలపు ‘శృంగభంగముకొ’
జంకల నూని జన్మదిజనమ్ముననే యనభీనతాప్తి ని
ట్టింతులు గొన్ ‘శతస్మిఁ, బరియించుచుఁ గొప్పపువారి బండుగుల్
నగకపుఁదోవలం బడి న్వవద్ధతి వెళ్లఁగఁ బెట్టి రంతటకొ. ౧౮౧

తే॥గీ॥ బండుగులటన్న దగ్గటవారు కారు, ఏకశాఖీయులని యె నీవెఱుంగుమంబి
వారు లోలోనఁ గొప్పంపువారినత్త, నెఱుంగ రనుకోకు మెఱింగియు నిట్లులెరి
తే॥గీ॥ ఒకరొయిరువురొతకన్ నీయొగులండు, గొప్పరపుధారయన నెప్పకొననివారి
కాని యానన చర్చాభిమానమాన, మానసాంతరు లై మేను మఱచిచెడిరి. ౧౮౨

సీ॥ “వండితబ్రువ,, మంచు బండతిట్టులుతిట్టియెవ్వడడుతన హైన్యమెటుక పఱచె,
 “నత్యవాది,, యటన్న చాటుపేరున లేనిపోనివాడుల నేడు పూని వ్రాసె,
 అతని కెక్కుడుగ, యథార్థవా,, నిత్యభాసమున నెవ్వడడులిఖించెననృతములను,
 వంటబ్రాహ్మణునుత్సవమున కెవ్వడడు తనయశ్వము సునంగిఘనతఁజెఱచి
 తే॥గీ॥కొనియెసిన లురునుమఱి కొంతచుండ, దక్కమా యందు ద్వేషగబుదగులుజనులు
 లే రట నియోగులగుదు నివ్వారికతన, చృథగ నెందఱికో చెడ్డ పేరు వచ్చె.

మ॥ జనసిగ్గి కొర్రపువారి పక్ష మది నీచంబో ఘనంబో కనుం
 గొనుమిగి వంటనియోగి నశ్వముపయిగ్ గూర్చుండఁగాఁ బెట్టి యూ
 రున నేగించిరి వాద్యఘోషములతోఁ గ్రొంగొత్తదీవాలతో
 “ననయల్ వీరికి బుద్ధి లే” దని పురం బాబాలముగ్ గోలగాక. ౧౮౮

మ॥ శివరాముం దవధానమున్ నలిపి వాసేక బేర్చుదక వానిగొ
 రవ మొప్పక ఘను లట్లు చేసి రని యోర్వక లేక కొర్రంబు బా
 నవధాన మ్మిటు చేయఁ జాల దెటు లట్లో నుత్సవం బంచుఁ గుం
 దు వెలార్చక దమపాదకాథముని నెగబం దిప్పి రప్పబునక. ౧౮౯

తే॥గీ॥ దీనిచేతనె నకలంబు తెలిపినట్టి, దయ్యెఁ బ్రాజ్ఞుల కింకననృత మనవసరము
 విసనాయాయినందన్నచుంతొయింతొ, తెల్పుకున్నదారగులకుఁ దెలియఁపెట్లు

చ॥ “విశదల” లో వధాన మది వెట్టిగఁ దోచినమీఁదఁగూడ నీ
 ర్విశయము దక్కి గుంటురుపురిక నభం బెట్టి చెడంగఁ జూచి “దు
 ర్దమలకు నుత్సవం బనినక దప్పగ నుండు” నటంచు నెంచి యూ
 పకుకృతి కిచ్చుక చేసి నగుఁబాబులచా లయ రంబిరొకికుల్. ౧౯౦

మ॥ అభిమానంబనగర్తప్రాస్థితనియోగన్వితనరాధీన మం
 చు భయం బించుక లేక చెప్పఁ దగు నెచ్చో వార లద్దాన్నికై
 శుభదూరంబు ననత్యముగ్ శుభద మంచు నన్నమ్మి భాషింతు లే
 రభసప్రక్రియకేని సిద్ధపడి యారంభింతు దుర్వాన్యహృతుల్. ౧౯౧

క॥ కుక్కశ్వముపై నెక్కిన, నిక్కపునంతోన మంచునిపుణులు కల్గులం
 దెక్కుచు తక్కువ లరయుదు, రొక్కోర్ యిదివిన్న నవ్వరొక్కోర్ విచక్షుల్.

క॥ ఇదియిటులుండుత రాజీ, గుదిరింపంగఁ బ్రతమది యొకొండు మునుపె యా
నడమతులు వ్రాసియుంచిరి, కదా? తప్పరితప్పు వినికి గావించు మిఁకఁ.

క॥ ఇరువది నాలుగు దినములు, పరిపరి యోజించి తుదకుఁ బత్రిక మాకి
చ్చిరి తెచ్చి * గౌరవ స్థులు, మఱిమూఁగురు; దానిఁ గాంచి మదిమద మొదవఁ.

ఉ॥ అంతకుమున్నె “వత్స” మిటులా గతమా, నని విన్న నాఁడె వా
క్కాంత యనుగ్రహమున నెకానెక కల్పన దోఁవఁగా,, యశః
కాంత వివాహముం,, గుఱిచి కట్టియ యుంచినవద్యనవ్వకం
బెంతయుఁ బేర్చి పూరు విని హెచ్చిన మోదము గాంచి రయ్యెడఁ. ౧-౬

*(1911 సం, అక్టోబరు 20, తేదీ కృష్ణాపత్రిక నుండి.)

బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతివెంకట కవీశ్వరుల సముఖమునకు. ఈదిగువ సంతక
ము చేసిన వారు సమస్కరించి వ్రాయువిజ్ఞాపన:—

ఈపురమున నీమధ్య శతావధానసభజరిగినది మొదలు దమకును గొప్ప
రపు సోదర కవులకును వైషమ్యము లేర్పడి ఉత్తర వ్రతుత్తరములు నడచినవి.
మాగ్రామములో తమ తమ మధ్యవైషమ్యము లేర్పడుట మాకు మిక్కిలి శోచనీయ
ముగా నున్నది. తమరును కొప్పరపు కవీశ్వరులును మాకు గౌరవార్హులేయగుట
మాగ్రామమునుండి వారలను మిమ్ములను సఖ్యతరచి వంపుట మాకు యుక్తమని
యు గౌరవమనియు దోచుచున్నది. కావున మాయుద్దేశ్యమును మీరును అంగీక
రించి మీరావళ మొదలంతవరకు నెండోరులంగూర్చి వచించినవియు లిఖించిన
వియు మరల్చుకొనుచు నెకరినెకరు లిఖితరూపముగ తెల్పుకొని యెప్పటి నే్నెఱా
భావ మవలంబించిన మేము మిక్కిలి సంతసించెదము. మావిజ్ఞాపన నాదరించి
మీవైషమ్యకారణము లను మరచి మాకు సంతసము కూర్చుమరని సమ్మచు
నామము.

గుంటూరు.

4—9—11

}

చిత్తగించవలెన.

ఇట్లు తమ విధేయులు.

యేకా రామయ్య, జి. రామనాథయ్య. వంకిపురం కృష్ణమాచార్యులు, న్యా
వతి హనుమంతరావు, కొండ వెంకటప్పయ్య.

యశః కన్యకాపరిణయము.

సీ॥ తారతమ్య మెఱింగి తరలి వచ్చెడియారు కొప్పరం బం చెఱుంగుదురు మీరు
తప్పటల్ మ్రాగంగఁ దరలి వచ్చెడియారు కొప్పరం బం చెఱుంగుదురు మీరు
తరుణతాభరముమై దరలి వచ్చెడియారు కొప్పరం బం చెఱుంగుదురు మీరు
తగుపాంధవులతోడఁ దరలివచ్చెడియారు కొప్పరం బం చెఱుంగుదురు మీరు
తే॥ గీ॥ తిరువతియొక కన్యకావాత తెరువునదలి, వచ్చుచోనింతయాతిభ్యమిచ్చురాక
యున్నచో నప్పడే వెండ్లి సున్నయయ్యె, నెకరువారింపనేటికోయోగులారా. 1

సీ॥ కలదొక్కమాఁతురు కలిగెఁ బెండిలి కాకమున్నొవడుగు గాక మున్నమాటు
నాంధ్రగీర్వాణభాషాంగ నాతిలకమ్ము లిరువు రక్కన్నియ నెత్తి పెంచి
రీడేటె నెందఱో యీకన్నెఁ బెండ్లాడఁగా నెంచి యత్నించి కడకు దీని
చే నీనడింపుల నూనిపోయిరి తల నరయంగఁ దఱియయ్యెఁ బరిణయంబు.

తే॥ గీ॥ లేకమే పోయె ననుకొనుపాక మెఱింగి, కొప్పరపువారుతరలి రాగోరి రంత
సంతసించితి మంతనే బాఱఁదొడఁగి, రూగకుంటిమి తప్పిమి యోగులారా. 2

సీ॥ 'తల నరసిన నాతిల కలయుట కామకాన్త్ర విరోధ'మని మది దలఁచిరోక్కా
'ఉభయభాషలు నేర్పు నువిదఁ బెండ్లాడఁగాఁ దగ'మంచులోలోనఁదలఁకిరోక్కా
'మెక్కుమాటలు నేర్పు వెంకెపిల్లనుగొన్న మాటదక్క' దటంచు మానిరోక్కా
'ఎందఱో జంకిన యెమ్మెలఁడినిగొన్నఁ బరువు దక్క' టంచుఁ బఱచిరోక్కా
తే॥ గీ॥ 'కట్నమే చాల' దనుకొని కనలిరోక్కా, వారు గోరిన దిచ్చు మానేరమేమి
ఎట్టులో పెండ్లిబానఁగించియెలమిమైన. దన్యమునఁబండితులఁదన్నఁగలఁపుండయ్యె. 3

సీ॥ వియ్యమ్మనకు వారె వింకుల నంపింపఁ దల లే దనుచు మున్నె వలికినాము
"కాదుమాడ,, దటంచుఁ గాలెప్పకల్పుక రాగ "మంచిదే" యనినమ్మతిం చెనాము
ఒకమీనమే కట్న మొలిమైఁ గోరఁ దక్కిన మీనమునుగూడ న్ననిచినాము
కన్యావరణదాఁకఁ గార్యంబొనర్పితి మంతలో సుముహూర్త ముగునటంచు
సీ॥ దలఁచుచుండఁ బురోహితుల్ దగినవారు, కావలసి వచ్చిరంతటఁగాలివాన
తచ్చి కథయాఁగె నిందలి పొచ్చె మెఱింగి, యెలనెవ్వెట్లైదరు మమ్మహినులారా. 4

సీ॥ "ఎంత మీనమ్మైన నది వెండుగ్గికలె,, యంచు నీనడించిన రోసమేమి మాకు
"వైదిక కన్యక వలదు కైకొను,, టంచు నీనడించిన రోసమేమి మాకు

“శాస్త్రంబు చదివిన సతియేల మా కంచు నీనడించిన రోసమేమి మాకు
 “కాచ్చువంగడపు మీయంతి మాకేల, యంచీనడించిన రోసమేమి మాకు
 ౧॥ మొదటఁగోరి పిమ్మట జరుపు నందె, లెఱిగఁగూర్చు మొదటిని రెండుకేసి
 నమ్మించితి మింక మీర్చెమ్మిగూర్వఁ; బూనుటది పునరుక్త మొజ్జానులార 5
 నీ॥ రుద్రాక్ష పూస లఱుతఁ దాల్చువారికి బంగారు వారి కేబంధవంబు
 నెలివాది దాల్చువారలకుఁ దిర్గఁగి తిరుచూర్నాలవారి కేచుట్టటికము
 “ఇత్తర్థలితిభావ,, లేనేళఁ బలుక-వారలకుఁ దెల్లులతోడ రాజియేల
 గురుపాదసేవఁ జేకొనినవిద్వయకు బాజారు విద్వయతోడ సఖ్య మేల
 ౧॥ ఏడ తిరుపతి, కావ్వరం, బేడ నచాచా, ఆచావమె కానిమఱి వివాహంబె కాని
 స్నేహమే కాని మాకెల్లుదెల్లుఁ జెపుండ, నరఁసులార, గుంటూరువాస్తవ్యులార 6
 నీ॥ నోదాపరీసదీ మాతమ్మునకుఁ గొండవీటి మాపమ్ముతో నేర మే
 ఆమ్రానితరుజాల మలరుతోఁటలకు గోఁగాకుభూములమీఁదఁ గాఁక యేల
 ఎచటఁజూచిన నిత్తులే వొల్పుపొలములకేలయ్యె? జొన్న పొలాల చెలిమి
 తిరుపతివేంకటేశ్వరున కంకాలమ్మ జాతరమీఁది విశ్వాన మేమి
 ౧॥ ఇంతకును గాలుద్రవ్విన దెవ్వరో యెఱుంగుదురు మీ; రలెవరిస్వరూపమెట్టి
 దో యెఱుంగుదు రరక యేగోవిధమున, మమ్ము నెవఁపెట్టనేల? యామాన్యులార. 7

చ॥ పదపడి కొన్ని పద్యములు పత్రికలోఁ *బ్రకటించి సంశయ
 న్నదులగు లోకులం దనిపి ప్రాజ్ఞుల సంధికిఁ గొల్పు యోగ్యులన్

(*1911 నం, అక్టోబరు 20, 28 తేదీ కృష్ణావత్రికసంచి.)

వైసంతకము లానర్పినవారికి నమస్కార పూర్వకముగా మా యొనర్పుకొను
 వినయపూర్వక పద్యమయ విజ్ఞాపనము:—

అర్యులార! 4-9-11 తేదీగల తమ పత్రిక 28-9-11 వ తేదీ సాయంత్రా
 లము సుమారు 5½ గంటలవేళ ము॥ రా॥ రా॥ కొండ వెంకటప్పయ్య పంతులుగా
 రు బి, ఏ; బి. బిల్; గొల్లపూడి రామనాథయ్యగారు బి. ఏ; బి. యల్; గోవింద
 రాజా శ్రీనివాసరావు పంతులుగారు బి. ఏ; బి యల్; అను నీపెద్దమనుష్యులవలన
 మాకు నంది యపారానందము నొనర్చినది. దానిపైఁ గొన్ని పద్యములు శగవతి
 తోఁపింపఁగా నయ్యది యన్నియును దమనన్నిధి కంపికిన దలచితిమి గాని

ముదమున ముంచి యచ్చటనె మోడమెలర్ప గవిత్య గోష్ఠి పెం

పొదవంగనంటి మావయికథోదయమున్ వినుమంబ పేర్చివై

౧౯౭

(అప్పుడుప్రకటితమైనపద్యములు)

నీ॥ అనవనరమ్ముగా నాననమ్మును గోరి యవధానవిఘ్నమ్ము నాచరింప
“మది యయిక్త, మటంచు నగ్రాననాధిపుండనినపిమ్మటఁగూడఁజెనఁగబోము
పెనఁగియుండుద కది గొనలేక నభవీడి యవలి కేగి యసూయనందఁబోము
అందియు నాటకాభ్యంతరమ్మున నుండు నవ్వడు వద్యమ్ము లంపఁ బోము.

నీ॥ ఎఱుంగకే మీనములఁబట్టి యెట్లా వ్రేలఁ, బడము చుండుడుకండము వలికినట్టి
వలుకుమూఁడులోకమ్ములనిపిశకొనఁగఁ, జాలుదుమవండితులయొద్ద నరసులార 1

నీ॥ ఒకని పెండిలిలో మఱొక్కఁ డావల్లకి నిఱుక నుంకించుటెంతేనిఁదప్ప
ఎఱుంగక యత్నించిరే యంద ముపైనిఁదెలిసియుం జెనఁగు టెంతేనిఁ దప్ప
అధ్యక్షుఁ “డిది మాడ, దంచుఁ జెప్పినమీఁదనేని యాగమి మఱొంతేనిఁ దప్ప
అక్షరతత్త్వంబు నరయ కావై భీతి దీటి కాత్ ద్రవు టెంతేనిఁ దప్ప
తే॥నీ॥ “మీనముల, వద్యతాత్పర్యవాసనయిను, మంత తెలియక వ్రేలాడుటెంతయేని
దప్ప “తప్పని, నేఁ జెప్పటొప్పగాదు, వండితులచేతఁ జెప్పింపవలయుఁజూండుని

నీ॥ తిరువతి వేంతిపేళ్వరులతమ్మ-వయును గొప్పరంబున వారి గొప్పఁదనము
అంభోగీర్వాణహామలవరత్వము గ్రామ్యభాషావధూటీప్రభావగరిమ
ననియమాకుక విత్వమునఁగల్గు లోపం బనియమాకుక వననిర్లిద్రమహిమ
అవ్యాజరచనావహాన్యత్వమును బూర్వసంచితపతనప్రకృత్యయను॥

నీ॥ నభయనర్పితఁగదా! నహృదయహృద, యావగతమగుం, గాల్ ద్రవుటలఁచి
వారు, నేఁదగుకార్యమాయెంత చేవయేని, నుండియేతీరవలెఁ జూండియొగ్గులార!

గ్రంథవిస్తరభీతియును విలువగలతమకాలమునకు లేకపోని పని గల్పించినవార
మగుదుమేమో యను నందియమును వెనుకంజ వేయించుటచే నందలిదశాంశమును
మాత్రముం బంపికొనుచున్నారము. వ్రాసి పంపినచోఁ దమకుమాత్రమే యింద
లి మంచివెడ్డలు బోధపడునుగాని యావదాంధ్రలోకమునకును బోధపడవని పరి
కాముఖమునఁ బ్రకటించికొంటిమి. ఇందుఁగలతప్పలనుమన్నింప వేఁడుకొనుచు
న్నారము. (తిరువతివేంకటేశ్వరులు)

సీ॥ ఊరూర సూరేగును త్రరప్రభృత్తరముల కేలాగు నాశము ఘటిల్లు,
 నెప్ప తప్పగఁ దప్ప నెప్పగాలిఖించు “నత్యవాదుల” వ్రాత సమముటెల్లు
 ఇహవరమ్ము లెఱుంగకే ప్రవర్తించు “యథార్థవాదుల” ధార్మ్యమడఁగుటెల్లు
 తిరుపతికన్నఁ గొప్పరమెక్కుడ నెడియొహటిబండలగోల దాఁటుటెల్లు?

తే॥ గీ॥ ఊరకేన్నే హమునుగూర్చగోరినారు, మీ రచాయకు,లివియన్నియేరికతనఁ,
 గల్లెనొ సుంతయోజింపఁగా భవద్ద,నత్వము నుతింతు మింక విజ్ఞానులార॥ర॥

సీ॥ ఆకగ్రటా! కపులకునవయశంబబ్బెఁగా! యనెడి మీహృదయంబు నరసి నాము
 అది యాననప్రసంగాధీనమనెడిమీయాశయం బాసాంత మరసి నాము,

అప్రశంసన దెచ్చునమలాత్మలెవ్వరో ఆమూలముగ మున్నె యరసి నాము
 ఈ సభ్యమొనఁగూర్చియింతుమూలమున వారసఘాత్యులగుపూనిగ్ర నరసి నాము

గీ॥ ఆపులించినప్రేపులనరయఁగలరు, కపులు,రవియెఱుంగనివోల్లుగాంచఁగలరు
 కొప్పరపుసోదరులెయెఱుంగుదురు నకల,మక్కటా! యాననంబెంతచిక్కుదెచ్చె

సీ॥ “ఒడ లెఱుంగనినీవమున్నదే” యెందేని మాశక్తి నెఱుంగమే మాన్యులార?
 ఈతకు మించులొకతెందేనిఁ గలదె? కా నిండయ్య యొకసారి నిండునభను

వైదికత్వమున కేవలం బేటికెట్లా మీసాలు దీయుంపుఁడి సరసులార
 విద్యద్విసౌదముల వినుటగామమున కేయవయశమ్మునుగూర్చవరయు.ఁడనఘు

తే॥గీ॥ లార! నత్యవాదులును, యథార్థవాదు! లిష్పరమ్మునఁ బుట్టుటెంతేనిదప్ప
 గాని విద్యలలో నేరుఘనులొ?యెఱుంగు! పూనికలుతప్పగావయ్యపూజ్యులార!

సీ॥ “కాశికృష్ణబుధుండు కరమండు లిఖించినన్నఁ జేసిన”, దెంతనత్యమయ్య!
 “అభిమానమున మమ్మునర్పించిరే కాని “శుద్ధమూర్ఖులె”యంటు సూనృతంబె?

“రామకృష్ణులఁబట్టి రహిఁదిట్టి నా”రన్నవ్రాతయెంతటి నత్యవంత మయ్య!
 “నలుబది మందికే నలిపి రివాస్”రని వెక్కిరించుట యేటిఫక్కి యయ్య!

తే॥గీ॥ తమరెఱుంగని దిగులేశమునులేకు! ఆననమె తెచ్చిపెట్టె నీయనృతములను!
 నిజముదెల్పి యశమ్ముచే నెగడరయ్య! వలదు జంపింక గుంటూరు వాసులార

సీ॥ “కృష్ణులొ”వ్రాత నిద్రేని మీరొకసారి పరికింపుఁడి హితవాదులార!
 “దేశమాత”యొక్క దివ్యదేశమ్ము లరయుఁడి, యొకసారి యాద్యులార!

“అంధ”కేసరి” లొని యంశమ్ము లొకవరి చూడుఁడి యిద్దేని శుద్ధులార
 తక్కువప్రతికల యథార్థపు వ్రాత లింకేనిఁ జూడుఁడి మహాజ్ఞానులార॥

సీ॥ నభను జరిగినయట్టి వాస్తవమెట్టి? డెల్లువాయుచున్నారో, యెఱిగిశాంతి చేయుఁ దీవ్రవాతప్రాలికిఁ జెడ్డయశము, గూర్పు నిజ మెట్లై పైకి రానేర్చునేని.

సీ॥ వేనవేళ నత్యవిజ్ఞాను లుండియుఁజెడ్డకీరితిఁ గొనునె గుంటూరుపురము నభ నున్న మీవంటినరసులకన్న నాకాశంపు సూర్యుడా? కర్మసాక్షి పంచభూతముల మాపాండిత్యతత్త్వంబుఁ జెప్పఁగా నప్పగించెదరె పౌరు లెవ్వరో యొకరిద్దఱు పాతువై పురమ్మున క్రవతిష్ఠ రాఁబోయినయ్య.

సీ॥ 'రజకువాక్యమ్ములనువినురాము' లౌట, యుచితమయ్యమీవంటియోగ్యులనునకల మెఱిగినందుకు ఫలమేమి? యిట్టిపట్టు, నండుదాసీనులగు తెంత యర్హమయ్య

సీ॥ "అననం బొప్పలే"దని కోవగింతురా? అది గోరుటే పెద్ద యనుచితంబు "అనుచితం" బనుట కేయాధారమందురా! కొవంపుకవిదాఁచికొనుటెఘుండు "అనుచితంబగుకోర్కె" ఘను"లెట్లుకోరువా రందురా! అది ప్రమాదాతిశయము మఱివొజ్జులకును బిహదమాయందురా! ధీ "వారికే"యంచునిధారణంబు.

సీ॥ చేసేవానిది వ్యాఖ్యాతృ కేఖరులు, వ్రా, మాదముబ విశ్వసింపమిహకుఁ దప్పె అంతమాత్రానగంతులకనుమతింఁతె, సోదరులుచెప్పఁడయ్య! యో-సూరులార.

సీ॥ ఉచితమో యనుచితంబో చేయుపండితుం డరయఁ గావలె భవిష్యత్ప్రశంస అని * భర్తృ హరిచెప్పటైనఁ జూడక యేరిప్రేరణమ్మున సె దుర్వారు లగుచు గాల్ ద్రవియి యెన్నియోగాలులు ప్రకటించి తలకుఁదగని ప్రయత్నము లొనర్చి "పండితనభ"యన్న నైఁ గొంత శాంతించి పండ్లబింక మికింతప్రాంతయందుఁ

సీ॥ జూపి, ప్రాజ్ఞులనమ్మతి పాపకార్య, మనుచు మము వెక్కిరించిన యట్టివారి నభ్యు మది మాకులేకున్నఁ జచ్చిపోము, వృథగ నెవెట్లకుండునుప్రతితులార.

సీ॥ 'ఓంశాంతి'యనెడుమీయోగ్యత వేసొల్ల జ్ఞాపింపవలెఁజుండు నన-సూలార ఈయాహ మీకప్పడే పుట్టెనేని మీనములమీఁదికి వారు చనరుఘుండు అంతకొక్కింతవైదైనఁ బుట్టిన వారు "కుచమర్దనములు" పేర్కొనరుఘుండు నకలఘ్ను జరుగునై శాంతిఁజెప్పటకన్న నన్యాయ ముండునయ్యా! మహత్తు

ధీ కో॥ ప్రమాదోధీమతామ" పీత్యతృ), అపిశబ్దవివకారార్థక ఇత్యభియుక్తాః.

* శ్లో॥ ఉచితమనుచితంవా కుర్వతా కార్యజాలం, పరిణతిరథధార్యా యత్కృతః పండితేన. (భర్తృహరిమా)

గీ॥ లార! విద్యవ్రతలఁదప్ప నన్యవిషయ, మండుఁ గొప్పొపువారిసఖ్యంబు మాకు
నమ్మతము, దానిలోఁగూడ నమ్మతింతు, మేని భారతి మ మ్మింక నీనడించు.

నీ॥ చొరవమై నెదిరించి సాఁకాయకోతలు కోసినారు కటార్లు దూసినారు
అవధానమందు మిమ్మతిశయించెద మంచు వాసినారు నవార్లు జేసినారు
మీడి మీడికివచ్చి మీసాలపైఁ జేయివేసినా ర్చెడుగుడుల్ గూసినారు
మనీషూని యెట్టులో మారేడుగాయ గాఁ జేసినా ర్తమైదఁ బాసినారు

గీ॥ పెనఁగి మామీనమింతేనిఁబీకకుండ, నెదిరియవధానమున మమ్ముఁగడుమకుండ
నేటి సఖ్యంబు మాకు? మితేటిభరము, నభయ నమహర్షుఁడయ్యియశస్సులార.

నీ॥ బందరేమయ్యసో! 'వ'స్సు'లేమయ్యసో! పుస్తకా లేమయిపోయెనెక్క
అచ్చేమి యయ్యెసో, ఆస్తీ యేమయ్యసో! వర్తకం జేమి కావలనెనెక్క
'సూక్ష్మ' లేమియ్యెసో! బాబులేమయిరో? యుద్యోగ మేమూల నెండెనెక్క
ఇ లేమియ్యెసో! యితరమేమయ్యెసో! మిత్రవర్గంబు లేమి యయిరోక్క

గీ॥ వచ్చినదె రాజయ్యె నీవాటికేము, నెలపు గైకొనుచున్నాము స్నేహభావ
ముంచి వంపింపుఁడయ్య! యేముండె! 'వడ్ల, గింజలోబియ్యపుంగింజ'గేస్తులార.

నీ॥ శాస్త్రజ్ఞమాపానఁ జనుదెంచెతిమి భౌద్రవద మాశ్వయుజము నిప్పట్టణమునఁ
బూర్తిగాఁ గడచె నివ్వదు కార్తికమువచ్చె నిప్పటికేని మాకింటి కేగు
నిచ్చ పుట్టుట లేద, యదియెల్ల నీసీమవారియాదృతియు నుదారమైన
మీమైతియునుమాకు శ్రీ మీసాల మహిమయుఁ గొప్పొపువారి మిక్కిలిటపుఁజేర్చి

 ఈక్రింద సుదాహరింపఁబడు పద్యములు, ప్రకృతిము మ
ద్యాసులో బి. యే (B. A. Honours) చదువుచున్న శ్రీ వారణాసి (శ్రీని
వాసరావుగారు తత్కాలముం దంపిన 200పద్యములనుండి సంగ్రహిం
చి కైకొనఁబడినవి, గ్రంథవిస్తరభీతిచేఁ గొంచెముమాత్రమే యుదాహ
రించిన పద్యవ్యాయ మన్నింతురుగాక.

శ్రీమంత్రాలుదొల్తక గలసూఁగులేజెమటనెంతో కాంతులకొగువ్వఁగై, తలఁ
జెప్పించితి భారుణీవతుల! చృద్వద్వంబు లొప్పార ని, శృంపాగ్ధోరజిహ్వరతిక్రిమ
ము సాష్టాంగంబుగా వ్రాలఁగా. బలిరా! మీనమనీషు నీవనరి ద్రిప్పన్ జెల్లురా ని

సీ॥ యనుజుండీ! లేకయన్న మేమొకటనింత, కాలముండుటిప్పట్టునగల్గుటెట్లు
తక్కిన పరిసంగములకేమి దైవకల్పి, తన్ను లాజ్ఞ యొనంగుండీ ధన్యులార.

సీ॥ ధీడర్లమా! కాము, బీ.యేలమా! కాము, ధనికులమా! కాము ధన్యులార!
అర్థులమా! కాము, వర్ధులమా! కాము, ప్రభువులమా! కాము, ప్రభితులార!
దీనులమా! కాము, మానులమా! కాము, మానులమా! కాము, మాన్యులార!
కుండ్లలమా! కాము, బద్ధులమా కాము, వృద్ధులమా! కాము, వేత్తలార!

స్మృతకా. మ॥ కలరుర్వికా గడుసుక్కి-పుల్ మదఁ శునగ రావొండు లవ్వారుబూ,
తులనేసీతులటంచు రోతలను నెండుకైతలేయంచు ని, శృలదంభవ్రతవికమా
త్తుకతమై సంచారముకా జేమిరా, బలిరా! యెల్లడ, వారికాంచినినుఁ ద్రిప్పకా
జెల్లురా, మీనమా! ముతలమీఱకా దలపోసియీ సుగొనిగ చ్చాహత్వమా రావృద్ధివేర, ద్రు
లసంస్థానములందుఁ బండితులునిన్నున్ దీయయత్నింపను, జ్ఞులపాగావహినిగొట్టి వేసి
తివిప్రాంచత్వాంకితవైఖరికా, బలిరా! మీనమా! సీకునివనరి త్రిప్పకా జెల్లురా నిస్మృ
కకా. సీ॥ నీనూఁగు నీపూడ్చనే యూడ్చ వప్పడే గురుకీర్తి కాపాడికొంటివయ్య,
నృపనభావకరసాన్నిధ్యంబునకా జైత్రపత్రికలను దెచ్చి ప్రబలితయ్య, ఆకు
ధారాకవిత్వాశనెల్లడనేగి యలరారుబిరుదంబులందితయ్య, చాగ్విలాసముదేల కలు
కావ్యములువాసినీ కవికేసరిఖ్యాతి గాంచితయ్య, సీ॥ నిన్నుఁ జెనయంగ నెవ్వ
రునేర్తురనభు, చాల రటుగాన పెంచంగఁజాలు దీవ, త్రిప్పకాత్రిప్పంగ ముఱితిప్పక
త్రిప్పకాత్రిప్పకా, ద్రిప్పకాత్రిప్పకా నినుఁ జెప్పి చెప్పవలయు॥ సీ॥ ఏన్దులనెక్కిం
చి పృథ్వీపతులు గొల్వ నిక్కింపఁ జేసితి నీవకావె, వాదింపఁగా వచ్చువారివా
దంబుల నీటుగావించితి నీవకావె, వర్ణాశనస్థితిఁ బడయఁగా దగురావ నెమ్మి
నుద్రేకింతు నీవకావె, మానసంబు లిప్పించుమార్గంబుమాపించి నేర్పంబుఁ జాలుదు
నీవకావె, తే॥ సీ॥ మీనమా! గాథ గౌరవావాసమైతి, వెంతఁజేసితి ముకా ముంది
కెంతఁజేయఁ, జాలవెప్పడుఁగడుఁబెంచఁజాలియుండు, త్రిప్పకాత్రిప్పకా నినుఁజెప్పి
చెప్పవలయు॥ క॥ నినుఁ దీయవకునుగతక, త్రిని జూడను సైదులుమేతు, తి
రుననేమా, యని కొంతుడు ధరణికిది. క్కనవచ్చినఁ గాదెకొంతగాఁదగు శ్ర
మృ. క॥ కానర మానర నుడి నం, తోసెల్లంగ నా సుకయితతో సాగెడినీ, వీనపు
త్రెనరులేనర, మీనమా! నినుఁ దీయఁ గలుగుమేధాగతికికా. చ॥ మనమెటుచాలియుం

సీ॥ కవుల, మిప్పటి 'రూల్సు' కుఁగట్టఁబడఁము, ఘనులు * పండిత రాయాది కవులు చూపు
త్రోవలం బట్టి పోవఁచు దేవునైన, లక్ష్య కెట్టము† మాకు వల్లభులు లేరు.

సీ॥ తిరుపతి నేఁగఁజేక్కరుల పేరులు మీకు జ్ఞప్తిలో నిల్చునాననపుఁ జర్చ
అల్ల కొవ్వరపు సోదరుల పేరులు మీకు జ్ఞప్తిలో నిల్చు నాననపుఁ జర్చ

దు మని మంచియుఁ జెడ్డయు నెంచకుండఁ బైఁ, జని మనవైకిఁదెచ్చి కొని సర్వవి
భంబులఁ జింతనేయ నె, య్యవపునఁ బాము! నేనీతిమి! యుక్తి! కఁ దితి నజాయుం
టిమం, చును దలపోయుచుండి రిక్కఁ జూడుము కోపముచూనిమినమా. చ॥ కలరు
కవితృపార్థులును గల్లుదు రీకవితాభిమన్యులొ, గలరు కవితృ భీములును గల్లు
దు రీకవిమాద్రిపుత్రులులొ గలదు కవితృధర్మమిఁకఁగల్లునమస్తముగల్గికుండినొ,
గలుగవెనీపుకృష్ణుఁ డనఁగాఁ దగి దుష్టుల నెంచ మీనమా. చ॥ దుడుకుదనంపు
పోకలకు దోసపునేతల కాలవాలమున, కడునెగురంగ నంతకు సుఖంబుగ డి
గ్గెడువారిపీఠ మె, ద్దడఁవఁగఁఫాలలోదనము వచ్చిన వెంటనె నీవువత్తు వి, వృదు
దయఁబూనుమా! యలుకఁబూనక మానుమి నీవుమీనమా. సీ॥ అలబ్ధివాద్యభుక్తి
దరియనప్పడ నీళ్లు మింగిన వివ్వచ్చుమీనమెంత, కురోవధనుని గూల్చి దోడుగాఁ
గృష్ణుండుమిణ్ణి-నవలంకుమీనమెంత, వాలినవధియింతవంచ నావృత్తిమై మేమ్మే
యనిన రాముమీనమెంత, ఇంద్రజిత్తునికీలు నెఱింగితుంచుచుదాడనేనిన సామితిమీన
మెంత, సీ॥ నీవ మీనంబ విమహి నీవ 'కుంతి, తంబా, నాఁగలవల్లు-నెత్తటేనెఱుం
గ, వెప్ప డనమానవిక్రమంశవహించి జయము గొఁచిది జగతి మీనంపుటేడ,
చ॥ అలఘుకవితృకీర్తిఁ గొననందఱులొ దరమానె? మించునె, త్తులగమకింపనం
దఱకుఁదొంచునె? తొంచిన 'జీలుగెత్తు'గా, వెలయదె? మేకుమాటమఱిపించదె పెం
చదె గీరతంబునీ, వలుగకు నంగైతాంధ్రకవితైకమహత్వమి చాలు మీనమా,
మ॥ సుమనిరవ్యన్త్రకరందగంధకవితాశుద్ధాంతభృంగీరవో, వమభక్తప్రతిపత్తితో
వెలయుచుఁ బాండిత్యగంధానిలం, బమలంబైతెమలంగ లోకజననమాన్యకైక్రియం
బొల్లు వో, కమనీయప్రతిభావిలాసమి నమసా-రం బిదే మీనమా. (13)...

* జ్ఞాని మనస్సే మియతేవాఽపిస్వోత్కర్షం నైవ ముంచతి

అథ సర్వాణి మాయాతి నానైసలో యాతి శీతతామ్॥

† నిరంకుశాః కవయః

విద్యతగ్ర-వీంద్రనంవిద్విలానము మీకు జ్ఞప్తిలో నిల్చు నాననపుఁ జర్చ
 కేవల కవుల యకించనత్వము మీకు జ్ఞప్తిలో నిల్చు నాననపుఁ జర్చ
 ౧౧॥ మేటి యానన చర్చకు, మీకునత్య, వాడులకు, మాకును, “యథార్థవాదుల”కును
 మఱియు మామీనములకుఁగొప్పరవుసోద, రులకు, దీర్ఘాయువిడినలవ్వ పోచుఁగాక.

(పరిశిష్టపద్యములలోఁగొన్నిమాత్రము.)

సీ॥ కాళిదాసునిమార్గ గరిమంబు నెఱింగినవా రంచు మిమ్మెంత ధీరులార
 భవభూతి యనుమహాకవిమార్గ మెఱింగినవారంచు మిమ్మెంత ధీరులార
 వండితరాయలదండితన మెఱుంగువా రంచు మిమ్మెంత ధీరులార
 ఆంధ్రకవీంద్రనిరాఘటత నెఱుంగువా రంచు మిమ్మెంత ధీరులార
 తే॥ ౧౧॥వలగ్ర-నేవలగ్ర-దెవ్వుట్లఁబండితుండు, వలెగ్ర-నానిల్చు నేగానిభయముగొనఁప
 ఇదియె విద్యతగ్ర-వీంద్రుల కింపునింపు, మార్గమనిమి రెఱుంగరే మహితులార.
 సీ॥ మాకవకీర్తి సంపాదించఁగా నెంచి దేశమాతకు దూఱు దెచ్చినారు
 మాకవృత్తిక సంపాదించనెంచి కృష్ణను నప్రతిష్ఠ చే నడిపినారు
 మాకు దుష్కీర్తి సంపాదించ నెంచి కేసరిని దుష్కీర్తిపాల్పటచినారు
 మాకు దుర్వశము సంపాదించ నెంచి యాంధ్రపుఁ బ్రతికకు నదితార్చినారు
 ౧౧॥ ఎందఱో “యథార్థవాదు” లిం తెందఱేని, సత్యవాదులిప్పురమున జననమంది
 నారు శివరామశాస్త్రి యీనాఁటికిశివ, రామఁడయ్యమాకేలకొన్రంపుఁజెలిమి.
 సీ॥ నఖ్యవఱచి మమ్ము సాగనంపుటకు మీచేయుయత్నము గడు శ్రేష్ఠ మయ్య
 సాగనంపకమున్నె చనువారమేకాని చుట్టుకట్టల నుండుసూరివరులు
 నఖలు చేయుటఁ జేసి చనకిండు నిల్పితి మంతియేకాని నభాంతరమున
 కింకను సోదరు లేతెంతు రని కాదు గాయత్రి సాక్షి నిక్క మెఱుంగుఁడు
 తే॥ వారి నేమంబు గోరికవారు గాన, సంశయించుచు నున్నారు నకల మెఱింగి
 నట్టిమాకడ డాఁద నేలయ్య! వారి, వదలి చిరకాలమయ్యె నహృదయులార.
 సీ॥ వాని యిందంటిరే? వారితోఁ బోరాట మాని కొంటిమటంచు మాన్యులార
 వ్రాతప్రాసిన యంతనే తప్పిపోవునే! కాల్దిపువారి బింకంపుఁగంపు
 కాల్దిపువైట్టితో గనుఁ గొన్నవైఁ గాని నిదురఁబట్టకు మాకు నిక్కమయ్య
 యాయూరఁ గాకున్న నేయూరవైన మీనమ్మఁ బీకుట చూచి నఖ్య మంతఁ

గీ॥ జేసి విడుతుము మామీద నీను గొనకు, దనఘులారాదెబ్బను దివి నట్టిపులికి
సొరుపెటులబ్బమీరెన్నియొర్పమంత్ర, ములనబలియింకు రేసియనలఘులార.

నీ॥ పుట్టుపుట్టునఁ జిట్టుబుట్టు లచ్చొత్తించి వట్టగాంబునఁ బంచిపెట్టునాఁడు
“కాంపిటిష” నటం చెకాయెకీ నరుడెంచుప్రజలకోరిక భంగ వఱచునాఁడు
అక్షరతత్వ మావం తెఱుంగక మీన లాగిఁ బట్టియుయ్యల లూఁగునాఁడు
ఎఱుంగని వాఁత లేవేవియోగిల్గుచుఁ “గువమద్దనములు” వేర్కొనెడునాఁడు
గీ॥ మీర లేమైతిరాక్కా! యిమ్మెయిని జేయ, కాలుమీద నాకులకు యత్నాలివేల
యద్భవతి తద్భవ త్యేవ, యనెడిమాట, లెఱిగి వర్తింపుఁడయ్య యింకేటిసంధి.

నీ॥ సత్యవాదియెవరో “జంట్లిమకా” పదవాచ్యుఁడేయంటియా సూరి నెఱుంగుఁడయ్య
అతని జ్యేష్ఠభ్రాత యగు “యథార్థవాది” గూడ నట్టిఁడె యంటి! చూడరయ్య
ఈయవతారమ్ము లెత్తువారలరననాంబలమ్ములకు భర్తాంచితములు
భూషణములు దెచ్చి పొల్పుగా నర్పించి వానిమై సూరేగఁ జేసి పిదప

గీ॥ సోదరులకును మాకును వాడుతీర్వఁ, బూనుఁడయ్య తరతమత్వములను బట్టి
మారుల నెనునంగుఁడయ్యమీమతిశేష. మెల్లవిద్వాంసులును మెచ్చ నెనఁగుడయ్య

నీ॥ “కుక్కతోఁకను బట్టి గొదావరిఁజువా” ర్తిరుపతి వెంకటేశ్వరులుకారు
“వేఁడినీళ్లనె యిండ్లు వెలిగింపఁ బూనువా” ర్తిరుపతి వెంకటేశ్వరులుకారు
“గానమ్ముచేఁ జింతకాయలు రాల్పువా” ర్తిరుపతి వెంకటేశ్వరులుకారు
“కంజాపు ధూళిచేఁ గప్పనెంచెడివారు” తిరుపతివెంకటేశ్వరులు కారు

గీ॥ వైకి రాకున్న నెవ్వరి వైకిఁగూడఁ! జనరు తిరుపతివెంకటేశ్వరులు వారి
భారతీతత్వమును జూచి వారివీరి! తారతమ్య మెఱుంగుట తగదె మీకు.

నీ॥ పిలువని వేరంటముల సునర్పరు గౌరవాద్ధుల నవమానమంద నీరు
ధూర్తుల నైఁవరు ధూర్జటియైనను దగవుమాలినచోటఁ దగవుపెట్టి
తిరుడు రూరక యేసిని గదలింప రెవరేని గదపిన “నితఁడు తగఁడు
మనతోడఁ బోర” నం చనకోకయవ్వాని నెదిరించి తమకున్న కదనశక్తి

గీ॥ అంతయో యంతయోయర్దులైనవండి! తులుపొన ర్చెడినభలోన నిలిపికొనఁగ
బూనుకురు వక్షపాతుల పూనికలను! వినరు తామెఱింగినయట్టివిషయమెయిది

నీ॥ ‘సత్యవాది’ పదంబు చంకాలమయ్య నద్వానియాపదదీర్చదలఁపుఁడయ్య
అడురావదయె ‘యథార్థవాది’ పదంబు గనియెడఁజుట్టింబు కడవరయ్య

శాస్త్రీయమైనట్టి సరసాను కవిత ధిక్కృతయ్యెనెలపోడు లెఱుంగుడయ్యె
వదియొకకళల యవ్వానితో రిక్కల నెనజేయువునికల్ గొనకుడయ్యె

సీ॥ కీర్తికాములరై కవితార్తిరీవాపి, పక్షపాతిలవారతల వలనఁ గలుగు

దేశభూషణులు నుడిపి యుద్ధిగరిమ! వఱలఁజేలువారుడయ్యెధీవరులుమెచ్చ

సీ॥ లేడు శాస్త్రజ్ఞత లేదుకావ్యజ్ఞత సంస్కృతజ్ఞాన లేశమును లేద

శబ్దమంజరిఁ గూడఁ జదువంగలేదయ్యె సదియట్టులుంచుఁ డింకాంధ్రమందు

లేదు వ్యాకరణంబు లేదుపాండిత్యంబు లేదు సారజ్ఞత లేదు శిష్య

లకు భారతాదుల సౌకవద్యమేని పాఠముఁ జెప్ప శక్తినికగ్రముగ నేరి

సీ॥ కట్టియయ్యలు మహ్నాంధ్రమందు నెట్టి! మీసములుపీఁకుటకునెట్టి మినములు మ

హత్తు లొప్పడురో? తెలియంగవలయు, నభనుసమూర్పడయ్యెయశస్సులార

సీ॥ తాఁ జెప్పినట్టి పద్యమునకే నర్థము చక్కఁగాఁ జెప్పినఁ జాలుఁజొందు

తా నుచ్చరించు పదములకే నర్థంబు చక్కఁగాఁ జెప్పినఁ జాలుఁ జొందు

కవనం బనఁగనేము కవు లున్ననభలోనఁజక్కఁగాజెప్పినఁ జాలుఁజొందు

పద్యములటులుంచి గద్యమేయనుకొందు చక్కఁగాఁ జెప్పినఁ జాలుఁజొందు

సీ॥ ఆంధ్రమంతయు వల్వదిచ్చాంధ్రమైనఁ, జక్కఁగనువనసెగించినఁజాలుఁజొందు

మేమువదలెద మూరకే మీసముల మ! టంచు మీసముఁ చలపెట్టు టద్దమగునె.

సీ॥ మచ్చిమ్యల నటుంచి తచ్చిమ్యలకుఁ గూడ శుశ్రూష జేసి నేర్చుకొనఁచగిన

పాటిపాండితి లేనివారు మామీఁదికి వచ్చి కాలులు వ్రాసి హెచ్చుతగ్గు

లెఱుంగక మీసాల నెత్తి పీఁకెద మన్న మాట కేమర్థంబు మాన్యులార

శాఖాధిమానవిశాచంబు వైదుష్య మీనేర్చునయ్య యహీనులార

సీ॥ తగినమందులు పక్షపాతమైనవల! భించుఁ బక్షపాతముకు లభింపఁ జోవు

“కొఱవించెట్టి నెత్తినిగోకికొనియు, నిష్ప! డేటిరాజీలుమావారికెఱుంగఁజెప్పుఁడి

సీ॥ ఆంధ్రమృనందేసి యస్థావధానగవు నామ మెత్తఁగ వీరి కేమిహుక్కు?

శతవధాన మృదశబ్దంబు నెత్తంగ వీరిజే యూరయ్య వేత్తలార?

శ్లోతావధానము నిగమజ్ఞులదికదా! దానిపే ర్విరలెత్తఁ దగునయ్య?

సజ్జనున శక్తియందైనఁ “బగడితలుగల్గు నభ”యన్నయంతనే జాణుపేటి

సీ॥ కయ్య! వారుమచ్చుదిరించు టాకుకవిత! యంద యుక్త మామల్మీమేదైకమేద

విశ్వనింపకయొన్నను విశ్వమెల్ల! నమృతించుట కొంటేని సంభవించు.

సీ॥ “అశుక విత్వమ్మనందేని మీ రేల విశ్వసింప” రటంచు వేయఁబ్రశ్న
కుత్తరమ్మలింపుఁ డూరకే యెట్లెట్లు “బడబడ” వాఁగునచ్చట్టునందు
నేరేనిఁ జాలుదు రేమానపుటా దాని మెచ్చిన నామెచ్చు మెచ్చు గాదు
వండితులగువారు “వకవక”నవుడు రవ్వారు నవిన్ యాశుక విత్

గీ॥ అండువేరొక్క నామంబునట్టి దాని, కెవ్వఁడీకొను “నిహిహిహి! యిహిహి, యిహిహి
యిహిహి, యనివండితులునవునిట్టి పూ న్నిగొనరువిద్వత్త పులుగ నుంగొనుఁడుమఱియు

సీ॥ కట్టుఁబాటులు గల్లుగానందె గానమో? కట్టువీడినదియే గాన మెక్కో?—
కట్టుఁబాటులు గల్లుకాంతయేకాంతయో? కట్టుదప్పినదియే కాంతయెక్కో?—
కట్టుఁబాటులు గల్లు? కాయమే కాయమో? కట్టు వానినదియే కాయ మెక్కో?—
కట్టుఁబాటులు గల్లుకవనమే కవనమో? కట్టుచ్చికొన్నదే కవన మెక్కో?—

గీ॥ మీమనమెఱుంగదే? మేరమీటి మంచి, చెడ్డ లరయకయెన్నియో చెట్ట లటచు
వారి నేరంబు నైఁచుట పాడిగాదు, కూక లిడుఁడయ్య నతిగర్తి గోరుఁడయ్య.

సీ॥ సంసక్రగ్రంథవాసనయె లేకున్నచోఁ దెలుఁగుగాదది పెద్దతెగులుగాని
అంద్రరహస్యవైయాత్యమే లేనిచోఁ దెలుఁగు గాదది యొక్కయెలుఁగు గాని
శబ్దశాస్త్రప్రవేశము శుంత లేనిచోఁ దెలుఁగు గాదది మేనినలుఁగుగాని
నాటకాలంకారనైపుణత లేనిచోఁ దెలుఁగుగాదది చెడ్డవలుగు గాని

తే॥ గీ॥ ఈరహస్యంబు నెఱుఁగనివారెవరు, తెల్లులనేని వీర లెదిర్చి యేమి
నేతు రనుకొంటిరో? శుంతచెప్పఁడయ్య, నంధినంగతికేమి యొసర శులార.

సీ॥ వివండితుఁడువచ్చి యివ్వారితో మమ్ముఁ దులఁదూఁచి తనకీర్తి నిలిపికొనునె?—
వికవీంధుఁడువచ్చి యివ్వారితో మమ్ము నరికజేసి నద్యశశ్శాలి యగునె?—
విజమీందా ర్యచ్చి యివ్వారితో మమ్ము నెనఁజేసితా వన్నెకెక్కఁగలఁదొ?—
విదైవతము వచ్చి యివ్వారితో మమ్ము బురుడించి దీప్తినిల్పుకొనఁగలఁదొ?—

గీ॥ చూచియేతరుడుము మీఁదఁ జూడవచ్చు, నంధినంగతి; తెల్లని నభయనర్మ
గడఁగుఁడయ్య! వేటొక గతిగాంచఁబోకు, డయ్య! వేత్తలరప్పింపుఁడయ్య! యొయ్య

సీ॥ చెప్పింపుఁడయ్య! దేశమనుకొనుచిల్చి చదువునందెలు మనశశ్శ కింక
జేయింపుఁడయ్య! యీప్రాచయమండున నె శుశూష కావ్యజ్ఞ నిబౌట నిల్చి
మాన్నింపుఁడయ్య! “డమాడమాడమడమల్” “ప్రాజ్ఞ లీహకలాప్స” రనిచెప్పి
బోధింపుఁడయ్య! “యీబుడబుడక్కల” “కాశుక విత్తావ్రతస్త్రీదక్క” దనిసెక్కి

గీ॥ మీకు యశ మబ్బు వారికి మేలుగల్గు, మమ్మెదిర్చినపనికి లాభమ్ము వెంట
నే కనంబడు మాకెంతయేనిమోద, మబ్బు నంధియు నామీద ననుభవించు.

సీ॥ వైదికతాకిక వైషమ్య మెవ్వారు తెచ్చిపెట్టిరొ? సుంత తెలియండయ్య
ఆత్మ గౌరవమునకే సాదువడువారె దీనిచెట్టుదురు సందేహ మేల
తగుగౌరవంబు విద్యతకుండునుగాని యన్యమ్మునకు నుండ దనుట ధ్రువము
గానక “దదన్య లీకక్షకుఁ గారకు” లని యెవ్వరేనియు ననకమాన

గీ॥ రకట? విప్రులు, దేవాంగులట్ల పశ్య, తో హరులయట్ల వెఱిపెట్టితోవఁబోవఁ
గావలెనె? దీని మానువఁగ డఁగుండయ్య, నంధి గోదమి కియ్యది చనుఁగదయ్య.

సీ॥ అంధభారతకర్త యైనతిక్కన సో పయాజిజన్మ స్థాన మైనకతన
క్రినాథకవిరాజశేఖరు నేలినకొండవీటికిః బ్రక్క నుండుకతన
వ్రక్కతంపుఁగవుల సంభావించుగ ద్వాల రాజ్యంపుఁ దోవలొగ్రాలుకతన
వెనుక కాలమునందు వినుతింపఁ దగుపెద్ద విద్యతగ్రువులు దీన వెలయుకతన

గీ॥ నింతకవితాదరంబు మీకెచ్చె మెచ్చ,వలదె గుంటూరిపురిని విద్యతగ్రువంద్ర
జనని, కేవలకవితరస్కరిణి, దీని, మహిమ మెంతేని జ్ఞాఘంబు మాన్యులార.

సీ॥ నిందితనేమయ్యె? నిజమైనసత్కీర్తి గల్గించు “సత్యవాదులు” గలారు
గర్వించనేమయ్యె? గణుతి నర్పించుయోగ్యు లగుయథార్థ వాదులు గలారు
కయ్యలకేమి? సతగ్రువికదంబములపే గెల్వలంపఁగలనియోగులు గలారు
అభిమానమునకేమి? యాత్మీయుకతన శత్రులఁగూడమన్నమాన్యులు గలారు

గీ॥ ఏరివేమెచ్చుగొనడుగుంటూరిపురము, సగ సతకుఁదాట బలుకన్నెనీరుల ప్రాపు
మీకుమీ ప్రాంకిని పేరమీఱునీరుల, నిచ్చుభగవంతుఁ డింకమ మ్మేగ నిండు.

సీ॥ ప్రేమించితిమి మున్నె పెద్దటికము నిల్చుకొన్నచో వారి కేకాంత రాదు
వారినేమముఁగోరువారె “యాదవకుల మునకు మునలము” నాననపుఁ జర్చ
కల్పించి రదిపూర్వకవినమ్మతము గామి మాకు నంగీకృతి లేక పోయె
దీని నామీద వైదికనియోగపుఁగక్షగాఁ బొల్పి రెవ్వరో ఘనులు వారి

గీ॥ నెఱుఁగుండయ్య! యనవసరమిట్టికక్ష, లింపుగాఁబోవనుచుమందలింపుండయ్య
యేరువైదికులు? నియోగులెవ్వ? రొక్క, విప్రులేగారటయ్య! యోవేత్తలార.

సీ॥ ఘనఁడు పయోవృద్ధుండపాండిత్యభూషణుఁడు సీతా రామశాస్త్రి కన్న
నుభయభామకవిత్వోపాయశాలి శిష్టహనూతుగ్రవిశాస్త్రికన్న

కృతి యభినవసరస్వతినేత పట్టాభిశబ్దపూర్వక రామశాస్త్రికన్న
ములుకుట్లకులుఁడు నిస్తులుఁ డాఘకవి గుణశాలి వెంకటకృష్ణశాస్త్రికన్న

గీ॥ మఱియునుంగలశాస్త్రవిన్నలులకన్న, మొలచిన వెకొమ్ములితరులమొములందు?
నవనరము లేనియాననం బడుగ నేల? చర్చ పెంచగ నేల? యశస్సులార.

సీ॥ వేదవేదాంగాదివేత్త చేవలివెంకటస్వామిగ్రామీణ కెన యన్దుఁ డగునె?
రామడుగుకులుండు భీమస్థానియు రామకృష్ణశాస్త్రులఁ బోలనెవని వశము?
కంఠపాఠము నాటకములెల్ల శ్రీసౌరి హనుమద్భుధుని కెవ్వఁ డగును దీటు?
అతిశాంతమూర్తి సాహితీవట్టు శ్రీచార్యతీర్థశాస్త్రికి నాటి యెందుఁ గలఁడె?

గీ॥ మఱియు నెందఱులేరు భీమంతులందు, వీరితోనేరు కొప్పంపువారు చెవుండ?
చారికేయాననంబును గోరనేల, చర్చ పెంచగ నేల యశస్సులార!

సీ॥ కవి పూణభామవగాహి వంకిపురవంశజుఁడు శ్రీకృష్ణమాచార్యకన్న
బలిజెవల్లి కులనంభువుఁడు కవితవ్వని స్ఫూర్తి లక్ష్మీకాంత శుకవికన్న
నకలకళానైపుణికిఁ దావు మేటి మల్లాది వెంకటసోమయాజికన్న
నాణువేలినియోగి యనఘజూహుడివంశజ హనుమచ్ఛర్మశాస్త్రికన్న

తే॥ గీ॥ మఱియునుంగల సత్గ్రామినులులకన్న, లోకకాగ్యులకన్నను లాఁతివారి
కాననముగోర నేలయ్య! యినునితముగఁ, జగ్గ పెంచగ నేలయ్యనరసులార?

సీ॥ శౌంధి భద్రాద్రిశాస్త్రులచారిశిష్యుండు తచ్చైలి గలకైత దనరుశుకవతి
“అవధాన మేఁ గూడ నాచరించితి నని న్వయముగాఁ జెప్పికోఁజాలుదట్టుఁ
డొకతైలినేకాక ప్రకటితంబుగఁ బలుకైలులఁ గవనమ్మునలుపుజాణ
ఎపుడు రచించినట్లే కనుపట్టకే పలుకృతులొ ప్రికటింపఁ గలయుపాయ

గీ॥ శాలి బ్రాహ్మణప్రభువునాచారవరుఁడు, ప్రథితమంత్రిప్రగడవంశభవుఁడుశ్రీభ
జంగరావులకేల యాననమునడుగ? రొరులు వీరికి మిన్నలే యోగ్యులార?

మ॥ వటుజంఝానిల ధోరణీరణరణత్పాగ్ధరనున్నాటవి

తటశాఖాపటలాంతరుగ్గతనితాంతస్ఫారఘోరాగ్నిరు

ఘటనాధూపితభన్నసాత్రుతమరుట్రాండంబుతో వహ్నికేక,

ఘటియంపం దలపెట్టినారుకద! నఖ్యం బార్యమాదామణులొ.

మ॥ స్వకృతాగ్రకర ప్రచారనిహతాపరస్వయోధ ప్రజా
నికరాత్మైకశరణ్యసర్వధరణీ నిర్ణేతృతాభాగ్యభా
రకృతాహంకృతితో సుయోధసునితో భ్రాజిష్ణునికా ధగ్గువు
తృకునికాగల్పించలంచినారె? యిది ధర్మ్యం బెట్టు లోపాహా! హితుల్.

సీ॥ “గర్వం” బనెడి మిషగల్పించి దుఃఖంబు దీర్చుకో నుంకించు ధీరుడ డొకఁడు
“పండిత లక్షణ” ప్రస్తావమిషవేతఁ బడదిట్టునట్టి సర్వజ్ఞుఁ డొకఁడు
“వంటిపాపనికుత్సవం” బంచుఁగల్పించి రసఁ బేరుగఁగయ్యో రాముఁ డొకఁడు
“రామేశ్వరీయ” మన్నామంపు పొత్తాన బూతు లేకరు వెట్టువుణ్ణుఁ డొకఁడు
తే॥ గీ॥ మఱియు నెందఱో శాఖాభిమాను లిట్లు, బయలుదేరిరియింక నుబయలుదేలఁ
గలరు కీరితి చేహర్చుఁ గలరు నంధి, కొప్పరపు వారికేటికిఁ జెప్పఁడయ్యె.

సీ॥ “ఈలహారకుఁ బోయి యిల్లుటం బున్నట్టు” లయ్యె మావర్తనం బార్యలార!
అలపాశువతమహస్రాగ్ని హోత్రజ్ఞాన లాఁగిపోయెను దీన ననఘలార!
కాఁకరవర్తి “శృంగంపుశంగపు” బ్రాంత లడఁచుపూనిక దీననడుగుఁబట్టె
చర్ల నారాయణశాస్త్రి “బార్లన్నత్య” మరయువేడుక దీన నంతరించె
గీ॥ గీరతము సారెకుం గోరు గీరతులబు, తూహలమ్మునకించుక దొడరె విఘ్న
మిక్కితమ్మున, వింకనింటికేగ నాజ్ఞ, యొసఁగుడయ్యగుంటూర్పురీయోగులార.

సీ॥ కొవ్రింపువారు మాకుఁ గనిమ్మ లవ్వారి కరయఁగా జ్యేష్ఠుల మగుడు మేము
కొవ్రింపువారు మాకు సుశిష్యు లవ్వారి కరయఁగా నెజ్జల మగుడుమేము
తత్క-విత్వంబు “నదరు మరాటా నైలు” “మదరాసు నై” లయ్య మాదుకైత
మిత్రుల నవ్వారు మెప్పింతు రేము శత్రులఁగూడ మెప్పింపఁగల మొకింత
గీ॥ వయస్సుకా! పెద్దలముమేము, వారుపిన్న, లింతిమైభేద మింతకునింతకలనా,
మెండులకు? స్నేహితులమైతి, మింకమీరు, శంకదక్కుండు నెలపు నెసఁగుఁడుమాకు

క॥ ఉరుకీర్తి సరసరాట్పుర, వరవాసుండు పంగ నామపంశ్యుఁ ధుఁగుగుణో
ధురుండు సరసింగ రావ, ప్పరమునకున్ మమ్మును స్వయముగఁ దాఁచిరిచెకా
తే॥ గీ॥ అతఁడుశాఖాభిమానుల, కహితమైన, పనికిఁ బూనినకతననప్పట్టణంపు
శాఖాలోని గుణాధ్యులు సాగకుండఁ, జేయవలె నని యత్నంబు చేసి రంబ,

ఉ॥ * ఆపురికేమురేపు చనునట్టికుతూహల మూనియుండ నే
 పాపియొకాని యయ్యనఘువజ్జకుంబోయి “వృథావయత్న మే
 లా పొనరింతు? విష్వరికి నల్లకవుత చనుడేరు ఫీలి లో
 దాపర మయ్యె వారి” కని తా సెగి బొంకి కలంచె నాతనికొ. ౨౦౦

చ॥ కలంచు ప్రసిద్ధ వంశ్యుడ డరికాండము నైతము మెచ్చు దగ్గధి
 బిమున కిక్క యా “వయితిహటి” నివాసి, యశస్వి త్యాగి ని
 ద్యలకు నిధాన ముబి? కవితా వనితా హృదయంగముండు పే
 ర్వలసిన “రామరా” వనెడి జల్లముకొండకుఁనుఁ దున్నదికొ. ౨౦౧

* (నరనరావుపేట శ తావధానవీరికనుండి.)

...నరనరావుపేట.

ది 30-9-11

నాప్రియమైన ఆర్. హనుమయ్య గారికి— శ్రీ “తిరుపతి వెంకటేశ్వరక
 వీంబ్రల”నిక్కడకు దండుచేసి వారి కవితానైపుణ్యమును జూప నిక్కడకు రమ్మ
 ని యావాహనజేసియుండుట మీకు తెలిసినవిషయమేకధా; వారిని ఆవాహనచే
 యుటకు తగుప్రయత్నములన్నియు సేద్దవర్చుకొని యున్నాము. సోటీసులు వంచి
 పెట్టి సొమ్మువసూలుచేసి పెండాలువగైరా నిద్దముచేసి యున్నాము. వారురేపి
 క్కడకు వత్తురని నిరీక్షిస్తూయున్నాము. ఆవధానము రేపు 1 గంటలగాయితు
 ఆరంభమగునని సోటీసులలో ప్రచురించివాము. ఇక్కడ శతావధానమే
 లేదనియు, యిది యంతయు నబద్ధమనియు, పి. నరసింగరావు నవరుకత్తలను మో
 నగించదలచినట్లున్ను, ఎవరో వారితో చెప్పియున్నట్లు, వినుట మిక్కిలి విచారక
 రముగా నున్నది, అట్టిమాటమేమెన్నడు తలంచ లేదనియు, యీశతావధానము
 కై పూనినవారందఱు మరియుగల పెద్దమనుష్యులనియు, మేము రూఢిగా చెప్పచు
 న్నాము. ఆవధానమిచ్చట జరుగుట యిష్టములేనివారలు వన్నినకుట్రమీటలై
 యుండునని మేముతలంచెదము. ఈవిషయమై మేమింక వ్రాయవలసినవసర
 ముండదు. నదరు విద్యవర్తకుల మనస్సునగల సంకోచము మీరు నివారించకో
 రుతాము, రేపుత్రయం 9 గంటల రైలుమీద వారు యిక్కడికి దండుచేయవలయు
 ను. ఈపుత్తరం తెచ్చినవారు ప్రత్యేకించి వారినిక్కడకు తీసికొనివచ్చేనియిత్తు

చ॥ అతనికి మామెడల మఱియు నాయనయందున మాకు విసిగ్గమై
 సతితరమైన పీర్చి యలరారెడి నవ్వురిలో వధానముకొ
 గుతుకముమై సునర్పి కనుగొంద మటంచు దలంచుచుంటి మ
 ట్టితటిని బెట్టె సొక్కెడు కడిదిగంగయ్యము దయ్యముంబలెకొ. ౨౦౨

పంపబడిరి. రేపువారు ఇచ్చటికి రానియెడల మాకవమానకరముగా నుండును, ద
 యయించి వారు రేపు బయలుదేరులాగు చేయకోరాము. వ్రస్తుతము గుంటూరు
 లో యితరులు “శతావధానము” చేయుచున్నను, వీరిపక్ష్యాతి యిదివరకే లో
 కములో పాడుకొనియున్నది. కాబట్టి దానిని లక్ష్యముచేయక తప్పకరాగోర
 దము.

ఇట్లువిధేయులు

ఆర్, కృష్ణమూర్తి.

పి. నరసింగరావు.

పరా—(ఇంగ్లీషు పుత్తరమునకు నరియైన తెనుగు.)

చంపకమాలిక॥ “భయపడినారు రా” రనుచుంబల్కిన వాడెడల పిమ్మవడ
 మహా, శయ్యుడు భవత్సమీపమున; జం కనునట్టిది మాకు జెప్పడు, ర్ణయుని క్షమిం
 చుతాపక ఘనత్వము జ్ఞాఘ్నము “నత్యవాది”డు, ర్ణయము, “యథార్థవాది”యపరాధ
 ము, నింతకుమున్ను పత్రికల్, న్వయముగ వెల్లడింపంగని వారలవారణ మెట్లటంచు
 నూ, మామెదియుండోపకేవగ చున న్నదఖండరు మిగ్నీకీలకీ, వ్యయితదురూహాదుర్ణయ
 ములాజ్యము గావుటకించుకేని న్నదియమును గల్గునే! యకట! తిర్వతివెంకటశాస్త్రు
 లెందుకో? భయపడుటల్; రిపుల్ మునుపె పాటిరి దూటిరితోచినంతయుకొ, నయ
 మొకయింత నేరనియనాథలువాంగుట తప్పనన్యమే, నియభయకారణం బరుగుదేర
 డు వారలమొరుమూయ మీ, కెయనంగ నేల! రుద్రునకునేని యశక్యమి? దేవుడెందు
 ని, శ్చయముగ లేడ”టంచనెడి సాహసులకొ భగంతుడేని యే, మియు సునరింప
 నేర్పునె! యమేయన కేనియనత్యవాది డు, ర్ణయుడె న్వయంకృతములకరాధములే
 తుదియపుమాపువో, గయకరుగకొవలెకొడురిత కారకులొమొజకుల్; తదీయని, ర్ణయత
 రవర్తనంబడెపరా దదివృద్ధి వచ్చుటేసుండీ, యయమొనంగూర్చునజ్జనుల; కద్ది

చ॥ కలహము పెట్టుమానిసియు గవ్వకు మాటెడివాడు గాఁడు పై
 నెలమిసి వాని నూత గొని యెన్నియొ ముగ్ధులు వెట్టుచెట్టు నీ
 డలమరివంపుజీవనపుండక గ్రు లాతనిపాటి వారె య
 య్యలఘుఁడు రామరా వొకఁడె యాఘ్యుఁడు నర్వవిధాల సంబికా. ౨౦౩

ర! పైకినమనగ్గుతుల్ మృషా, ప్రియములుపల్లెచుక్క సలుపుఁజేరును మాజీచిహు
 ఆ నేర్పు సం, ఘయశముకోసనై మిగులఁగట్టమొన ర్చెద, నంచువాఁగు ని, ర్ణయమున
 మస్తముందెలిసి నాస్తికుండై యనృతమ్ముఁడు గో, మయజలనేర నాట్లండగు మాన
 పుఁ; డాయవివేకితోడ నా, భయరహితాత్ముతోడ నలపాతకపుంజముతోడ నట్టి
 సం, శయలవశూన్యతోడ నలసాహసికాగ్రణితోడ నట్టిమృ, ణ్మయయశుతోడ నట్టి
 పితృమాతృవిరుద్ధునితోడ నట్టియా, మయముఖుతోడ నట్టిఖలమాన్యనితో నలువంటి
 జెష్ఠతో, నియతదురాశుతో జితమనీషివరేణ్యునితో నపాత్నుతో, నియమితలజ్జతో
 నెవఁడు నేర్పుఁజెనంగఁగ; మిమ్మువంటివా, రియశమునందె యెట్టులాపరిశ్రమచేసి
 కళంకు నిగవ ని, ర్ణయుఁడుయతించెఁగా! అపుర! దంభ, మహేంద్రాచార్య! దు
 ర్ణయ, మపురాకుతంత్ర! మపురా! కలికాలము! పతి! కామహా, శయులనుబోలెమిమ్ముఁ
 దనసంచినినిందఁదలంచెఁగాదురా, మయుఁడు; మయుండువన్నునలమాయలు పన్నె
 డివీనిసాహసో, దయమిటులేవృద్ధిఁగ సితద్దయు వానికిఁజేటుదెచ్చుఁగా, కయతనితో
 డనేమి! కఠింకుఁడెదుర్వఁగవచ్చెనేనియు! భయ, మనుమాట మాగృహముపజ్జ
 వసించెడికుక్కనేని లే, దయమొనఁ గూర్పుకాళిక జయింబెపుడు! నమహర్పితీరు
 దు, ర్ణయులుహతాశులై చెడి యనాథవివాహపుమంగళధ్వని, ప్రియముఖులై యడం
 గుదు, రుపేక్షయొనర్చు టైమేలు వీరిబై, నీయింక మటెంత కాలమునశింతక నిల్చునె?
 చూత మోమహో, దయ! నరసింగరాయ! మమతకొమముఁబిల్చినమిత్రునిన్నునె,
 మ్మొంఁ గికురింతు! మెవ్వఁడొయమేధఁసుండే, మన నేమి యా దురా, శయులునశిం
 తు? గాక విలనద్యశమబ్బెడుఁకాక నీకుమా, కయి శ్రమచేసినందులకు సంబిక నీ
 కు శుభమ్ము గూర్చి మా, జయమున కొక్క-కంబముగఁ జక్కఁగ నిల్పెడుఁగాక
 యిప్పుడిక, నీ! స్నేహితుల్, పిలిపించి చేయించునభకంటె శాత్రవనభయేయశఃప్ర
 దంబు, జయము గోరెడి సభానదులకంటెను బతాజయము గోరెడిసభానదులె హితు
 లు, నీరసప్రశ్నముల్ గోరువారలకన్నఁ గఠినసంప్రశ్నకుల్ కరము హితులు, 'న

క॥ అతఁ డింట నుండియే వం, డితులం బిలిపించి విద్య నేర్చెన్ శాస్త్రు
 న్నైపుతిముఖ్యనంస్కృతకళా, గతి ననదృశుఁ డంతెకాడుకవిశాస్త్రితుఁడుకొ
 తే॥గీ॥ నరసరాట్పురి శతధానంబుఁ మొదట, జరిగె నందునెకానెక జనుఁడురామ.
 రావు నడిగి నమస్యవైరంబుక తనఁ, దెచ్చిమాకిచ్చె నదిమాకున పృథమ్యై అంగి

నరసరావు పేట శతావధానము .

ఉ॥ మాకొట కొక్కబ్రహ్మను నమస్తకళాకరు నృప్తు చేసి యా
 వ్యాకరణామృతాంబుధికి వారిదముల్ పొనరించి మున్ను; మా
 స్వీకృతశిష్యులకొ నడులఁజేసి యశం బనిశంబు నించి తీ
 లాకలనంబునకొ నరసులకొ దనియించుపరాంబ నెంచెదకొ.
 ఉ॥ రెండవసారి యర్జునుఁ డరిందమయాత్రకు నేగుపట్టునకొ
 భండనమందు గాండివము పార్థునివాస్తవముండి జాతీన
 ట్లాండ్కోకచో న్భలద్ధతియు నుండిన గేలి యొసర్పకుండు మా
 చండిక వచ్చి వెంబడినె నర్జుము నిర్వహణం బొసర్చెడుకొ. వెం॥ శా॥
 ఉ॥ “ఎందులకై జనించితిరొ యేవనికై మఱి పూనియుంటిరో
 అందులకై శ్రమఁవడక యందును నిండుఁ జరించుటేల” యం
 చుం దరిలేనినీదయను జూపఁగ నెంచితి వోమదంబ! యీ
 చంసముగా వధానములు సాఁగఁగ నిమ్మటులేని యీశ్వరీ. తి॥ శా॥

సభ్యులిచ్చినకల్పన,

సీ॥ చుట్టపట్టులనెండు జూపట్టడే సింగ మని మనంబున తైర్వమును పఱించి
 జంబుక మ్మొక్కొండు జంకింతయునులేక గర్జించె నఁట! “సింహగర్జిత”మని
 ఆనమీశస్థకుంజాంతరమ్మున నిద్రఁ గనుచున్నయొక్కసింగమ్మా కన్ను
 లర విచ్చిచూచినయంతనే యానక్క విఁక యంతయుఁజెడి తొఁక ముడిచి.

మ్మాన మొనరించు నజ్జనావళికంటె బడఁదిట్టువారెయ్యప్తవ్రజంబు తే॥ గీ॥ మాక
 నుచు నెంచు లోకనమ్మతులెకాని, “శత్రునభ” యంచు మదిలోన జంకిపాఱు,
 వంచకశతావధానలవంచలొని, వారు తిరుపతివెంకటేశ్వరులు కారు. (తి॥వెం॥)

తే॥ ౧॥ పాటిపోయియు “సింగ మే పాటిపోయె, నంచున ఆవంగఁజూచెయ థార్థవాది
సత్యవాదియునౌచు నిచ్చలునుగడఁగి, యిట్లెగా! శక్తిహీనులయె మ్మెలఁట.ర

సత్కవిత్వము

శా॥ సారాసారవివేకముతో గలిగి శాస్త్రప్రక్రియాధుర్యమై

పేరుంగాంచిన సత్ప్రబంధవితతికొ విన్నాణమా నయ్యలం

కారాదుతో గనుపట్ట మొద మిడు, సత్కవ్యగ్రామిత్ మెత్తు, రే

దోరీతికొ జెడుగుళ్లు గూయ నది విండుతో నేయునే యేరికొ. ౮

ప్రచ్ఛకుఁడిచ్చినకల్పన—కవిరాజవిరాజితము.

తిరుమలలో నలదేవుని భక్తులు తేఁకువమై నెటు పూజలచేఁ

బరమమహోత్సవముతో పానరించుచు భక్తిమెయి స్తుతియింతు రటుతో

తిరుపతివెంకటనాముల మమ్ములఁ దీరికమైఁ బిలిపించి మహా

దరమున సూరున నేగఁగఁ జేసిరి తద్దయఁ బొరులు నర్పపురికొ. ౨౬

చిల్లపెంకు.

సీ॥ ఎద్ది దా నీటిలో నెగురవైచినయంతఁ గప్పగంతులు వైచి గుప్పచుండు

నెద్ది దా వీధిలో నేగుచోఁ గాలిలోపలఁ గ్రుచ్చుకొని బాధపడఁగఁ జేయు

నెద్దానిఁ ద్రొక్కుచో నెగిరి తిట్టుచు ముసలమ్ములు మడినీళ్లు గ్రుమ్మురింతు

నెద్దానిబాలురెంతేఁ ద్రొక్కుదుంబిల్లయాటలో నుపయోగమనుచుఁగొల్పిండు

తే॥ ౧॥ ఆట్టిచిల్లపెంకుదరినిబుట్టి బీట, పాడు చేడబీటనువేరఁ బరఁగుచుండు

దానివర్ణించుచును గవితనురచించు, వారికవనంబుచేడుగావఱలునేము. ౨౭

దశావతారములు-

క॥ జలచరకూర్మవరాహ, మలనరసింహవటురామమానవరామో

జ్వలబుద్ధకలికిమూర్తికొ, దలఁచెద నే నాదశావతారులొధీరుకొ, ౨౮

రాజు— కవిరాజు.

ఉ॥ ఆతఁడునుకొరసార్థి, యతఁ డన్నను నట్లై రసార్థి, శ్లోకనం

పాతమనొహరుండతఁడు, ప్రస్తుతవృత్తమనొహరుండు వి

భ్యాతుఁ దితండు నట్టిడ శగ్గొబరిశీలనచేయ నిర్గుతా

రానిన్పాటుఁడుకొ సుకవిరాజు నరానరిపారతేకదా. ౨౯

ఇప్పటికొండవీటిసీమవైఖరి.

శా॥ జాన్మన్నంబులు పోయె నెల్లరకు పెచ్చుల్ గొల్పుమేల్ రాజనా
లన్నంబు ల్లిలియించె మిన్నయగుగోఁగా కన్నం గర్యయ్యె నల
వన్నంబై తగుపూజ పాలనము సంపాదించు నీకాలమం
దగ్గా! జాన్మనృపాల! నీమృత్యునైశ్వర్య మింకబునా.

29

శార్దూలమార్దాలములను గూర్చి.

శా॥ చాఱల్, కిన్నులుం, గూరుచుండుగిలి, మార్దాలమ్ముగా నెప్ప యం
కారంబుకొ గనుకొన్న మేనెవటిమకొగ్గెన్న భేదించు బన్
ఘోరాకారము గల్గువాన్ములు నైకొన్నట్టిశార్దంబు మా
ర్దాలంబుల్ పొనరింప నేర్చు నెటు లోకకొ జచ్చి జన్మించినకొ.

36

(ఆవధానాంతమున, ఇతరులుచెప్పిన పద్యములనుండికొన్ని.)

సీ॥ ఆళుకవిత్వంబు నల్లుట జగతికిఁ జవిఁ జూపినట్టియానరసమటులు
అవధాననంకద నతిలాఘవముఁజూపి కీర్తిఁ గాంచినయట్టికీర్తి యుతులు
సంస్కృతాంధములందు నరిలేనిపాండిత్యగరిమగాంచినయట్టి గణ్యయశులు
ఎలమిరాజులచేత నెంతేనిమర్యాద లందియి, నందుచున్నట్టిఘనులు

తే॥ సీ॥ నాచు నీయవధానమింకలరఁదనీ, మమ్ముఁగన్గిరి నిగడునెమంబుతోడ
సుకవిశేఖరు లంచనుసూరిజనుల. పలుకు నిజమయ్యె నెప్పుడై పరిభవిల్ల.

ఇట్లు, భువనగిరిబుచ్చిపర దేశి సోమయాజులు.

క॥ అరయంగనరసరాట్పుర, వరమునవిబుధేంద్రులెల్ల బలిలేనియనఁగాఁ
దిరువతివేంకటసుకపులు, మురిపమున శతావధానమును నలపరొగిలె .

గడియారం వెంకటప్రస్తుతం.

చ॥ ఇపుడునజీవులైన మనయెల్లరకట్ల శతావధానపుకొ
సువధము మాడభూషికులసోముఁడనుచును వెంటటారున్ దీ
విపులను దత్ప్రార్థిత్వనవీనపునీయ . ధానమార్గమున
విపులము చేసి నైకొనిరి విశుతి తిర్పతివేంకటేశ్వరుల్.

ఉ॥ ఇట్టిభంబు చూపుటనె యెందఱో యజ్ఞవధానులెట కాఁ
బట్టి వధాని యైనత్రతివాకిగూడ ననన్య భక్తియై

మొట్టమొదట లిడియవదముల్ భజించుటయొప్పు లేనచో

చిట్టచెయితఁడైత గురుధిగృహిణజేసిన వాఁ డెనఁ బడుకా,

జానవాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి,

అభిః ససరస్వతి ప్రతికాధిపతి.

సీ॥ “చంద్రుఁ డెవ్వరితైనఁ జల్లగా నుండఁదానిపద్మాలభాగ్య మాపఁటిగాక”

వెలుఁగేరికైనను జెలుపుగానుండదాని గుప్తగుహలసూనుకొఱఁతగాని

కలకండతీయనివలపుఁబట్టింపదాని వైత్తరోగుల పాపఫలముగాక

కోయిలగానంబు నోయిగానుండదాని విరహబలదుర్దశావిధముగాక

తే॥గీ॥ మీకవిత్వంబు మీలీల మీఱఁజేరితి, సరసులకుఁ గాదె కర్ణగసాయనంబు

సరసతిరువతి పంకపేళ్ళరకపీఠము, బారని శాశ్వతతీర్తివిస్తారులార.

ఉ॥ కూరిచినారు మంజురసఘూర్ణితిదివ్యకవిత్వతత్త్వ మే

పార స నేకకావ్యముల నడిచిట్రాసజ్ఞులు మోడమంప మి

పేరులు సర్వదేశముల విశ్రుతములనివడింపనేలని మీ

ధారణకు న్నమనగ్రావిశతంబులు తిర్పతివేంకటేశ్వరుల్

ఇట్లు,

రాయప్రోలు నుబ్బరావు.

సీ॥ ఎవ్వారిశుభనామ మేప్రోద్దునుడువంగ! బాపవయంబులు నాఁటిపోవు

ఎవ్వారి మిత్రత్వమెల్లభంగుల మాకు సుఖమును వృద్ధియుసారిదఁజేయు

ఎవ్వారి కావ్యంబు లేవేళఁ జయవంగ నఁజ్ఞోన మిడుమందు సనఘఘటితి

ఎవ్వారి దర్శన మేవట్ల నబ్బిన శారదఁ గాంచినతీరుమీఱు

తే॥అట్టిజగదేక కవిసింహు లనఘపదులు, సరసముగ నవధానముల్ నలువఁబూని

పూర్తిగావించి మించి రీపురములోన, వారివర్ణింపఁదరమె యెవ్వారికైన

స్వయంపాకుల నీతారామమూర్తి,

బ్రహ్మశ్రీ శిష్టాయానమశాస్త్రి గారిశిష్యుఁడు

చ॥ వరమువదిత్రమై మిగుల భవ్యతరంబగు గౌతమీతటిక

జరలకు లాభిచంద్రుఁడును సత్పథవర్తి ప్రశాంతచిత్తుఁడై

వరధవశేషరంబున నివాసముఁ జేసినబ్రహ్మశాస్త్రి భూ
 సుతవరుసుద్ధ శాస్త్రములు సుస్థిర తత్పరియించి వారిన
 త్తరమున నన్నముం దినుచుఁ దత్పుతవర్ణముబోలినప్పలుకొ
 నరనకవితవహర్ణములు నభ్యులు మేలన నేర్పి వారి యు
 త్తరుత్తమజాంది నచ్చరుని దద్దయు భక్తి సుతించి వేగమే
 తిరువతివెంకటేశ్వరసుధీమణు లిరువురు ప్రాజ్ఞులై భువిన్
 దిరిగిరిసర్వదేశములు దేజమెలర్పఁ గవిత్యక న్యకా
 వరులయి రాజ్యపూజ్యులయి వందలువేలు ననంగరాని సుం
 దరవతకాదిభూషల నుదారధనంబులఁ గొంచు నర్పరా
 ట్పురమునకేగుడెంచిరి సుపూజ్యత నీయఁ దలంచు మంజనా
 వరతనయా? యటంచు నభికాదన మేనెసరింతు మారుతిన్

బూరుగుపల్లి లక్ష్మీనరసింహాచార్యులు.

మ॥ వితతాత్మీయశతావధానకవితా విద్యావయోరాశి సం
 భృతశిష్యంబుదవాజ్ఞి యామృతరస ప్రీతాభిలాంధ్రక్షమా
 భృతరజ్యద్రుసికావతంసకృతవందిస్తోత్రమాలావిభూ
 పితమూవంకటశాస్త్రి నేఁ బాగడెదన్ శిష్యస్వరూపమునన్.

దివాకర్ల తిరువతిశాస్త్రి, శతావధాని.

అవధానపద్యములేమి, అయ్యవధానాంతమున నితరులు
 చెప్పిన పద్యములేమి కడుస్వల్పముగా మాత్రమే యుదాహరించితిమి,
 ఇందు దివాకర్ల తిరువతిశాస్త్రి, అనుచేత్రాలుగల పద్యము, అష్టావధా
 నాంతమున, వెం॥ శాస్త్రినిగూర్చి చెప్పినది. ఆయష్టావధానపద్యముల
 ను, అచ్చయియున్న నరసారావువేట శతావధానమందే చూడఁగో
 రెదము. దానివెలుగు. 0.3-0 లు మాత్రమే.

క॥ ఆండుగల “పశ్య” శబ్దము, సందేశమున మెకాః సరసతరముగా

డెండమునకుం దగులదు త, త్వందర్భముక తినదువుతకుం దా వసునాన్. ౧౦౬-

గీ॥ వృద్ధకుండు ముఱ్ఱగాన నడచేయియొక, వైదిపా డేగి ముఖనాచమచినప్పు
నవ్వడా రామరాట్ట సినటకుం దెచ్చె, “దప్పెటూలె న్నుం” డనెడి వాడెప్పుకొంటకు

క॥ గతనిన మే కొనుదొ జూ, చితి నే మద్దాచికొంటకు, శ్రీకరుం డలదీ

క్షీతుం డటః “బశ్య” యనియు నా, హృత్విబాకౌ సూర్త్యమందె తెమన వచ్చున్,

తే॥ గీ॥ సావిపల రాను రానల్లవలచుయూని, వాదచున కేసుడెంచి యవ్వానరమున.

నలుపు నస్త్రానధానపు నమయమందు, హగల నడుగంగఁజేసె నమ్మొంటుచేత

ఉ॥ అంత కొకింత పూగ్దమెక సమస్యయ మూర్తియొనర్చి మేము న

శ్చింతగ నుండియున్ “మునుపు నెప్పితిహఃగదా? తప్పటంచు నీ

ధాంతము సేయఁగా వలయు నాసడి యట్లానరింప కుని డ

ద్ధాంతలు వైరు లిక్రతి నం దాండన మాడుకు” నంచు నెంచుచున్. ౧౦౭

క॥ అది యెట్లు తప్పగును? త, త్వహవాయు మూడకయె పెనసో సాహనమున్

మది సూని మున్నులెం “ద, ప్పది” యని వల్లితిమి మే మనాతంగముగన్.

ఆ॥ వె॥ “ఎట్లు తప్పనెప్పఁడీ, యని యతిపన, యంబుమెయమమ్మన డిగె మొంటకు

‘ఇపుడుగాదు పిదప నీవని తీరిచి, చెప్పవార’ మనుడుం జెయ్యులుడిగె. ౧౦౮

ఉ॥ కొముదిం జూచియుండియు నఖిండుండు రామక పీంధ్రుం డన్నడు

ద్దామత కోవాటించి మది ధైర్యము చాలక మిన్నకుండె నం

బా? ముగిసెక వధానము క్రిమమ్మగ నంతట రాత్రి యయ్యె నా

యామహితుల్ గృహమ్మలకు నమ్మెయి నేగి నంతనమ్మనక ౧౦౯

ఉ॥ ఏమును సంతకేగితిమి, యేగెడునంత కె ఖియత్తగం బాం

డెమను జుండొ తెచ్చె నట నెందును రామక పీంధ్రువాల్ లె ౧౧౦

* శ్లో॥ యః పశ్యతి జగత్ప్రర్థం యోన పశ్యతి నర్వతః, తాపుభావరమా
త్యానం పశ్యాపశ్యాన పశ్యతః॥ (విస్తరమునకు ‘పశ్యాంపుశ్యాం’ చూ)

ఘోరివృత్తి తిరుపతి వెంట శాస్త్రుల వారికి,

బి॥ ..... రావు వాయిస దేవనగా? నిన్నటి దినము శతావధాన
ములో బ్రహ్మశ్రీ .....య్య, అనుసృక వృద్ధకుడులడిగిన “పశ్యాపశ్యాన పశ్య

దామెయిఁ జూచి “రామకవి కంఠగ ధైర్యము లేదులే”దట

చేము మదిన్ దలంచి *నతి యించుక వంపితి మల్లజాబుకున్.

తక్కి” అను సమస్యతప్పని మీరు అనేక పర్యాయములు వక్కాణించి యున్నారు. ఈరోజున ఉదయము కూడా “తప్పలేదని చెప్పిన వంటిటు డెవ”డని పండితదూషణతో ఉల్లంఘన జేసియున్నారు. ఈరోజున అష్టావధాన సమయమున తిరిగి ఆపృచ్ఛకుడే ఆవిషయమును అడుగగా సభానంతరమున మీరు చెప్పిన విషయమును సమర్థించుకొందుమని చెప్పియున్నారు. గనుక మీరు చెప్పిన ప్రకారం తప్పను చూపించుటకు సామర్థ్యము కలిగిన యడల పండిత సభ చేయించుటకు సిద్ధముగానున్నాము. అందుల కీయకొననిచో వాస్తవపూర్వకముగా సమస్యలో తప్పలేదని యొప్పుకొనుచు “సమస్యతప్ప అని చెప్పటయేతప్ప,, అని మీరు తెలియపరచవలయునని కోరుచున్నాము. పండితదూషణనివృత్తికొరకై యెవ్విధియో అప్రకారము జరుగవలయునని కోరెదము. సాక్షానముగా సభలో పండితదూషణ చేసినందుకై ఇట్లు వ్రాయవలసివచ్చినది. వెంటనే జవాబియ్యగోరెదము. కాలయాపనవిధియత్ర కష్టము.

Yours Sincerely,

(ఇంగ్లీషుచేవా)లు.)

2-10-11

Narasaraopeta.

*శ్రీమత్పుర దేవాలయ నమః.

మహారాజశ్రీ) ..... రావుగారికి

అయ్య

తమయత్తరమందినది. ఆంధ్రప్రస్తుతవిషయములు కొన్ని వాగినినారు. మేము పండితదూషణము చేయలేదు. ఆ సమయమున మాయచూరించిన మాటలు విద్యావిషయములు గాని పండితదూషణములు కావు. అదియటులుండనిండు. ఇది పండితవిషయముగాని తమ విషయముకారు కావున నావిషయమై తమకు జ

క॥ మఱునాఁడుదయ మొక్కటియు, మరల నిశీధమున నొకటి మఱి యొకటి గొం
టరు లెవ్వరో చే వ్రాలిడి, పురపురంబంపెము జనాదుఁ జొంపరు మాచే.

వాబు వ్రాయుట మాకనవసరము వ్రతివాదులగు పండితులచే వ్రాయించినచో దా
నికి సమాధానమిచ్చడును.

31- 10- 1911

దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి.

నరసారావుపేట

Narasaraopet

3rd October 1911

*మహారాజశ్రీ తిరుపతి వెంకటేశ్వర్లగార్లకు.

..... రావు వ్రాయునది యేమనగా? మిమ్మును కోరినవాంశమును మా
త్రము తప్పించుకొనుచు మీలో తిరుపతిశాస్త్రిగారిచే వ్రాయబడిన జవాబును చూ
చి చాలా సంతసించినాము. “మీరు ప్రచురము చేయురీతిని విశేషములుగలపండితు
లు కా”రనే ఉద్దేశ్యముతో “మీరు తెలియపరుచుకొన్న సంగతులను సమర్థించుకోగ
లరా”యని మిమ్మును పండితసభాపరమైన కోరగా అట్టిసందర్భమున సభకు వచ్చుట
కు పూనుకొనదగిన పండితలక్షణమునకు విరుద్ధముగ “సభను నిర్దానము చేయుటకు
పూనుకొనినవారు పండితులైతే జవాబు నిత్తు”మని పండితలక్షణము గలిగినట్లుకను
పడని యూహను పెట్టుకొని “వ్రాసినవారివిషయము కా”దని పండితలక్షణమునకు వే
లియగుజవాబు నిచ్చినారు. అవిషయమును తమ కేవలదేవత తెల్పినదో తెలియదు.
సమయము మీరుతరి ఈ ప్రకారము తప్పించుకొనుచు ఛందోలక్షణ అనభిజ్ఞులగు
స్కూలుపిల్లలు మొదలగువారికి మాత్రము శతావధానము చెప్పుమా పరదూషణ
చేయుచుండుట మాత్రము పండితలక్షణమా? అట్టివారేపండితులని మీయభిప్రాయ
మా? వారితో ప్రసంగములు గలుగజేసుకొనుటయేపండితలక్షణమా? ఇట్టిసంద
ర్భములలో మీరు పండితులనుట తెలులదగుదురో తెలియకున్నది. “పండితసభ చేయ
బూనుకొంటి”మని యొకరు వ్రాయగా యిట్లు తప్పించుకొనుటవలననే “మీరుపండితు
లు కా”రని మాత్రము స్పష్టమగుచున్నది. మాపండితత్విషయమును మీరిటుల నిరా
కరించిన మాత్రమున మాకుగల్గులోపమేమియులేదు అందువలన మీకుయేవిధమైన

తే॥ గీ॥ ధీరామరావుపత్రికలోన ప్రాలు చేసి, పంపుచో నుత్తరగిరియపలయుననియు
 వట్టి “శశ్వోటి, గాంగుడతో చాడమేల, యనియుభావించి వ్రత పంక మంగియేము
 ఔన్నత్యమును కలుగ నేరడు. ఇంతటనైన ను విజయదశమిసామి మావేప్రాయబడి
 న ప్రకారము స్వచ్ఛన పోషణసముర్థత్వము గలిగిన పండితను వివశ్యదరని తల
 చెదము.

(తెలుగుతోచేవారీలు)

సరసారాముగి వేట

3-10-11

శ్రీమహారాజశ్రీ తిరుపతి వెంకటేశ్వర్లగార్లకు

అయ్యల రా!

“పశ్యాపశ్యానపశ్యతః” యనునమస్య విషయములో రెండుదినములయందు
 ను “నమస్యలో తప్ప గలకుగాన పూర్తి జేయవీరులే. దనిమీరు దృఢముగా బెప్పియు
 న్నారు పండితులు సాధువని చెప్పినారని తెలియపరచుకున్నను పండితుల నగౌర
 వసూచకముగా నింద నల్పినారు సామర్థ్యముగలయెడల స్వచ్ఛన పోషణము చే
 యుడియని బ్రహ్మశ్రీ..... రాయలవారు మీకు వ్రాసిన సగుత్తరము లివ్వ
 బూనరైతిరని తెలియవచ్చినది నైసమస్యతప్పగా నున్నదని మీరు పండితలగ్నము
 ముగ నిర్ధాంతపఱచినయెడల నూటపదియారు రూపాయలు మీకుతప్పకుండ నిచ్చుట
 కును సాధు వని నిర్ధాంత పఱచిన నట్టి మొత్తమే మీరు మాకునిచ్చు నట్లుగను మీరు
 వడంబడిక చేయునెడల నందులకు నేమంగీకరింతుము నైవ్రతారముబూనెదరా,
 మీతరపున జానపాటిపట్టాభిరామశాస్త్రిగారు వచ్చి మాట్లాడగా నీనంగతులకే
 మీతోకలసి మాటాడి జబాబునిత్తి మని చెప్పికాలవిడంబము చేసినందున నీకాకిత
 ము వ్రాయవలసినవచ్చినది వెంటనే జబాబుచూయోకొనినాము.

ఇట్లు

.....శర్మశాస్త్రి.

.....శర్మశాస్త్రి.

ద॥ ఉదయము సూర్యుని ముఖమున నెగగెడ జేయి" మంచు నాం
సాదవడగ యత్నమున సలుపుచుండునెడన 'రయి' లేగువేళ కి
య్యది బుడముట్ట చేగవలె నక్కడ ఒకకొకచో నవస్సు మా
కొదవు కి తాన" నంచు సలయుత్సవ మాఁగితి మంబః యే మొగిక్ - ౨౦౭

ఇ॥ "ఉరేగిం పొసగించి తెచ్చితిమి మి" మోహనా" యన నేర్చుచు నెం
పారన బంపెద మట్లే" యంచు సరసింక రావు లోనైన యా
భీరుణీ పల్కెం దొడంగి రెట్టా యలసద్దీపంబులన్ మాన్చి కా
ర్యారంభంబునఁ జెసి యేగితిమి మే మానాచు గుంటూరికిన్ ౨౦౮

చ॥ పతితుఁడు * "నత్యనాది" తరువాత నెటో లిఖించె వాని కే
గతి పరమరుద గల్గెడినె; కట్టిండి సన్వ మెఱింగి, యున్న సూ
నృతము నడంచి యత్నను జయించి వృథా వదరు ల్లిఖించు నా
చతురుని సాహసమునకు సల్పవలె న్నతు లెన్నయేయుక్. ౨౦౯

ఇ॥ అంబా! యిట్టి యనత్యనాదులకు నీ నావంతయే నల్ల "కా
లంబింపం జన దీరసత్య మని వాలాయం బెదేరీతి జ్ఞ
ప్తిం బుట్టింపుము, నీరు కోవమున కి "దేవయ్య" లేవాటి? కో
మ బూసన్ బంబేద, పిచ్చుకల వై బ్రహ్మస్త్రయన్ నింతురే. ౨౧౦

ఆ॥ రైలు కదలు వేళ రయమున సుకంఠొక్క, ధీయత్తరమ్ము తెచ్చియొనఁగె

* పు రా:--ఈ 'నత్యనాది' తప్పడువ్రాతను గుంటూరినీమ, పూర్వరంగము
58 వ పుటలోఁ దుట్టుబడనుజగివి, దాసనత్యానత్యములనుగూర్చి మ॥ రా॥ రా॥
పంగనామాల సరసింహారావుపంతులుగారికిఁగాని వేరొక సంపన్నగృహస్థునకుఁ
గాని యొగ్గుండని మీరుఁ దోచిన యెవరికిఁగాని వ్రాసి తెలిసికొనఁ గోరెదము,

శ్రీపంపర దేవ జాపశయే నమః

బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతివేంకటేశ్వరుల గార్లకు.

బ్రహ్మశ్రీ ..... రాయశర్మవ్రాయనది.

అయ్యలారా! దైమండు జూబిలీ రీడింగురూం వారునిర్మాణముచేసినటుల
శ్రీపంగనామాల సరసింగరావు పంతులుగారు తమనాహ్వానము చేయుటచే తావి

దానం, “బళ్ళ” గోలలేదు, వచనం గుంటూరి కరిగి దానికి సీమ బహుళం
గి|| అంతలో బల్ల బాట నయ్యయ్యలు, పిదప “బావట్ల” వారలపిలుపు తన
నటుకు సేరియట్ల గా ములరియ్యనం, సర్వములు గొని గుంటూరు నిమిషము వస్తున్నా.

చుట్టి విజయం చేయగా రీతింగురూం వారిలో సేనాధాని గుంటూరు నాట చే రీతింగు
గుంటూరు సంబంధము నాట బోధపడకుండు. మీరు శతావధానము చేయగానిది నా
కావ్యము లేనందున సేనాధాని రూపం దిద్దుకులుగ దయ్యి అనుచే తమరు శతావ
ధానలనుచు వచ్చినపుడు మీ సామర్థ్యము మాది సంపదించుకుంటున్నాము
గాదని తోచి మీరు యథావిధిని శతావధానము వృద్ధ్యులైనా సరే నా నగ
సగ్రుతాంధ్ర భాషాద్యయములో చేయగలగ్తి మీకు గలిగినచో ఉత్తమమునకు
15 శ్లోకావధానమునకు సరియగు 7-10-1911 తేదీన సేనా శతావధానమును మీ చేచే
యించుకొనితిగనుక యావ్రకారమున జరుగబడుటకు మీయభిప్రాయము వెంటనే
తెలుపగోరినాను అప్రకారము మీరు జరిపినచో మాటవదియారు పాఠములు
మమతి నిచ్చుటకు సిద్ధముగా నున్నాను.

నర్సరావుపేట }
4-10-1911 }

(ఇంగ్లీషు చేనాగింబ)

4-10-11 తేదీని కి గంటలు.

*శ్రీమత్సరి దేవతాయైనది.

మహారాజశ్రీ).....

రాజశర్మ గారికి

} గుంటూరు, ఉత్తర పేట
బళ్ళ గి|| శ్రీ|| శిష్టాహుతమచ్చాస్త్రి గారిలోగిలి.

ఆర్యా!

తమ 4-10-11 తేదీగల యుత్తరమందినది. ఇంతకుమున్ను ఇరువదియైదునం
వత్సరములనుండి సంప్రదాయసిద్ధముగా బండిత వస్త్రముగా శతావధానాస్త్రావ
ధానాదికములు సమీచున్న మమ్ము “యథావిధిని శతావధానము వృద్ధ్యులైనా సరే నా నగ
సగ్రుతాంధ్ర భాషాద్యయములో చేయగలగ్తి మీకు గలిగినచో” అని ప్రజాయుట చే మమ్ము బరిక్షించుతలంపుతో మీరికార్యమున
కుం బూనితిరని స్పష్టపడినది. కానిండు మీయభిప్రాయము తీర్పును కాని మీవంటి

బా పట్ట శ తా వ ధా న ము .

అయ్యలారా!

పాపట్ల పురవాసులగు బ్రహ్మశ్రీ కై చారణ నగేంహము గారును సోరి వెంకటేశ్వరులు గారును తెలి రాంకొజనేయులు గారును ఏడిపల్లి కామేశ్వరరావు గారును మున్నగు సహస్రియాల వారు రావాన మొ రించ గుంటూరు పురమునుండి బ్రహ్మశ్రీ కింకవీంద్రభుటాపలచాన సాదిలిరు దాంకొత్తల వరు పతి వేంకటేశ్వర మహాకవులు 8-11-11 దినమున బాపట్ల పట్టణమునకు రుద్రాచిరి. దినంత విశ్రాంతకీర్తులగు మహాకవులూ? మహావిద్యులగు విశేష బౌరులు సాన గతంబొసర్ప రై చున్నేషున సుప్రసిద్ధు యెదుర్కొనరి. వినియ్యలం బుర వ్రవేశంబుం జేయించి పల్నాశ్రీ విజ్ఞభోట్ల రామయ్యగారి మీదిలో విరచున శేసరి. పదపద ఆదిసము మధ్యాహ్నమున మంగళ భవన క్షౌర్యముగాం బా

మహావిద్యులగుల దగ్గల “యథావిధిం గృహ్యే” ప్రశ్నాన సారముగా యథార్థము గా సంస్కృతాంధ్ర భాషాద్వయమున శతావధాన మొనర్చి కష్టమునకుం దా మేర్పఱచిన వెలమాత్రము నొద్దిగాంజాలరు. కావున మకుం జెఱియొక 1116 రు రూపిక లేని యభయపద్మమింగల శక్తిగర్వియున్నచో సీసారి విస్పష్టముగాం దెలుపతిరే ని మీరుభయతార్థము నెలవేయట కేవిధమైన యభ్యంతరమునునుండుదు. సాధనమై నంత త్వరలోం బ్రతివ్యర్తర మంపుడురుగాక.

దివాకర్త శీఘ్రవతిశాస్త్రి. } శ తా వ ధా ను లు .
చెళ్లపిళ్ల వెంకటేశాస్త్రి. }

ప్రశ్నా మరా:—చదువరులారా!

ఈ పాహరించిన యుత్తరములలోని (1) బ్రహ్మశ్రీ ..... శాస్త్రులవారి కి, (2) మహారాజశ్రీ... వెంకటేశ్వరగార్లకు, ఇత్యాదినందరభములంబట్టియేమి బ్రలి ..... రావు” అని వ్యయముగా పానికొనునూత్నాంశసందర్భముంబట్టియేమి, మఱికొన్ని ప్రల్లదములంబట్టియేమి, ‘బ్రహ్మశ్రీ బ్రాయుచు నమసాగరశాసనము గా లేఖనానియనందరభముంబట్టియేమి, ‘హంశము, లోనగు ప్రయోగ శుద్ధింబట్టి యేమి, యొకటి రంభుత్తరములను ప్రాసిన మానిసి తెలివితేటలను చెలిసికొనునగు

లచే దోడ్కొనిపోబడి ఘనముకంటె పెరిగెనాడులలో నవధానంబొనర్చి పండి
జనహృదయాష్టదంబులగావించిరి. .... మాడవపాదములనుగా నాల్గవ
పాదము సంగ్రహింపబడి వివరణలేపాదముచెప్పవచ్చు నాపాదము నెవ్వరుఁబూర్తిచే
ముటచే వీరియద్భుతధారాశక్తి సభ్యులకుఁ దెల్లమయినది. ... సభ్యులలో
నెవ్వరోయొకరు పద్యములన్నియుం జదివినంగాని యవధానపూర్తి కాదని తెమ
యసూయను ప్రకటించినను సభ్యులు కాలహరణయన కోర్కలేరైరి. కాని శ్రీ

ఇతనిపిమ్మట, నిరుపురు 'శర్మశాస్త్ర' లక్షణాలు గలయుత్తరములలోని, 'తెండవమాని
నిధరించిన, శర్మశాస్త్ర' విరుదము, 'పండితునకుఁగాని 'సేనాత్తగమియ' మనుట
చేఁగల్పించినది. అతనిని మొదటియుత్తరమున 'బ్రహ్మశ్రీ' అని మొదలిడి... అ
య్యది, అనునొక పృథ్వీకుఁడు' అనియే యొకలహప్రకరమున 'దేవు' 'రావు' లిచ్చించెను,
గాని సమయానుకూలముగాని 'శర్మశాస్త్ర' భూమికనతఁడు విహింపవలసిన వాఁడయ్యె
ను. ఎట్టిమార్గమునకేని యీగుట్టునుగనుమే యగుటచే గుట్టుమట్టులెఱుంగనివాఁడు
య్యమేమిది గుఱితింపఁగల్గితిమి, కావుననే యీ 'శశ్వేటులకు' నేము జవాబొ
సంగమైతిమి, అపిచ్ఛుననిదితోవగాదని 'అవధానార్థమాప్యనించునాగువలె నిఁ
క నొకయుత్తరమందిరి, అందలి 'పరదేవతాపతి' పల్లమును, మా 'పరదేవతా' శ
బ్దమును, విచారించినచో మఱికొంతవారియెల్ల బయలుపడెదలఁగలదు. అదియటు
లుండె, పాపము? ఏగ్రంథమునందుగాని? శాస్త్రము సాగుపురాదని వాఁడు
బడియుండ దనుదృఢనిశ్చయము రామా రావుగారి కుండుటచే వా రీ 'శశ్వేటులను
ప్రేరేపియుండురనునది మేము వ్రాయఁబడినదే ప్రపంచము తెలిసికొనఁగలదు
గాన విస్తరింపఁబనిలేదు సమస్త పరిపితవారుగాన రామరావుగారు స్వయముగా
మమ్మడుగ వచ్చును, చెప్పఁగలిగినచో దగునమాధానమును, లేనిచో శూచావణమును
మేము చెప్పనువచ్చునుగాని 'చల్లకువచ్చి ముంతదాచిన' సాక్షాతగా శ్రీ రామరా
వుగారు, ఎందులకును గొఱగానిమానిషులకు 'శర్మశాస్త్ర' నిగుదములను దగ్గి
యొక దగుల్పకయు, అవమానకరములగు సత్తరములను వ్రాయఁచుటనుగూర్చి వి
జ్ఞులే విచారించుకొందురుగాక. మాయుద్దేశమునుబట్టి వారిట్లుప్రవర్తించఁదగువారు
కాకున్నను నట్లు ప్రవర్తించుట భావ్యవజయసూచకమనియు నందులకే ప్రేమమట్లు
ప్రేరేపియుండుననియు బొడకట్టెడిని, ఇందునుగూర్చి, కొన్నిపుటలలో ముందు
బందరు" అనుశీర్షికగలచోఁ జడవఁదగు.

శాస్త్రులవారు మాతము కాలుకారణమున కోర్వలేని సభ్యులు వెల్లిపోయినను ఈ సందేశముకలవారు మార్పుననుచోచుచున్నట్లుకాని అన్నివద్యములును జదివెదమని రి కాని వారట్లుచేయకపోవుటచే ఆపని జగగలెడు. .... తరువాత ప్రశంసాపద్యములతోడను జయజయధ్వనులతోడను సభయగిసిరి. .... తరువాత ముఖ్యము మూడుగురులకు సభవారంధిఁబడినది. అందు శ్రీతిరుపతివేంకటేశకవులు లేటు శ్రీ విజయనగరము మహారాజు మొదలగు రాజోత్తములపై రచించినపద్యములును, పరిపదసీతిసారంబగు గీతఁబయును గర్వరసాయనముగ సాన్వయముగఁ జదివి సభ్యులు కానందఁబడుచుండిరి. . . . .

ఇట్లు, విధేయుఁడు

కైవారం వెంకటలక్ష్మీనరసింహం.

పౌరులొనఁగిన స్వాగతపద్యములు.

మ॥ జితనానారిధ బోధశోధనసమష్టి భూతపాకాద్యలం
కృతశయ్యా మధురీతిగీతిభజితి శ్రీమాధురీసాధురీ
త్వతిరాస్వతగ్రామతామహాభురళికాహంయుప్రతిత్వోచితీ
యతుతా తిర్వతి వేంకటేశకవి నెంఱువో! స్వాగతం బీయదే.

మ॥ సేతరామున్నతి భృతుగ్రాకవ్యధివ సిగ్గిదగ్రతాపార్యజా
లతిరగ్రుగ్రస్వ దహిన వర్ణయు. వేశాలాల సీరగ్రధ్రు
రితనాఃపూర భరభ్రమభ్రమితి నీవృత్తుష్కలంవర్తకా
యితశ్రీతిర్వతి వేంకటేశకవి సంతి! స్వాగతం బీయదే.

మ॥ అతిమాధుగ్యగసాచగుంసన సమప్రారంభరంభాభలా
పుతసుస్వాదురసాయనప్రచుర విప్లుప్రప్రణాళివిని
ర్మితిసారస్వత మంజుశామవణ సమ్మిలల్లతాంతాంతవ
ల్లిత శ్రీతిర్వతి వేంకటేశకవికేకీ! స్వాగతంబీయదే.

మ॥ కృతవిస్తారమసూహర ప్రచుర సమగ్రప్రేదధారావిసా
రతశ్శాశధశీవిహాసిసుషమాప్రాగ్భార గోదావరీ
కృతశవామృత సారణోపమితనిష్కృష్టేశుధారాప్రసా
హరతిర్వతి వెంకటేశ్వర మరాళా! స్వాగతం బీయదే.

మ॥ చెఱుకుండోటల నాట నట్టనడుమం జెన్నూరి చెల్వూరు బం
గరు పూచేనియ యేటికొత్తరంగలంగ్రవంపుఁ జెందిప్పలం
బటవై యేవగుమావికైతనడిచివం గూడి యుయ్యాలహే
లి రహిం బొల్పెడు కోయిలవీకపులు! హాళిన్ స్వాగతంబీయదే.
బావట్ల పౌరులు.

శ్రీ॥ శ్రీమన్మహాకవి సేంహాస్యనలరారు ఘనపుణ్యలార! స్వాగతము మీకు
కామేశ్వరీవదకమలసం నేవకమతియుతులార? స్వాగతము మీకు
లవధానమహిమచే నకలంకవిఖ్యాతి గను ఘనులార! స్వాగతము మీకు
తిరువతివేంకట దివ్యనామాంచిత ఘనకీర్తులార! స్వాగతము మీకు

శీ॥ శారదామూర్తులై యొప్పి సాంద్రమైన, యశముదశదిశలంకున నమర నిర్వి
నట్టి మిము శారదాకాలమందుఁగాంచి, స్వాగతమునిచ్చుపుణ్యంబుశాశ్వతంబు
కర్లపాలెం సూర్యనారాయణ.

చ॥ సరనకలావిలాసయుతచాతురి మీట సురాంధ్రభాషలన్
గరమురనంబు లూబుగ్గ గతిఁ గైత నమేయముగాఁగఁ జెప్పి సో
దరు లనమేటిహారిమితిధం జెనఁగం జరియించునట్టి నా
తిరువతివెంకటేశ్వరసుధీవరులార! గొనుండు మానతాత్.

చంద్రమాలి చిదంబరరావు.

శ్రీ॥ శ్రీమత్తిర్పతివేంకటేశ్వర మహావిద్యతల్-పిండరావుభౌ
నానాభావనభాంతరాశిలనత్పత్ని-ర్నితారావళి
శ్రీమత్పాణినిగొతమాడుమునిభిః పోత్రేమ శాస్త్రేమ తౌ
సారజ్ఞౌచ రసజ్ఞనభ్యసుజనవ్రాతౌ గిరికోఽవతు

శ్రీ॥ కింకవీంబ్రీఘటామధ్యే మృగరాజయశోనిధితం
వశ్యంతు నకలాధీరాః, శ్రీమత్తిర్పతి కోవిదం
కుకవీంద్రఘటామధ్యే తథా బిరుదసంయుతం
వేంకటేశ్వరనామానం కవిరాజం సువశ్యత
మాతాపితౌస్తు తస్మానం పూర్వజన్మతపః ఫలాత్
' జ్ఞే తిరువతికవి ర్వేంకటేశకవి వ్రథా

వేలారినశసంఘత శ్శివరామాభిధానకః
తయో శ్శిష్యత్వ మాపద్య తథా ఖ్యాతిం నమాక్షయత్.
శంకర శ్శంకరో నిత్యం భక్తానుగ్రహతత్పరః
నచమాంసభ్యకాన్ రక్ష్యే దుమావామర్థజానికః.
చంద్రహాళిక్రపాలభ్యా న్వచ్ఛస్ఫటికనన్నిభా
శివరామకవేః ఖ్యాతి స్త్రీయా దాచంద్రతారకం
మంత్రవాదికుటాద్భూత వేంకటాభ్యేనధీమతా
దత్తాని పద్యరత్నాని విద్యవోభ్యి నిర్దనేనతై.

మంత్ర)వాది వేంకటాశాస్త్రి).

గీ॥ అందఱునువచ్చుకతన నానందగరిమ, గలుగుట మటుండ్ర శ్రీ సూరికుటుండు నామ
గురులలో సొక్కరు : డువ్యాకరణవార్ధి, గూడ వచ్చెనుబ్రహ్మణ్యో విడుండు.

నెలబాటుండు.

గీ॥ కొండవీటను నుండుకొమరాలిమోముపైఁ బొలుపారు పాపటబొట్టనంగఁ
బడమటిదెనబోటి వజ్రపువైఁ బెనిమిటిఁడనుపఁ దాల్చిన పూవుదండయనంగఁ
దమ్మిటివ నెలంత యజ్ఞయనుండ జూత్తిలిన్ గందంపుపెత్తియనంగఁ
బెరిమ నాకన మనుఁ వీర్లవంజాను,, నిల్చిన "లాలసా హేహబువీ,, రసంగ
తే॥ గీ॥ సంజయెలనాగ తన చేతినందునంబు, బెలగు గుజాలయిరిపిడి చేతఁ దెగిన
బోరమనంగను లేతదండురునిరేక, వెలయుచుండె నమవనవిదియనాచు.

చంద్రోదయము.

చ॥ కలువలెనంగదారకలు కాంతిఁ జెలంగ ననంగవహ్ని స్రాం
పులు గులుకంగ నంగనలు పొంగుచు మేను లలంకరింపఁగా
నలమదనాంతకాంతక పురాంతక మౌళిజటాటవీనదా
కుల మగుపాలరేఖగలకోవిదమాన్యుండు పుట్టువందెడుకొ.

భారతయుద్ధము.

నగర—పట్టణ ప్రాంతాల్లో కర్ణకురువతి రనుజాః పాండవావాసుదేవ
స్సౌభద్ర శృంగి తానో జగదధరణిరాట్ తస్య పుత్రో విరాటః

పాగంభంతాఁతిఁగూరం నమర మమగదృక్తోషదాయ ప్రవీరాః
క్షోణీయం శూన్యరూపా జని తదను మహాభారతానాం క్షయోఽభూత్.

చంద్రకళంకము.

శ్లో॥ నాఁకాశోఽయ మహారవారిధి రిమా నోతార కా బుద్ధుదా
శ్చందో నాఁకా నానంత శేషభణి రాడ్డేనా త్తదంతర్లటః
య శ్చేతేకిల తత్ర నిలజలదాకార స్తదంకో హరి
స్సోయం సాంద్రతరేందుకాంతివినరః పాథోధివీచయః
(రైలుప్రేమనువద్దఁ బ్రయాణనచుమునఁ జెప్పినవి.)

మ॥ నరసీబాలయ నీయెడ న్నిలువ నిచ్చల్ భావనారాయణ
స్థిరకారుణ్యసాతిరేకమున వృద్ధిం జెందుచుకొ ముప్పులకొ
న్మరియింపంగదవచ్చు చూపంగ దివచ్చు? నీదయాపూరనం
భరితాంతఃకరణప్రచార మెపుడుకొ మాపట్ల బాపట్లరో.

మ॥ చిరసౌభాగ్యము కల్గిప్రాగుదధివీచులీ కాడోలిగా
చరవాతా ర్భక సేవ్యమాననిజవత్సం బైన బాకట్లపూ
రరుణాంభోజదళాక్షి! మాకు సెలవిమ్మా? ప్రోవుమా? యెల్లవ
త్సరముల్ తిర్పతివేంకటేశ్వరనిఖాతంగుకొ జయస్తంభముకొ. తి॥ శా॥

ఇతరులవధానాంతమునఁజెప్పినవద్యములలోఁగొన్ని

ఉ॥ నిన్నటికంటె నేడు మఱి నేటికి వించియు రేవు నత్కళా
భ్యున్నతి మీఱుమీకవనమునీ బుధకోటికి నింపునింపు నూ
నన్ముతకీర్తులార? విలసద్భవదద్భుత నత్క-విత్త మకొ
గొన్ననబోటి నిర్జరతఁ గోమలతకొ దనరారు నిచ్చలుకొ.

ఉ॥ క్రొత్తమెఱుంగులకొ విబుధకోటి సుతింపంగ నాఁడునాఁటి క
త్యుత్తమ మాచు మీకవనమొప్పెనలారెడుకారణంబునకొ
“గ్రొత్తొకవింత ప్రాంతయొకరో, తనులోకులపల్కు లారయకొ
రిత్తల టంచుఁ బల్కు- విపరీత మదేటి కగుకొ వచింపరే॥

ఇట్లు

కురుగంటి శ్రీరామశర్మ.

9-10-11.

శ్లో॥ శ్రీమత్సత్యవేదవచోభిక్షుతావతారా, వి ద్వత్కవిస్తుతనమస్తగుణప్రపూరా
భా త్యవ్రయుక్తముఖిదోషగణాతిమారా, శ్రీ శ్రీశవేంకటపీటగ్రువితాళుభారా
సీ॥ అన్న! తెల్లలసాంపులన్నం దిక్కన్నం తిక్కన్నం యంచపక్షిర్ని సందికున్నె
అన్న! యల్లికసాంపుగన్నం బెద్దన్నం పెద్దన్నం యంచొక దూలు సందికున్నె
అన్న! గుంఫనము గన్నెన్నం లింగన్నం లింగన్నం యంచెగతాళినందకున్నె
అన్న! ముద్దలపల్లెలన్నం దిమ్మన్నం తిమ్మన్నం యంచొక సింది సందికున్నె
తే॥ గీ॥ వీరికవితామహాసుధావారిరాశి, ననుచు జనులెల్ల వేసొల్ల వినుతి నేను
జగతి యశముననింపిన సరసకవులు, భరణి దిరువతివేంకటేశ్వరులు గారె.

గీ॥ అడట మఱి కొన్ని నాళ్లండియనఘులైన, వారలూనరించు విందులవలనందనిసి
నెలపు పూర్తి చెంకుటయు నానీమదిడిచి, యెవరి యిండ్లకువారేగియెనక మెనంగ.

గీ॥ ఇండుతఱిగొప్పరపువారిసొమదలచి, భంగపడినబండుగులు* 'దర్బారటంచు
పత్రిక సొకండు మొదలిడిపాడునుదాలు, గిలుకందొడగిరితమ తెల్వీచులుక వడంగ
మత్తకోకిల॥ మంగళం జయమంగళం శుభమంగళం జగదీశ్వరీ?

మంగళం నినుక గొల్పుమాకును మమ్ముం దిట్టెడి వాండ్రకు
దొంగవ్రాతలు వ్రాయువాండ్రకుతూహలమ్మునకు నరా
మంగళం జయమంగళం శుభమంగళం జగదదంబికా. ౨౧౫

మత్త॥ “పోచిరా,, జొకరుండు బూతులబుంగ సారకు బిప్పెడుకొ
“వేచిరా,, జొకరుండు ప్రేబుడుక బెట్టె బైటికిక బెట్టెడుకొ
“వీచిరా,, జొకరుండు చెన్నంటివీకుక గైతము గోకెడుకొ
కాచి కొప్పపువారి నెట్టులాగట్టు నెక్కంగక జేయంగన్. ౨౧౬

మత్త॥ “త్రోసిరాజులు,, కొంద టొక్కెడ దూలసాడుచు నుండంగా
“వేసి రాజులు,, కొంద టొక్కెడక వెక్కిరిం పలరింపంగా
“తీసి రాజులు,, కొంద టొక్కెడక దిట్లు బిట్టుగక దిట్టంగా
వాసి తై నదరంగ మావయి వైరు లాడి రధీరులై ౨౧౭

విశ్లేషణ ఈదర్బారునుసూర్పి పూర్వరంగమునగొండొక చూపబడియె, ఇది
యశుక పాతతఱవంటిది దీనిప్రలాపనలు చూచి తీరవలయును.

మత్త|| “పోతురాజులు,, విట్టి పీఠగుచు,, “బోకిరీ,, నడు బాడంగ్
 “బూతురాజులు,, మేరడప్పచు బూతు లేకరు వెట్టంగ్
 “ఓతురాజులు,, “మేపుమే” వని ముంకరింపులు నింపంగ్
 గోతు *రక్కట? కోత లెన్నియొ కొప్పపుంగవు లావయిం. ౨౧౮

మత్త|| బండ లొక్కెడ బందలొక్కెడ బారు బూరులు నూటంగ్
 ముండివాచితలవారు సారెకు మ్రోత లెన్నియొ మ్రోంగంగ్
 పిండి లేకయొ రొట్టెగాల్పుచు బింకముల్ తెగబొంకుచు
 దండుబల్మిని గొప్పరంబు వృథా ప్రగల్భము లాడెడి. ౨౧౯

తరల|| తెలివి తక్కువ యీశు రోనము తెల్లమోమును ప్రాంతయే
 తెలుపు నంచు నెఱుంగ కూరక తెల్లవాటిన దాదిగా
 బలుగువాచితలు మమ్ముగూరిచి బండ్లదోలుచు దానిచే
 గెలుపు కొవవువారి కీ గమకించి రావులు కొల్లగ. ౨౨౦

(*ఫిబ్రవరి 10వ తేది 1912 సం॥ దర్బారునుండి.)

4-9-1911 తేదీన, మాకును దిరువతి వేంకటేశ్వరులకును వైషమ్యములువల
 దని యుద్దేశించి తదనుగుణమయిన పత్రిక సంపి అంబు సంతకములుచేసిన (ప్రజా)
 నిధులకు వినయపూర్వకముగా నమస్కారములొనర్చి చేసిన వినయము....
 గీ॥ ...గీ॥చేసిన ప్రతిజ్ఞదప్పముచెప్పమితర, మార్పుచేడి సంశయం బొనఁగూర్చి
 నభంబంబుచేడివార్త విశలమనింపునింపు, దో నరగుబారగిగుంటూర్ని వాసులార!
 గీ॥ పత్రికలఁ దెల్పికొనినదై ప్రతిసలెల్ల, వీరక నిస్సించుకొండు మీలోకమందె,
 యంతకేమాఁడులొకాలకేగ నేలగి, వేగ నభంబుగూర్చు నోజగద్విదితులార!

ఇట్లు

కొవ్వరపు సోదరకవులు, శతావధానులు

ఈసాటి కోతలు వీరు సంధిపత్రమందుకొనిన రమానమ్మ
 లకుఁ విమ్మటివని చెబుటగుండు. సారమరయఁడు, తి॥ పెం॥

మత్త॥ మంగళం బగు నానుభూషనచూర్ణమగు రపుచ్చమన్
గంగ నీడంగ నూతగాఁ గొనుకాకవిద్వజపాళికిన్
మంగళంబు నిజం బెఱింగియు మాయశమ్మును మార్చగా
వెంగలుల్ పొనరించునాయవివేకపుంజెడుగోలకున్ .

౨౨౧

శీ॥ ఎండగండినిట్టి యెండగండి, యటంచు వాయజూచ్చిరివృథా వాగ్వియముగ
తమపాటిపోక లోక మెఱుంగుటయెఱింగియును మచ్చు బాఱిరంపనఁబొడంగిరి
మృతపుగా నేదేని మేము వ్రాయఁగ దుందుడు ముఱి తగదనాలకుఁ గడంగి
“రవధానమునుజేయకవధానులెటులైతి, రసనెక్కునక్కెమ్ములాడఁబొడంగి
గీ॥ రకటలోకమ్ముగ్రుడ్డిదియంచునెంచి, పించిచెలరేఁగి మమ్ము మాపించఁబొడంగి
రేమిచెప్పఁగ వచ్చు నికామరోష, రూపితములు కొవపువారిభాషితములు .

క॥ ఇది యిదిబుండెను వాదా, న్నదమగు నల“ పశ్య ” యనెడిశబ్దమ్మునకై
వదరులు వదరుచుఁ బ్రకటిం, వఁ బొడంగి రొక కొంతమంది పత్రికలంతక

క॥ ‘కాశిక’ యనుపే రెఱుంగని, భీశూన్యులుగూడ దాని దెగఁదిట్లుచు శా
ఖాశార్యప్రాగ్భరా, వేశమ్మునఁ దఱుచుఁ దాండవించిరి జనని ౨౨౨

గీ॥ రామరావు వ్రాసెడిదనగ్ర వ్రాయరాద, యుత్తరంబనిమిన్నయంటిమేము
ఎట్లువ్రాయ నే మగునెక్కు యీవివాద, మనుచునాతఁడువత్రికనంపఁడయ్యె.

గీ॥ అపుడువాయమ్ముదోచకయతనిపేరు, గూడఁజేర్చిశిష్యుడువ్రాయుకొంటెవ్రాత
చూచి యామన ప్రేరణఁ దోచిపుచ్చ, రాక యాతనిబుల్బుదీర్వగఁదలంచి.

శ్రీ

(శ్రీహయగ్రీవాయనమః.

*బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వరకవులకు.

అయ్యా,

మీరు నగసారాపుపేటలో యీ సంవత్సరము ఆక్టోబరు 1, 2 తారీఖుల
శతావధానమును పేరుచే 40 మందికి నభిజేయునపుడొక వృచ్చకుఁడు “వశ్యా
వశ్యానశ్చతః” అనునమన్వనిచ్చి పూరింపుండనగా నానమన్వతవ్వచిచెప్పి, వృ
చ్చకుఁ “దిది వండితు లాప్తికొనినదియే తప్పగా”దనిపలకఁగా “ఎవడావండితుఁడు

తే॥గీ॥ కాశికా వృత్తిలోనున్న గ్రంథమల్ల, రామరావున కెటుగంగ రానిదనుచు
సతఁడువ్రాయించు వ్రాతలకతన నెఱింగి, దానిచేమానుడినినిల్వఁదలఁచిమఱియు
క॥ *కలహమునకుఁ బూర్వమొక్క, యలఘుఁడుతచ్చిఘృతెలమినంపెను టోష
ము లగని యగు రామకవీ, ట్టిలకుని కావ్యము దాని వెలచితి మంతక.

మత్త॥ పౌజ్జుఁడయ్యను రామరాట్క-వి భావియొగవశస్సునన

విజ్ఞు లెల్లరు నభ్యుక్తైతను వెళ్లఁ జెట్టెను దానిలో

నజ్జు లత్తఱిఁ జేయునల్లరి కాతఁ డూతముగాటలనె

దజ్జుడంచు నెఱింగి యుండియుఁ దప్ప లేరితి మంచికా.

౨౨౯

పండితుఁడైన సీతీతప్పనమస్య నేల సుప్వకోను'నని పండితదూషణ చేసెతిరికదా.
అందువై గొండలు పండితులీ నమస్య తప్పగాదని, మేము నమర్థింపఁగలమనియు
మీరు తప్పని నమర్థింపఁగలరేని నభకు రావలసినదనియు మీరుతప్పని ధ్రువవలచి
న యెడల మేముసూటపదారు లిచ్చెదమనియు ధ్రువవలచ లేనియెడల మాకు మీరు
సూటపదాటు లిచ్చిపోవలయు'నని యుత్తరము వ్రాసిపంపఁగా బ్రొత్తరమీయక
నరసారావుపేటనుండి గుంటూరునకు వెళ్లితిరి ఇంతవఱకుఁ దగిన ప్రత్యుత్తరమి
చ్చినవారుకారు. కావున నిప్పటికైన న్వవచనపోషణ సాచుర్ధమనను యెడల
వట్టియుక్తులుపన్ని కాలము వ్యర్థపుష్పక తప్పని నిశ్చయపరచుట కొప్పకొని తెలి
యవరచిన తక్షణమే పండితనభఁజేయించుటకును, అనమస్య తప్పకాదని నమర్థిం
చుటకునుఁ గృతనిశ్చయఁడనై యున్నాడను. (యిందులకతి శీఘ్రమునఁ బ్రొ
త్తరం బొసంగనిచో మీరోడినట్లే తలంపబడుదురు.)

బ్రహ్మశ్రీ బెల్లంకొండ రామారాయ కవీంద్రుల శిష్యుఁడగు

1-11-11:

ములుకుట్ల లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రి).

కుండలితమగు వాక్యముప్రేషకునిస్వహస్తలిఖితము తక్కినదిఅచ్చు

*మహారాజశ్రీ చెళ్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రి శతావధానిగారికి యిచ్చేది

రవ్వా, బందరు, భైరివప్రస్థు. 27-6-11 బండ్లారుపల్లి.

నమస్కారములు.

త్వక్షేమం యీమధ్య తెలియలేదు, గీరకముయెప్పుడుబయలువెడలునది తెలి
యలేదు, ప్రస్తుతం మా గురువుగారు బెల్లంకొండ రామారావుజేసిన కృష్ణలీల

మత్త॥ *తప్ప లయ్యవి బ్రహ్మకేనియు దాట రానివి యాటచేఁ
 “బప్పలొనడు” గన్న సామెతఁ బట్టిపోఁదలంపు తా
 చొప్పు చొప్పడెఁ దక్కు-వారలు శుద్ధశుంఠలు సారెకున్
 బిప్పితము వేరిబెడ్డలు వేయఁ జూచ్చిరి మావయిన్. 230

మత్త॥ “రామరా వెటులేని బైకిక రాఁగలేఁ,దని కొవ్రిపుం
 గోముకైనరులంతటన్ దమ గుంపు గూడిరి మెల్లఁగక
 సాము నేయఁ డొడంగి రెండు సనత్వమే మొకవిద్వేగక
 వామ మార్గముఁబట్టి సారెకువాగ్వయియ మ్మొసరించుచుక. 231

రంగిణీని మీవద్దకంపినాను. దానిని తాముచిత్తగించి గుణబోషములను వెల్లడిం
 తురుగాక, నాశరీరము కొంపము నెమ్మదిగా నున్నది. యింకా పదిరోజులకు
 వారుచేసిన రుక్మిణీపరిణయ చెంపూత్రబంధమును పంపఁగలను. శ్రీధగాపరిసీలిం
 రుగాక. (మక్కి-గిమక్కి-నకలు)

జూపూడి.హనుమచ్ఛాస్త్రి).

(*శ్రీరామారావుగారి కృష్ణ లీలాతరంగిణి నుండి)

- (1) శ్లో॥ ...న సందతనయః కరవంకజేన వన్పర్వ శి+ మ...,
- (2) శ్లో॥ మయి మూత్రజాయ నదసా ద్భహి గ్దతే,,
- (3) శ్లో॥నవనీతచోర తవ శి+మాహరామి ... మమ శి+చుంబసమిదం...,
- (4) శ్లో॥ సుఖగే త్వదీయ మయి శోభనంభ+ం మమ దర్శయ ...,
- (5) శ్లో॥ అధిరుహ్యచైవ శయనంశయానమ,త్తనయాశ్శ్రుతౌనిహితవాన్ని జంపదం
- (6) శ్లో॥ మమబాలికాభి+బిలేతవాత్సజ్ఞోనిధధేకరాఁబురుహమభ్యమాంగుళిం
- (7) శ్లో॥ ...ఆత్మమాత్మవిప్రతా ననాస్తరే సమమూత్రయత్,,
- (8) శ్లో॥ ...ఇతి బాలికాంగ మభిలం విశా22త్వనః పరిలిప్తవాన్...

దిక్షాత్ర ముదాహరించితిమి ఇట్టివెన్నో కల వని యెఱుఁ
 గునది ఇందునుగూర్చినవిచారణమునకు శలభాలభనము, చూడఁదగు
 ‘ప్రేమాదోధీమతామపీత్యత్ర అపిశబ్ద ఏవకారార్థకః, అతోసరామరా
 య స్యైతావతా కించిదపి న్యూనతా నతు సర్వథా సమగ్ధ ఇతి శివమ్,

మత్త॥ రామరాయని కైతలోని దురభిమన్ విరసప్రయోగా
 గామయ మ్మది త్రివ్వరానిది యోట మిన్నకయుండి వి
 ద్యా మహేంద్రులు “వశ్య” శబ్దముపైని సారకుం గొండ టే
 మేము వ్రాసిరిగాని నీదయ నేమి కొంటిమి గెల్పులకా.

గెల్పులు.

ప్రశ్న:— ‘వశ్య’ అనుశబ్దము తప్పనియు, ఉపనగ్గపూర్వక ‘వశ్య’ శబ్దము సాధు వనియు, కాశికావృత్తిమతము, రెండును సాధువు లని కొముదీమతము, మొదటిది పాశీనమతము, రెండవది సవీనమతము, మొదటిదే మంచి దని మీము, రెండవదియే మంచి దని మహామహేష్వాసాభ్యాసయతాతాశుబ్బరాయ శాస్త్రులవారు లోనగుకొండఱువండితులు, ఇందునుగూర్చి పత్రికావాద మొకంవత్సరన్నరవఱకు జరిగినది, కాని యీక్షణమువఱకు మావాదమే స్థిరమై యున్నది. ఇందుకొముదీమతానుసారముగా వాదించినవారు (1) మంత్రవాదిసూర్యనారాయణశాస్త్రులవారు, (2) తాతాశుబ్బరాయశాస్త్రులవారు, (3) పురుషోత్తరామశాస్త్రులవారు, ఇంక, తుట్టతుదివారు బెల్లంకొండ రామా రావుగారిగురువులు, వీరు కడు శీఘ్రముగా నెఱిగిపోయి రని చెప్ప వలసినచ్చినందులకుఁ జింతిల్లు మన్నారము, మొదటివారుతమశిష్యులతోఁ బత్రికలు ప్రకటించినవారు వీరు ప్రారాధకుశాస్త్రులవారిశిష్యులగుజయంతిభగీరథశాస్త్రులవారితే నూడఁగొట్టఁబడిరి, ఆయివిద్యవృత్తులు వివాదమునకు దిగుటకుఁ గారణము మొట్టమొదట నేమి ప్రకటించిన ‘వశ్యాంపుశ్యాం’ అనుచిన్ని పోతము, వీరిలో వీరిల్లు ఖండనముండఁ గము లోనగుకొనుచుండఁగా మున్నువాచారించిన మహామహేష్వాసాభ్యాసయతాతాశుబ్బరాయ శాస్త్రులవారు ప్రాయశఙ్కనవిషయమును సర్వాపవాదక మగుగురుశిష్యసాక్ష్యాదులవారికి బాధక మయినది, అంతలో శ్రీరామా రావుగారు తమవాదము గెలిచినదనంతోఁపముతో నిట్టాకరివేరక బ్రకటించిరి.

(నవంబరు 1వ తేదీ 1912 సం॥ దర్బారునుండి.)

పశ్చాత్తాప పశ్చాత్తాప పశ్చాత్తాప

1 పాశ్చాతీ సూత్రముల వైసూత్రీయమునందలి ఉపనగ్గపదమును కాశికా
 రుదులను వృత్తిచేసినాడు గానవశ్యశబ్దమసాధువు, కొముదీకారుఁడు అను వృ

త్రి చేయఁ పోయినందున వశ్యశబ్దము సాధువు అని కొందరందురు గాని అది సరి కాదు-
కొముదీ కారునికంటె కాశికా కారుడు ప్రాచీనుడు గాన ప్రాచీనమతమే సాధువు అ-
ని "వశ్యాం పుశ్యాం" గ్రంథ కారుడు వ్రాసినారు. 2 దీనిని ఖండించి మంత్రవాది సూ-
ర్యనారాయణశాస్త్రి గారి శిష్యులు నల్లని చక్రవర్తి వెంకటాచార్యులవారు జ్ఞానా-
దిగుణములచే నధికుడు గాన కొముదీ కారుడు చేసిన అననువృత్తియే బాగున్నది
అందువల్ల వైదిక ప్రయోగములు ఋహక విప్రయోగములు కుదురు చున్నవని వ్రాసి-
నారు. 3 ఇందుమీద మహామహోపాధ్యాయ తాతా శుబ్బారాయశాస్త్రి గారి శి-
ష్యులయిన జయంతిభగీరథశాస్త్రి గారు జ్ఞానాదిగుణములచే కాశికా కారుడు త-
క్కువవాడు కాదు. ప్రాచీనుడు గాన నీతనిమతమే గ్రాహ్యమని వ్రాసినారు.
4 దీనిని ఖండించి వెంకటాచార్యులు గారు, కాశికా కారుడు ఉపనర్ణవదమును
కొందరను వృత్తి చేయగని వ్రాసినందున కొముదీ కార మతము కాశికా కార మ-
తముకంటె ప్రాచీనమునది. కాన అదే గ్రాహ్యమని వ్రాసినారు. 5 విజయనగ-
ర మహారాజ సంస్కృత కలాశాలా ప్రధానోపాధ్యాయులును మహామహోపా-
ధ్యాయులు నగు తాతా శుబ్బారాయశాస్త్రి గారు ఉపనర్ణవదమును అనువృత్తి చే-
సిన అన్నం శట్టాచార్య వశ్యశబ్దసాధుత్వము నంగీకరించిరి. కాతన్త్రీ వృత్తిక-
ర్తయగు దుర్జనీంహుడు మాడవశ్య శబ్దము సాధువని వ్రాసినాడు. సారసత్వ వ్యా-
కరణమునందుమాడ అనువృత్తి లేదు. గాన వశ్యశబ్దము సాధు వేనని వ్రాసినారు. 6
(వాక్యార్థ గ్రన్థికా వ్యాకరణగ్రంథకర్తలగు బ్రహ్మశ్రీ) భాగవతుల హరిశాస్త్రి గా-
రి శిష్యులగు పురిఘోళ్లరామశాస్త్రి గారు సూత్రభాష్యకైయటములయందు వశ్యశబ్దము
ప్రయోగింపబడి యున్నది గాన కాశికా కారమతము తద్విరుద్ధమైనదని వ్రాసి-
నారు. 7 ఇవియన్నియు అచ్చుపడేయున్నవి. ఇక 'వశ్యాం పుశ్యాం' గ్రంథకారు-
లకు తప్పకు పాతుల స్వవక్షపాతమే గతిగా కనబడుచున్నది.

బెజవాడ.

హితవాది.

పైప్రకటనము శ్రీరామారావుగారు వ్యాకరణవిషయమునఁ బ-
రప్రత్యయనేయబుద్ధులని చెప్పక చెప్పఁగలదు, అదియటులుండె. ఈహిత-
వాది నామకారి కడువృద్ధు, శాఖాభిమానమును బురస్కరించికొని మమ్ముఁ
బిరోక్షమున కుద్బుధు లాడుటలొక దప్ప శస్యత్రీ యితఁడు మంచిచెడ్డల నెఱిఁ

గుంటూరి సీమ, ఉత్తరరంగము.

ఁడు, ఈతని పేరఁబ్రకటించఁ బడిన వైపత్తిక యొక్క మాతృక మావద్దకువచ్చి ప్పది. బ్రాకెట్టులోనున్న 19 అక్షరములును హంస వాదముంచి రామారావు గారు సవి కాస రామారావు గారు కారణాంతరమునఁ దమ పేరితో వాదమునకు యున్నను “సింహజ్యోతిమే లేక యున్నా” రనువారి వాదమున త్యదూరము, ఈ కము నేయాకించి వంతులు బలవలుపఁ గలవు.

(అభినవనరస్వతినుండి.)

. దైగంధములు చూడనికతన రామారావు గారు “వశ్య” అనునది నర్వము బలను సాధు వేయను విశ్వాసముతో నరసారావుపుర వాసులు వాయు సుత్తర లకు సమ్యుతించిరి. తదవధి యథార్థమెఱిగి మిన్నకుండిరి. అది వారియొగ్వ య వేసెల్ల జాటుచున్నది. అనవసరముగా దూషించి మనబోటులూనర్చు ప్రకట లవలనఁ దేలఁదగునంశమును నేను వేత్రవాచనక ఆలేదు. చేతనైనచోఁ బ తికాముఖమున సొసభాముఖమున సొ సమన్యనుగూర్చి వండిత సమక్షమునఁ బెనఁ టటయుక్తము, లేదా? యింతటనేని మిన్నకుండుటయుక్తము - యథార్థము సెప్పి కొన్నచో మనక ప్రతిష్ఠ లేదు - జన్మకతమున కేని రామారావు గారు, సమన్యను నేను బంపలే, దనికాని, నరసరావు పేటనభకు వచ్చి వెల్లిపోయి పదంపడియుత్తరములు బ్రా యింపలే, దని కానియందు రని నేననుకొనను సమన్యతప్పని నిరూపింపఁగలిగినచో నూటపదియొంటులు తామిత్తిమనియు లేనిచోఁ దమకివ్వవలెననియు రామారావు గారు తిరుపతి వెంకటేశ్వరులకు నాచేతనే చెప్పివంపిరి. నేనబద్ధమాడుదునందురా ?

సీ॥ రసీకులు సుజనులై రాజించు పులిపాక పూర్ణయ్యగారి నా మెదటిసాక్షి

పణవిత్ర మీ నిష్టవడిన రూపెనగుఁట్ల హనుమంతరావు గారవలిసాక్షి

విప్పర్లకల్యాణ్వినిపులాగ్రహారణ వండితద్వంద్వమాపైనిసాక్షి

వేమవరస్థుఁడొ వెంకటకృష్ణాఖ్యమేదినీదేవుఁ డామీఁదిసాక్షి

తే॥ ౧॥ ఇంక నెందఱోయన్నా వారిందఱేల, రామారాయాఖ్యవండితరాజాకండి
“చెప్పివుత్తైంచలేదిట్టులప్పు”డనుచు, బలికినకొ నాకుఁజాలు సొ ప్రాధులార.
రామారావు గారు స్వయముగా వాదమునకు దిగకుండుటకుఁ గారణము వా

రిక్తికృష్ణలీలాతరంగిణిలోని హేయప్రసంగముగాని వే కాదు, అదియటులుండె, పిమ్మటమేము ‘వశ్యశబ్దవిచారము’ అనువ్యాసమును వ్రాసి మహామహిమపాధ్యా యులవారివాదమును ఖండించుచు, “గ్రామం గచ్చన్ తృణం స్పృశతి” గా రా

మరాఠుగారిగురువుగారి వాదమునుగూడ ఖండించితిమి. అంతతో నాయాపండితులు విరమించిరి, పిదప రామారావుగారే స్వయంచుగా వాదమునకు దిగవలసినవారైరి కాని నన్నామగోపనము మున్ను చెప్పిన హేతువున వారి కావశ్యక మయ్యెను. అట్లుగూడరీతి నవలంబించివారు, (1) పశ్యశబ్దమీమాంస, (2) పంచాననవలాయనము (3) గుంజాగర్వభంజనము, అనుమూడువ్యాసములు మిగులఁబచ్చిగా వ్రాసి ప్రకటించిరి, ఇండు మొదటిరంకును 'పశ్య'కు సంబంధించినవి, మూడవది తమ లీలాతరంగిణిని, సమర్థించుకొనుట కేర్పడినది. ఈమూడును మాచే రెండువ్యాసములతో ఖండింపఁబడినవి, అందు మొదటిది పిష్టవేషణము, రెండవది 'శలభాలభ'నము, అంతతో నా 'పశ్య'వాదము నమాప్తమైనది, అయివాదమునుగూర్చినవిశేషాంశములు తెలియఁ గోరువారుప్రత్యేక మండులకుఁగానేర్పడిన 'పశ్యాంపుశ్యాం' లోనగు గ్రంథములు చదువఁగోరెదము, అవి యెల్ల నిందునుదాహరింపవలసియున్నను, గ్రంథవిస్తరభీతిచే నండులకుఁ బూనమైతిమి, విద్యద్వాదము గాన నది యంతతో ముగిసినది, గాని యవిద్యద్వాద మింకను జాలుమూలములు లేక 'హితరాసి', మసూరంజని, పతికలలో డిద్ధబిద్ధడబిద్ధాదులవలనఁబ్రకటింపఁబడుచునేయున్నది. అందునుగూర్చి వీరికలలో సంగ్రహముగాఁజర్పించఁబడును. శ్లో॥ మూర్ఖాణాం పండితా ద్వేష్యాః" (భారతముశాంతిపర్వము...)

తగల॥ తనను వాదము న్యాయమైనను దైవవంచన కల్గినెం 233
నునటు మాటక సూరె దుమ్మును మాళిగాఁ గనువట్టుచొ
వ్వనటు సక్రవి చింత సెండుచుఁ బోవు తోవ యొకండునుకొ
గనక విల్గిండు గాన నేవియొ గ్రంథముల్ గనునలఁటటా.

తగల॥ తిరువతిక ముఖి వేంకటేశునిఁ దిట్టియత్తటి నెవ్వఁడో
* "పగళురాను" లటంగుఁ బద్యము వ్రాసె నొక్కఁడు యుక్తిమై

(అక్టోబరు 16 తేది, 1912 సం॥ దర్బారునుండి.)

హ॥ ఈమనిబ్రొత్తి వీడి యుచితస్థితి నిక్కము నాలకింపుఁదీ
భూమిపులదలుకు దునిమి పుట్టెల నాకపు పెట్టుఁ జేసి యు
న్దాముఁడునైన భార్యలఁడు త ప్పిగుమంతయులేనియట్టి శ్రీ
రాములఁ దూలనాడిమి పరాభవ మొందుట మీ రెఱుంగరే.

వరకురాముడు రావపుర్వలఁ గట్టి నేలకు వ్రాయుట
త్రుణి మఱిందుకు నంభవించెను? తత్త్వమంబి? యెఱుంగవే. ౨౩౪

మత్త॥ గోవు కోనము హైహయం దొకకొంత వోనము చేసె నా
గోవిశేషవరీతుఁ బట్టుక గూలనేసెను రాముఁడుకొ
గోవు నా మఱివాక్కునాఁగద? కోవితుల్ పరికించిసకొ
దేవి? యియ్యెడ దానికై కడ తేర్చి రెవ్వరు రాజులకొ? ౨౩౫

మత్త॥ మేమె రాజుల మంచు కొండలు మిన్ను ముట్టుచు వత్తురో?
నేను మేగతిఁ గాంచ నేర్తురు? చెప్ప మట్లగు పట్టున
రాముఁ డుద్భవ మండునంతకు రాజు లేమయిరో కదే?
జామదగ్గురై కుతారభాగకు జొల్కుఁ డేమి యెఱింగెడికొ. ౨౩౬

మత్త॥ రాముఁడేయలరామరా వని రాజు లిష్టవఁచుటరో?
మేము సెప్పెద మాతఁ డేగతి మించి నిల్వఁగ నేర్పడికొ?
ఏమియరిగివా? పచ్చి బూలుల నేరీ చూపితి మంబరో?
రామరావు కవిత్వమండుఁ బరాభవం బవి గూర్చిడికొ. ౨౩౭

మత్త॥ కాన నాతఁడు రామరావగుఁ గాక నామనదృష్టసహ
దానిఁ బూని యెదుర్పనేరఁడు దైవవఁచితుఁ డొటచే
నీనఁగావలె భూమి యీపయి నింక సెందొక రామునికొ.
లేనిచో చురరాజు లూరక లేకులై వెడఁ గావలెకొ. ౨౩౮

తరల॥ తిరుపతిన్ మఱి వెంకటేశుని దిట్లు నింకొకరుండుగ
చ్చటను “రావణకుంభకన్లు” లటంచు చుఱిఖము దీరఁగకొ.
అరసే చూచిన నిదియు వెనఁగియట్లై రామునశశక్తతన

సురిఁగె రాముఁడు పుట్టుఁగాపుత శూరుఁ డింకొకరుం దొగిన్. ౨౩౯

అయిదర్బారు పత్రికలలోని ప్రతిపక్షి పక్షియుల పృథివీముల
కెల్ల మేమిచ్చినప్రత్యుత్తర మీక్కిందనుదాహరించుచున్నాము.

(అభినవనరస్వతినుండి.)

“పండితాయతే”.

శ్లో॥ భిత్వా సర్వా యోగజ్ఞాన సృతివిషమలతాగఢదుర్దాటి భూయో

యాయాస్తం తక్కితాస్తం భవకతతి రియం బుక్కినై ధ్విగ్ధిరోతి

లజ్జనై హస్త మేనాం మదకరటిఘటాభేదసంఘట్రరూఢ
కీర్తాధారేయధారా మమ ఖరనఖరాః కింకరోమి క్వయామి.

(పండితరాజశతకం.)

శాఖాభిమాని భాగ్యతలారా!

తగిన ప్రబుద్ధతరమును విభింపనేరని “పండితాయతే” గారి ప్రేరణముచే డి
ద్ధబిద్ధాదులపేక్షతోఁ దట్టితిట్టి యానందించుమీయోగ్యత పండిత రాయలుతప్ప నిత
రులు వర్ణింపఁ జాలరు. “కృష్ణవీరచరిత్రంబు” యొక్క నాయకులు గోపురములమీఁదిబయ
లులతోపాటు కోర్టువారు క్షమింతురని నందినచెడిమీనంతో మము కడు వర్ణనయ
ము, బోలెడులక్షణగ్రంథము లుండఁగా దాని కీగతి పట్టినందులకు మీయంతట
మీరేయొప్పుకొనుటచే దానియోగ్యత వెల్లడియైనది, కాశికను ఖండింప నేరకయే
దో నెట్టిమెట్టిపాటలు వ్రాయుటవలసినేమి ప్రాజ్ఞులనొంటరానియవాచ్యవచనము
లతో మమ్ము నిందించుటవలసినేమి మీ “పండితాయతే” గారిలోఁను విన్నప్పుడు
గుఱున్నది. సరియైన యుత్తరము స్ఫురించినచోఁ దిట్లతోఁ బని యుండదుక
దా! కాశిక ప్రకృతము వతనపాతములలో భేదనుట వట్టిపిచ్చిమాట. విశేషములు
తెలియఁ గోరువారు చూచుచునే యుండురు, సామాన్యులు కొందఱు లఘుకౌము
దితోడనే తృప్తి నంది నీధాన్యకౌముదినే ముట్టరు. అంతతో వీనికిఁ గాని దానికిఁ
గాని గౌరవము చెడదు. కాశిక నక్కడఁ గడ దీక్షితులుగారు ఖండించిరని
ప్రాసని దాని నప్రమాణ మనుట యుక్తము కాదు, ఎక్కడ నివ్వడు దానిని మన
ము ప్రమాణముగాఁ బట్టుచున్నారమో అక్కడ దీక్షితులుగారు ఖండించినది యు
క్తమా! కాదా! అనునంశము తేల వలసి యున్నది. అందులకు మీవారు పూన
వలసియున్నది. కాశిక ననుసరించియే ‘వదవాకృష్ణమాణపారీణ’ లెల్ల వ్యాఖ్యాన
ములను వ్రాసియొన్నారు. అప్పటికి భాష్యమున్నను దీనిని వారంతగా గౌరవించు
టచేసిది భాష్యులులని మన మెప్పుడు వ్రాసితిమి, నైషధములో “ధయోఽ” అనుప్రయో
గమును యథాకథంచిత్సాధ్య మయిన దానినిగా వ్రాసినమల్లినాథ సూరిగారేమి
సోపనగ్గములుగా “సామూహ్య” సూత్రమునకుదాహరణములు ‘చూపినచుహ
వైయాకరణశిరోమణి థిట్టియేమి మఱికొందఱు! పాపీనులేమి మావాదమును బూ
ర్తిగా బలపఱచుచున్నారు, కాశికను గాని మమ్మును గాని వారినిగాని తిట్టిన చో

దిట్టిన వారిసౌటికంపుబయలువగునే కాని వాదము నెగ్గడు- ననుభూతూర్తింహుర్ని
చొప్పదంటుశంకలను బ్రకటించితిరిగదా; అందు దిద్దబిడ్డలుచే న్రాలుచేయిం
చితిరేమి? నానావిధముల మమ్ము దిట్టియు వేటొకని బొగడియు నెవరికి బ్ర
హ్మపట్టము, గట్ట సుంకించుచున్నారోవారివారే యందుక దిగిలింపుఁడు- వన తెలి
యఁగలడు- ఏక కాలమునందు నర్వజగద్దర్శనయోగ్యత లేక పోవచ్చునుగాని వ
ర్యాయముగా నేల యుండఁగూడదు- మఱియు 'యః' అన్నచో 'జడపదాగ్ధః' అ
నిరాఁగూడదని యేవండితుఁడునుబలుకఁడు- 'వండితాయతే, లుపయ్యుట వింత కా
దు "నర్వనామ్నం బుద్ధిస్తోవలక్షితధర్మావచ్చినే శక్తిః" ఇది నిష్కల్మషసి
ద్ధాంతము- గత్యంతరమేదయును లేక వృథాగ బూతులు తిట్టుమీసమాత్రమేని వా
యుట యనవసరమే- అంతేవాసులలోఁగూడ మీకు చుట్టముగాఁ దిట్టువారు మీ
కుఁ జేమాటమి నింతటితో నివ్వటికి విరమించితిమి. "మూర్ఖంభగదానురోధేన"

ఇట్లు,

తీరుపతి వెంకటేశ్వరులు.

మత్త॥ అంతదనగ్రను మావ్రతావమహత్త్వమే యలరాగుతన్
జింత నెంచుచు దిట్టి పోయుచు జేతిగాజులమోతతో
గొంతు బొంగురు వోవ రోజుచు గోంకి కొంచు శిరమ్ములన్
మంతనమ్మున గుట్రజేయుచు మాగ్గురుంతుత ముదితా. ౨౪౦

మత్త॥ "చాల దీయవతార మింకను జాలలోపము లుంటచేఁ
జాలువాఁ డుదయింపఁ గావలెఁ జాల నంచులకై తపగ
బోలిఁజేయుడుఁ మీరల్లెల్లరు నూగకే యిటు మోఁగుటల్
శీలవంతులు మెచ్చ, రంచును జెప్ప మంబరీ వారికికా. ౨౪౧

తరల॥ నరగురాముఁడు రాజవంశమువై న వా రొనరించె నీ
వరగురాము లటుల్ పొనర్పమి ప్పాజ్ఞులెల్ల నెఱుంగరే
ఉరక తిట్టుట కట్టుచాియుచు నుంట నింతవచింపఁగాఁ
దఱి ఘటిల్లెను యుక్తికెప్పమి తప్ప నత్రవి కంబితా. ౨౪౨

చ॥ కపితము గట్టు చుట్టములు 'గాడిద' లెద్దులు, మొద్దు, లంచు న
బృపుఁడనుతెల్లి యంతయును శాశ్వతమై రవిబంధ్రమౌనభా

కువదపు లుంచునంతవఱకున్ వెలుంగన్ గిలుకంగఁ జూచ్చి రీ

కుపితులు గోకు వదైములకున్ దరి యంచును గాన మంచికా ౨౪౩

తే॥ గీ॥ అన్ని తిట్లు నాఁటి నహనమున, కేము మోమోడమనుటయే హేతు వంబి?

వారి మోముఁజూచినయంత వారిలోఁతు, స్సాంతమున కెక్కు కతన నాననమునీము.

చ॥ ఇతరు లెఱుంగు టెట్లు లెవఁ డేవని నేయునె దానిగుట్టుతా

నతఁడె యెఱుంగుఁగాక భజగాంఘ్రులఁదగ్గ నేఁ డెఱుంగు, నూ

ర్జితుఁడు మఱొక్కచో నయినఁ జేసెడిదేమి మఱొక్కపట్టి నే

చతురుఁడు వీరి మెచ్చిన ను నత్సభ* స్సాంతము డాచియేసుమి. ౨౪౪

పోష్టుముద్ర) } 4 సెప్టెంబరు 1911 } లైబ్రరీ
ఎగ్నూరు. } సోమవారం

*... ఈ వివాదమును గూర్చి కొంత వ్యాఙ్గత చూచిన నాటి రాత్రి 27 తేది... మీ కాగితములు వచ్చినవి, ఈస్థితిలోనున్న నాకు ఒడలు పులకలెత్తెను, మహిమ హాసందములు కలెను, నేనుకూడ ఇప్పుడు గుంటూరు రావీలుండిన బాగుండును ... నొకరీవీలులేదు, . కొవ్వరపుంగవులు ఇక్కడనవధానములు చేయుటలో అప్రావధానము వేరేగాని, లక్షణమింతేనియులేదు, నమస్యలు ముందు చెప్పించుకొనుట... వ్యస్తాక్షరిలేదు... ఒకవేళ వివాదనభలు జరుగునేని ... అప్రావధానము ప్రధానముగా ముందుపరీక్షింపవలసినది, అందు వ్యస్తాక్షరిమూఖ్యతము, వారి ఆశుధార గొప్పదేకాని ... వేలకొలదివర్యయములుతిరుగుచున్న మాయూలు దక్కమేగాని క్రొత్తరీతిని దిరుగదు. ఈయూరనిచ్చిన కథవారు చెప్పనేలేదు ఇతరం వారి బాటను కొట్టిపోసిరి. వారి బాట తప్పించి (సంభవించెనేని) ఆశుకవిత చెప్పింపవలెను. మూలో శివరామశాస్త్రి కృతార్థతముండు, నాయానందమతనికిఁ దెల్పుండు. మీరావారితోఁ దులగా వాదింప చేసిచ్చగింపను. గెల్చినవచ్చెడు ప్రతిష్ఠయెంతటి ఇంక నీవాదములేలి? మీరువదలుటయే నాకోరిక. శివరామశాస్త్రియు వలదా, వారెట్టి సాండితికలవారని;... నాటి వివాద స్వరూపము, బీజము, ఎట్టివి? ఆయూరనిరువాగులను బ్రధాను లెవరు. యవదంశము మీకు వ్యవధిలేకున్నను మనకుఁ బరమమిత్రులగు బ్రహ్మశ్రీ... గారిచేనయిన వ్రాయింపుడు... ఇంకను అచ్చులను న్నది కొద్దిపూవులయినను వెంటనే పంపుదురుగాక. వే. త్ర.

ఉ॥ వచ్చెడి పండితుండెవఁడు? వచ్చినవచ్చుత వచ్చి నత్సభన్
మెచ్చెడి పండితుండెవఁడు? మే మభిలంబు నెఱింగినార మీ
పిచ్చికవితవ్వ మూఁతగొని పీఠెదరంటి? దదాల్చు మీన మీ
నవ్వరితుల్, వృథానుడులు మైఁకెదరంటి? స్వవత్స లంది కా. ౨౪౬

చ॥ ఎఱుంగని యెట్లు “వీరు కవులే” యని యొప్పినతప్ప నైఁపు మీ
వైఱిఁగితి మాస్యముండెఱచుటే తడ వంతయు స్పష్టమయ్యె, నీ
శ్వరుఁ డొక సాక్షి వీ ర్వుడువు వదైయులం దవు డెన్ని వీరు గూ
ర్తురొ మను వల్లి యెన్నియట దూర్తురొ యందిక? నీవెఱుంగ వే. ౨౪౭

ఉ॥ పత్రిక వారి ఘోషయును బామరతన్ మొగమోడి మెచ్చు మా
మిత్రులఘోషయున్, దెలిసి మేలు ఘటింపఁగ నెంచి మెచ్చు మా
ఛాత్రునిఘోషయున్, గని వ్రతంస యొనర్చుచు నాఁడు యోగ్యతా
పత్రిక సంపుతప్పితము పండితమండలి నైఁవఁగాఁ దగుట. ౨౪౮

అ॥ వె॥ శక్తి లేక పూను ‘నర్దిశిక్ర-ట్టు’ లా, యువు లవమ్మ, లేకయును దమంతఁ
పెండ్లివేళ నిచ్చుపెద్దలడివనల్, పొందినార మనుచుఁ బొంగివడుట.

క॥ అవసర మైనకతమ్మైన, వివరించితి మంబి? ఘోషవిత మెల్లను నీ ౨౪౯
సవిధమున నెఱిఁగి యన్పుతము, దవిలించితిమని నీవ దండింపఁదగుట.

కా॥ ఖండింపంగలకత్తి యన్నయెడఁ గాకవ్యగ్రణీవ్యగ్రితా
ఖండాహంకృతివారకం బయినయీకబ్బంబు నేరేనియన్
ఖండింతుర్లద, సోదరుల్ వృథగ వాక్కండూతి వోఁ గొట్టుకో
“నెందుంగండి, గ నేమొ చూలుదురు మా కే మంతలోఁ బోయెడిక. ౨౫౦

గీ॥ వారుమాటినకొలది ననారిగాఁగ, మాయశము లోకమునఁ బర్యమాకుఁగిరి
కన్న నన్యలాభముల నెన్నువునిగ్గ, లేడు వ్రతృతకేషము నాలింపు జనని.

ఉ॥ అంతట నయ్యె వేమవరమం దవధానము వైరు లెంతయున్
జింతలచేఁ గృశించి పరిశీలన చాలక సారెఁ దవ్వడుం
మంతలవెంబడిం బడి వ్రథాతనయుల్ ‘కడు’ రోయి ‘దూయ’మా
నాంతరులై మఱేదియు నుపాయము గానక మండు పొందఁగట. ౨౫౧

సీ॥ తలుపోరగామూసి వెలవెల్లమోముతో నొకగ్గ-“శశ్శోటి” మాదిక్కుచూచు
తనయంటి యెదుటి కండలము రావేగవే యొకగ్గ-“శశ్శోటి”, తల్పూచి వైచు
“వశ్య” సాదంబు న్యత్తువుముత్తైయయ్యోసంచొకగ్గ-“శశ్శోటి” సీరోడ్బుంగనల
“కాశిక” నటుపాముగఱచెఁ గా“పబుండుంచు నొకగ్గ-“శశ్శోటి” పెండ్లురకకొలుకు
గీ॥ కాశిక నుజూపి “సూత్రార్థ” గ్రంథ మనుచు, గోప్త కీడ్తురొ యేమె నాకొంపదీసి
యంచు నొకగ్గ-“శశ్శోటి” లో నటమటించు, నరన రాట్పురితోవ మేమరుగుతఱని
ఉ॥ “పాటిరి కృష్ణదాఁటి” యని వాగ్వయము న్నును సారెఁజేయు నా
కారణ మంతరంగము నగల్పఁగ వేమవరమ్ము మే మెటుల్
చేర భయమ్ము గొండు చుటు చేకుఱఁ జెన్నఁటిసేఁత లెన్నియో
మరిచి వ్యర్థమై చెడిరి కొప్పరపుంగవివక్షు లత్తఱిఁ.

అగర

చ॥ సకలము నీమనం బెఱుంగు నత్యధిమల్ తలుమం బెఱుంగుదు
ర్నికరము దేల్చి పూర్వమె మనోహితమ్ముగ ముద్రితంబునుకొ
బ్రకటితముం బొసర్చి నశ్రవంధ మెఱుంగును గాన దానిఁ ద్ర
వ్వకయటఁ జూచికొం డనుచుఁ బ్రాజ్ఞులకుకొ వచ్చింతు మంబికా అగర
గీ॥ అంబ ? యంతకు మునుచేసినట్టి చెట్ట, సేఁత లొకతల వేమవరాతతాగి
హారనత్పభావత్యాహ మలవరింపఁ, బడ్డపాటు లింకొకతల పావశమని. అగర
ఉ॥ తప్పదు తోవలన్నియును దజ్జలు దగ్గము నేయ నంతతోఁ
గొప్పర మూరకుండక ప్రకోపము చెంది* రిజన్తరుత్తరం

* అనుకరి వక్రవర్తి, శతావధాని, కొప్పర } (రిజన్తరుత్తరపు నకలు)
పు వెంకటసుబ్బరాయశర్మ, కొప్పరము- } బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతివేంకటకవులకు
సంతమాగులూరుపోవు, గుంటూరుజిల్లా } కాకినాడ, డి బందరు.
యొద్దినుండి.

అయ్యో, మీరుప్రకటించిన ‘గుంటూరునీను, పూర్వరంగము’, అను పాత్ర
ను జూచితిని, అయ్యది ‘సీ॥ మాయమాటలకు నచ్చక మైన వ్యాఖ్యాత తులలేని వచ్చి
మూతులకు బుంగ, అను మీశ్రవణానందమునందలి ముడునలిబోగముదాని వద్ద
ముగ్ధమదాహరణముగ నున్న దని చెప్పవలసినచ్చినందులకు జాలితడుచున్నాడ
ను. ‘నశ్యంపద’ ధర్మచర; అనువేదవాక్యములకు విరుద్ధముగా నసంబద్ధములై

గుంటూరునీమ, ఉత్తరరంగము.

పుదువంపె, “గే” సాకటి యావలఁ దెత్తు నటంచు నత్యమున్
ప్పి చరించువారలకు ధర్మముతోఁ బని యేమి శాంకగి.

౨౫౭

సత్యవాక్యములతో మమ్మును, మమ్ములనుబట్టి మానియోగిశాఖను, ఈవిధము
చుచ్చినట్లెల్ల నిందించుటకై మీకాలమును, మీపాండిత్యమును, వినియోగిం
పట్టినికృష్టద్యోగమునకు, మీమిత్రులందఱుడ నియోగించి వారిచేఁగూడ, అ
ప్రకటనములం జేయించి, యకారణముగ మాహృదమున కాయాసముంగలి
తిరి.

1. ఏదనో యున్నవా రున్నట్లుండక మదీయాశుకవిత్వావధానములనుబద్ధి
తోఁ బ్రశంసించుచు ముందుగ మాకులేఖవ్రాసి మాస్నేహమును సంపాదించు
పిదప మాపత్రికయు, మాకీర్తియు, మారాబడియుఁ జూచినహింపలేక వృధాభి
సలగుమిశ్రాఖవారిఙ్కర్షణములకుఁగూడ లో నై యనవసరముగ నాననచగ్గు
కటి గల్పించి యన్యత్యంతోపకృతినేని స్మరింపక, కయ్యమునకుఁ గాలు
స మేము ప్రతిజ్ఞాపద్యములను వ్రాయవలసిన యవసరమును గల్పించి చివరకు
కు రాక సాకులు పన్ని తప్పించుకొని బందరు కాకినాడలకు, వేంచేసితిరి.

2. అప్పటినుండియు విరామము లేనికూయవ్రాంతలకుఁ బానుకొని మఱు
లతో మాయలేఖలం గొన్నిటిని బ్రకటించి న్నజనముచేఁగూడ నట్టినే కొ
నిని బ్రకటంపించి యంతతోఁగూడఁదప్పిలేక “హితోపదేశము” అనుపేరు
గొన్నియనుచితములు వ్రాసిప్రచురించితిరి, అప్పుడే మేము మీమీద గొంత
ప్రచరిగింపవలసియున్నను, ఎక్కటికేని మీతస్ఫులను మీరు తెలిసికొని పశ్చాత్తాపము
ను బొంది క్షమార్పణమును బ్రకటించు రను నడుదేశముతో గొంతహితమును
పఱచి ‘జ్ఞానోపదేశము’ అనుపేరునఁ గొన్నిపద్యములు వ్రాసిమి కాని
‘జ్ఞానోపదేశము’ మీకడఁ జేవిటివానిముందు శంఖ మూదినట్లయిపోయినది.

3. తరువాత మీరు ప్రకృతవ్యవహారమునకుఁ గారణభూతమైనట్టియు, నన
ముల ప్రోవైనట్టియు, “గుంటూరునీమ, పూర్వరంగము”ను, వ్రాసిప్రకటించి
అందు మొదటినుండి చివరవఱకును మీరువ్రాసిన యనత్యాంశములను వా
చుకొన్న యనత్యపులేఖలను, వారాయణకాస్త్రుచూలకముగా ఖండించి లోక
క నత్యును స్థాపించుటకై మేము ధర్మదేవతచేఁ బ్రోత్సాహవఱవఁ బడుటచే

ఉ ఇట్టి వృథావ్రజల్పములు నిట్టివదావదసార్వభౌములై
నట్టిరవత్రీపాధికరణాన్యహృదతరులైన కొరవలెను.

మిక్కిలి దారుణమైన యీక్రిందివిషయమును గూర్చి మాత్ర మిప్పుడు తెలియజేయుచుంటిమి.

5. మాకవ్రతిషను గలిగింపవలెననుచుదుద్దేయితో “గుంటూరునీమ, పూర్వరంగము 87వపుటలో” కొప్పరపువారితవ్వవాక్రతయి” అనుశీర్షికక్రింద సౌకంత్వీత(సోర్జరీ) లేఖను బ్ర టించి, ఆట్టిదానిని మేమెవ్వరికో వాగ్దానమును, దానివ్రతిమీకులభింపగా, దానింబట్టి దీనిబ్ర టించినట్లును, సౌకంత్వీతగర్భపురంగధం గల్పించియు దాహించితిరి, ఈమీమామలవారత మాకవ్రతిషను గలిగించునది మాత్రమే కాక, మాగౌరవమునకుగూడ భంగము గలిగించునదిగానున్నది. అందులకైతగు చర్యజరిగించుట మాకుగర్భవ్యము కావున మీకీలేఖించినది మొదలు 24 గంటలలోపల నాలేఖను మేమెవరికి వ్రాసినట్లు తెలుపవలెననిచితిరో, వ్రతియెవ్వరివలనలభించినట్లు తెలుపనూహించితిరో వారిపేరుల నెఱింగించుచు, ఆట్టిమాయలేఖను మీరేయధికారముమీదద బ్రకటించితిరో లిఖితపూర్వకముగా మాకుఁ దెలియజేయఁగోరుచున్నాఁడను, “అంతకింతైనది, ఇంతకెంతగునో” అనుసామెతకుఁ దార్కాణముగా మీవ్యవహారము కరిణమిగులుటంజేసి ముందుముందేమిసృష్టించునోయనుభయముకూడ మమ్ముఁ జాలఁగా వాదించుచున్నండున నిట్టివర్యలోనికి దిగవలసివచ్చినఁకలకై విచారించుచున్నాఁడను.

షరా :— ఈవిషయము మీరిదివఱకుఁ దేల్చికొనినదియేముగుట, మరల నాలోచింపవలసిన యవసరముండదు. లేనిపోనియొక్కలతోఁ గాలముగడపక సదుత్తరము త్వరగ నొసంగుఁడు.

వ్రాసినది, ఆశుకవి చక్రవర్తి, శతావధాని కొప్పరపు వెం. టరమణకని, ఉడుపులు 4, నాలుగు, పంక్తులు 55 ఏకబదియైదు (మిక్కిలిమిక్కిలినకలు).	ఇట్లు, కొప్పరపు వెంకటసుబ్బరాయశర్మ, శతావధాని.

చదువరులారా:—

పై రిజిస్టరుత్తర మెందుకుఁ బుట్టినది, ఎందుకేమిటి సోదరులు

దిట్టల మాకు వాడులుగఁ దెచ్చినతావళ తారతమ్య నం

ఘట్టిన మేరు మెత్తురు జగాన వచింపఁ గదమ్ము శాంకరీ.

౨౫౮

చేయనివని చేసినట్లు మీరు ప్రకటించిసందుకుఁ బుట్టిం దందురా? అట్లు లేని వారిస్వహస్త లిఖితములగు నీక్రింది యక్కరములను దిలకింపుఁడు.

శ్రీరాములు.

4-4-13. కొప్పగము. సంతమాగులూరు పోస్టు.

అస్తద్ధరుమూర్తులైన బ్రహ్మశ్రీ రామమృదు రామకృష్ణశాస్త్రివారి.
పాదపద్మముల సన్నిధికి.

భవత్ప్రియశిష్యుఁడు. సమస్కారపూర్వకముగా క్రాయ విజ్ఞప్తి.

“...వృథాహంకార లాంఛనంబగు వేంకటశాస్త్రిగారి మనమును దీయింతుమని ప్రతిజ్ఞ సేయసవ్వడును. “సీంహమున్నదని తెలిసియుఁ గొప్పరపుఁగవులు కాకి నాడకు వచ్చెదరా!” అనిన తిరువతిశాస్త్రిగారు నివసించిన కాకినాడకుఁ జను సవ్వడును, కాకినాడలోఁ బలునభ లాసర్పి, సామర్థ్యమున్నయెడల మామ శత్రుఁ డగువాఁడువచ్చి ముష్టాదిరించి జయింపవలసినదని ప్రతిజ్ఞాపద్యములం బ్రేషసవ్వ డును, ఎంతకతినముగాఁ గాలుద్రవ్యి నను నెదుటికిచ్చి శత్రువులు మార్గొనమి నేఁ గాకినాడలోఁ గుకవివండిత శిష్యామణులు సంతసించి స్తుతింప నయస్తంభము నాటి వచ్చినవ్వడును.....”

చిత్తగింపుడు.

ఇట్లు, భవత్ప్రియశిష్యుఁడు,

కొప్పరపు వేంకట సుబ్బరాయశర్మ, శతావధాని.

శ్రీ దీనివలసఁగాకినాడలో—తి|| వెంకటపులఁబరాభవించినట్లు సో దరులు ప్రకటించుకొనుచున్నట్లు విస్తృతమే యగునని దానినే విపుల ముగాఁదెల్పు వీరివేరొక లేఖయొక్క సకలను బ్రచురించినమాకు సో దరులు రిజస్టరుత్తరము వ్రాయుటకర్థ మేమోనిచారింపుఁడు, “ధర్మ దేవతచేతనఁట? వీరఁట? పోతాహాపటుపఁబడిరఁట?” “నాఁకీర్తీలం కీర్తయేత్” “బుద్ధిః కర్మానుసారిణీ” శాంతం చావం, ప్రీతిహితమయం గళం, అస్తుస్వస్తి. సర్వే జనా న్సుఖినో భవన్తు”.

ఉ॥ దాసకే దగ్గఁజుత్తరము తత్వవచోభరితం బొకఁడు మే
మానరులకొ గుఱించి వెన నంపితి మఱుద్ది గాంచునున్ వృథా

(చూరిజ స్వరుజవాబుయొక్క నకలు.)

*శ్రీమత్పరదేవతామైనమః

మహారాజశ్రీ కొప్పగపు వెంకట సుబ్బరామ వెంకటరమణకపులకు.

అయ్యా,

29-7-13 సం॥ తేదీతో నొకటియు, తేదీలేకుండ వేజొకటియు మీరు మాపేర
వ్యాసిన రిజస్వరుత్తరములకు జవాబు వ్రాయునది యేమన ?

(1) మీరిజస్వరుత్తరములోని సంగతులు యథార్థములైనవియు, నన్యూదగినవి
యొక గావు,

(2) మేము ప్రకటించిన 'గుంటూరిసీమ, పూర్వరంగము'లోని సంగతులు సర్వ
మును సత్యములైనవియే గాని యందసత్యము లెవ్వియును లేవు

(3) మా 'గుంటూరిసీమ' పూర్వరంగము, అను చరిత్ర గ్రంథములోని సంగ
తులు మికప్రతిష్ఠ కలిగివలె ననుచురుద్దేశముతోఁ బ్రకటింపఁబడినవికావు, అవి
లోకమునకు సత్యము వెల్లడిచేయు సదుద్దేశముతోనే ప్రకటింపఁబడినవి,

(4) తక్కిన మీరిజస్వరుత్తరములోని సంగతులు ప్రస్తుతము జవాబిందగినంత
యవసరము కలవిగాఁదొకవు. 'మాగుంటూరిసీమ' పూర్వరంగము 87 వ పుట యొ
దలకొని "కొప్పగపువారి తత్వప్రాతలు" అను శీర్షిక క్రిందఁ బ్రచురించిన లేఖ
"పోర్టరీ" కాదు, మీరొక గృహస్థునకు వ్రాసిన లేఖయొక్క నకలునుబట్టియే
"మక్కికి మక్కి"గాఁ బ్రకటింపఁబడినది,

(5) మాక్కిరికి భంగమును, మాగౌరవమునకు హానియు, మారాబడికి లోప
మును, మాప్రతిష్ఠకు న్యూనతయుఁ గలుగఁజేయవలె ననుచురుద్దేశముతో నస
త్యములును జూగుహ్నాకరములునునగు సంగతులు గద్యవద్యభయ రూపములుగాఁ
బెద్దమనుష్యులయెదుట వినిపించినందులకును, సంవత్సర గృహస్థులపేర నలువఁటి
సంగతులనే వదిమిందికిని వినిపింపుఁడనికూడ వ్రాయుచు మీరు వ్రాయు ప్రాతల
కును, మీమీఁదఁ గ్రమమైన చర్య జరుపుటకు ముందాలోచించియు దానిని జరిత్ర)
గ్రంథమగు 'మాగుంటూరిసీమ'లోఁ బ్రకటించి దాని సత్యమును లోపలకుఁ దెల్లము

గా నలవారు *తప్పదుడికల్పన లెల్లడఁ జేయఁ బూని రెం

దేని యమార్గగాములకు దేవునివల్ల భయస్సు గల్గునే.

అగ్ని

 చదువరులారా:—

పై నుదాహరించిన రిజప్టరుత్తరపుఁదుందుడుకుప్పిసంగము వేమ వరావధానమునకుఁ జాలనిటీవలిది, ఇంకను నిట్టి వెన్నోజరగవచ్చును, ఇంక నీచరితము ముగించుచుఁ జరిత్రాంశమునకు మాత్రము సంబంధించిన పద్యములు గొన్ని వేమవరావధానమునుండి యుదాహరింతుము.

గా వినిపించిన పిదపనే చర్య జరుపవలెనని యెంచి ముందుపని ముగించి వ్రస్తుతము మేమాత్రయత్నములనే యుండఁగా, మీరిజస్టరుత్తరమువచ్చినందున దానికి జవాబుగా నీయత్తరము వ్రాయుచు నదరు విషయమై క్రమమైన చర్య జరుపవలెవుచున్నామనికూడ నిందుమూలముగానే తెలియఁజేయుచున్నాఁడను,

నిత్య గింపవలెను.

(నమ్రత్తిని) (1) దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి, } శతావధానములు { బందరు,
(2) చెల్లపిళ్ళ వెంకటశాస్త్రి, } ఖైరవత్రస్సు.

15-9-13.

*ది 27-10-13 నం||.....

అయ్యా !

సోదరకవులు కొద్దికాలము క్రిందట మీకు వకరిజస్టరునొటీఁగును 24 గంటలలో జవాబు యివ్వవలసినదిగాను అట్లా యివ్వనియట్ల మీమీద దాక్షిణి తేవడమగునని నదరు నొటీఁగులో వ్రుదహరించినట్లున్న అందులకు మీరు సోదరకవులను తమాషాకోరినట్లున్న మామట్టుప్రక్కల గ్రామాదుల్లో విశేషమాడుక కలుగజేసినారు అయినప్పటికి యిదివరలో నేను మీమ్ములను యిరిగివుండి మీసామధ్యతను గుర్తెరిగి యుండుటచే అందుల నిజానిజములు ప్రత్యేకంమీచేత వినగోరి వ్రాసినాను తక్షణం జవాబు వ్రాయించుకోర్తాను. దివ్యచిత్తముకులేవలెను

విధేయుడు, వసుమర్తి లక్ష్మీకాంతం వ్రా.లు.

ఇందుఁ దుట్టతుదనుదాహరింపఁబోవు శ్లోకము, నాఁటియవధానమునకు మంగళశ్లోకమని యెఱుంగఁదగు. ఈయవధానమునకు సంబంధించిన విశేషములు సమగ్రముగాఁ దెలియఁగోరువారు దానికై ప్రత్యేకించి యచ్చయియున్న వేమవరాగ్రహారశతావధానమునందే చూడవలెను. దానివెల పోస్టేజీతో రు 0-14-0. (ఇది 200 పుటలు గలది.)

వేమవరాగ్రహార శతావధానము నుండి.

ఉ॥ చెన్నపురంబుచేసె సుకచెన్నఁడు, వేమవరంబు నేడ హూ?

చెన్నపురంబుగాఁ బాడఁగెఁ జెన్నయగారియదారతాపి చే
సెన్నివధానముల్ సలిపి యేమిఫల? మ్మిట్టవంటి యన్నదాసా
న్నతి యిట్టితృప్తియును సెందొకటన్ గన మోమహేశ్వరీ.

౧

ఉ॥ ఎందఱు పెద్దలన్నిలిపి? తెందఱపాదరజంబుచేత ని

మ్మందిరమున్ బవిత్రగరిమమ్మున నించెలి? వెంతమంది నా
నందమునందు ముంచితివి? నభ్యులు గొందఱుజేమొకాని నిన్
జిందఁగ నాడువారఁట? యిసీ? యిసీ? యోనిశతావధానమా

౨

ఉ॥ అన్నముతోన మామడల కామడ లేగడికాల మన్ననూ?

“సున్నయు హల్లి”యయ్యె నినుఁ జూచుతలంపునఁ జేసి గాక యీ
యన్నతు లిందఱిట్టి క్రియ సుక్కటఁ గ్రిక్కిఱియంగనేల? మా
యన్న? శతావధానమ? కృతార్థమవై తివి వేయునేటికెన్.

౩

తే॥ ౧॥ “భాగి” పదమిప్పటికిఁ బుణ్యభాగియయ్యె

“చెన్ను”పదమిప్పటికి నుతిం జెన్నుమీటె

వేమవర మగ్రహారంబు హేమవరపు.

నగ్రహారంబుగా మూటె నఁచి? యిపుడు.

౪

చ॥ జననపులగ్నమం దలరు శక్రగురుండును శుక్రఁడున్ గుజం

డును నలరాహువున్ నను ఘనం బొనరించెదినంతెకాని యే
నును సుకవతగ్రహిత్వరుడనూ “తిరవ” య్యయి సుక్క హేటి యా
యనఘకవిగ్రహంబులు గ్రహంబులు గవ్వను జేయవలయున్. వె॥ ౧॥

సీ॥ మరల నెప్పుడు మీరు మాకు లభింతురో వందనంబయ్యె? విద్యాంశులారా?
 మంచితద్యములు క్రమ్మట వినుటెన్నఁదో జోహారులయ్యె? యాశుకవులారా?
 కన్నులు చల్లఁగాఁ గాంచుటేనాఁటికో మీకుఁ బ్రణామముల్ మిత్రులారా?
 మరల నెన్నఁడు కనంబడునె మీకన్నీరు మీకు మంగళ మాయమిత్తులారా?
 తే॥ గీ॥ మరల మాచేత శారదయానందచరిత, ఉరకయెన్నఁడు చేయించునూ? శతావ
 థానమా? దివ్యకీర్తి కథావిధాన, థానమా? నీకుఁగూడ వందనములవచ్చు.

సీ॥ విశ్వజనీనుండు వితతభాగ్యుండు థా, గ్యవ్యవాయుండు చెన్నయ్యగారు
 వరమసాధువు మేల్మచ్చెలుపు వంశాంభోధి, చంద్రముఁడైన శేషయ్యగారు,
 యజ్ఞోపవీతాన్వయంభోధి కబ్బుండు, వేంకటాచలవతి వితతయశుండు
 థాగి వంశ్యుండు వెంకటవారికిం దత్తుఁ, డైన వెంకటసుబ్బయ్యార్యవరుండు
 గీ॥ అశ్వమేధంబా? రాజసూయంబొ, నత్ర, యాగమోనాఁగ నవధానమలవఱిచిరి
 సాటి వెల్పొఁటివారును సాటిలేని, వారు వారికిఁగూడ నావందనములు. తి॥ కా॥

గీ॥ ఇతరశాఖయిటంచు లొనించుకేని, భేదమెన్నక ననుక వద్దఁ బేర్చిజూచి
 గారవించినమి యొన్నఁగలనెయేను, నర్వవములారా? వెల్పొఁటివారులారా?

చ॥ తిరువతి యేన్లు గాఁగ గడిదేఱిన శిష్యు లనేకు లావ్వుమైఁ
 బారిఁబారి రోజుచుకొ దనచుపొంతను బెబ్బలిపిల్లలట్లు చూ
 వలులకు దోఁచఁ గేల సుకవాటిది బెత్తముఁబూని వేంకటే

[శ్వరుండు శతావధానమును “నర్క-సుం” జూపెడిఁ జూడుఁదోబుధుల్.]

వెం॥ కా॥

చ॥ తిరువతి వ్యాసుమై బయలుదేఱిన శిష్యులు గున్న యేన్లులై
 వలలఁగఁ దేలఁగాఁ దగినవారలు బెబ్బలిపిల్ల తెల్లమా
 రురు కపిమరుగ్ర-రమ్ము లయి తోఁవఁగ వేంకటాశ్రీ వీరశే

సరిగ శతావధాన మను “నర్క-సుం” చూపితివమ్మ కాంకరీ. తి॥ కా॥

సీ॥ “తాశుచావ్సన నింతగా నార్జనముచేసి, తెంతదెచ్చినను మాకింతలేదు
 గడగడలాడి నెకా గానఁగా నేతెంతు, గానఁబోయిన మమ్ముగాంచు టిరిది
 వీరితో నీకు నర్పింతురెంతైన చూ, కింత యిచ్చియు నెంతు రెంతో యనుచు
 నేవించి నీకు వాంఛితములిత్తురు నేవ, గావించినను మాకుఁ గాశు నీరు”

గీ॥ అనుచు మునుపెన్నెడో యాడినట్టి మాట, కన్యభాత్వంబుగూర్చి నిగ్గందఁజేసి
తై న నేమయ్యె నీయుత్పరాదికమ్ము, లీవ తైకొమ్ము? యావెంకటేశ దేవ.

ఉ॥ కాశిక నుండి యుండెడకుఁ గాల్గదలింపనివానిఁ గాశివి
శ్వేతుని వెచ్చి యొక్కయెడ నింటికి దాపున నిల్పె నద్యశో
రాశి భవత్పితామహుఁడు పాజ్ఞాఁడు; విర్వతివేంకటేశ సూ
రీకుల నీవుతెచ్చుటది యేమి శిశువు చెన్నయాగ్రజీ. వెం॥ శా॥ ౧౨

ఉ॥ ఎవ్వరునికా గ్రహించిరొ బుధేంద్రులు రాజులయొద్ద వారిపే
రివ్వఁసుధకా జెలంగునటు లెంతయు నొమిన చెన్నయాడులం
దెద్దిధిసేనిఁ బేర్చి భరియించుచు మేల్సేరినింపుమమ్మ మా
యవ్వరా? యింక మాకు సెలవా ! యలవేమవరాగ్రహరమా. తి॥ శా॥

సీ॥ ఎక్కించితదిగదా? యేగుచో మేనాల, నరవృతస్సుమవృష్టి సంకులముగ
వట్టించితదిగదా? బ్రహ్మరథముఁగూడ, స్వస్తివాచనపురస్సరముగాఁగ
కల్పించితదిగదా? గాథోత్పవమ్ముల, వారాంగనాకదంబములతోడ
తాల్పించితదిగదా? తలలపైఁ బాదర, జంబు నాబాలవృద్ధంబు గాఁగ

గీ॥ కురభిమానగ్రహవేశ భూమభూపి, తావ్రయోజక గర్తపురాంతర స్థి
తాత్త్వవద్ధతివత్సానుయోగుజన, సంకలిత నిత్యమూర్ఖ, ఆననపుఁజర్ప.

సీ॥ పాదరజం పానపడక, యూరక వంక, వంక దండము పెట్టువారు లేరు
“బ్రాహ్మణత్వం బూడివడ్డదే యాకసం, బంకుండి” యనుమాట లెందు లేరు
భక్తిసారస్యవ్రతతినత్రావిత్త్వ, మలవడకున్న బాహ్యులు లేరు
వరమపాత్రివ్రత్య పరిపాకగరిమఁ జె, న్నైనలారకున్న గేహినులు లేరు

గీ॥ ఒక్కవద్ధతి దౌర్భాగ్యముండుఁగాక, అదియపానకుపాయ సంతదకు నొకగు
దూరగులెఱుంగరకట? నీసారుసుకవి, వినుతసుఖభూమ యొకొండవీటిసీమ.

వెం॥ శా॥

సీ॥ వియింటఁజూచినఁ బ్రాణికంబుగఁ జేతి, జిడ్డువాయని మంచిగడ్డపెరుగు
విపాలంబరసినఁ గాపుటాండ్రు చరించు, వలుకఁబాణినచాలు వంటజేలు
వివాదిగనుఁగొన్న ‘నేనా’ననఁగఁజాలు, నమృతంబుతోఁ బోరునట్టిసీరు
వ్రాచు మేగిన నింత లంతలు గూడఁ, బదభూళిఁ దలఁ గోరుభక్తివారు

సీ॥ బ్రహ్మశబ్దంబుదాల్చిన పాడుదండి, కుజనులనుదాల్చు పథతికొఱకుఁగాదె
పాదరక్షలు దాల్పంగవలయు నీడు, విభవెఱిఁగినాను యొ కొండవీటిసీమ.

తి॥ శా॥

అయీపద్యము లేయేసందర్భమునఁ జెప్పఁబడినవోయాయాసంద
ర్భములకు, వేమవరావధానము చూడఁదగు.

మంగళశ్లోకః

శ్లో॥ కళ్యాణం రసనే నమ స్సుకవితే భద్రం పథేభ్యో నమ
సాగరః కాల్పనికోత్తమాయ మనసే వృత్తాని వో వందనం
అస్తు న్వన్తి శతావధానవిభయే విద్వజ్జనా యంజలి
ర్యుక్తాయుక్త వివేకినే సుకవితాసారస్య నంగ్రాహితే. ౧౭ తి॥ శా॥

గద్య

ఇదిశ్రీకింకపిండ్రాఘటాశంకానన, విద్యతగ్రవి, బాలకలానిధి, బాలనరస్వతీ
శతావధాని, తిరుపతి వేంకటేశ్వరనౌకలితంబును
అసృతపర్వత దంభోళినమ్మితంబును నగు
గుంటూరిసీమ, ఉత్తరరంగము
సంపూర్ణము.

శ్రీవరణేవతార్కమస్తు.

తప్పొప్పుల పట్టిక.

ముఖ్యముగా దిద్దవలసినవి.

పుట.	పం.	తప్పు.	ఒప్పు.
13	20	పంక్తి పూర్తిగా నొలచింది 19 వ పంక్తి చుదను, రే, అను నక్క-రము, రో, అని వదవదగు:	
27	14	అగు	అగ.
30	4	లుద్దడు	లుద్దరు.
31	26	నువదగ	గనువదగ.
32	4	ఉవ్వెత్తుకా	ఉవ్వెత్తుగా.
41	13	జయం	వయం.
68	1	చుంబండ	చుబండ.
68	16	దనభ	దర్భ.
68	20	బాబు	బాటు
71	6	చూర్ణాల	చూర్ణాల.
72	17	హామ	భామ.
75	9	మయ్యనూ	మయ్యనూ.
102	2	గలంగ	గలంగ.
103	16	హేహాబు	హేబు.
103	26	భీష్	భీష్టి.
105	1-3	పంక్తులలోని, శ్లోకము, సీసము, ఇవి కాశీకృష్ణాచార్యులవారి వాగ్దాని యెఱుంగదగు.	
111	16	నత్వ	నవ్త.
112	7	వ పంక్తి, సీసపద్యము రుదివఱకును గల భాగము, జానపాటి కట్టాభిరామకాస్తులవారిది, నమాప్తి ద్యోతకమగు—ఇట్టిగీటు, సీసనమాప్తియందుఁ జూచుకోదగు.	
112	26	వేకాడు	వేణుకాడు.
116	8	వచ్చినే	వచ్చినే.
ఇంతవఱకు స్థూలదృష్టిచేఁ బ్రధాన గ్రంథభాగమునఁజూపినదిద్దుబాట్లు, గీటుకొండఁగూడ నిట్టిస్వల్పలోపములు గలభృ, నవరించుకొనఁగోరదము, ద, డ, న, స, వ, వ, , ఆ, ఁ, టానగు స్వల్పవ్యత్యాసములు మీరే నవరించుకొనఁగోరదము, మఱియు 52-101, పుటలలోని, స్వాగతపద్యములు చదవిన వారెవరో బాలకులుగాని, గదయితమాత్రము, అవ్వారి సుఖిహృద్యాశ్రయిని చదవరు లెఱుంగుదురుగాక.			

